

Gåva till KARE

den / 19

från

C. E. Nyberg

Gåva till KARLSTADS-GILLET den 21 / 19 93

från

Ejvind Nyberg

VÄRMLANDS NATIONS HISTORIA

JÄMTE

FÖRTECKNING ÖFVER DESS MEDLEMMAR

FRÅN 1595 TILL 1877

UPSALA
ENSIAS EDQUIST

UPSALA 1877

Emlak Edqut-ts huktryckeri.

UPSALA UNIVERSITET

OCH

MINNET AF DESS FYRAHUNDRAÅRIGA VERKSAMHET
I DEN FOSTERLÄNDSKA ODLINGENS TJENST

I DJUP VÖRDNAD TILLEGNADT.

Förord.

Beslutet om författandet af Värmlands nations historia härleder sig från förliden vårtermins slutlandskap, på hvilket fråga därom väktes af licentiaten Adolf Noreen. Vid samma tillfälle upplästes en skrifvelse från läroverkskollega A. Larsson i Kristinehamn, hvori han erbjöd sig att till nationens förfogande ställa en af honom upprättad förteckning öfver Värmlands nations medlemmar från äldsta tider intill våra dagar. På grund häraf tillstattes en nämnd bestående af herrar A. G. Noreen, A. Neander och E. H. Lind, åt hvilka uppdrogs att på bästa sätt ombesörja verkställigheten af det gjorda förslaget, hvilket nationen icke kunde annat än skänka sitt lifliga bifall. Arbetet borde om möjligt vara färdigt till instundande jubelfest.

Utgifvarne hafva sins emellan sålunda fördelat göromålen, att Neander öfvervakat tryckningen af katalogen och besörtlj korrekturläsningen till den samma samt upprättat listorna öfver nationens ämbetsmän, Noreen biträdt vid samlandet och orduandet af materialet till historien samt bilagornas afskrifvande, och Lind haft det öfriga på sin lott. Att vi gjort vårt bästa för att upplylla alla billiga anspråk och efter förmåga motsvara nationens förtroende, skall ingen rimligtvis kunna neka, och om, hvilket vi för ingen del betvifla, vårt verk, oaktadt all god vilja och nedlagd möda, skulle vara behäftadt med många fel och brister, så tro vi oss med fog kunna räkna på en skonsam dom af hvar och en, som besinnar den korta tid, som för dess utförande varit oss medgifven. Hvad särskildt katalogen vidkommer anse vi oss böra anmärka, att vi förgäfves sökt af dess författare utverka tillåtelse att ändra den alfabetiska uppställningen till en kronologisk, hvilken senare synt oss vara den enda riktiga. Äfvenså må påpekas, att det i katalogen utsatta studentåret angifver inskrifningen i nationen, men icke inskrifningen vid universitetet.

Slutligen få vi till hr kollega A. Larsson å våra och nationens vägnar hembära en hjärtlig tacksägelse för den goda

handräckning och det värdefulla bidrag till vår nationshistoria,
som han så oegennyttigt lemnat genom att ställa sin katalog till
vårt förfogande.

Upsala den 30 aug. 1877.

E. H. LIND.

A. G. NOREEN.

A. NEANDER.

VÄRMLANDS NATIONS HISTORIA

FÖRFATTAD

AF

E. H. LIND
FILOS. KAND.

Värmlands Nations Historia.

Den stora minnesfest, som Upsala universitet i år firar, har för de vid högskolan studerande nationerna inneburit en maning att, äfven de, kasta en blick på sina framfarna öden samt för nu lefvande och frandeles blifvande landsmän låta teckna hufvud- dragen af sitt förflutna lif. De hafva väl icke, såsom Alma Mater själf, några fyra århundraden bakom sig; deras nppkomst kan nämligen icke förläggas längre till baka än till de första årtiondena af 1600-talet; men två och ett halft sekel är ock en tid, under hvilken mycket kan hinna tilldraga sig, många växlingar och förändringar inträffa, en tidrymd, som ingalunda går spårlöst förbi. Sant är väl ock, att nationernas historia är af en underordnad vikt samt endast inom en trängre krets kan påräkna något lifligare intresse, men hvad intresset förlorar i omfång torde det vinna i styrka, och lika visst som nationsin- rättningen utgjort ett viktigt led i det stora hela, som kallas universitetet, lika visst är nationernas historia ett nödvändigt bi- hang till universitetets egen, som dess förutan icke kan kallas fullständig. — Studentlifvet har, så till sin glada som sin allvar- liga sida, i landskapsföreningarna haft sin medelpunkt, och vill man veta huru detta uuder olika tider gestaltat sig, då har man att gå till nationernas historia. Universitetshistorien gifver den stora grundritningen, men de många för tider och personer känne- tecknande smådragen, som skänka bilden lif och fyllighet, de höra nationshistorien till.

Vi sade, att nationsinrättningen hos oss icke går synnerligen långt tillbaka i tiden, och detta är ju en naturlig följd af de sven- ska högskolornas egen ringa ålder; men gå vi utom vårt eget land, skola vi finna, att denna inrättning har mycket gamla anor. Högskolorna i Bologna och Paris äro de äldsta i Europa, och af dem har den sist nämnda utgjort närmaste förebilden för alla senare stiftade så väl i England och Tyskland som i de nor-

diska landen. Europa räknar nu högskolor kanske i hundradetal, men helt annat var det under medeltiden. Bologna stod då länge ensamt, sedan tillkom Paris och därefter så småningom en och annan i England och Tyskland, och det var allt. Till dessa medelpunkter samlades därför vetenskapens idkare och älskare från alla nätter af Europa, skilda till språk och nationalitet, seder och bruk, fullkomliga främlingar för hvarandra. Hvad var naturligare och nödvändigare, än att landsmanskapet här tog ut sin rätt, att de studerande från hvar och ett särskildt land slöto sig tillsammans och bildade särskilda samfund, som småningom ordnade sig och antogo stadgade former. Vi finna också ganska riktigt, redan på 1100 och 1200-talet, i Bologna och Paris s. k. *nationes*, med underafdelningar, som nämnas *provinciæ*, och styresmän med titeln *procuratores* (eller *consilarii*), hvilka, en eller två till antalet, väljas af landsmännen för en tid af högst ett år — alldeles som hos oss. Öfverensstämmelsen är allt för stor för att kunna vara tillfällig. Nationsinrättningen är utan tvifvel, liksom så mycket annat vid de svenska högskolorna, ett lån och en efterbildning. Därom vittna ju också redan sådana ganska oegentliga uttryck som "nation", "landsman", "utländig", "främling", hvilka så ofta höras i Upsala och klinga så egendomligt i den ovanes öra; men tänkom oss t. ex. högskolan i Paris under medeltiden, och uttrycken äro fullkomligt på sin plats. Man har bibehållit namnen, ehuru saken blifvit i betydlig mån en annan. Förhållanden likartade med dem, som gifvo upphof åt nationsindelningen vid de ofvan omtalade högskolorna, hafva utan tvifvel äfven varit anledningen till landskapsföreningarnas uppkomst och utveckling vid de svenska universiteterna. Vål voro dessa icke, hvad de kallade sig, olika nationer, men nog är det antagligt, att i ett sådant land som Sverige hvar och ett landskap i början af 1600-talet utgjorde, i vida högre grad än nu är fallet, ett afsöndradt helt, i många afseenden liksom en värld för sig, och nog kan man tänka sig, att t. ex. en vesterbottning eller dalkarl och en småländing då kunde betrakta hvarandra såsom icke stort bättre än främlingar. De provinciella egendomligheterna måste på den tiden hafva varit långt mera utpräglade än nu, då järnvägar och en lifigare samfärdsel i allmänhet dag för dag utjämna olikheter, minska afstånd och nedbryta skiljemurar, och däruti har man väl förnämligast att söka grunden till nationsinrättningens uppkomst vid de svenska högskolorna — hon förekommer nämligen, som vi veta,

icke endast i Upsala, utan äfven i Lund och Helsingfors (f. d. Åbo). För öfrigt må man äfven lägga märke till en annan omständighet, som vid nationernas bildande säkerligen spelat en stor rol. I början af 1600-talet hade teologien en alldeles gifven öfver vikt vid högskolan. Studenterna skulle nästan mangrant bli präster. Men prästerne äro genom infödingsrätten på ett långt fastare och innerligare sätt förenade med sitt stift och sin provins än andre ämbetsmän. Nationerna hafva också i regeln representerat stiftet och icke provinsen, där dessa icke sammanfallit. Hvad åter sättet för nationsföreningarnas uppkomst beträffar, må man icke föreställa sig, att de, vare sig i Sverige eller i andra land, äro något verk af reglementerande myndigheters påbud och omvårdnad. Vi finna tvärt om, att myddigheterna, åt minstone hos oss, gjort sitt bästa för att motarbeta och undertrycka dem; ehuru utan framgång. Ur de gifna sakförhållandenas kraf hafva de vuxit upp, ur dem hafva de sugit sin näring, och — när dessa kraf icke vidare finnas till, när sakförhållandena ändrats, då hafva nationsföreningarna spelat ut sin rol, då är deras tid förbi. Redan 1801 yttrade Värmlands nations nyvalde inspektör, Pär Afzelius, i sitt hälsningstal till nationen, att de studerandes indelning efter de landskap, där de blifvit födde och uppfostrade, numera torde vara mindre nödvändig, men, tillägger han, den kan likväl i flere afseenden vara af mycken nytta. Ungefär liknande omdömen hör man nu för tiden icke sällan i Upsala, och förkastelsedomen uttalas långt ifrån alltid i så mildrad form som här. Det torde vara vanskligt, att i denna sak yttra någonting med visshet. Dylika institutioner, som hafva sitt rotfäste i århundradens häfd, äro, som man vet, mycket seglifvade och falla ingaluuda för det första hugget. De äro som gamla träd, hvilka kunna lefva och grönska och trotsa stormarne länge nog, äfven sedan kärnveden multnat bort och stammen blifvit ihållig. Men nog synes man af vissa tecken kunna sluta, att nationsinrättningen numera sett sin bästa tid; andra intressen, andra föreningsband träda i landsmanskapets ställe och torde med tiden varda detta öfvermåktiga.

Efter denna allmänna öfverblick vända vi oss nu till vårt egentliga ämne: Värmlands nations historia, och skola då till en början redogöra för de källor, som vid dess författande stått hufvudecknaren till buds. Till åldern främst bland dessa står nationens gamla matrikel eller *album*, som det kallas, hvori alle, som inskrifvits i nationen från 1648 till början af vårt århun-

drade, egenhändigt tecknat sina namn. Bredvid dessa hafva sedan, af olika personer och på olika tider, vidfogats en mängd biografiska anteckningar dels på latin dels på svenska. Om detta album heter det i protokollet för den 31 mars 1721, att det är "en mycket slätt och oansenlig Qvart, then ther likare ett concept, eller alldeles kladd, än ett riktigt *Albo Studiosorum* wara mände, ther uti hvars och ens namn, då han inter membra nationis antages, pläga uppskrifwas." Ett sådant album ansågs icke längre tidsenligt, och därför, heter det vidare, "hafwer Curator hr Welin beröml. warit så sensible på hiertat för Nationens heder, at han låtit förfärdiga, then ock nu för Högwörd. hr Inspectorn och samtl. Landsmännen upwijstes, en Bok uti folio med Fransöskt Band helt wackert conditionerad, och ibland annat med förgylta Bokstufwer på then främre permen: *Album Studiosorum Nat. Verm.*". Denna bok finnes ännu kvar och bär oaktadt tidens härjningar, många spår af sin forna glans och härlighet*. Det säges vidare vara "bemänte hr Curators desse in och utseende, at ther uti — i wacker ordning upføres alla Landsmän- nens namn, både så många man tillbaka kan erhålla så wäll som de nu för tiden äro, och framdeles kunna tillkomma, jämte hvars och ens Lefwernes och Lyckas omständigheter, så mycket som ther wid låter sig göra." Detta album går också mycket längre till baka än det förra, nämligen ända till 1595, men hvilka källor man haft för tiden före 1648, akademiens matriklar eller möjligen något äldre nationsalbum, känna vi icke. Namnteckningarna äro här naturligtvis icke egenhändiga, och äfven efter 1721 finner man, att den gamla matrikeln fortfarande begagnats. För den egentliga nationshistorien äro dessa matriklar visserligen i och för sig icke af synnerlig betydelse, men hvad som ger den äldre af dem ett oskattbart värde är, att han i början innehåller Värmlands nations äldsta stadgar eller constitutiones, såsom de fordom kallades. Dessa stadgar, hvilka här vidfogas i aftryck såsom bilaga N-o 1, äro skrifna på latin och gifwa, i all

* En prydnad, som i beskrifningen icke omtalas, är den ståtliga illustration, som finnes på första bladet. Den är, enligt hvad räkenskaper för år 1723 upplysa, målad af en landsman, hr Nikolaus Brelin, som får en plåt eller 6 daler km. såsom "en ringa ersättning för de påkåstade färgor, som han på Landskapsbokens utzirande använt." I samma räkning omnämnas äfven, att hr N. Bodin, »som renskrifwit Album», fått för sitt besvär 12 daler. År 1729 »påtager sig woner. Ol. Myrman att renskrifwa något uti den nya albo nationis».

sin knapphändighet, en ganska god bild af nationens ilsta skick. De hafva intet årtal, men då själfva matrikeln innehåller egenhändiga namnteckningar från 1648, och då dessa börja omedelbart efter stadgarnes slut, hvilket senare visar, att dessa svårliken kunna vara efteråt införda, synes man hafva skäl att antaga, att stadgarne åt minstone icke härleda sig från en senare tid än den nyss nämnda. Hvad som är alldeles säkert är, att de icke äro yngre än 1660, emedan nationskassans räkenskaper för detta år innehålla hänvisningar till dem.

För de allra första tiderna af nationens tillvaro hafva vi således inga andra underrättelser, än hvad dessa gamla stadgar innehålla, samt hvad personalen vidkommer, namnlistorna i nationsalbum.

Från år 1660 tillkomma kassans räkenskaper, hvilka sedan, med endast ett par smärre afbrott, förtlöpa ända ned till vår tid. De innehålla många välkomna vinkar och upplysningar och hafva ganska mycket att förtälja om nations- och studentlivet under dessa aflägsna tider. Den ilsta räkningen, som, hon allena, är affattad på latin, meddelas här såsom bilaga N:o 2.

Ändtligen vidtaga med år 1698 protokollet öfver nationens sammankomster, och dessa fortgå sedan oafbrutet ända till vår tid. Att sådana hållits äfven före 1698 synes af räkenskaperna, som ofta hänvisa till protokollet. Den bok, hvori dessa skrivits, är dock beklagligtvis förkommen. Inventarielistor från 1730-talet visa, att hon redan då var borta. — Några andra källor än de nu nämnda hafva vi icke haft till vårt förfogande.

Ännu en fråga återstår att besvara, innan vi afsluta denna inledning. Hvilket område har Värmlands i Upsala studerande nation representerat? Det har varit, icke landskapet Värmland, utan Karlstads stift, och har således undergått samma förändringar som detta. Till 1658 omfattade Karlstads stift Värmland samt Vadsbo och Valla härad af Västergötland, men nämnda år lades dessa härad åter till Skara stift, och Dalsland jänte norra Viken förenades med Karlstads. Norra Viken fränskildes 1693, och sedan dess hafva Värmland och Dal utgjort Karlstads biskopsdöme, och studerande därifrån hafva räknats till Värmlands nation. Huru vida några vadsboar och bohuslänningar verkligen inskrifvit sig i Värmlands nation, hafva vi icke kunnat utröna.

För vinnande af större reda och öfverskådlighet hafva vi ansett nödigt att ordna vårt ämne efter vissa tidskiften eller perioder, och har det synts lämpligast att bestämma dessa på följande sätt:

<i>Första tidskiftet</i>	från 1648	—	omkr. 1700.
<i>Andra tidskiftet</i>	„ 1700	—	„ 1750.
<i>Tredje tidskiftet</i>	„ 1750	—	„ 1800.
<i>Fjärde tidskiftet</i>	„ 1800	—	inmot närv. tid.

Dessa perioder äro visserligen icke skarpt begränsade, och indelningen kan icke göra anspråk på någon logisk följdriktighet, men hon synes oss dock hafva sina skäl, och för dessa få vi på vederbörliga ställen redogöra.

Första tidskiftet.

För den tid, som detta omfattar, hafva vi, såsom ofvan vi sats, inga andra källor än nationens äldsta stadgar och räkenskaper att tillgå. Om hvad som under dessa årtionden tilldragit sig inom nationen veta vi således föga, och vår uppgift inskränker sig följaktligen här till att med ledning af dessa urkunder, och i främsta rummet stadgarne, söka gifva en framställning af nationens tidigaste skick och inrättning, sådana dessa afspegla sig i nämnda stadgar. Denna framställning kan sedan tjäna såsom en grundval och utgångspunkt för den följande skildringen af nationens öden under de tider, då källorna flöda rikligare.

Kasta vi en blick på dessa gamla stadgar, skola vi finna, att nationens organisation under den långa tid, som förflutit sedan de skrefvos, i det hela icke undergått några synnerligen stora förändringar. Själfva grunddragen i densamma återfinna vi orubbad ännu i dag i våra landskapsföreningar. Såsom nationens ämbetsmän nämnas här en s. k. *präses* samt tjänne *procu-ratores*. Till präses väljes genom allmän omröstning* en bland nationens seniorer, hälst någon, som vunnit akademisk grad, om en sådan finnes. Han bör för öfrigt vara en man utmärkt genom

* Detta är den enda svaga antydning om allmänna nationssammankomster, som står att finna i våra äldsta stadgar. I räkenskaperna se vi dock redan på 1660-talet sådana uttryck som "med landsmännernes samtyckio", "af samptliges godfinnande" o. s. v., hvilka tyda på, att allmänna sammankomster den tiden varit i bruk.

lärdom och rena seder, och hans åliggande är att varna och straffa de vanartige och genstörtige, anmäla dem, som därefter icke vilja bättra sig, för rector magnificus och, där så tarfvas, utstryka deras namn ur album, samt i allmänhet främja alt, som kan lända nationen till gagn och heder. Han har dess utom ena nyckeln till *fiscus* eller nationskassan och äger vid jämna röstetal den afgörande rösten. Praeses nämnes ingestädes utom i dessa stadgar, och vi känna ingen person, som beklädt ämbetet. Det har väl genom upprättandet af inspektoratet, med hvilket det visar ett påtagligt slägttycke, gjorts öfverflödigt och försvunnit. Då denna i nationshistorien epokgörande tilldragelse, inspektoratets införande, faller inom den tidrymd, hvarom här är fråga, anförä vi, hvad våra källor därom hafva att förmäla. Sista bladet i vårt gamla nationsalbum innehåller följande anteckning: "Åhr 1663 den 14 Januarii, sub Rectoratu Dni Professoris Christiani Ravii, blefwo alla studiosi per provinciales inspectiones dividerade, och blef Doct. *Jordanus Edenius* då förordnad till primum Inspectorem öfwer Vermelandos — Orsaken war thet dissolute lefverne, som then tiden, myckit mehr än tillförende, fördes af academiska ungdomen." Värmlands nations förste inspector var således själf värmländing. Om den andre i ordningen heter det: "Åhr 1667 d. 17 Aprilis Dnus *Gabriel Emporagrius* Nationis Verm. Studiosorum Inspectionem consecutus est in consistorio Acad. Ups." Och om den tredje: "1670 d. 10 decemb. inspectionem Vermelandorum ad hanc academiam studentium suscepit Dn. Prof. *Johannes Gartmannus*.* Efter Gartman kom åter en värmländing, den fräjdade skalden och latinaren *Petrus Lagerlöf*, som innehade inspektoratet till sin död år 1699. Om de tre förstnämde innehålla våra källor föga mer än hvad ofvan är anfördt. Om Lagerlöfs nitiska ämbetsförvaltning, goda hjärta och lifliga intresse för alt, som rörde hans nation, bära däremot så väl rükenskaperna som protokollen för år 1698 och 1699 det vackraste vittnesbörd. Då han dör, ger sig sorgen och saknaden inom nationen uttryck på det mest rörande sätt. Den tidens protokoll äro icke så affärsrättssiga och saflösa som nutidens. De inlåta sig på mycket, som vi skulle kalla småsaker och barnsligheter, men hufvdatecknaren är den siste som klandrar dem för det. Den 9 jan. 1699, två dagar efter Lagerlöfs död, som ti-

* Af dessa anteckningar framgår, att inspektor på denna tid icke valdes af nationen utan tillsattes af det akadem. konsistoriet.

made i Stockholm, sammankallas landsmännen, och kurator Bergman tolkar deras känslor på följande sätt: »Hr Curator B. beklagade then bedröfweliga händelse, som då gifwit them orsak at sammanträda till at med allmän ängslan yttra sig i then stora sorg och afsaknad, hvilket hwar och en i synnerhet redan hos sig sjelf utan twifwel med tåbrar hade behiértadt öfwer sin goda och sorgfälliga Inspectors, then lärde Hr Professorns Petri Lagerlöfs hastiga och dödliga fränfille; bekiännande them icke fyllest kunna eftertänkia then faderliga omwårdnad, som han dragit för hwars och ens wälfärd, mindre en så oförlikelig benägenhet tillhörigen för werlden berömma, men aldrig i någon mätto sin skyldiga tacksamhet hos wederbörande förklara: och lemuade det hoppet med innerlig bön uti then aldrähögstes allwisa försorg, om the någonsin fingo till förman igen en Lagerlöf, under hwilkens conduite, försigtiga disposition, uprichtiga wällwillighet och stora omwårdnad the en rum tid af Gud hafft then lyckau att få lefwa. Thenna klagan upptogo alle med betygande af en allmän ängslan, och beslöto att Hr Curator Magnelius wille hos wälbörne Fruen hela landskapets condolence wederbörl. frambähra. Och i then ängslighet skilgdes hwar ifrån annan.» En tid efteråt hålles af kurator Magnelius på nationssalen, i närvaro af åtskilliga »stora och förnähma landsmän och Patroner från Stockholm», en »parentation in oratione prosa» öfwer nationens aflidne inspektor. Åt hans enka öfverlemnas en s. k. diskretion på 300 daler kpm, och den parentation, som å universitetets vägnar hållits af prof. Norrman, tryckes på nationens bekostnad. Sådana sorge- och hedersbetygelser hafva, så vidt man kan se af våra källor, icke visats någon annan inspektor. Att ett godt och vackert förhållande alt ifrån början varit rådande mellan nationen och dess inspectores, visar sig öfweralt ganska tydligt, och företrädesvis synes detta hafva varit händelsen, då inspektor själf varit värmländing.

Nationens egentlige ämbetsmän voro *kuratorerne*, som äfven kalla sig *procuratores* och stundom *consules*. De äro två till antalet och väljas bland de s. k. adjutores, om hvilka mera längre fram. Deras ämbets tid är efter stadgarne endast en termin, men denna föreskrift har icke blifvit så noga efterlefd. Från 1660 känna vi nämligen genom räkenskaperna de fleste kurators namn, samt huru länge de innehåft kuratelet. Vi finna där, att ämbetstiden i regeln varit ett år och icke sällan två. Stundom nämnes blott en kurator, men den andre har väl då varit från-

varande från akademien, och befattningen skötts af den kvarblifne ensam, såsom protokollen visa, att händelsen ofta varit i senare tider. Något kuratorsarvode omtalas icke i stadgarne, men ett par ställen i räkenskaperne gifva vid handen att de, som inskrefvos i nationen, erlade till kurator en afgift, som kallas »procurationspenningar». Dessutom förekomma tillfälliga gratifikationer.

Om kuratorernes ämbetsåligganden heter det, att de i och för rådplägnung om nationens angelägenheter, som alla hänskjutas till dem, skola genom novitierne sammankalla adjutores. Det är således här icke fråga om några allmänna sammankomster af hela nationen; sådana omtalas ingenstades i dessa stadgar. Kurator och adjutores synas hafva varit enväldigt styrande. Icke dess mindre är det, enligt protokollen, efter 1698, då dessa samma stadgar likväl synas ännu hafva varit gällande, nästan alltid »samtelige landsmännerna», som komma till sammans. Räkenskaperne tala också redan på 1660-talet om »landsmännernes samtyckio», om »samptliges godfinnande» o. s. v. Där jämte skola kuratorerne föra räkenskap öfver nationskassans inkomster och utgifter, och vid deras afträde från ämbetet granskas dessa af præsens och adjutorerne. Särskildt lägges kuratorerne på hjärtat att taga hand om de från skolor och gymnasier till universitetet uppkommande djuknarne. De skola sorgfälligt utforska, huru vida desse verkligen hafva låg och tillgångar att åt minstone ett år uppehålla sig vid högskolan och ägna sig åt studier, på det de icke genom att i otid lemna akademien må bringa studentnamnet i vanrykte, ty, heter det vidare, »ejusmodi Vagi et Errones» föra inga andra kunskaper med sig från högskolan än »suum urbis et inane nomen», men om det verkliga akademiska lifvet, sederna och öfningarna äro de mera okunnige, än den som aldrig sett dem. Kurator skall sörja för, att de nykommes testimonia i tid uppvisas för rektor samt, sedan de genomgått »deposition» (om hvilken kan läsas i Geijers uppsats om läroverksfrågan s. 173 o. 174), införa deras namn i räkenskapsboken. De betraktades nu såsom medlemmar af nationen och hade inträdd i det hedervärda novitiståndet. Om novitierne skall kurator äfvenledes hafva en öm omvårdnad. Han skall lära dem »studiorum methodum» samt »verbis non verberibus formare» deras mores, och i synnerhet skall han tillse, att de icke må råka ut för så kallade »crumenimulgi», som vi efter orden kunna öfversätta med »kassanjölkare»; det är sådane som antingen »privato odio» eller »alio quopiam prepostero desiderio» hemsöka novitierne och plun-

dra deras kassor och förråd. För öfrigt skulle kuratorerne naturligtvis då som nu hafva uppsigt öfver landsmännens seder och uppförande i allmänhet. Uppfylde de icke härutiinnan sin pligt, straffades de med böter.

Ännu en skyldighet, som ålåg kuratorerne, var att sörja för sjuke landsmäns vård och afiidnes begrafning. Då någon insjuknar, skola de besöka honom och underrätta sig om sjukdomens natur, samt om den sjukas vilkor och omständigheter. Är han medel-lös, bestridas omkostnaderna för hans uppehälle af nationskassan och sjukvården af adjutores i tur och ordning efter kuratorernes anvisning, så vida sjukdomen icke är smittsam, då därmed förfares på annat sätt. Men äfven i detta fall skola kuratorerne ofta besöka och trösta honom. Då den sjuke ligger på sitt yttersta, skall kurator upprätta förteckning öfver hans tillhörigheter och mottaga hans sista önsknin-gar. Begrafningskostnaderna bestridas, i fall den afiidnes qvarlätenskap ej förslår därtill, af nationskassan. Det är en vacker sida af landsmanskapet, som uppenbarar sig i denna omsorg om de sjuke och nödlidande, och att stadgarnes föreskrifter i detta hänseende icke voro tomma ord, därom vittna räkenskaperna, som ofta omtala, att då och då gafs åt den och den en större eller mindre summa »uti hans swåra siukdom» eller »i hans stora fattigdom», eller utbetaltes en sådan för begrafning af en »sahligen» afsonnad o. s. v. Fjärran skild från hembygd och anhörige, inkastad i en fullkomligt okänd värld, bland främmande människor och ovana förhållanden, stod studenten dock icke allena; han hade alltid sina landsmäns hjälp och stöd att påräkna i nöden.

Kuratorernes myndighet var, såsom vi finna af det ofvan anförda, tämligen allomfattande, och hon måste så vara, efter som nationen på denna tid icke bestod sig med några andra tjänstemän. Först mot slutet af detta skede omtalas i räkenskaperna en sekreterare, som naturligtvis fått protokollet på sin lott. Gabriel Magnelius synes hafva varit den förste, som innehafte denna post. Han tecknar sig under 1697 års räkenskaper: »G. M. Honoratiss. nationi Vermel. h. t. à rationibus et Secretis». Något bibliotek förekom icke och följaktligen icke håller någon bibliotekarie. Vaktmästare brukades icke; hans tjänst sköttes af novitierne.

Klassindelningen inom nationen företer åtskilliga egendomligheter och afvikelser från den nuvarande. Hedersledamöter eller något därmed jämförligt omtalas icke under denna tid. De högst

uppsatte bland nationsledamöterna äro de s. k. *adjutores*, hvilka, tio till antalet, väljas »ex senioribus popularium.» De skola vara »optimæ notæ studiosi», hvilka så väl genom kunskaper som genom en stadgad karaktär och ett fläckfritt namn kunna tjäna de yngre till föredöme. Såsom redan nämnt är det med dem som präses och kuratorerna rådpläga i nationens angelägenheter. De motsvara fullkomligt senare tiders seniorer. Ännu 1698 kalla sig de nio landsmän, som underskrifvit föregående års räkenskaper, *adjutores*, och detta är sista gången namnet förekommer. I protokollen hafva vi icke påträffat det. Seniorerna omtalas på några ställen i stadgarne, men synas icke hafva betraktats såsom någon särskild klass. Senior tyckes här beteckna helt enkelt en äldre landsman. Den mellanklass, som sedermera fått namnet *juniorer*, omnämnes här icke med ett ord. De hafva tydligen icke haft mycket att säga i nationen, och vi hafva icke håller mycket att säga om dem.

En klass, som däremot i långliga tider låter tala ofantligt mycket om sig, är de s. k. *novitierna*, eller de yngste bland landsmännen. Dessa skulle, innan de kunde räknas för »liberi studiosi», eller »försättas i frihet», såsom det också heter, enligt stadgarne genomgå ett års eller rättare två terminers, profetid, under hvilken de, att döma af de ofvan anförda uttrycken, ansågos befinna sig i ett slags träldestillstånd. Och stort bättre var det väl icke håller. De dygder, om hvilka de i främsta rummet skola vinnlägga sig, äro ödmjukhet och lydaktighet, modestia och pietas, gudsfruktan och sedighet, och den tid, som sedan möjligen blef öfrig, skulle ägnas åt bonæ literæ. Det är dock att förmoda, att de flugo lära sig mera mores än bonæ literæ. Under sin profetid skulle de äfven, efter gammal sed, afhålla sig från sådana »vestimenta, quæ ad luxum et nitorem magis quam necessitatem spectant», med hvilken föreskrift man dock ingalunda vill hafva sagt, att de skola gå i »prorsus sordidis» vestimentis, eller uppträda såsom »mendici et purgamenta urbis». Deras dräkt skall vara »mundus et idoneus, humilitatem spirans et decorum.» Allmänna gudstjänsten, föreläsningar, disputationer o. s. v. skola de flitigt bevista, och så väl i kyrkan som i lärosalarna böra de vakta sig för att intaga de främsta bänkarne. Dem skola de lemna åt sådane, som äro för mer än de. Dåliga sällskap, krogar och andra »loca sordida et famosa» förmanas de att noga undvika. Vidare skola de trüget »uppvakta» kuratorerna och de äldre landsmännen och troget uträtta deras befallniugar.

Då kurator vill sammankalla landsmännen, skola de bära omkring kallelselistorna; sammaledes disputationer och annat, som skall utdelas i nationen. Visa de sig i något af dessa stycken försumlige, skola de strängeligen näpasas, och beläggas med böter. De hafva bara skyldigheter, inga rättigheter*. Att novitierna under sådana förhållanden gjorde allt möjligt för att frigöra sig från träldomsoket före den utsatta tideus slut, kan icke väcka förvåning. Det heter också i stadgarne, att någre hafva för sed att genom »intempestivas et sordidas preces» i hemlighet tigga sig till landsmäns röster, för att i otid varda absolverade. Detta förbjödes allvarligen, och den landsman, som intalar en novitie till sådant, han skall hållas för en »fax et turbo popularium» och, han liksom novitien, pliktfullas. Redan i räkenskaperna för år 1667 talas dock om en afgift »pro absolutione», hvaraf man kan sluta, att novitierna efter den tiden kunde friköpa sig från en del af proftiden. Hade en novitie lyckligt och väl genomgått sin skärseld, så var han ändtligen mogen att upptagas i de frie studenternes samfund. Detta skulle ske på ett af de konvent, som höllos i slutet af hvarje termin, och med iakttagande af de »ritus, som af ålder bland nästan alle detta universitets studerande äro brukliga.» Hvilka dessa »ritus» voro, veta vi beklagligtvis icke. Förmodligen hade de någon frändskap med depositionsceremonierna. Men, heter det vidare, äfven sedan de på detta sätt upphöjts till »Liberi Studiosi», må de icke glömma vördnaden för de äldre och ingalunda mena sig vara seniorenes jämlikar, såsom många falskeligen inbilla sig. Äfven nu tillhållas de allvarligen att taga sig till vara för »immoderatum illum vestium apparatus», på hvilken somlige pläga vara begifne, de där förmena sig hafva liten fröjd af att vara *liberi*, så vida de icke genast få uppträda »cristati et sericati», i plym och silke.

Detta är hvad våra källor för innevarande tidskifte hafva att säga om novitierna. Vi få tillfälle att sysselsätta oss ytterligare med dem längre fram, men redan nu märkes granneligen, hvilket strängt subordinationsförhållande som var rådande mellan de olika klasserna inbördes. Ståndsskillnaden är mycket skarpt utpräglad, styrelsesättet är aristokratiskt eller oligarkiskt. Det

* Dock förekommer äfven under denna tid i räkenskaperna en och annan gång inkomsttiteln »pro vexatione novitiorum», hvilken utom det att han är ett talande vittnesbörd om, att nov. ingalunda behandlades med silkesvantar, äfven ligger i dagen, att man ändå icke alldeles saknade hjärta för deras lidanden.

är endast *herrarne*, *adjutores* eller *seniores*, som hafva något att säga i nationens angelägenheter, och bland dem väljas kuratorerne, som sköta de löpande göromålen. Profanum vulgus har blott att tiga och lyda. De yngre skola se upp till de äldre såsom till ett slags högre väsenden, oändligt öfverlägsna i visdom, ålder och erfarenhet — fäder och lärare långt mera än kamrater, i den betydelse vi gifva åt ordet.

Sjätte kapitlet i våra stadgar har till öfverskrift: *De conventibus et communibus popularium libris*. Om de senare säges, att de skola vara två: räkenskapsboken och nationsalbum. Någon protokollsbok nämnes icke. Man synes således på den tid, då dessa stadgar skrefvos, ännu icke hafva börjat med att föra protokoll vid sammankomsterna. Sådana omtalas likväl, såsom redan nämnt, i räkenskaperna; dock icke, så vidt vi kunnat finna, före 1670.

Med *konvent* menas här det samma, som nu kallas landskapssexor eller nationssvyck. Om dessas beskaffenhet hafva vi, dels i stadgarne, dels i räkenskaperna, ganska goda underrättelser. De skola hållas tvänne gånger om året*, det första i maj, det andra »vid tiden för rektorsombytet», strax före julferienas början. Kostnaderna för konventen bestridas af nationskassan, heter det i stadgarne; men tillfogas omedelbart därefter, härvid må kuratorerne komma i håg att gå till väga med klokhet och omtanke, på det kassans medel, som äro afsedda för bättre ändamål, icke må genom sådana utgifter helt och hållet uttömmas. För den skull skola präses och adjutores två eller tre dagar före konventet sammanträda och bestämma, huru stor summa därtill får användas, och kuratorerne skola noga anteckna alla utgifter för det samma. Räkenskaperna visa, att man här vid lag ingalunda knusslat på styfvern utan anlitat kassans krafter till det yttersta. I de äldsta nationsräkningarna upptages utgiftssidan nästan ensamt af konventsomkostnaderna. Ansågos kassans tillgångar otillräckliga till ett årligt konvent, tog man sin tillflykt till frivilliga samanskott. Sedan detta väl var undanstötkadt, skulle kurator naturligtvis skaffa nödiga rekvisita samt se sig om efter en passande lokal — »*niniis scilicet sordibus non contentem*», heter det mycket karakteristiskt. Och så var allt klart till aktion. Men innan de festhugrande landsmännen släpps in i högtidssalen till sitt öl och sin mumma, sina glas och pipor, sitt fläsk och

* I räkenskaperna omtalas dock aldrig mer än ett på året, och många är nämnes intet om ett konvent hållits.

sina »skinkior», skola de dock hafva en »wacker förmaning» med sig på vägen. — Man moraliserade gärna på den tiden. — Icke allenast curatores utan alle landsmän i genien skola låta sig angeläget vara att söka afstyra kif och ordväxlingar, bågares sönderslående och alt slags stöj och oväsen, som kan sårar fredlige landsmäns öron. »Ut iucundi et amici serantur sermones, ut concordia colatur et optimus ordo seruetur», ligge hvar och en om hjärtat. Alla »populares disputationes, mutuae obtrectiones et ferores animi» vare förvista härifrån. Det gifves nämligen personer, som äro nog äreförgätne att, då de fattat hat eller ovilja till hvarandra, gå och rufva därpå, tills konventet inträffar, för att då i allas närvaro utspy det gift, som kokar i deras inre och dymedelst ängsla och ofreda så väl kaurater som andre gode och hederlige medborgare. Nej, »animo quieto, placido et affectibus vacuo» skall man gå till våra fester. Skulle emellertid, oakadt alt detta, någon gå ända därhän i fräckhet, att han t. ex. slår en annan i skallen med en bågare eller sårar honom med knif, svärd eller annat lifsfarligt vapen, då skall han med allas samtycke kastas på dörren, och visar han sedan förakt så väl för sine landsmän som för det straff de pålagt honom, skall han, »velut rixosum membrum», ofördröjligen anmälas hos rector magnificus. Det, kan man ju säga, är ord och inga visor. Vi veta icke, om laudsmännen lagt dem så synnerligen på hjärtat — det kommer väl att spörjas. Den festliga skaran af raske värmländingar tågar nu in, dörren slås igen, och vi stå utanför. Hvad som tilldrager sig därinne kunna vi icke se, men att glädjen står högt i tak, och att det ingalunda går så stillsamt och ordentligt till, som moralpredikanten häruppe skulle önska, det märkes grauneligen. Väntade vi en stund utanför dörren, skulle vi kanske få se ett »rixosum membrum» komma utdansandes.

Vi gå emellertid våra färde, efter som ingenting vidare på den vägen står att utforska. Men hvad ryktet än i dag har att måla om så väl detta som andra värmländska nationens konvent, kunna vi icke underlåta att berätta. Såsom bevis på feststämningens intensitet omtalas, att bänkar och bord stundom farit ganska illa och efteråt måst lagas på nationens bekostnad. Dylika missöden hafva ibland äfven drabbat fönstren, och icke ens kakelugnarne lära ha stått alldeles säkra. »Kakelugn sönderslagen 1 D:r 16 öre» heter det helt lakoniskt i en konventsräkning från år 1667. Att äfven landsmännen själfve kunnat taga skada så till lif som lemmar, förefaller alls icke otroligt,

då man hör talas om knifvar, svärd och andra lifsfarliga vapen. Att få en »tuublar» i pannan torde redan det vara ganska kännbart. Sanningen till ära få vi dock tillstå, att ryktet i detta fall iakttagit fullkomlig tystnad.

Så mycket meddelsammare är det rörande de varor, som förekomma på konventen. De äro dels »maat-» dels »dryckespersedlor», utom andra förnödenheter såsom »glaas», »pijpor», »pottar», »lius», »wedh» och hvarjehanda s. k. »omaak». Dryckespersedlorna äro: »öhl», mumma, franskt, spanskt och rhenskt »wijn», »kirsbärswijn» och »bränewijn». Bland »maatpersedlorna» nämna vi »skinkia», fläsk, rökt och färskt »kiött», abborre, lax, bröd, skorpor, ost, höns- och lambstek, m. m. Äfven kryddor, såsom lök, peppar, »ättika», senap o. s. v., förekomma. Till efterrätt brukades äpplen, nötter, krabbor och sill, hvilken senare rätt väl hade mesta afgången dagen efteråt och således måste räknas till deserten. Bland kryddorna borde vi kanske äfven hafva nämt »tobaaken», som aldrig saknas. »Pijporna» äro af det slag, som kosta 2 öre stycket, och det synes icke hafva varit exempel på att sådana kommo helbregda från ett konvent till ett annat, efter som nya köpas för hvarje gång. Glasen visa sig och hafva varit bräckligt kram, som sällan kom oskadadt från affären. Till ett konvent lånas t. ex. 6 dussin glas, af hvilka 4 dussin stanna på valplatsen. Dylika svåra nederlag voro mera kända för kassan, och man finner äfven af räkenskaperne, att de längre fram föranledt utsättande af en plikt för sönderslagna glas. En annan krydda på glädjen var musiken, som också synes hafva hört till de oundgängliga »persedlorna.» »Spelemänneus omaak» är en stående post i konventsräkningarna. Musikanterne voro vanligen tre eller fyra till antalet, och såsom den mest framstående bland dem nämnes »organistens sohn Jokum», som nästan alltid är med.

För att gifva en föreställning om, hvilka kvantiteter som gingo åt på ett konvent. anför vi följande. »År 1670 den 1 maj hölts ett convent hoos Oluff Larsson i Fiärdingen, hvaräst 50 personer af egna landsmän och andra främmande bestående, woro tillstädes. Den 2 Maj war allena Landsmänne tillsamman wid pass 34. På dessa twee dagar förtärdes 190 kannor öll. dem man fick för 65 Dr. Samma aftnar gafs till bästa en hel ankar spanskt wiin a 18 kannor — — 72 Dr». År 1676 i maj under Petrus Lagerlöfs kuratorstid hålles ett konvent hos inspektör prof. Gartman, af hvars fru man köper mat, öl och vin.

Det pågick i två dagar, och under dessa förtäras 126 kannor öl och 38 kannor vin. Hela kostnaden för detta konvent, det största som omtalas i våra handlingar, är 415 Dr. Till professorskan gifves »för hennes omak uti Conventets anrättande» 60 Dr. Äfven hejnes husjungfru och pigor få rundlig föräring. År 1660 är hela utgiften för konventet endast 63 Dr., året därpå 70 Dr. Man ser, att anspråken stigit betydligt på sexton år. Efter 1682 finnas inga konvent omtalade. De hafva väl därefter icke hållits på nationskassans bekostnad*.

Vi hafva nu ingenting vidare att tillägga rörande dessa nationsfester. Mången skall kanske tycka, att vi ägnat en ända i det hela ganska oväsentlig sak väl mycken uppmärksamhet; men dels betraktades konventen på denna tid ingalunda såsom någonting oväsentligt, dels hafva vi här haft det rikaste stoffet för vår teckning och därför kunnat vara litet utförligare. Konventen representera den glada sidan af nationslifvet, och det visar sig af många omständigheter, att det i nationernas ungdom företrädesvis var denna som odlades. Väl heter det, att kassans medel äro afsedda för bättre ändamål, och det kan icke nekas, att detta låter vackert, men faktum är dock, att minst nio tiodelar af dessa medel gå åt till konventen. Hade vi här framför oss en studiosus från t. ex. 1640-talet och kunde ställa på honom den frågan: hvilka äro nationsinrättningens hufvudändamål? skulle han, så framt han ville vara ärlig, utan tvifvel komma att nämna såsom ett ibland dessa, att då och då bereda landsmännen en glad dag. Vi veta, att nationsföreningarna i början betraktades med ganska oblida ögon af de akademiske fäderne, och att de i 1655 års universitetsstatuter, som gälde ända till 1852, helt och hållet förbjudas. Orsaken härtill lär icke hafva varit någon annan än den ofvan antydda. Patres komma dock snart på andra tankar. De anse sig hafva uttänkt ett bättre medel att stäffa studenternes »dissolute lefverne». De införa inspektoratet och gifva därmed nationsföreningarna officiellt erkännande. Botemedlet synes ock hafva haft hälsosam verkan.

Rörande *fiscus* eller *nationskassan* på denna tid hafva vi genom den i behåll varande gamla räkenskapsboken äfvenledes god kännedom. Stadgarne innehålla också ett kapitel »De Fisco et

* Däremot förekomma stundom små »spendacier», då seniorerne äro till sammans för att granska räkenskaperne. En gång »spenderas af Cassans medel, då seniores äro till sammans at see på bögerne, som till discretion förfärdigade woro.»

ipsius reditu», men att döma af den i 1660 års nationsräkning (Bil. N:o 2) vidfogade anteckningen om frivilliga sammanskott »circa initium fisci», synes dock ingen gemensam kassa hafva funnits före denna tid, eller åtminstone inga räkenskaper blifvit förda. Nationskassans ändamål är, heter det, att stå landsmännen i allmänhet, men i synnerhet de sjuke och fattige, till tjänst samt att gälda kostnaderna för afidnes begrafning. Hon skall gå landsmännen till handa med lån, då de därpå äro i behof, och penningar icke på annat sätt kunna fås, ty såsom en allmän regel för alla möjliga fall gäller, att kassan skall tillitas först i yttersta nödfall, »ultima necessitate urgente», och sedan alla andra utvägar äro afskurna. Då lån beviljas, skall alltid lemnas pant till dubbla värdet samt skälig ränta gäldas af låntagaren.

Så lyda stadgarnes föreskrifter, men att dessa icke så noga blifvit följda visar sig af räkenskaperna. Lånerörelsen synes hafva varit ganska liflig, i ty att kassans alla tillgängliga medel för det mesta äro ute på språng, och sällan några kontanter finnas. I 1680 års räkenskaper förekommer en lista på 23 »obligationer, sombliga medh pant, sombliga utan». De lyda på olika belopp mellan 8 och 50 daler. Längre ned i samma räkning omtalas skulder utan både obligation och pant. Samma räkning innehåller äfven en lista på inestående panter, icke mindre än 41 till antalet, allt sammans böcker, ty dessa få för det mesta tjänstgöra som säkerhet. Stundom förekomma dock äfven hvarjehanda andra persedlar såsom gullringar, silfverknappar, en grön klädning, ett par svarta strumpor o. s. v. Lån mot »caution» eller borgen omtalas äfven, ehuru stadgarne icke tyckas vilja veta af sådana. Att gäldenärerne ofta varit tröge betalare, och att kassan blifvit lidande på denna lånerörelse, visar sig tydligt nog i räkenskaperna. 1680 talas om obligationer, som sönderriffvits, emedan intet hopp är om inlösning. Samma år omnämnas en skuldförbindelse af Erland Lagerlöf på 20 daler, hvilken står kvar i inventarium ännu 1699, då den äntligen afföres ur räkenskaperna. År 1681 säges, att 291 D:r af kassans fordringar är intet hopp att utfå, och därför »är fåfängt sättiat uti Raderna.» Ofta skrivas anmaningsbref till Värmland och andra orter för att kräfva gäldenärer, som lemnat universitetet.

Hvad kassans utgifter för öfrigt vidkommer hafva vi redan anmärkt, att konventsräkningarna utgöra den drygaste posten. År 1660 gå till konventet 63 D:r 4 öre, till andra utgifter 9 D:r

24 öre; 1661 visar inga andra utgifter än för konventet 70 D:r; 1667 konv. 63 D:r, andra utgifter 16 D:r o. s. v. Sedan konventen upphört, är det i synnerhet de s. k. diskretionerna eller honorarierna till inspektor, som sluka kassans tillgångar. Första gången ett sådant honorar förekommer är 1673, då såsom »Nyåhrsgåfwa åth Professoren wår Inspector gifwes en silfkanna af 49 lodh drifwit arbete.» Priset var 143 d:r 30 öre. Nästa gång är 1680, då 203 d:r utbetalas för diskretion till prof. Gartman. Som räkenskaperna för senare delen af denna tid saknas, kunna vi icke säga, huru ofta diskretioner brukade gifvas. Äfven fru professorskan ihågkoms stundom med honorar.

En mängd tillfälliga utgifter såsom för reparation af »popularium kammar», för lagning af nationskistan, hushyra, ved, ljus o. s. v. förekomma naturligtvis. Till sjuke och fattige beviljas understöd. År 1674 betalas för en landsman Lars Ursinius 2 vec-kors vivre, som gick till 8 daler. En tid derefter leges häst åt Olaus Piscator, »som aff Landskapet war förordnat at ledsaga Ursinius uhr staden*.» 1698 beslutes »efter Hr Professorns begiäran, at 2 caroliner uthur Cassan skulle gifwas åth Alexander Carlman, och han sedan hjelpas uthur staden.»

Kassans inkomster bestodo icke då såsom nu förnämligast af vissa terminsafgifter, utan voro af mera tillfälligt art. De nykomnes inskrifningspengar utgjorde största inkomsten. Efter stadgarne skulle en djäkne, som kom till universitetet, då han genast vid sin ankomst anmälde sig hos kurator, erlägga en afgift till kassan. Möjligen är det denua, som i räkenskaperna kallas »pro accessu». Sedermera, då han genomgått sin proftid och inskref sitt namn i matrikeln, skulle han äfven betala »pro inscriptione». Beloppet af dessa afgifter var icke en gång för alla fastställt utan bestämdes af præses och seniorerne »pro facultate singulorum.» Vanligast är det 8 daler. Det heter där-före, att novitierne »taxeras». Omkring 1670 synas desse hafva fått rättighet att friköpa sig från en del af proftiden. De betala då en afgift »pro absolutione» eller »immatura inscriptione», som väl också bestämdes genom taxering. Vidare heter det, att den, som återvände från hemorten eller från en längre resa, skulle erlägga till fiscus $\frac{1}{8}$ imperialis», eller så mycket han behagade.

* Ursinius var då 18 års student och hade förmodligen kommit på obestånd. Han vardt sedan regementspastor.

Denna afgift, som ofta förekommer och visar, att man äfven på den tiden flitigt reste hem under ferierna, kallas »pro felici redditu» och är vanligen 1 $\frac{1}{2}$ D:r. Då studerande från andra högskolor anlända, skall kurator för dem framvisa stadgarne samt »modeste» gifva en vink om, att inskrifningen plägar »pecuniolâ condecorari.» Den som disputerat vare sig »pro exercitio» eller »pro gradu», den som vunnit »honoris Academici gradum», den som lyckats få en hederligare kondition eller annan inkomst, skulle ihågkomma kassan med någon »pecuniola». Dessa inkomstitlar heta »pro disputatione», »pro honoribus academicis» eller »honore magisterii» samt »pro discipulis» eller »conditione». Den sist nämnda afgiften var stundom rätt betydlig, såsom då Magnus Ekebon 1670 »för sin discipel Hr Jean Kruus» gifver 1 dukat eller 10 $\frac{1}{2}$ D:r. Vid samma tillfälle gifver Mathias Iser för sina herrar Ake och Erik Oxenstjernor likaledes 1 dukat. En annan gång betala åtskillige landsmän för sina Sparrar, Rålamber och Kaflar. Det synes företrädesvis hafva varit sådane »discipuli illustres», för hvilken afgiften erlades. Slutligen föreskrifves, att den, som står redo att taga afsked från det akademiska samhället, skall »in perpetuam sui memoriam» lemna till fiscus en »pecuniola» — »pro qualitate personæ» heter det så försätligt, — och denna skall af kurator noggraut antecknas i räkenskapsboken. Vi hafva emellertid därstädes icke kunnat finna någon sådan pecuniola upptagen.

En ytterligare inkomstkälla utgjorde de böter, som voro utfästa för åtskilliga förseelser, såsom förfallolös frånvaro från sammankomster, glasens sönderslående på konventen, misshandling af novitier o. s. v. Äfven frivilliga sammanskott till kassan, dels med dels utan visst uppgifvet ändamål, omtalas.

Vi hafva nu icke många ord att tillägga till denna framställning, som genom källornas torftighet måst blifva i många afseenden bristfällig och ofullständig. Vi hafva ännu icke talat om en, efter våra begrepp, så vigtig och oundgänglig sak som nationalskalen. Hvad vi veta därom är icke mycket. Omkring 1665 finna vi, att kassan bekostat »en kammars reparation uti Reverendissimi Doct. Jordani gård», och året därpå användes en summa »till Popularium Cammars målningh och inredningh hoos sahl. Doct. effter hans willia och ther uti godtfinnande». År 1674 talas om ett beslut, som fattats »uthi Professor Gartmans gård.» 1694 köpes »wed till landskapssalen» och erlägges »huushyra för 2 åhr». 1697 betalas »huushyra hoos Mr Sivertz» och äfven under de närmaste åren därefter nämnes landskapssalen. Mesta-

dels var det väl inspektor, som fick upplåta ett rum, där landsmännen kunde samlas. Om nationens storlek och landsmännens antal veta vi ej häller mycket. Under tiden från 1648—1658 inskrefvos endast 40 studenter i nationen, således i medeltal blott 4 om året. 1660 sammanskjuta 21 landsmän till kassau, men det säges uttryckligen, att icke alle deltagit. 1670 nämnas 34 nationsledamöter såsom närvarande vid ett konvent. 1661 inskrifvas tio novitier, 1670 icke mindre än 19, men året därpå blott en enda, 1679 18, men året därpå endast 4 o. s. v. Nationen har väl då som nu hvarken hört till de minsta eller de största utan hållit sig vid medelmåttan.

Om nationens tillstånd och iure förhållanden känna vi ingenting med säkerhet förr än mot slutet af tidskiftet. Efter 1685 är i räkenskaperna en större lucka. Sju blad i räkenskapsboken äro tomma, och på det sista af dessa finnes följande anteckning: »Såsom man icke utan största missnöije hafwer befunnit, huruledes vårt landskap här wid Academien på några år tillbaka begynt alt mehr och mer aftaga, och man fördenskull hade orsak at befabra det torde således omsider gå under och alldeles förlora det wackra namn och estime, som det i förra tider sig förskaffat; altså hafwa membra nationis så i detta som särdeles det sist förflutna året der om varit mycket sorgfällige, sådant i tid at förekomma, orsakerna till en sådan decadence afskaffa och sökia med all flit at ställa det till rätta igen, och på sådana fötter som det uti förtiden och icke längesedan stått hafwer.» Bland andra oseder, heter det vidare, har det också sedan 12 år till baka kommit ur bruk att föra kuratorernes räkningar till boks, »hvar af vår Cassa icke allenast tid efter annan kommit till att lida afsaknad, nthan ock åtskillige andra querelles sig förorsakat, emädan de lösa räkningarne genom ens eller annans finnesser eller oachtsamhet äro således förkomna, det ock icke längesedan skedt är.» Därföre beslutes nu, att »till en god ordnings och richtigets conservation uti vårt landskap» skola hädanefter alla kuratorsräkningar, sedan de af seniorerne äro öfversedda, godkända och undertecknade, ordentligt inskrifvas i den därtill förordnade boken. Det är att förmoda, att äfven andra åtgärder vidtagits för att upphjälpa nationen ur det förfall, hvari han råkadt, fast man i räkenskapsboken icke haft anledning att nämna dem. Omkring år 1698 synes också en bättre tid hafva inträdt, och största äran därpå torde böra tillräknas en kraftfull och nitisk kurator, *Gabriel Magnetius*, som alt ifrån 1698 till

1702 dels såsom ordinarie dels såsom vikarie upprätthåller kuratelet, efter att förut hafva varit nationens sekreterare. Han får af inspektör 1701 det vitsord, att han »wist en särdeles berömlig flit och försorg, icke allenaste om the yngre Landsmännernas information och beforderliga förhållande, uthan ock om Protokollets och Cassans riktiga ährsättiande igen, hwarmed för hans tijd tämmelig lamt och oskickeligen tillgått.» För »en sådan sin flit och waksamhet» wardt han nu af hr inspektör »solenniter berömd och wederbörligen tackat. Thet samma continuerade och samtelige Landsmännerna, önskande hwar för sig med tiden få tillfälle och Lägenhet att ther emot wisa honom sin plicht och redebogna benägenhet.» Det är icke många af våra kuratorer, som fått sådana orlofsedlar.

Andra tidskiftet.

Med den 28 maj 1698, då Johannes Bergman och Gabriel Magnelius tillträdde kuratorsämbetet, börja våra landskapsprotokoll och därmed den egentliga nationshistorien. Detta är redan i och för sig en tillräcklig orsak att från nämnde tidpunkt räkna ett nytt skede i vår framställning af nationens öden, äfven om ingenting funnes, som tydde på, att samma tid i andra afseenden utgjort någon vigtigare vändpunkt. Som vi nyss sett är detta verkligen händelsen.

Vi kunna nu icke längre med fog klaga öfver källornas fattigdom — vi hafva haft en och en half protokollsbok* eller omkr. 470 foliosidor att genomvandra, utom räkenskaperna. Detta borde vara gudi nog, kan man tycka. Och ändå kunna vi icke låta bli att klaga. Vår hufvudkälla för den nyss afslutna perioden sviker oss här helt och hållet. Vi hafva för hela denna tidrymd inga stadgar att rådfråga. »Wära constitutioner» omtalas väl på många ställen, men om därmed menas de från förra tidskiftet välkända eller några nyare, visar sig icke rätt klart. Då kurator Johan Velin 1721 låtit förfärdiga det nya nationsalbum, heter det, att »aldrafrämst uti Boken skola författas Landskaps Coustitutionerna, af hwilka man wäll finner ett corpusculum i

* Det äldsta protokollet meddelas här ss. bilaga N:o 3.

thet förbemälda gamla albo, men sådant som behöfwer anatomiseras, samt aldeles bortskärras, samt tillökas, och samt förbättras, såsom ett gammalt verk thet jämte tiden måste undergå förändring, hwilket stora besvär bemalte hr Curator lofwade sig åtaga och efter förfärdigandet låta af Högw. Hr Inspectoru revideras och äudtligen uti Landsmännernas åhöro confirmeras.» Det synes af detta ställe, som hade de gamla stadgarne verkligen varit gällande, fast man ansett dem böra öfverses och rättas. Andra ställen ådagalägga, att om så var förhållandet, hade de dock redan förut undergått åtskilliga förändringar. Velins löfte rörande revisionen af stadgarne vardt aldrig infriadt. Saken är väl på tal åtskilliga gånger, men först 1737 blef det allvar af. Då tillsattes en nämnd af 7 seniorer och 7 juniorer att utarbete nya stadgar, hvilken »berömmeliga desse in sedermera ock fördes till godt slut.» Dessa stadgar öfversattes af mag. Jonas Ullholm »på en ganska ren och eloquent latin» och antogos af inspektorn och nationen 1740. De bekräftades sedan åtskilliga gånger å nyo och voro gällande till i början af nästa tidskifte, men finnas numera icke i behåll*. Denna förlust är emellertid här mindre kännbar.

Vi anse oss i den följande framställningen kunna följa ungefär samma plan och indelning som förut och börja således med inspektorn. Då Lagerlöf dog 1699, var grefve *Karl Gyllenberg*, den sedan så ryktbare statsmannen, nu 20 år gammal, högskolans »rector illustris». En inom nationen uppkommen tvist, som hänskjutes till rektor, gifver anledning till ett synnerligen intimt förhållande mellan denne och Värmlands nation. På en sammankomst den 11 mars 1699 inför sig Gyllenberg, åtföljd af akademiesekreteraren, »af orsak then upplupna twistigheten inom landskapet gunstigst at stilla.» Kurator tager genast tillfället i akt att i en latinsk oration prisa »hans stora och makalösa dygder och qualiteter» samt lyckönska landskapet till »then stora heder, thet af hans Grefl. Magnificences högförnåhma närvarelse hade». Härpå svarade hans grefl. magn. med »ett öfver måttan zirligit tahl», hvori han betygar sin synnerliga »affection för vår nation», om hvars »lärdom, hurtighet, enighet och dygdiga lefwerne han alltid med beröm hört talas.» På Gyllenborgs fråga, när nationen ämnade välja ny inspektorn, sva-

* År 1745 får kurator i uppdrag att »draga försorg om, att våra constitutioner måtte, uti consistorio bliwa ratificerade», hvilket är första gången något sådant omtalas.

rar kurator, att man därmed ville dröja, tills Lagerlöfs efterträdare blifvit utnämnd, och beder, att hans greffl. magnif. emellertid »wille bära på vårt landskap ett gunstigt öga och under sitt goda beskydd besynnerligen taga». Detta lofvar Gyllenborg i nåder och tager därpå sitt afträde; »görande landsmännerna sin tillhöriga upwackning». Vid ett senare sammanträde meddelar kurator, att hans greffl. magnif. »tillsagt vårt landskap den stora gunst, att han för Inspector wille wara, till des någon i Sal. Profess. Lagerlöfs ställe utwald blefwo». Den 10 juni 1699 låter hans greffl. magnificens »sig förmärkia, det han fascies Academicos snart depouera skulle och från oss icke allenast utan ock från Academien aldeles afsked taga och validicera», hvarefter han »persvaderar» landsmännen att till inspector välja »Consultissimum Professorem Juris Dn. Carolum Lundium.» Häremot hafva landsmännen »intet at säija, efter de till äfventyrs funno hans greffl. Magnificences skäl mer gällande och kraftigare, än de sig sjelfwe formerat i afseende på någon annan.» Gyllenborg aflägsnar sig nu, och kuratorerne gå genast »efter hans greffliga Magnificences befallning» till prof. Lundius för att »anmoda honom om inspectionen.» Denne tvekar blygsamt i början men låter sig sedan »icke obenaugen der till förmärkia.» Hela denna episod har förefallit oss så egendomlig och betecknande, att vi icke kunnat gå den förbi med tystnad. Man må ihågkomma, att Gyllenborg då var en 20-årig student.

Lundius var nationens inspector till sin död 1714, och om honom är, i denna egenskap, ingenting synnerligt att säga. Hans styrka synes hafva legat uti att hålla vackra förmaningstal. Efter honom valdes professor *Olof Celsius*. Hans inspektorat varar ända till 1756 eller i hela 42 år. Hvad vi om honom såsom inspektor få veta, ger icke heller intrycket af någon kraftfull och energisk personlighet. Han tyckes liksom Lundius hafva låtit sakerna något så när ha sin gång, och det enda, för hvilket ett lifligt intresse hos honom framlyser, är disputation- och orationsväsendet, som också under hans tid hade sin blomstringsperiod.

Nationens ämbetsmän utgöras fortfarande af tvänne kuratorer och en sekreterare eller notarie. Kuratorerne väljas naturligtvis bland seniorerne, och vid detta val tillgår vanligen, och kanske efter stadgarne, så att fyra af seniorerne sättas på förslag eller »i val», som det heter, och bland desse tvänne utnämnas genom omröstning. Den som två gånger varit »i valet» men blifvit förbigången, ansågs sedan själfskrifven. Så går det

dock långt ifrån alltid till. Stundom tillsättas de två äldste seniorerna utan val, och äfven om val anställdes ansågs det nästan som en skandal, i fall de äldste blefvo förbigångne. Stundom föreslås kuratorerna själfve sine efterträdare och stundom »transportera» de helt enkelt sysslan på ett par andra. Mycken godtycklighet var således rådande i detta fall, hvilket också tidt och ofta gaf uppbhof till tvister och oenighet. Vid ett kuratorsval 1706 hände sig, att antalet afgifna röster betydligt öfversköt antalet närvarande landsmän. Då detta sedermera vardt känt, samman kallade inspektör nationen för att anställa nytt val, emedan han betraktade det förra såsom ogiltigt, och uttrykte därvid såsom sin mening, att det vore »rädligast igenom fria suffragia utnämna curatores» samt att »allas vota skulle uppsättias inför hans ögon» till undvikande af vidare underslef. Häremot protesterar emellertid hr Johan Lind på det skarpaste och försäkrar, att han till ett sådant val aldrig skall samtycka. Slikt skulle, påstår han, »förorsaka ett stort owäsende ibland Landsmännerna, i det man måste sig således underkasta hwars annars många omdömen.» I synnerhet skulle därigenom »dem, som yngre äro, bannas vägen till al olydna och förakt emot de äldre, hwilka sådana deras sentement underkastade» vore, och den som bäst förstode att ställa sig in hos de yngre, skulle på så sätt alltid få de flesta rösterna. Han yrkade därför, att antingen valet skulle ske som förr »efter den ålder och ordning Seniores emillan äro», eller ock laga jäf anföras mot dem som voro i tur. Med Lind instämde hr Russberg, den ene af de nyss valde kuratorerne, som »exciperade» sig från att undergå ett sådant val. Inspektör höll icke dess mindre fast vid sitt yrkande. Lind, som äfven var senior och året därpå vardt kurator, förklarar då, att han hellre utträder ur nationen än underkastar sig ett slikt val. Härpå svarar inspektör »med stor ifver», och Lind lemnar landskapssalen i vredesmod. Därefter sker valet på det vanliga sättet, och hela saken nämnes sedan icke med ett ord.

Kuratorernes ämbetstid är i regeln ett år, men äfven detta faller sig icke alltid så noga. En lång tid är det till och med praxis, att man såsom ett bevis på förtroende anmodar kuratorerne att kvarstå ännu ett år. År 1724 framställer Celsius det förslaget, att kuratorerne icke skulle afgå båda på samma gång, utan alltid den senast valde af de två stå kvar, då nytt val anställdes, hvarigenom, då val skedde en gång om året, hvarje kurator kom att innehafva ämbetet i två år. Detta iaktogs

också en tid, men befanns slutligen medföra olägenheter i afseende på räkenskapernas ordentliga förande och aflämnande. Tiden för kuratorsombyte är vanligen vårterminens slut, men efter 1737 sker det regelbundet i slutet af höstterminen. Äfven i andra afseenden medför de nya stadgarnes antagande större ordning och reda. Ämbetstiden är derefter aldrig mer än ett år, och rörande valet förekomma icke mer några stridigheter. Dessa stadgar synas rent af hafva föreskrifvit, att de två äldste seniorerne skulle vara själfskrifne till kuratorssysslan. Om kuratorernes ämbetsåligganden behöfva vi icke yttra oss; de voro väl ungefär de samma som under förra tidskiftet och sålunda tämligen allomfattande. Kuratorerne skulle, kan man säga, allting bestyra, så att besväret väl icke varit så obetydligt, och något särskildt kuratorsarvode, utom »prokurationspenningarna», som utgjorde 9 daler för hvardera kurator af hvarje nyinskrifven, omtalas icke förr än 1731, efter hvilken tid kuratorerne hafva 6 plåtar eller 36 D:r hvardera i årslön. En och annan låter också påskina, att onus är större än honos, men i de flestes ögon var väl då som nu den senare öfvervägande. Då som nu var nog kuratelet, såsom nationens högsta hederspost, i all hemlighet närmaste målet för mången knoppande äregirighet. Herrar seniores skulle annars icke varit så ifrige att värja sitt åldersprivilegium.

Innan vi gå vidare, måste vi nämna några ord om nationens ypperste kurator under denna tid. Hans namn är *Johan Velin*. Efter att en tid hafva varit sekreterare blir han 1719 vice kurator och fungerar såsom sådan under den s. k. »rysse-skrämslen», då Upsala hvarje ögonblick väntade fiendens ankomst. Studenterne synas vid detta tillfälle mangrant hafva gripit till flykten. Värmlands nation utgjordes under höstterminen 1719 af »fem hela», och nationens handlingar och tillhörigheter hade skickats i säkerhet utom staden. En af de fem var vice kurator Velin, som icke ens under dessa förtviflade omständigheter ville, »at de wanl. Landskapets exercitia skulle stutzas», hvarför han frivilligt åtog sig »partes Præsidis» och anordnade en disputation, som måtte hafva varit särdeles lysande, efter som det heter, att vid dess slut »höglärde hr Inspector höll ett wackert tack-sägelsetal på latin til samtel. Herrar Officiales, hwilket til the-ras beröm så mycket mehr war at observera, som han ingen gång til förene så solenniter och på Latin dem gratulerat.» År 1720 valdes Velin till ordinarie kurator, ehuru han gjorde svårigheter och sade sig »allaredan af försmaken vara trött blefwen.» Lands-

männen förklara enhälligt, att de »ingen förr och helre åstunda ther till än Herr Velin, hwars goda conduite och wällförtienta kallelse här till the nogsamit förnumnit under then tiden han soutenerat Curatorum vices.» Han lät slutligen öfvertala sig. 1721 tycker sig Velin länge nog så godt som eusam hafva dragits med kuratelet och förmodar, att nationen nu kunde vara trött vid honom; men så väl inspektor som landsmännen anhålla, »icke utan serdeles wackra expressioner», att än vidare »få fögna sig af hans berömwärda activité härutinnan.» Han afgår först 1723 efter att på det mest utmärkta sätt hafva skött kurators-ämbetet i öfver fyra år. Som vi sett, visste nationen också att skatta hans »ogemena meriter.»

Nationens andre ämbetsman, sekreteraren eller notarien, som hade att uppsätta och renskrifva protokollet samt införa räkenskaperna, väljes, åt minstone efter 1737, bland juniorerne och af juniorerne. Hvad som skaffat dem denna företrädesrätt till nämnda ämbete, är icke lätt att gissa; möjligen ansågs onus där vid lag öfverväga honos.

Här synes vara rätta platsen att tala om en funktionär, som churu han nuppeligen kan räknas till nationens ämbetsmän, dock torde kunna passera under titeln tjänsteman och sålunda böra intaga rummet närmst invid de förre. Vi mena *vaktmästaren*. Det har förut anmärkts, att i nationens ungdom ingen sådan var af nöden. Novitierne skötte ämbetet. Men novitierne äro under senare delen af detta tidskifte icke mer hvad de fordom varit. De hafva vanslygtats från sine förfäder, och i samma mån som novitieståndet urartar träder vaktmästaren fram i förgrunden. Första gången våra häfder, så vidt vi kunnat finna, hafva något att säga om honom är 1738, då det i räkenskaperna omtalas, att »landskapsgässen» för en termin fått 6 dr i lön. Detta är, som vi se, blott en tillstymmelse, men redan 1739 har han utvecklats till »landskapsbetient» och får hela trettio daler om året. 1741 har han än ytterligare vuxit till sig och heter »landskapskarl», hvilken titel han sedan behåller. Skulle någon intressera sig för vår förste vaktmästares namn, så var det Löuholm.

Landsmännens indelning är den samma som förut — seniorer, juniorer och novitier. Dock hafva vi här att märka första begynnelsen till en fjärde klass, de nu s. k. hedersledamöterna. Vi hafva redan sett prof på denna tids svaghet för adelskap och höga anor. När akademien kunde välja en 20-årig yngling till rektor, därför att han var adelsman, kan man väl tänka sig,

hvilken rol en slik gynnare skulle spela inom en nation. Redan 1717 anses tvänne Nordberger böra slippa ifrån proftidens besvärigheter, »enkanmerligen emedan deras Föräldrar suto i det stånd, at deras barn syntes här utinnan med rätta åtniuta adels frijheet», och säges intet exempel kunna uppvisas att sådane undergått någon proftid här vid akademien. Det heter alltid att desse »hedra» nationen med sin inskrifning, och deras föräldrar anses därmed gifva nationen ett utomordentligt ynnestprof. År 1733 inskrefvos tvänne von Hofstenar, och beslöts därvid, »icke utan största billighet», att de genast skulle få sitt rum bland de älfte juniorerne, »så kunde man sedan flyttia dem högre». De vordo också jämte tvänne von Rappoltar, som inskrifvits vid samma tid, redan några månader därefter »enhälligt» valde till seniorer, och 1737 blir den ene af Rappoltarne »curator illustris». År 1747 tilldelas samma värdighet en Löwenhjelm och en Sparre. Längre fram valdes äfven andre på något sätt utmärkte ofrölse nationensledamöter till »curatores honorarii». Den förste som innehaft denna värdighet är Bengt Ferner. Det är desse »curatores illustres» och »curatores honorarii», som voro den tidens hedersledamöter.

Det löjlga fjäsk för adelsmän och andre högt uppsatte personer, som är ett utmärkande drag hos denna tid, visar sig äfven på många andra sätt. Tidt och ofta skrifvas och tryckas gratulationsskrifter på vers och prosa till akademikauslerer, biskopar och andra »stora patroner». En gång sammankallas nationen endast och allenast för att undfå en »nådig hälsning ifrån Högwålborne Herr Baron och Justit. Cantzlern Löwenhielm», hvilken med »besynnerlig wörduad af alla mottogs». Nationen tar sig därpå friheten att i sin ordning uppvakta »Högbemälte Herre» med en underdånig skrifvelse, hvarpå en tid därefter kommer »nådigt svar», då nationen åter sammankallas för att höra det upplåsas. Vi skola på ett annat ställe tala om denne Löwenhjelm's märkvärdiga inblandningar i nationens angelägenheter.

Efter de ofvan omtalade »membra honoraria» komma vi till herrar *seniores*, som nu alldeles lagt bort titeln *adjutores*. Desse hålla sig fortfarande uppe på samma höga ståndpunkt som förr och släppa icke godvilligt efter något af sin värdighet. De kallas alltid »herrar» eller »domini», under det juniorerne heta »messieurs». Något kamratskap eller förtroligare umgänge med »inferiores» kommer naturligtvis icke i fråga. Det hinder emellertid, att kurator finner sig föranlåten att särskildt varna dem för sådant. Så heter det t. ex. 1719, att herr Velin, »se-

dan juniorens woro utgångne, förestälte de nyss blefne seniorer, huruledes de genom en alt för mycken gemenskap med de yngsta i landskapet kunde råka i förtret och föracht; warande Han icke föranlåten denna påminnelse at göra för någon af deras personer egenteligen, men endast därför at en ock annan tillförenden af seniorerne warit i detta måhlet så förgriplige, at Landskapet der utaf kommit i stor oordning ock de sjelfwe i wahnwyrdnad både hos sin egen ock främmande nationer.» Slika förmaningar föllö säkert i god jord, men vi se likväl, att det icke måtte hafva varit alldeles utan exempel, att en senior kunde göra sig gemen och pruta af en smula på wärdigheten. För öfrigt woro väl deras rättigheter och skyldigheter något så när de samma som under förra tidskiftet. De hafva i domkyrkan en särskild bänk nere i kyrkan, under det juniorerne fiugo söka sig plats, hvar de bäst kunde, och novitierne under skarp bevakning höllo till »på läktaren». De »uppvaktas» fortfarande lika träget af novitierne, men åtaga sig också till gengäld ofta att gå desse till handa med enskild undervisning i allehanda vetenskaper. Vi få tala vidare här om när vi komma till novitierne.

Seniorernes antal torde, liksom adjutorernes fordom, hafva varit omkring tio. År 1742 heter det, att seniors efter de nya stadgarne skulle vara tolf, »thet the förut ej woro». Seniorsval försiggår alldeles på samma sätt som kuratorsvalet. Första gången ett sådant omtalas är 1699, då det heter, att man nu borde tänka på att fylla ett par lediga seniorsrum, samt att detta »efter Constitutionernas innehåld och förr i landskapet giordt slut» borde ske genom allmänt val. En monsieur L. Letström undandrog sig emellertid detta val, »efter han två resor tillförene i wahl warit stäld, och bad sig blifwa i så beskaffadt måhl therifrån förskont». Han och en annan, som »långt för detta bordt wara ibland seniors, men för sin frånvaro blef wet förbigången», wada också »utan ordentelighet wahl» för seniors förklarade, »till at bibehålla en god enighet och wänlighet i landskapet», som det heter. Dock tillägges uttryckligen, »at thet beslutna ordinarie wahl et ther af i längden intet præjudice hafwa skall». Då verkliga val anställas, sker det på så sätt att några af de äldste bland juniorerne sättas på förslag, och det nödiga antalet utses genom omröstning. Ofta heter det dock i protokolken, att till seniorer antogos, förordnades eller uppflyttades de och de, utan vidare. Sådant sker dock vanligen med det förbehåll, att det icke skall lända till något prejudikat, »utan» heter det på ett

ställe, »när så händer, at några unga til åhreu så länge i landskapet varit, at de i anseende til sina academiska år borde blifwa Seniores, men ännu icke hunnit til den beskedelighet, som fordras, äger man aldeles fria grunder at skrida til votering». Alder i nationen var nog i verkligheten här liksom vid kuratorsvalet suart sagdt ensamt afgörande, så att val och omröstning i själfva verket kunde vara öfverflödiga.

Juniorerne, om hvilka så litet var att säga under förra tidskiftet, börja nu träda fram ur häfdernas skymning. De deltaga i nationens sammankomster, de hafva rösträtt, de uppträda stundom ganska morskt emot sine superiores, de göra myteri och taga sig friheter och vilja tydligen spela en rol vid sidan af seniorerne. Vål misslyckas de som oftast, men viljan är emellertid god. Ursprungligen synas alle juniorer hafva haft rösträtt, men 1707 föreslår inspektor, att efter som många voro alt för unge och omogne, borde hädanefter stadgas, att ingen skulle äga rösträtt, »som icke fullkomligen här vid Academien 3 år verseradt», efter inskrifningsdagen räknadt. Detta vardt, »såsom för nationen ett mycket hälsosamt råd», af alle godkändt, »fast en dehl utan at kunna något giltigt skiäl framgifwa» ville göra invändningar. Seniorerne passa nu genast på att framkomma med »den påminnelsen, at alldenstund de, som redan sina 3 år upfyllt, den præferancen för sina inferiores åtniuta, at ingen under dem till suffragio admitteras, så fordrar ock billigheten der emot, at Seniorerne dubla vota emot dem obtinera.» Detta förslag möter ännu större motstånd. Det skulle då, anmärker oppositionen, »aldeles stå i Seniorum makt, at tillsätta hwem de bebagade till Seniores och Curatores, efter de härigenom komma till de mästa vota at utgifwa. Men som seniorerne wicktigare skiäl framställte, jämnwäll förmenandes sig i detta måhl bättre weta, hwilka till Landskapets heder ock uppbyggelse besynnerligen borde considereras, fördenskill blef och deras proponerade maner at wälja giltigt och fast slutit.» Af protokollet för näst följande sammankomst (Bil. N:o 5) visar sig, att juniorerne i förbittringen häröfver stält till oväsande, hvarför de skarpt tillrättawisas och måste göra afbön hos seniorerne. Beslutet står således fast, och alt är tyst ända till 1731, då »med allas samtycke» stadgas, att rösträtt skall tillkomma alle, som äro *trå* års studenter och däröfver. Ännu en gång förekommer frågan om juniorernes rösträtt. Det är 1736, då en junior Reinh. Anthonsson föreslår, att äfven de yngre landsmännen böra få rösträtt, »efter de så wäl

som de äldre woro ledamöter uti nation». Seniorerne vilja icke höra talas om något slikt, och juniorerne påstås hafva varit af samma tanke, hvarför det också »med hela nationens samtycke än ytterligare blef confirmerat, at ingen skulle pretendera något votum, som ej varit 2 år student.»

Ett annat tvistefrö mellan juniorer och seniorer var rättigheten till uppvaktning af novitierna. Regeln var, att af juniorerne endast de, som voro tre år gamle i nationen, skulle hafva uppvaktning och detta endast onsdagar och lördagar. Härmed voro juniorerne icke nöjde, utan yrkade åtskilliga gånger på utvidgning af denna rättighet. År 1731 fordra de »med stor ifver», att alle två års studenter skola få uppvaktning, såsom någon gång af kuratorerne lärt hafva beviljats, då novitierna i nationen varit talrike; men deras anspråk tillbakavisas utan omsvep, och det förblifver vid det gamla. 1733 omtalas, att någre herrar juniorer tagit sig det orädet före att icke allenast »betiena sig af Novitierna med sina ärenders uträttande, utan ock hålla dem hos sig nästan hela nätterna öfver», fastän de för sådant oskick åtskilliga gånger blifvit »corrigerade» af kurator. Seniorerne anse därför lämpligt att i nationens närvaro taga dem i förnyad upptuktelse. Men messieurs Biörn och Clareen, som voro själfve hufvudmännen, hade icke lust att tålmodigt underkasta sig detta, utan »försvarade sin begångna faut, til en delh med så owettiga och alldeles oförskämda ord, at man dem icke en gång anteckna kan. In summa, de svarade till alt hwad dem tilltalhles med den skamlöshet, att samtel. Seniores icke utan största fog i detta måhlet nödgades söka Högwördige Herr Inspectorns protection emot ett så extraordinairt owettighetsanfall.» På nästa sammankomst tilltalas de af inspektor, och Clareen vidgår sitt fel, men Biörn påstår sig »i intet måhl hafwa peccerat.» Han måste dock till sist äfven han ödmjuka sig och göra afbön. Att de yngre juniorerne voro novitiernes värste tyranner, visar sig mångenstädes i protokollen. Då varningar för »vexation» utdelas, riktas de alltid i första rummet till »de yngre».

Af de förmaningar, hvarpå man denna tid var så frikostig, undfå äfven juniorerne sin beskärda del. Redan 1699 klagas öfver, att de nyss absolwerade »straxt wist sig lika med Seniores» samt alldeles brustit i den vördnad de voro desse skyldige, hvarför de allvarligen tillhållas att ihågkomma »sina wilkor» och »wisa de äldre den plicht som tilbörlligit är.» En tid därefter förmanas de att »föra ett stilla och ährbart lefwerne, fly elackt

Compagnie» o. s. v., men framför allt att »intet anmoda Noviti-erne om några penningars utlånande, hvarigenom de såsom fremmande på orten ofta komma til at crepera, af förseende dem igenfordra så länge de Novitier äro, samt blygslan af någon af de äldre til låns begiära.» »Cruenenimulgi» voro således ännu icke utdöde. En annan gång åtvarnas de yngre att »hädanefter icke så mycket betiena sig af Novitierna, som nu en tid skiedt, mycket mindre hindra dem, när de uträtta några ärender för Seniorerne,» samt vid ett annat tillfälle »at om the gå någon gång at kiöpa engång dricka, the tå öfwa then lust, som tienlig är, och kan gifva them god eftertanka; waraude för en fattig dräng nog kiöpa dricka utan at för annan otidighet föra sig i oanständig kostnad» o. s. v.

Men det kan vara tid att vända vår uppmärksamhet på ett rikare och intressantare ämne — novitiernes ställning under i fråga varande period. Vi äro därmed inne på tidens brännande fråga, hvarom dryftas och ordas, kifvas och strides och beslutes fram och till baka i oändlighet. Novitiefrågan synes, att döma af hennes täta förekomst i protokollen, hafva betraktats såsom nationens utan jämförelse viktigaste angelägenhet, för hvilken många andra, efter vårt tycke vida betydelsefullare, såsom t. ex. den om upprättandet af ett nationsbibliotek, få stå till baka. Vi skola söka göra vår framställning så kortfattad som möjligt, ehuru materialets rikedom gör det svårt att undvika vidlyftighet.

Efter de gamla stadgarne var den s. k. proftiden ett helt år, men vi hafva omvänt, huru man redan på 1660-talet började mot en särskild afgift »absolvera» från en del däraf. Första gången proftiden omtalas under innevarande period är 1699, då den bestämmes till tre månader, därefter 1701, då kurator Magnelius påminner, att ehuru man »efter constitutionerna» kunde absolvera novitierna efter 12 *veckors* förlopp, vore man dock icke »så stricte» förbunden att göra det, utan kunde förlänga deras proftid. 1715 finna vi några novitier absolverade efter 9 à 10 veckor. 1729 är åter fråga om att utsätta någon »terminum fixum, hvaröfver eller under ingen skulle gå.» Men som man såg sig oförmögen att »platt kunna förtaga allt missbruk härwid», så staunar man i brist på bättre vid de förr stadgade 12 *veckorna*, »hvar uti likväl Landsmännerna kunna dispensera», och, litat i öfrigt på, företrädesvis, seniorernes »alfwarsamhet och bilighet». Två år därefter heter det, att som landsmännen funno

obilligt, att, såsom stundom händt, en kunde få gå dubbelt så lång tid som en annan, skall hädanefter ingen »blifwa för Etudiant erkänd, förän han gått tio veckor på prof.» Men skulle någon dess förinnan äska absolution, skall det undersökas, om hans vilkor äro sådana, att han utan men kan betala för de två, och skall han då slippa med åtta veckor. 1739 öfverenskommes, att novitierne skola gå 4 veckor, »men den som wille betala för sig, sedan han gått 8 dagar, skulle gifwa 7 d:r Kmt. för hwarje wecka. Wille ock någon lösa sig från altsammans, skall han gifwa 60 D:r Kmt.» Detta beslut säges emellertid sedan icke vara på laglig väg tillkommet, och framlägges vid samma tillfälle ett annat mycket vidlyftigt förslag till hela novitiaturens ombildning, hvari icke nämnes ett ord om någon uppvaktning, och proftiden bestämmes till högst 10 veckor, men kan under vissa vilkor helt och hållet eller till en del efterskänkas. Proftiden består här endast däruti att de nykomne skola »förblifwa staden 10 veckor», innan de få inskrifvas. Förslaget godkändes och underskrefs af alle närvarande landsmän och borde således åt minstone vara på lagligt sätt tillkommet, men att det icke länge efterföljts, visar sig, då det 1744 åter talas om, att en novice skall »uppvakta Herrarna till behagelig tid», och då man 1745 besluter, att »alla som här efter komma upp, skola tweene gånger i weckan göra sin upwachtning hos dem, som fyllt sina 3 år wid academien», samt att man i afseende på proftidens längd skall hålla sig till 1740 års stadgar, som synas hafva föreskrifvit fyra veckors proftid, hvarefter för de öfriga sex kunde betalas. Man tog det i allmänhet under denna tid ganska lätt med både stadgars och nationsbesluts efterlefnad*. Godtycket hade i alla riktningar allt för stort spelrum.

Man skall finna detta äfven om man betraktar det sätt, hvar på novitiernes s. k. absolution försiggick, samt de omständigheter, som därvid togos i betraktande. Regeln var, att hela nationen skulle tillspörjas rörande novitiernes inskrifning, och ofta hållas äfven sammanträden eukom för detta ändamål. Men stundom afgöra seniorerne därom på egen hand, för att slippa beswara in-

* Så finnes det t. ex. redan 1743 nödigt att å nyo ratificera de 1740 antagna stadgarne, emedan »de till någon tid hade intet blifwit aldeles efterlefwade.» Till yttermera visso beslutes vid samma tillfälle, att den, som »af kärlek för nyheter eller andra orsaker» understår sig att söka någon ändring i dessa stadgar, »skall åhr och dag wara förlustig alla nations förmoner.»

spektor och nationen, stundom taga sig juniorerne friheten att absolvera, och en gång absolverar en novitie sig själf »utan Landsmännernas vettenskapp», hvilka senare tilltag dock naturligtvis vordo föremål för beifran. Vid beviljandet af novitiernes absolutionsansökningar borde »qualitates personæ» tagas i betraktande. Detta uttryck synes man hafva gifvit den allra vidsträktaste tolkning. Adelskap och förnäm härkomst betraktades, efter hvad vi hafva sett, såsom en kvalitet, hvilken var tillräcklig att helt och hållet befria från proftidens vedervärdigheter. En spädkad börs var, i anseende till nationskassans gemenligen ganska släta tillstånd, ock en kvalitet, som vägde tungt i vågskålen. Sammaledes höge gynnares rekommendationer, hvarmed novitierna plägade förse sig. »Ett ährbart och gudeligt lefverne», ett anständigt uppförande och »höflighet mot Herrarna» kräfdes naturligtvis också. Men vida egendomligare kvaliteter än dessa anföras såsom bevekande omständigheter. En har t. ex. af sin far »blifvit upskickad i den mening, at han utan at gå någon prof-tid straxt måtte admitteras uti album Nationis at införas». Dess utom har han fått bref från »sina Patroner», att han ofördröjligen skall resa hem, hvarför han icke hinner gå ut sin prof-tid. Seniorerne svara då, att om han har så brådtom, kan han ju »spassera sina öfriga veckor», när han kommer till baka, och »hans älskelige faders wilja voro landsmännen fuller icke oblige-rade at åtlyda». En annan vid namn Panck (se Bil. N:o 8) skyller på sin »opasslighet i behnen, genom hvilken han sig beklagade vara oförmögen uti den då warande starka sommarhetan utgiöra de äldre Landsmännen den wahnliga tjänst och uppwaktning», samt där jämte (det är under »rysseskrämlens» tid) på »ortens osäkerhet för fienden». Men efter som herrarne funno honom »vara af ringa progresser», visade de ingen lust »denna dess föregifna siuklighet at taga i consideration», och hvad fienden vidkom, menade, »borde man der på icke utan orsak reflectera». Emellertid komma de att tänka på den »medellösa cassan, som nu medelst mynttekuens indragande war blefwen alldeles ruinerad», och då herr Panck, hvars pung icke synes hafva varit så tom, som man skulle kunna tro, tillbjuder sig att betala 60 dr, vekna dock till slut deras hjärtan. En annan gång absolveras novitierna, därför att de äro »så små och unge», att man ingen nytta kan hafva af dem. Många andra kostliga episoder kunde framdragas, men det må vara nog med dessa.

Till novitiernes skyldigheter hör i främsta rummet den s. k. uppvaktningen eller tjänstgöringen hos de äldre. Om juniorernes rättigheter i detta afseende hafva vi redan talat. Seniorerne skulle uppvaktas en gång hvarje dag, och hos kurator skulle en novitie dagligen infinna sig för att uträtta nationens ärenden. Då novitierna voro många, fördelades sysslorna dem emellan, så att de då sluppo jämförelsevis lätt ifrån saken. Men stundom hände det, att blott en enda novitie fanns i nationen, och denne måste då sköta tjänsten alldeles ensam. Det kunde också inträffa fall, då inga djäknar kommo från gymnasium. I sådan händelse måste de yngste juniorerne bekväma sig till att åter inträda i tjänstgöring. De nyss inskrifne borde icke inbilla sig, heter det på ett ställe, »att de från sådana sysslor, som till landskapets tjänst af dem fordras, absolverade woro, förr än andra i deras ställe ankommande warda, oansedt de Studente frihet bekommit hade». Uppvaktningskyldigheten synes mot slutet af perioden hafva betydligt minskats. 1745 är det endast två gånger i veckan hos hvar och en, som fyllt sina tre år i nationen. Till sist torde uppvaktningen blott hafva bestått däri, att novitien gick omkring med en af kurator utfärdad »absolutionslista», på hvilken landsmännen skulle tillkännagifva sin mening rörande hans absolution.

En annan af novitiernes skyldigheter, som ofta omtalas, är deras kyrkogång. De hafva i kyrkan sin plats på en läktare och skola där sitta »stilla och gudelige», och icke »spassera omkring där nedre» i kyrkan, hvarest seniorerne hade sin bänk. Ofta förordnas någon äldre landsman, vanligen en junior, att hafva uppsigt öfver novitiernes kyrkogång, tillse att allt gick ordentligt till och anmäla, när något icke var som sig borde. Denna bevakning synes också hafva varit högeligen af nöden. Att novitierna sprungit omkring på gångarne och fört oväsen klagas ofta öfver. En gång omtalas, att en af de yngre »på ett helt otienligt och ohörligt sätt uti kyrkan under gudstienstens förrättande med en watspruta öfverstänkt några andra. Warandes detta», heter det vidare, »så mycket nesligare som ock wackra karlar af andra Nationer blifwet det samma warse och fält sällsamma omdömen deröfver». Flerfaldiga gånger förmanas novitierna att infinna sig i rätt tid i kyrkan samt icke »löpa dädan strax predikan är ändader» utan »stanna kvar, tills de äldre gått före ut. Själfrve rector magnif. finner stundom nödigt att uppträda emot det oskick som bedrifves under gudstjänsten. Bland alla de många, klassiska förmaningstal, som hållas till novitierna och de yngre i allmän-

het med anledning af deras kyrkogång, utvälja vi ett par prof-bitar. Vid en sammankomst år 1700 kallas novitierna in och förmanas »till Gudsfruchtan och med särdeles wyrdnat och andacht bewista gudstiensten, och intet sittia ther neder med sqwaller, stim och sömnuachtighet samt annat otienligt förchafwande, wäll wetande, om the sådant förchade, eller skrymtade i sin Guds-tienst, skulle wäll Gud omi ingen annan, se och finna them igen för omaket». Vid ett annat tillfälle förmanas »en wedertorf-wande Landsman att afstå med spaserande och annat otienligt wäsende neder under lectaren, och söka wackert sitt tienliga rum i bänkarna eller på lectaren, jämwäll och icke löpa uthur kyrkan, innan han först afbidt wälsignelsen.» Icke ens andra nations novitier gingo säkre. 1729 anhålla kuratorerne hos inspektor, »det tåktes han på något sätt låta skie förmaningar till andra Landskaper, at theas Novitier måtte hålla sig stilla i kyrkian, och at the icke måtte gå uth, förr än åt minstone bönerna af Predikstohlen äro läsne», hvilken »påminnelse H. Hr Doctorn ock lät förstå ett stort wälbehag före, försäkrandes, det Han then samma i Consistorio framföra skulle.» Man gjorde mycket väsen af kyrkogång och gudaktighet på den tiden.

Otaliga äro för öfrigt de dygder och skickeligheter, som novitierna skola öfwa och idka, otaliga de olater, »yppigheter» och »fauter», de skola undvika, och otaliga de förmaningar till de förre och varningar för de senare, som tilldelas dem af inspektor, kuratorer och äldre landsmän. De skola med »trägen id» bedrifwa sina studier, iakttaga »snyg- och renlighet i kläder, nätt- och hurtighet i lefwerne — uti en Summa: så lefwa och bruka sin tid, at the måtte finna gunst både hoos Gud och goda menniskor.» »Thess uthan måtte the och wara omtänckte till att wisa höfligheet emot hwar man och särdeles recommendera sig hoos sine egne Landsmän med heder, höfliga seder och ödmuka åthörder, wäll betänkande theas plickt bestodo icke så mycket uti ett diupt skrymtachtigt oskickelighet bugaude, som fast mehra uti ett redskafens och upprichtigt hierta.» De skola välja sina här-bärgen så, »att dhe i snygga gårdar lägga sig in, och icke för många tillhopa, undflyende the ställen och hus, som öhlsälgnung hållas uti». De skola vidare »taga sig wara för Brenwin och Tobaksrökande, hwaraf icke allenast theas kamrar stinka och gifwa en obehagelig Lucht, uthan och the sielfwa (som sådant idka) göra sig oskickeliga till sine sysslor och komma hoos honet Folch uti ett oangenämt omdöme.» De skola vakta sig för alt skval-

ler och förtal, nattebuller och oljud, kortspel och slagsmål, slöseri och liderlighet; för att utsprida hvad som förehafves på nationens sammankomster; för att pläga för mycket umgänge med främmande nationer o. s. v. Skulle vi räkna upp allt, komme vi aldrig till någon ände. Vore varningar och förmaningar något kraftigt medel till människors förbättrande och förädlande, så borde desse novitier hafva blifvit riktiga mönstermänniskor.

Det var väl också endast så att säga i det offentliga som man gjorde bruk af dessa tämligen oskyldiga och oskadliga medel; novitiernes tuktomästare i första hand kände nog till andra och vida verksammare. Öfver novitiernes privata behandling äga vi visserligen inga protokoll, men som denna behandling icke så sällan öfverskred måttans och hofsamhetens gräuser, och dessa öfverdrifter i sin ordning vordo föremål för offentlig beifran, äro vi lyckligtvis i tillfälle att ur handlingarna styrka riktigheten af vårt antagande. »Ingen af landsmännen», säger inspektör 1701, »må understå sig för hårdt att tractera sina novitier», så kärt dem vore att undgå svårt straff och relegation. Denna varning upprepas sedan tid efter annan, men 1703 klagar inspektör att den haft så liten verkan, att han nu nödgats sammankalla nationen just med anledning af ett så väl hos konsistorium som nationen anhängiggjort åtal emot ett par juniorer, som »utan gifwen orsak med hugg och slag tracterat» en novitie. En annan novitie hade de »med några och 20 öhrfilar samt andra förtreteligheter hemödt, allenast derföre at han ej dem lydt, då de wid pass kläckan 10 om natten honom utkommenderat.» De brottslige vidgå sin »faut» och dömas att »till Cassan ärläggia 15 D:r Kunt, icke som några böter, utan androm til sky och afskräck sådana yppigheter vidare at föröfwa.» Äfven de miss-handlade novitierna få en skrapa för det de »warit så obetänksamma och förbigåendes herrar Curatorerne och Inspectoren nationis, som först böra bli underrättade om sådant och med lämpa söka sådant bilägga, hafwa strax sådant angifwit för Rect. Magnif.» I å en sammankomst år 1706 framkallas en landsman att föra sitt klagomål emot en novitieplägare. Han påstår då, att denne »inkallat honom på sin kammare och efter många skiäls-ords utösaude omsider honom kindpustat, med fötterna spänt och illa handterat, utan någon föregifwen orsak, allenast han intet skall hafwa honom som sig borde uppwachtat och complimenterat». Vidare säger han sig »af samma blessurer wara i sitt hufvud så skadat och förswagat, at han befructar sig det näpligen med ti-

den kunna öfwerwiuna». Våldsverkaren »nekade fuller i förstene» men måste äntligen bekänna och dömdes, sedan åklagaren gått in på en »wänlig förlikning och composition», att hos alle landsmännen göra afbön samt, utom 15 D:r till kassan, godtgöra novitien »för lidin sweda» med 50 D:r Kmt. Icke långt därefter står en Monsieur Fernholm för rätta, därför att han på sin kammare tilldelat någre novitier åtskilliga örfilar samt tvungit dem att »med dantzande honom förlusta, hwilket deras föregifwande Mons. Fernholm förklarade wara af ringa värde och merendels osanning, kunnaudes han sig intet iährhindra, om de i hastighet något blifwet castigerade för sin owulighet med mera, som fordrade en anständig correction.» Fernholm frikändes, sedan kurator ställt sig på hans sida och anfört klagomål öfver desse novitiers uppförande. En annan gång varnas landsmännen för »at bruka novitierna till några servile sysslor, hwaraf nation kunde få skam och förtret.»

Det anförda torde vara tillräckligt att gifva en föreställning om den behandling, som novitierna ofta voro underkastade. Rättvisan fordrar dock det erkännandet, att så väl de akademiska myndigheterna som inspektor och nationen synas hafva gjort sitt bästa för att hindra sådana missbruk. Det talas på ett ställe till och med om en kunglig förordning rörande novitiernes »vexerande». En gång anföras hos det akad. konsistoriet klagomål öfver novitiernes misshandling af själfva venerand. consist. i Karlstad (se Bil. N:o 6). Dessa klagomål funnos dock grundlösa, och novitierna själfve »icke allenast exciperade frivilligen alla landsmännen derifrån, utan sade sig ock hafwa större fog at tacka dem än i något måhl med klagomåhl dem at angripa». Detta är, jämte det vid ett annat tillfälle utdelade lofordet för »civilite mot Novitierna», de enda ställen, som bilda ett afbrott mot de annars stående straff- och förmaningstalen.

Var novitieståndet sålunda uppfyllt af lidanden och vedervärdigheter, så saknade det dock icke häller helt och hållet sina fördelar. En sådan var väl den förmodligen gauska behöfliga uppsigt, novitierna voro underkastade. En annan var den kostnadsfria undervisning, som af de äldre meddelades de yngre. Huru seniorerne åtaga sig att i hvarjehanda ämnen gå dem, som så önska, till handa, omtalas på mångfaldiga ställen. I teologien och moralen, i latinen, greskan och hebraiskan, in mathesi och in stylo gäfvos collegia privata. Äfvenså höllos »exercitia disputatoria». Stundom föreläste någon landsman öfver en latinsk auktor o. s. v.

Ofta omtalas att kurator »sponderat» för en eller annan djūkne, som vid förhöret hos dekanus visat sig svag i sina stycken, och därigenom förhjälpit honom till inskrifning vid akademien.

Vi hafva sagt, att novitierne mot slutet af detta tidskifte icke längre äro hvad de fordom varit. Den som läser våra protokoll för tiden närmast före 1750, skall icke kunna undgå att märka, att hela institutionen jämte den därmed sammanhängande penalismen är på väg att dö ut. Det är gång efter annan rent af fråga om att aldeles afskaffa den s. k. novitiaturen. I det ofvan omnämnda förslaget till novitieståndets ombildning heter det, att man först »förestälte, om man skulle all så kallad novitiatur afskaffa och strax för membra Nationis antaga och erkänna de ankommande dieknar och andra, som här wid Academien åstunda sig med Nation associera, wid hwilket tillfälle man hade sig blott nt förlita på de ankommandes testimonia om dess frägd och skickelighet; förklarandes Nationen endräkteligen, at en sådan novitiatur och proftid, under hwilken de nys ankomna med allehanda vexationer och otidigheter öfverfallas, icke til deras förbättring utan förwärring, borde så mycket mera ifrån nationen afskaffas, som en slik Novitiatur, stridande emot all ärbarhet, redan är genom Kongl. Förordningar hämmad och förbuden», och den, som yrkade på bibehållandet af någonting dylikt, skulle anses för en nationens fiende. Samma förslag bibehåller dock ett slags proftid, men utan alla uppvaktningar och vexationer — endast en skugga af den forna. Detta år 1740. Några år därefter, 1745, är »then lünge i Nation omtwistande saken, så kallade Novitiaturen». åter å bane. Det frågas, »antingen Herrarna wille then aldeles kulkasta eller vidare stadfästa, på hwilken föreställning nogor hwar gaf sitt swar och mening, at them intet skulle vara emot någodt sådant besök, så wida ther wid ej skulle öfwas thet missbruk (och) osed, som förr warit wan och gängse medelst allehanda oordentligheter; i hwilket fall thet åligger hüdanefter then lidande parten gifwa sådant tilkienna, på thet den bråtsliga må af Nationen påläggas tillbörlig näpst.» Här stadgas vidare, »efter constitutionerna», både proftid och uppvaktningar, men frågan är, om beslutet någonsin stülts i verket. När och huru novitiaturen verkligen afskaffats eller upphäfts, veta vi icke. Källorna upplysa ingenting därom. Förmodligen har det gått så småningom och oförmärkt utan några särskilda nationsbeslut eller andra åtgärder.

Närmast i ordningen följer nu att tala om nationens *sammankomster*. Dessas nu varande indelning i landskap och valsam-

mankomster var på denna tid okänd, eller åt minstone icke strängt genomförd. Inspektör är närvarande, då så för honom faller lägligt. I hans frånvaro för kurator ordet. Dock synes det hafva varit praxis, att inspektör skulle vara till städes vid nationens första och sista sammankomst på terminen, och dessa kallades då landskap. Vid dessa mera högtidliga församlingar höllos äfven en eller flere orationer, eller ock en disputation, och ofta bådadera. Någon bestämd fördelning af ärendena, så att vissa skulle föredragas på landskap, vissa på andra sammankomster, var icke häller stadgad. Man tog sakerna som de kommo, utan att omaka sig med någon klassificering. Den tiden var icke svag för formen, därpå hafva vi förut sett prof. Sammankomsterna voro ganska täta; så t. ex. under höstterminen 1698 icke mindre än 9, under därpå följande vårterminen 11 o. s. v., och ofta hållas de af högst obehöfliga anledningar. De inledas och avslutas som oftast med något förmanings- eller lyckönskningstal. Den 24 sept. 1698 voro landsmännen till sammans i Petr. Lagerlöfs »boksahl», hvarvid han »fägnade sig hierteligen öfver theras goda hälsa och wällstånd, samt önskade ther uti en förnögielig beständighet. Förmante jämwell faderligen till gudfruchtigt lefwerne, ährbart och sedigt förhållande samt all mögelighet i theras studier och hederliga upsåth; tillsägiaude alla sin hielp och handräckning uti hwad han någonsin kunde, och hwad hans trägna arbete och swaga hälsa tålde.» Annars heter det gemenligen helt kort och godt, att inspektör eller kurator fröjdade sig öfver landsmännens »wällmågo», eller önskade dem lycka och välsignelse »till theras wackra och hederliga desseiner», eller förmanade dem till »ett nychtert och ährbart lefwerne, som den berömliga Verml. Nation kunde lända till heder och prydnad» o. s. v. En sammankomst 1699 avslutas med följande tirad: »Önskade sidst för dimissionen hr Curator Landsmännerna en lycksalig Pingsthögtid, och at de med glädje och vederbörl. devotion måtte få tiena sin Gud, hwilken önskan landsmännerna med tacksägelse uptogo och önskade honom tillbaka få participera af samma lycksalighet.» Närvarande på landskaps-sammankomsterna skulle naturligtvis alla röstägande vara, och kanske äfven icke röstberättigade juniorer. Novitierne måtte hafva hållit till på någon lokal utanför samlingssalen möjligen förstugan, ty det heter alltid, att de »inkallas», då man har någonting att säga dem. Stundom stanna seniorerne kvar och fortsätta rådplägningarna, sedan juniorerne tagit sitt afträde. Stundom hålla seniorerne allena, stundom seniorer och äldre juniorer

eller »de älste af laudskapet» enskilda sammankomster, där de besluta i hvarjehanda, mest ekonomiska, nationsangelägenheter. För förfallolöds frånvaro var ett vite stadgadt, och tidt och ofta finna vi landsmän pliktfölde »pro absentia». Redan 1699 klagas öfver, att »landsmännen hade den osed at de sällan eller allenast efter behag, oachtadt de lagl. förfall hafwa eller intet, sig infinna på våra sammankomster», och denna klagan öfver tröghet och försummelse att på inspektors kallelse komma till städes upprepas sedan tid efter annan, och påminnes om skyldigheten att åt minstone för kurator anmäla orsaken till bortoblivandets. 1744 omtalas, att landsmännen voro sammankallade hos kurator, »men som mestedelen intet kommo, kunde man ej afgöra alt, som fordrades til denna sammankomst». En annan gång heter det, att efter en stund största delen aflygsnade sig, så att inga flere saker kunde föredragas.

I sammanhang med nationssammankomsterna torde vi kunna tala om *orations-* och *disputationsnäsendet*. Vår tid, som i dessa stycken står så långt till baka, kan väl knapt göra sig en föreställning om den ifver och det intresse, hvarmed sådana öfningar bedrefvos under 1700-talet. Vi hänvisa till vårt här (Bil. N:o 3) aftrykta älsta protokoll, som nästan uteslutande sysselsätter sig med detta ämne. Under höstterminen 1698 höllos nio sammankomster, och af dessa är det blott en, på hvilken ingen oration förekommer. Vanligen är det två stundom tre och en gång ända till fyra sådana på en sammankomst. I alt höllos under denna termin 18 orationer, och nästan lika flitigt oreras under hela tidskiftets förra del, då disputationerna ännu icke kommit i farten. På ett par ställen klagas emellertid öfver tröghet att åtaga sig »partes oratorias». Språket har vanligen latin, blott en gång franska och några gånger svenska. Ofta höllos orationerna på vers, så väl svensk* som latinsk. Ämnet hämtades merendels från moralens och teologiens område och var i allmänhet tämligen abstrakt: de virtute, de modestia, de sapientia, de diligentia et ejus fructu, de temperantia, om grepet och vägen til ett Dyg-

* År 1720 orerade hr S. Kolthoff, som på svenska vers, och under allegorio af Palladia Soldat, lifligen föreställte en Studerandes skyldighet så wid the mötande hindern och farligheters undvikande, som till sitt upsåts befrämjelse nödvändiga medels i acht tagande». Denna oration beredde landsmännen en »nöjefull stund», och hr Kolthoff prisas för »besynnerliga poetiska gifwor». Om Johan Risells oration på svensk vers kan liäsa i Bil. N:o 10.

eller »de älste af laudskapet» enskilda sammankomster, där de besluta i hvarjehanda, mest ekonomiska, nationsangelägenheter. För förfallolöds frånvaro var ett vite stadgadt, och tidt och ofta finna vi landsmän pliktfölde »pro absentia». Redan 1699 klagas öfver, att »landsmännen hade den osed at de sällan eller allenast efter behag, oachtadt de lagl. förfall hafwa eller intet, sig infinna på våra sammankomster», och denna klagan öfver tröghet och försummelse att på inspektors kallelse komma till städes upprepas sedan tid efter annan, och påminnes om skyldigheten att åt minstone för kurator anmäla orsaken till bortoblivandets. 1744 omtalas, att landsmännen voro sammankallade hos kurator, »men som mestedelen intet kommo, kunde man ej afgöra alt, som fordrades til denna sammankomst». En annan gång heter det, att efter en stund största delen aflygsnade sig, så att inga flere saker kunde föredragas.

I sammanhang med nationssammankomsterna torde vi kunna tala om *orations-* och *disputationsnäsendet*. Vår tid, som i dessa stycken står så långt till baka, kan väl knapt göra sig en föreställning om den ifver och det intresse, hvarmed sådana öfningar bedrefvos under 1700-talet. Vi hänvisa till vårt här (Bil. N:o 3) aftrykta älsta protokoll, som nästan uteslutande sysselsätter sig med detta ämne. Under höstterminen 1698 höllos nio sammankomster, och af dessa är det blott en, på hvilken ingen oration förekommer. Vanligen är det två stundom tre och en gång ända till fyra sådana på en sammankomst. I alt höllos under denna termin 18 orationer, och nästan lika flitigt oreras under hela tidskiftets förra del, då disputationerna ännu icke kommit i farten. På ett par ställen klagas emellertid öfver tröghet att åtaga sig »partes oratorias». Språket har vanligen latin, blott en gång franska och några gånger svenska. Ofta höllos orationerna på vers, så väl svensk* som latinsk. Ämnet hämtades merendels från moralens och teologiens område och var i allmänhet tämligen abstrakt: de virtute, de modestia, de sapientia, de diligentia et ejus fructu, de temperantia, om grepet och vägen til ett Dyg-

* År 1720 orerade hr S. Kolthoff, som på svenska vers, och under allegorio af Palladia Soldat, lifligen föreställte en Studerandes skyldighet så wid the mötande hindern och farligheters undvikande, som till sitt upsåts befrämjelse nödvändiga medels i acht tagande». Denna oration beredde landsmännen en »nöjefull stund», och hr Kolthoff prisas för »besynnerliga poetiska gifwor». Om Johan Risells oration på svensk vers kan liäsa i Bil. N:o 10.

digt och Ährbart lefwerne (ett wachert lärdt och zirligit tahl på swenska), de passionie Christi (ligate), de purificatione Mariæ» o. s. v. Stundom äro dock orationerna af mera konkret innehåll: om åtskillige latinske auktorers stil, skrifter och förda lefverne, om »Hierusalems tempel», de laude Musarum, de lande Poeseos (ligata), om en eller annan högtid o. s. v. Stundom tages »materien» från hembygden och dess förhållanden: de laude Vermelandiæ, de encomio Vermelandiæ et Daliæ, om the seder, leker och ro, som om Juhlen i synnerhet i Vermeland pläga öfwas» (på swenska rim af Sven Lagerlöf). 1736 hålles eu oration om den »Iudiska handelen» — ett vittnesbörd om frihetstidens intresse för nationalekonomien. Redan af ämnenas beskaffenhet samt af den omständigheten, att det icke var seniorerne utan de yngre landsmännen, som orerade mest,* kan man sluta, att det icke var på innehållet utan på formen, som hufvudvigten lades. Det heter alltid, att orationerna äro »wackra och wäll sammanskrefna», och då någon anmärkning göres, gäller hon alltid stilen, språket, prononciationen» o. s. v. »Dni oratores» böra skrifu »stilo oratorio och ej så dogmatice, som under tiden skiedde» heter det på ett ställe. En annan gång tillhållas oratores att vinnlägga sig om en »ren och god latinsk styl» och waras för »en sådan, som endast hos scriptores ecclesiast. är wedertagen». Öfning och färdighet i att tala latin var väl hufvudsyftet med dessa orationer. — Ett annat »för de unga mycket nyttigt exercitium» var disputationerna. Före 1714 förekomma dessa blott eu och annan gång, och mycken tröghet och liknöjdhet härutinnan förspörjes. Med Celsii inspektorat raudades bättre tider. Från och med 1715 ända till periodens slut disputeras växelvis i teologi och filosofi nästan regelbundet på hvarje större sammankomst, hwarvid ämnena i teologien hämtas från B. Hutterus och längre fram ur Benzelstjernas Repet. Theol., i filosofien ur Puffendorfs bok de officio hominis et civis. Celsius nitälskar wädeliga för dessa öfningar. Han »applåderar» och håller loftal till officianterne**. Han genomdrifver utsättandet af 3 dalers vite för underlåtenhet att fullgöra åtagna partes, tycker det »wara snöpliget och alt

* Skyldigheten gick i tur och ordning nedåt, och emellanåt ske påminnelser till de äldre att icke håller de böra undandraga sig. Längre fram synes man hafva följt den regeln, att en senior och en junior orerade på hvarje landskap.

** Dessa äro en senior såsom präses, en respondens och en eller två opponenter, som tagas bland de yngre.

för kort, då ingen opponerar extra», hvarför han föreslår att utom ordinarie opponens äfven en extra för hvarje gång skall tillsättas, ja en gång vill han till och med, att hvar och en af landsmännen skall »bereda sig till ett arguments framsättiande, såsom för tungans öfning och hardiessen nyttigt och nödwändigt.» Landsmännen ansågo emellertid, att »en slik multitudo antagonistarum» skulle utom andra olägenheter leda till »en större widlyftighet i detta exercitio, än tiden kunde tillåta», och förslaget faller. Hvilket språk som nyttjades vid disputationerna nämnes väl icke, men att det var latin, kan knapt vara tvifvel underkastadt.

Om *nationskassan* gäller ungefär det samma som under förra tidskiftet. Inkomstittlarne äro oförändrade, ehuru beloppen något stigit. Dock halva vi här att märka en första ansats till införandet af vissa terminsafgifter. Den 28 okt. 1725 omtalas, att »kurator hr P. Piscator påminnte landsmännen, at the skulle samrâdas, huruledes Landskapskassans inkomst måtte förökas, och i synnerhet i så måtto, at en wiss och ordinair tildrâkt kunde blifwa ärligen at tilgå; och gaf han tillika förslag, huru som thetta bäst syntes kunna låta sig göra på thet sättet, om Landsmännen wille komma öfwerens et wist at contribuera til cassan, hwar och en tå the kommo tillhopa wid terminens begynnelse.» Detta förslag vann bifall, och beslöts, »at the som blifwa qwar här uppe i landet, skola gifwa til cassan wid begynnelsen af hwar termin 1 Dr Kpmt, men the som warit i Werneland, gifwa som förr wauliget warit 3 Dr Kpmt». Protokoll och räkenskaper visa, att afgiften verkligen erlagts några gånger, men redan 1728 beslutes, »at then wanliga 1 Dr om terminen härefter icke utgifwes», och sedan förblifwer det wid det gamla. Det är således som sagdt blott en ansats. År 1721 beslöts, att hvar och en, som åtnjöt stipendium vid akademien, skulle erlägga till kassan i ett för allt 3 Dr Kpmt, och inkomstiteln »pro stipendio» förekommer verkligen några gånger i räkenskaperna, men synes snart hafva kommit ur bruk.

Utgifterna äro också något så när de samma. Vi hafva redan nämt, att kuratorerne efter 1731 hafva ett litet arvode. Landskapskarlens lön och »bättring på cursorernes salarium», hyra för bänkrum i kyrkan, prenumeration på tidningar o. s. v. äro äfwenledes nya ehuru icke synnerligen betydande poster. Inspektors honorarier draga fortfarande största kostnaderna. Under Lundii tid gäfwos sådana regelbundet hvar annat år, och deras värde

växlade mellan 300 och 500 Dr. Celsius fick dem icke lika regelbundet, men i stället så mycket dyrbarare (700, 800, 900 Dr.). Honorarierna bestodo alltid i silfverpjäser af hvarjehanda slag, vanligast bägare. Till Lundii sterbhus lemnas år 1715 300 Dr i reda penningar. Stundom måste landsmännen, för att honorarium skall kunna åstadkommas, genom lån och frivilliga sammanskott bispringa den utblottade kassan, och vid sådana tillfällen framlyser alltid en synnerlig månhet om nationens heder och värdighet, hvilka ansågos kräfva, att man här vid lag tog både sig själf och nationskassan så nära som möjligt. Såsom särdeles betecknande i detta afseende meddela vi bland bilagorna (N:o 9) ett utdrag ur prot. för d. 25 apr. 1720.

De regelbundet återkommande konvent, som fordom höllos på nationskassans bekostnad, äro nu alldeles afskaffade. Endast tillfälligtvis förekommer en och annan liten »collation». 1705 hålla seniores en sådan för att »complimentera en förnämlig mans sohn», hvars far »för nyligen blefwet vår förman och gynnare i orten». En annan gång tillställes »collation på förnähme resande landsmän af milisen». 1728 fira »samtelige Landsmännen» förste maj med en tillställning, för hvilken kostnaden dock endast stiger till 12 Dr. Då seniorerne voro till sammans för att granska räkenskaperna, hände stundom att de förplägade sig en smula på allmän bekostnad, hvilket de på ett ställe »tycka ej obilligt wara», efter som de därigenom »under tiden hindras uti deras wanliga syslors fortsättiande.»

Till sjuke, fattige och nödstälde landsmän lemnas ofta understöd ur nationskassan*. Äfven frivilliga sammanskott af penningar och andra persedlar omtalas. En punkt i prot. för den 13 maj 1699 lyder t. ex. sålunda: »Påmintes Monsr. Sandvalls fattiga tillstånd, och anmodades Landsmännerna, att de som reste hem och haft sin egen disk** och något öfrigt vid afresan hade, det de hans fattiga tillstånd underhielpa wille, at han sig öfwer sommaren så medelst här uti Upsala uppehålla kunde.»

Bland de tillfälliga utgifterna, som stundom förefalla oss gan-

* Sjukbesök hos landsmän nämnas äfven under denna period. Det synes dock nu vara novitierne, som fått sjukvården på sin lott. Förr höllo sig adjutores ej för gode.

** Att matvaror brukade medföras från hemmet visar sig af detta och ett annat ställe, där landsmännen förmanas »at till sin fördehl och befordring försigtigt disponera thet förråd the af sina k. Föräldrar bekommit.»

ska egendomliga och för nationens ändamål tämligen främmande, kunna vi icke underlåta att nämna några. 1701 anhåller en jude enträget om någon hjälp till tryckande af en bok, som han ämnar utgifva. Han får 25 D:r. Stundom inkomma böneskrifter från studerande af andra nationer, som på ett eller annat sätt råkat i armod och olycka. Till kyrkans uppbyggande eller återupprättande gifvas bidrag. En gång omtalas ett sådant till en kyrka i Westphalen. En olycklig vaktmästare äskar någon »assistance» i den »widlyftighet», hvori han råkat genom att låta en fånge rymma. 1713 anhålla ärkebiskopen och rector magnif. om bidrag till »den nya timmeklockans» uppsättande, och landsmännen råka i stort bryderi, ty å ena sidan är kassan alldeles luns, och å andra sidan måste man »betrakta den dishonneur, som Landskapet sig påbörda skulle, om man intet i detta måhl bewiljade något». Till slut grep man sig till med hela 51 D:r, så att landskapet icke allenast kom utan vanheder ifrån saken, utan äfven fick mottaga en tacksägelseskrift på latin från själfva venerand. consist. I allmänhet är man vid sådana tillfällen mycket angelägen om att först höra efter, »hvad andra Landskap i samma måhl gjordt», på det vår nation »i comparation til the större och mindre måtte bibehålla sin förriga heder». Afslag äro också sällsynta. Dock heter det t. ex. på ett ställe, att »af vice Pastorns besynnerliga favoriter projekterades, at nation skulle gifwa honom något, men som han har lön för det han predikar etc., så kunde nation icke i oträngdt måhl påtaga sig en sådan prästeflöbning». Gratifikationen till vice pastorn omtalas annars flerstädes.

Då någon nationsmedlem vid sin afresa från universitetet efterlemnadt skulder hos en eller annan af stadens borgare, hvilket ingalunda lärar hafva varit ovanligt, händer det, att desse vända sig till nationen för betalnings erhållande. Sådana anspråk var man dock i allmänhet föga villig att lyssna till. En gång berättas emellertid, huruledes 8 juniorer hos en rådman Axberg hållit ett »tractamente», hvilket de sedan icke kunnat betala, hvarföre en landsman Johan Iser, »af sin allom bekanta stora hurtighet» gått i borgen för dem och lemnat sina böcker i pant. Herrar juniorer undandra sig att betala sin skuld, Iser reser utrikes, och rådmannen får vänta. Slutligen då flere är gått förbi, gäldenärerne förskingrats, och Iser blifvit prost i Värmland, hotar rådmannen att sälja dennes böcker, som funnos i hans ägo. Iser skickar då halfva summan, och den andra hälften åta-

ger sig nationskassan att gälda, på det herr »prosten» icke för sin hurtighets skull måtte varda allt för mycket lidande. Sådant förefaller oss besynnerligt, men ansågs då vara i sin ordning.

Af lånesökande var nationskassan jämt och ständigt öfverlupen och råkade genom den vidlyftiga lånerörelsen i hvarjehanda svårigheter och olägenheter. År 1707 klagas öfver medlens »otidiga utlånande uthur Cassan», och öfverenskommes om vissa regler, som hädanefter skola iakttagas. Lån, som ej öfverstego 30 Daler, skulle kurator kunna på eget ansvar bevilja, men önska-des större lån, borde hela nationen höras. Beslutet har väl likt så många andra varit utan verkan, ty klagomålen öfver missbruk härutinnan äfvensom öfver gäldenärernes tröghet och tredska upprepas i oändlighet. Stundom lemnades pant, stundom revers, och stundom visste man att äfven på annat sätt »practicera till sig cassans medel.» I det hela synes nationskassan hafva betraktats såsom ett slags allmänning, där hvar och en hade rätt att förse sig, bäst han kunde, och först i yttersta nödfall eller nödtvång bekvämade man sig att återgälda det låntagna. En gång berättas, att en revers legat 20 år i landskapskistan, en annan gång heter det, att af en hr Ullman stod ingen ting att bekomma, eftersom ingen exekutionsbetjunt fanns till hands. Ofta beslutes att lagsöka och utmäta gäldenärer, ofta lemnas åt kuratorerne i uppdrag att under sina resor hemsöka dem, som funnos i Värmland, men ännu oftare måste skulderna afskrifvas. Alltid då det klagas öfver kassans armod, »blotthet» och utfattiga tillstånd, är det på gäldenärerne man skjuter skulden, och detta utan tvivel med skäl. Utan dem skulle hon säkerligen, om man vudantager tiden närmast före och efter Karl XII:s död, de s. k. myntteknens tid, hafva stått sig ganska godt. Där jämte klagas mycket öfver kuratorernes slarv och oordentlighet i räkenskapernas förande samt tröghet att framlägga dem till granskning, sedan de afgått från ämbetet. 1719 har en kurator, som för ett helt år sedan nedlagt kuratelet, ännu icke gjort räkenskap eller ens aflemnat nationskistan och handlingarna. Från 1741 till 1752 har man underlåtit att införa räkningarna i den därtill bestämda boken, »ty», heter det i en vidfogad anmärkning, »en del curatores hafva varit mindre angelägne att iakttaga sin skyldighet och hafva stundom hållit undan både räkningar och denna räkenskapsboken». De hafva därföre, så godt sig göra lät, införts efteråt, »fastän med någon oachtsamhet, som lätteligen skjönjes». För de kontanta medel, som bort transpor-

teras till efterträdarne, måste kuratorerne ofta lemna skuldförbindelse, då de icke äro i stånd att genast utreda dem.

Man kan lätt förstå hvilket kaos allt detta skulle åstadkomma. Den som slutligen åtager sig att reda den trassliga härfran är ingen mindre än nationens curator illustris baron Karl Gustaf Löwenhielm, en son till den bekante presidenten af samma namn. Hos honom anhöllo en del af juniörerne 1749, att han måtte ombesörja, att de yngre i nationen finge se de räken-skaper, »som curatores tid efter annan under händer haft.» Vid den räkst, som härpå följde, visade det sig, att en mängd dels närvarande dels frånvarande landsmän, hvaribland flere före detta kuratorer, voro skyldige nationskassan större eller mindre summor till ett totalbelopp af 1330 daler. Vidare anställdes auktion på innestående panter och andra nationens tillhörigheter. Dessa åtgärder vidtager Löwenhielm af egen maktsfullkomlighet utan att på något sätt fråga nationen till råds. Saken är dock härmed icke slut, ty detta summariska tillvägagående hade nya stridigheter inom nationen i följe, och man kan säga, att den sista villan vardt värre än den första. Därom längre fram.

En första tillstyrkelse till ett *nationsbibliotek* har detta tidskifte att uppvisa. Redan år 1700 omtalas, med anledning af ett par promovendis närvaro, »then wackra uptagne sed i Landskapet med disputationers inläggande uti Cassan», och sedermera göras tid efter annan påminnelser till landsmännen om deras skyldighet att lemna ett exemplar af sina disputationer att förvaras i nationskistan. Inventarielistorna visa äfven, att så skett, och kunna dessa disputationer betraktas såsom första början till en gemensam boksamling. År 1720 började man hålla »the tryckta avisorna», och fortsatte därmed under den följande tiden. Ett par gånger beslutes väl, att man »inga advisor hafva skall», men de komma snart till baka. Hvad det är för slags avisor eller »gzzetter», får man icke veta i början. 1732 nämnes Argus, 1746 så väl svenska som tyska avisor, 1749 »swenska avisorna, lärda tidningarna och franska dito». Tidningarna lågo icke såsom nu på nationssalen utan skickades omkring bland landsmännen i tur och ordning, förmodligen efter ålder i nationen. Sedan de voro lästa, inbundos de och förvarades i landskapskistan. År 1732 inköptes, på förslag af kurator, »Acta literaria Sueciæ ifrån 1720 till och med år 1729», och en tid därefter ännu en årgång af samma verk. År 1735 prenumererades på biskop Norrmans orationer och följande år på

biskop Rydelii disputationer. År 1742 »kommo Herrarna öfwer-
eus, at thet som fattades af wettenskaps societetens handlin-
gar här i Upsala skulle efter hand, så snart thet kommer ut,
för nations räkning kiöpas». Alla dessa böcker äfvensom tidnin-
garna, disputationerna och ett par likpredikningar förvarades i
nationskistan, och man skulle kunnat betrakta dem såsom en grund-
läggning till vårt bibliotek, så vida de icke alla sammans bort-
auktionerats vid den Löwenhielska räfsen 1749. Ett verkligt
förslag till nationsbibliotek hafva vi nöjet att under detta tidskifte
anteckna. I protokollet för den 23 mars 1734 heter det, att af
Jonas Ullholm »proponerades, at utaf Landskaps cassans pennin-
gar skulle efter lügenhet något anwändas till sådana böckers kiö-
pande, som hwar och en Privat icke kunde hafwa råd at skaffa
sig, hwilken proposition wunn allmänt bifall». Man skulle möj-
ligen kunna i de ofwan nämnda bokinköpen se frukter af detta
förslag, men annars tyckes det hafva stannat vid den goda af-
sigten; »nationskassans lügenhet» var också en alt för dålig grund
att bygga på.

Nationslokal är en sak, som icke håller under detta tidskifte
räknades till de oundgängliga förnödenheterna. Än har man en
sådan, än har man ingen och begagnar då inspektors sal till
samlingsrum. I vårt äldsta protokoll heter det, att landsmännen
voro till sammans »uti theras sahl i sal. Prof. Celsii gård», och
i räkenskaperna omtalas, att hushyra för samma år erlagts med
20 D:r. Den 13 okt. 1699 tillkännagifver kurator, att denna
lokal var borthyrd, hvarför nationen borde höra sig om efter en
annan »tienlig sal, därest de sine nödige ährender föredraga
och afgjöra kunde, hwilken ock icke för dyr woro, efter den alle-
nast en liten tid om åhret brukades». Strax därefter flyttar natio-
nen till sin nya sal i prof. Erik Hansson Upmarecks gård. Hyran
var äfven här 20 D:r, hvar jämte professorn förbehållit sig rätt
att bruka salen »om distingstiderna åt sina gjäster», samt att
i den samma få hålla sina collegier. Här var nationen kvar till
den stora branden 1702, då huset brann ned och nationskistan
med dess innehåll »wådligen omkom» i lågorna*. Efter denna

* Om denna »stora förskräckeliga wåldeld» heter det i våra protokoll,
att den, »hela Swerges rike till skada och afsaknad, itändes natten efter
Christi himmelsfirds dag, som war den 15 Maji, kl. millan 11 och 12.
Gud den aldrahögste förskone i nåder de fattiga qwarlemnade hyddor och
i synnerhet wår Academia ifrån någon widare ansökning af den grymma
gästen för sitt hel. Namns skull.»

olyckshändelse fick nationen ingen egen lokal förr än i slutet af år 1704, då en sådan hyrdes i borgmästar Lohrmans gård för 24 daler om året. Ännu 1715 finna vi nationen kvar hos Lohrman, men efter den tiden hållas sammankomsterna hos professor Celsius, som nu är inspektör. År 1718 beslutes att gifva inspektör »20 Dr för Landskapssahlen, som wi betiena oss af wid våra sammankomster». Annars nämnes på lång tid intet hvarken om sal eller hyra. Först 1730 väktes fråga om att »vår nation som andra borde hyra et rum, deräst Landsmännerna til at undwika all förtret och widlyftighet kunde wid alla tillfällen komma tilsammans». Kurator åtager sig att skaffa ett sådant i rådmän Dejenströms gård för 40 Dr om året. 1732 beslutes att hyra en sal i biskop Lundii gård för 6 plåtar om året och 1733 att behålla den samma, men huru länge nationen där haft sin bostad, och hvart han därifrån tagit vägen, veta vi icke. Sammankomsterna hållas hos inspektör eller kurator, och ingen landskapssal omtalas förr än 1745, då hyra erlægges med 15 daler. 1747 hålles en sammankomst i »Skyttehuset», förmodligen det nu s. k. Skytteanum. Hvar de öfriga här omtalade gårdarne varit belägna, är oss obekant.

Kasta vi nu till sist en blick på nationens allmänna tillstånd under detta tidskifte, så kunna vi icke underlåta att säga, att detta synes oss i det hela icke hafva varit det allra bästa. Vi hafva redan på åtskilliga ställen haft tillfälle att påpeka det slarf och godtycke, som i många afseenden var rådande, att stadgar och nationsbeslut hvarken aktades eller efterleddes, att kassan plundrades och vanvårdades, att ämbetsmännen ofta försummade sina pligter o. s. v., och här som under förra tidskiftet synes oredan hafva nått sin höjdpunkt under de sista åren. 1698 talas om »Landskapets släta tillstånd i några framflutna åhr» och berömmes »thes dagliga tilltagande förmering.» Detta var under Gabr. Maguelii kuratel, och lofordet var då utan tvifvel berättigadt, men det upprepas aldrig sedan; vid inspektorernes ständiga ex-officio-lofkväden öfver det »wackra och hurtiga landskapet», den »berömliga Verml. Nation», dess »hederliga och wackra membra», dess stora dygder och meriter, dess »goda renomie" o. s. v. fästa vi nämligen icke synnerlig vikt. Det är att förmoda, att andra nationers inspektors sade alldeles det samma om sine landsmän. Mångfaldiga tvister och stridighet störde lugnet och endrügten inom nationen. Vi hafva redan talat om de många och långa novitiefjärderna och åtskilliga andra oroligheter. 1699 omtalas en tvist rörande skyl-

digheten att hos kurator anmäla sin afresa från staden, hvilken af somlige betraktades såsom ett ingrepp i deras frihet. Denna tvist »gjorde i vår förtrogna enighet stort mehn», heter det, och rektors mellankomst måste sökas för dess slitande; andra dylika finnas skildrade i Bill. N:o 5 o. 11. Sedermera gälla striderna för det mesta novitierne och deras ställning. Äfven yttre störande inflytelser af mångfaldigt slag gåfvos under förra hälften af detta tidskifte: Karl XII:s stora krig med deras efterdynningar*, hvaribland den s. k. »rysseskrämslen», under hvilken nationen var nästan upplöst; våldelden 1702; en svår farsot 1710 och 1711, hvarunder på öfver ett år blott en enda sammankomst hölls. Det är klart, att högskolan så i sin helhet som till hvar och en af sina delar måste lida af sådant. Om nationens storlek veta vi föga. De inskrifnes antal är mycket växlande, stundom 4 eller 5, stundom ända till 20 eller 30 om året, men i allmänhet betydligt större än under förra tidskiftet. För år 1704 hafva vi sett uppgifvet, att Värmlands nation skall hafva varit 30 man stark; 1707 säger inspektör, att »nation i några åhr af membris societatis märkeligen tiltagit», och samma år inskrifvas på en gång 15 novitier. Under rysseskrämslen 1719 utgjordes nationen, som vi hafva sett, af fem medlemmar. År 1726 synas landsmännen hafva varit omkring 30; 1733 säges landskapet vara »starkare än det tillföre varit»; 1740 är ett nationsbeslut underskrifvet af 25 ledamöter, men desse äro väl endast de röstägande i nationen; 1743 taxeras på en gång icke mindre än 29 novitier. Åldern vid inskrifningen synes hafva varit i medeltal omkring 20 år, såsom man kan finna af katalogen. Visserligen förekomma sådana abnormiteter som 11 år och 30, men annars snarare öfver än under 20. Man må väl förundra sig öfver, att så gammalt folk kunde föga sig i en sådan behandling, som novitierne voro underkastade. Bland fakulteterna var den teologiska fortfarande talrikast representerad, så talrikt till och med, att man fann sig hafva anledning att klaga öfver att för stor trängsel på prästvägen samt förmana landsmännen att »icke alle så enträget fästa sina tanka wid thet andeliga ståndet». Vi meddela bland bilagorna (N:o 4) ett af dessa förmaningstal från år 1698. Ett

* Af de utomordentliga gärder och pålagor, som under denna tid påbjödos, drabbades äfven studenterna. År 1712 berättas om en skatt på peruker och eldstäder, hvilken studenterna dock genom en ödmjuk böneskrift lyckades undslippa. 1718 omtalas en skatt på värjor (se Bil. N:o 7), hvar öfver uppstår en ganska kostlig diskussion.

par år därefter medför kurator Sven Lagerlöf vid sin återkomst från Värmland »flitiga hälsningar» till landsmännen från så väl andra »förmäna gynnare, som i synnerhet Hans Högwyrdighet Biskopen, hwilken tyckte wäll öfwer Landskapets goda förkofring, ännu wäll och att icke alla lägga sig så obetiäckt på att blifwa Präster, utan nogra ock söka sin lycka och fortgång igenom studien politica et juridica.» År 1703 yttrar samme Lagerlöf sin glädje öfver att »många fattat behag till Juris Studium, och intet alla så enträget söka blifwa präster», men beklagade på samma gång, »att ingen uti Medicina, uti Architectura Militari, Geodeticis, Metallicis så wäll som uti åtskilliga andra stycken hade lust att försöka sig». Därefter höres ingenting utaf förr än 1723, men då är förhållandet alldeles omvänt. Det råder ingen trängsel på prästvägen längre; konsistoriet i Karlstad finner sig tvärt om föranlåtet att bedja kurator höra efter, om ingen af landsmännen snart vore sinnad att »antaga ordines». Dyliga förfrågningar ingå sedermera tid efter annan, stundom åtföljda af hotelser att antaga utländingar, i fall ingen »af stiftets barn» stode att få. Vi skola se, att prästbristen håller i sig äfven under nästa tidskifte. De unga prästämnenas reulärighet synes på den tiden hafva varit utan vank och villa, ty vi hafva icke funnit mer än ett enda ställe, där inspektör, som annars ingalunda var njugg på varningar och förmaningar, af ett par kungl. plakat tager sig anledning att tala om »den i Tyskland af de så kallade Pietister utspridda willfarelsen, deras otiänlig och farliga formuler samt otiänliga satser i den christeliga läran», samt strängeligen varna landsmännen för »sådan fördärlig willfarelse.»

Ett och annat drag ur denna tids studentlif hafva vi redan haft tillfälle att påpeka. Vi hafva talat om studenternes härbergen, att de borde lägga sig in i snygga gårdar och icke för många till hopa samt undvika krogars och ölstugors farliga och förföriska grannskap, om deras kyrksamhet och gudelighet, om deras affärsförbindelser med stadens borgare, om bruket att från hemmet medföra matsäck o. s. v., och att det i jämförelse med senare tidens utmärkte sig för en stor enkelhet och tarflighet, märkes nog, ehuru vi måste beklaga, att de upplysningar våra källor i detta fall meddela äro ganska torftiga. Att det å andra sidan icke var fritt från råhet och vildhet, kan man lätt gissa. Den karolinska tidens bårsärskalyne kunde icke gärna undgå att yttra sig hos en ungdom, som säkerligen i sin krets räknade mångt af de hjälteämnena, hvaraf Karl XII skapade sina krigare.

Studenterna gingo den tiden beväpnade (se Bil. N:o 7), och det är troligt, att de icke boro sina värjor »blot til lyst». »Nattebuller, oljud och slagsmål på gatorna förspörjes nu för tiden alt för mycket», klagar inspektör 1701; och lära åtskillige studenter för den skull hafva blifvit insatte »på slättet». År 1723 anför »stadsens borgerskap» hos akademiska konsistoriet klagomål öfver studenternas excesser, och förklaras, att om »slikt hädan efter continuerade», såge man sig tvungen att »hos öfwerheten om nödwärn anhålla». På ett ställe varnar inspektör sine landsmän »för alt både Studerandom onständigt och skadeligt inlåtande med den här i staden liggande Milice, på det intet oväsende och slagsmål dem emellan timas måtte.» På ett annat ställe ontalas, att en värmiländing P. Nordberg blifvit öfverfallen och bleserad af en löjtnant vid Uplands infanteri. År 1744 berättas, att en värmiländing Lars Tingvall, »hvilken oförmodligen råkat i slagsmål», nu sitter i hån, och frågas, om nationen vill »cautionera» för honom, på det han må återfå sin frihet. Ett par år därefter har åter en landsman hr Uddmark »medelst ett slagsmål råkat uti en olycklig händelse och således flykten taga måst.» Det anförda torde vara tillräckligt att visa, huru tidens skaplynne, sådant vi känna det från historien — de enkla sederna, den varma gudsfuktan, den obändiga kraften, som ofta sjuder öfver — troget afspeglar sig i det akademiska lifvet. Perioden sträcker sig väl ett godt stycke in i frihetstiden, och det sagda skulle således företrädesvis gälla dess förra del; men Karl XII:s anda och minnet af Sveriges hjältetid synes icke så snart hafva dött ut bland Upsala studenter. Under nästa tidskifte skola vi emellertid finna alt helt annorlunda.

Tredje tidskiftet.

De skäl, som föranlett oss att vid midten af 1700-talet börja en ny period, äro dels att, som sagdt, nationslifvets allmänna prägel efter den tiden synes oss vara en annan och mera modern, dels att omkring denna tidpunkt åtskilliga viktiga händelser, som bidraga att gifva nationen ett förändradt skick, träffa till sammans. Novitiefäderna, som under förra tidskiftet i så hög grad togo

uppmärksamheten i anspråk, äro nu utkämpade och höras icke vidare af. Stridigheter saknas därför visst icke; tvärt om rasa de under de första åren våldsammare än någonsin vare sig förr eller senare. Men de gälla nu helt andra saker: huru den och den punkten i stadgarne skall tolkas och efterlefas, eller huru den förlikar sig med allmän lag, huru vida icke det och det stadgandet kränker »den naturliga friheten» o. s. v. Tvisterna äro dess utom under denna tid af en mera personlig art. Nationen räknade ovanligt många framstående medlemmar, så väl äldre som yngre, och flere af desse, äfven sådane som redan vunnit akademisk befordran, deltog på det lifligaste i nationens angelägenheter, men som de icke alltid drogo öfverens, ledde deras inblandning ofta till söndringar och partiväsen inom nationen. Såsom den outtröttligaste af alle nämna vi docenten, sedermera filosofie adjunkten och honor. professorn Magnus Brynolphi Malmstedt, den sällsammaste företeelse våra hädor hafva att uppvisa. Villervallan i nationens ekonomi och räkenskaper upphör efter svåra strider, och hvad ordning och reda i dessa punkter vidkommer, står denna period ofantligt öfver den föregående. Ar 1755 stiftades nationsbiblioteket, 1756 dog nationens gamle inspektör Olof Celsius, och samma år tillsattes en nämnd* att utarbета nya stadgar, som 1758 antogos och, ehuru hårdt anfäktade, gälde tidskiftet ut. Alt detta sammanlagdt har synts oss utgöra tillräcklig hemul för vårt åtgörande i detta afseende.

Vi hafva nu att tala om nationens inspectores under senare hälften af 1700-talet. Efter *Olof Celsius* död 1756 valdes professor *Lars Benzelstjerna*, som dock redan 1760 såsom utnämnd till biskop i Västerås lemnade inspektoratet. Hans efterträdare vardt en värmiländing professor borgströmiannus *Johan Löstbom*, som innehade ämbetet i 37 år eller till 1797, då han för sjuklighets skull afsade sig det samma. Löstbom tyckes såsom inspektör hafva varit mera välmänt än utmärkt och spelar oakadt sitt ämbete en tämligen obetydlig rol vid sidan af t. ex. Malmstedt, som tidtals otvifvelaktigt hade mer att säga inom nationen än någonsin inspektör. Det förefaller också, som om en viss rivalitet varit rådande mellan desse bägge. Ett vackert drag hos Löstbom är

* Denna nämnd bestod af magistrarne Olof Hervech, Magnus Malmstedt och Erik Eurén samt herr Sven Ullholm och nationsekreteraren Sven Ullgründ. 1758 års stadgar äro skrifna på latin, men öfversattes 1770 på svenska af J. G. Stenberg. Så väl öfversättningen som originalet finnas kvar.

den outtröttliga omsorg han visar för de fattige bland landsmännen. Honom tillhör äran att hafva varit den förste, som föreslagit inrättandet af en fattigkassa inom nationen. Redan 1761 väkte han fråga härom och skänkte själf 300 Dr: såsom grundplåt till en sådan, med löfte att bland brukspatronerne i Värmland söka insamla ytterligare bidrag till kassaus förkofring. Året därpå omtalas ett af Löstbom utarbetadt förslag till stadgar för fattigkassan, hwilket af landsmännen gillades. Saken synes emellertid snart hafva stannat utaf, ty 1772 frågar Löstbom åter, »om icke herrar Landsmän i anseende till den hotande svåra tiden skulle finna sig uti att inom vårt samhälle inrätta en liten cassa, utur hvilken någon af de mäst fattiga och nödlidande kunde få erfara någon hjälp och understöd uti sitt betryckta tillstånd.» Sådant skulle, menar inspektor, »icke vara mindre hedrande för vår nation än förtjena allmänhetens uppmärksamhet och kan hända uppmuntra andra till efterföljd». Stadgar för kassan antagas icke långt därefter, och ett par landsmän lemna ganska frikostiga bidrag, men sedan höres ingenting om någon fattigkassa. Det har väl stannat vid den goda afsigten, och först i våra dagar har Löstboms ide blifvit förverkligad*. Emanuel Ekman, Löstboms efterträdare i den bergströmmianska professuren, vardt äfven hans efterträdare uti inspektoratet öfver Värmlands nation. Han dog redan 1801.

I afseende på *kuratorssysslan* hafva vi här att märka den förändring, att hon efter 1748 förvaltas af blott en kurator. Nämda är den 2 dec. »kommo samtliga herrar Landsmän öfwerens att till undvikande af oredighet uti räkningarna för Cassans medel som ock på det någon besparing på dess utgifter måtte ärhållas, efter som hon nu kommit uti så slätt tillstånd, allenast tillsätta en kurator». Dennes lön höjes på samma gång till 50 daler om året. De nio daler, hvilka förut vid inskrifningen erlagts såsom prokurationspengar till den andre kuratorn, tillfalla härefter nationskassan. År 1750 väktes fråga om att efter gamla ordningen åter tillsätta tvänne kuratorer, men förslaget vardt af sparsamhetsskäl förkastadt. Om kuratorsvalet innehålla 1758 års stadgar inga andra föreskrifter än att det skall företagas en gång om året. Det vanliga var, att den närmast »i ordningen varande» seniorn, d. v. s. den äldste bland dem, som ännu icke varit kuratorer,

* Ett porträtt af Löstbom målades 1794 på nationens bekostnad af »direktör Ahlberg». Hvar detta nu finnes, är oss obekant. På samma gång förfärdigade hofgravören Akrell efter detta porträtt en gravyr, hvaraf togos 280 aftryck.

helt enkelt tillsattes utan något val. Blott en och annan gång uppsattes förslag och skreds till omröstning. Lostbom ville aldrig veta af sådant utan passade alltid på att, sedan han aftackat afgående kurator, föreslå nästföljande senior till efterträdare, ehuru anmärkningar häremot stundom göras. Vid första kuratorsombyte efter Lostboms afsägelse företages också ordentligt val. I uppfyllandet af sina ämbetsåligganden synas alle denna tids kuratorer hafva varit oklanderlige och många utmärkte. Såsom särskildt framstående må nämnas *Sven Ullholm*, som tre särskilda gånger innehade kuratelet, *J. G. Stenberg*, *Malmstedts* svåraste motståndare, *Magnus Eurén*, *Anders Hedrén* och *Johan Jakob Hedrén*.

Sekreteraren aflönades efter 1749 med 30 daler om året, och arvodet höjes sedermera till 36 daler. Juniorerne hade fortfarande rätt, att bland sig utse innehafvaren af denna post, och sekreteraren tyckes under denna tid hafva spelat en mycket mera framstående rol än förr. Han deltog med kurator i värden af nationens boksamling, han fick stundom i uppdrag att indrifva kassans fordringar, han upprättade hvarje termin katalog öfver nationens medlemmar o. s. v. Emot slutet af tidskiiftet anser man sig emellertid kunna undvara hans hjälp. År 1783 beslöts på förslag af kurator, »att äldste Juniorn utan arvodis lön här- efter skall föra Protokollet». Snart nog fanns dock denna anordning olämplig på grund af de täta ombyten, som vordo en följd däraf att äldste juniorn vid uppkommande seniorsledighet var själfskrifven till denna värdighet och då icke vidare kunde vara sekreterare. Man kom därför redan 1784 öfverens om »att alldeles upphäfva denna sekreteraresyssla», samt att kurator därefter skulle »i pennan fatta alt hvad på våra sammankomster till antecknande nödigt finnes». En enda kurator har således nu att sköta alla de åligganden, som förut varit fördelade mellan tvänne kuratorer och en sekreterare. Han varit också öfverhopad med göromål, och 1793 måste man åter utse en sekreterare till hans hjälp. Året därpå anses emellertid åter igen, »att de med samma syssla förenade göromål kunde af Curator bestri- das, då han, när omständigheterna det fordrade, hade rättighet att anmoda någon af nationens yngre medlemmar om biträde i skrifvandet.» Protokollen föras också där efter af kurator.

Vaktmästaren hör nu till de alldeles oundgängliga persedlarne och låter mycket tala om sig, ehuru icke alltid till sin fördel. Han är ofta försumlig i sin tjänst och blir ett par gånger afsatt,

horribile dictu, men synes icke halva lagt olyckan så synnerligen på hjärtat. Värre är det med den knappa aflöningen, som går honom hårdt till sinnes och ger ämne till de mest gripande klagovisor. Än har han köpt en gammal gård, som nationen måste hjälpa honom att betala. Än har hans tjänsteifver gått allt för hårdt åt skodonen, så att landsmännen nödgas skaffa honom ett par nya. Än har samma outtröttliga nitälskan för nationens välfärd vållat någon bristfällighet i rock och byxor, som måste på tjänligt sätt repareras, på det han måtte se snygg och städad ut på ämbetets vägnar. Titeln är för resten icke vaktmästare utan landskapskarl, så att vi få anhålla om benäget öfverseende med anakronismen.

Klassindelningen är i afseende på namnen oförändrad, om man undantager, att de yngste i nationen numera omväxlande kallas recentiorer och novitier, men förhållandet emellan de särskilda klasserna är ett helt annat än förr. Seniorsenväldet är brutet, novitieträldomen upphäfd, afståndet mellan superiores och inferiores betydligt minskadt, och jämlikheten har gjort stora framsteg. Adelsmän bilda dock ännu ett undantag. Då någon sådan gör nationen den äran att låta inskrifva sig, utnämnes han alltid omedelbart till senior honorarius samt sedermera till curator illustris. Ofrälse nationsledamöter upphöjas ofta på grund af akademisk befordran eller nitisk verksamhet i nationens tjänst till curatores honorarii, en ära som vederfors bland andra Nils Risell, Ekman, Hervech, Malmstedt, Sven Ullholm, M. Eurén och J. J. Hedrén. Benämningen hedersledamöter brukas ännu icke. Det underdåniga fjäsk för »høge gynnare och patroner», som utmärkte föregående tidskifte, vidlåder äfven detta. Särskildt var presidenten K. G. Löwenhjelm föremål för ständiga uppvaktningar och gratulationsskrifvelser, hvarpå han svarade icke allenast med nådliga hälsningar och förmaningar utan äfven med skrapor och tillrättavisningar samt efter våra begrepp högst opåkallade personliga inblandningar i nationens angelägenheter. Så t. ex. 1752 under den stora strid rörande nationskassans gäldenärer, som skildras i bilagan N:o 12. En annan gång påbjuder han »en behörig inquisition» efter herrnhutiske kättare, som enligt hvad hos honom blifvit angifvet skulle finnas i nationen.

Seniorerne skola efter 1758 års stadgar vara åtta till antalet, »så vida icke omständigheterna annorlunda fordra», men i detta afseende var man icke så nogräknad. En gång föreslår curator icke mindre än fyra nationsledamöter till seniorer, ehuru antalet förut var fullt. Om sättet för deras utväljande stadgas

ingenting vidare än att de skola utses på den första sammankomsten hvarje termin. Det vanliga var att, då någon ledighet yppade sig, den äldste bland juniorerne utan val uppflyttades till senior. Före 1758 synes rättigheten att utnämna seniorer hafva tillkommit juniorerne allena, ty 1755 företogo sig desse att åter nedflytta en nyvald senior och frågade sedan seniorerne, »hvad de tyckte om en sådan omväxling?» Härpå svarade ett par af desse, »att det är Juniorernes ensak att tillsätta seniorer, därför utlåta de sig icke deröfver». Det är möjligt att så varit brukligt under den föregående tiden, ehuru ingenting nämnts därom förr än vid detta tillfälle. Efter 1758 tillsätts seniorerne »med allas bifall», eller genom »allmän omröstning», hvadan juniorerne tyckas hafva förlorat denna rättighet. Stadgarne innehålla icke ett ord därom, utan föreskrifva tvärt om, att vid detta val skall tillgå alldeles på samma sätt som vid andra nationsärendens afgörande, så att i det samma skola deltaga så väl inspektor och kurator som seniorer och ett års juniorer. Seniorsvärdigheten är, såsom redan antydts, numera blott en skugga af hvad hon fordom var. De gyllene tider, då »herrarne» åtnjoto uppvaktning och betjäning af sina yngre landsmän, då de kunde sparka, kindpusta och skamfila dem efter behag, då de oinskränkt förfogade öfver nationens kassa och ämbeten och genom sin röstöfvervigt på nationens sammankomster afgjorde alla ärenden efter sitt godtycke, då de på juniorernes klagomål öfver deras själfrådighet kunde svara, att de i det och det »målet visste bättre» o. s. v. — den är nu förbi. Skyldigheterna — att föregå de yngre med godt efterdöme, att hafva uppsigt öfver deras seder och uppförande, att gå dem till handa med råd och undervisning — äro kvar, men rättigheterna äro betydligt reducerade. Att de emellertid äfven under denna period spelade en långt betydligare rol inom nationen än hvad i våra dagar är fallet, tvifla vi icke på, men detta visar endast, att det fortfarande gått utföre med deras inflytande.

Juniorerne äro under detta tidskifte mycket fredligt sinnade och göra intet buller af sig. Den rösträtt, de fordom kämpade för, hafva de till en stor del vunnit, i det numera alle som i ett års tid varit juniorer äro röstberättigade, och den uppvaktning, som förr utgjorde ett af deras önskningsmål, kan icke vidare sättas i fråga, då icke ens seniorerne åtnjuta någon sådan. De hafva således all anledning att vara nöjde och belätne.

Om *novitierne* eller *recentiorerne*, som de nu äfven kallas, gäller detta i ännu högre grad. Väl talas under 1750-talet ännu om uppvaktningar, och prof tiden bibehålles under hela perioden. Men med dessa uttryck betecknas nu någonting helt annat än förr. Uppvaktningen bestod endast däri, att de »medelst besök hos de äldre i Nation skulle göra sig och sitt uppförande kunnigt, hvaraf dömas måtte om deras lefverne och förhållande». År 1755 heter det, att man lemnade i de nykomnes eget skön »att hälsa på sine Landsmän första gången Studentklädde eller ej, allenast de det göra inom 8 dygn, om de så snart blifwa hos Rector och Decanus expedierade». I 1758 års stadgar är till och med denna skyldighet att göra besök borttagen. Om någon tjänstgöringskyldighet* nämnes efter 1750 icke ett ord, och ännu mindre om någon vexation. Prof tiden, d. v. s. den tid, som *recentiorerne* skulle tillbringa vid högskolan, innan de fingo såsom juniorer inskrifva sina namn i matrikeln, var enligt stadgarne ett år. Någon tid förut hade den emellertid förkortats till en termin, och äfven efter 1758 heter det ofta, att »de förra terminen uppkomne inskrefvos», så att en termin äfven då synes hafva varit det vanliga. Under prof tiden stodo de under någon äldre landsmans uppsigt eller »inspektion», som det kallas. Denne »private inspector» eller »censor» skulle vaka öfver deras lefverne och handleda dem i deras studier, om mot betalning eller kostnadsfritt, veta vi icke. Stadgarne ålägga emellertid seniorerne att på hvarje termins första sammankomst »utvälja vissa lärdomsdelar, som de i synnerhet sköta», samt i dessa meddela de yngre undervisning fyra timmar i veckan, och därför togs naturligtvis ingen betalning. År 1758 kommo inspektör och landsmännen öfverens, att *novitierne*, innan de fingo inskrifvas i nationen, skulle »af sina hrr Inspektörer examineras i herr Curators och Seniorum praesence». Denna sedermera s. k. juniorsexamen omtalas sedan på flere ställen. Stundom råkade han i glömska men upptogs å nyo och ansågs medföra stor nytta. De många och långa förmaningstalen till *novitierne* och de yngre i allmänhet, som under förra tidskiftet voro brukliga, och af hvilka vi då meddelade åtskilliga prof, äro nu nästan alldeles bortlagda.

* En kvarlefva från penaltidens tider, som besynnerligt nog än i dag återfinnes i våra lagar, är stadgandet att *recentiorerne* skola afskrifva teser till konventen. Redan 1762 omtalas, att *recentiorerne* sökt afskudda sig denna skyldighet. Det lyckades icke då, men nu tyckes det verkligen vara hög tid för denne gengångare att afträda från skådeplatsen.

Man moraliserar åt minstone icke för moraliserandets egen skull, utan, då så äntligen skall vara, är det alltid af någon speciell anledning, och förmaningarna riktas efter omständigheten till nägre särskildt felaktige eller till alle landsmän utan åtskillnad.

Nationssammankomster hållas icke på långt när så ofta som under förra tidskiftet, och i synnerhet under de tre sista årtionden äro de mycket glesa: en eller två i terminen. Protokollen äro där jänte under den nämnda tiden ganska magra och knapphändiga, hvaremot de på 1750- och 1760-talet äro ovanligt utförliga och omfångsrika. Så upptager t. ex. ett protokoll under den stora Malustedtska striden icke mindre än 32 foliosidor. Stilen och tonen i dessa protokoll är också en helt annan än under förra tidskiftet. De äro torra, tråkiga och systematiska, utan de gamla protokollens formlöshet, men också utan den ofterhärmliga naivitet, som gör dessa så målande, underhållande och upplysande med hänsyn till tidens uppfattnings- och åskådnings-sätt. De tillåta sig inga af dessa små trefliga utflygter utom ämnet, inga af dessa kostliga hjärteutgjutelser och egendomliga vändningar, som så ofta påträffas i de älsta protokollen. De äro med ett ord just sådana, som vår egen tid lemna åt efterverlden att roa sig med*. Utom landskap och mera enskilda sammankomster af hela nationen förekomma äfven nu en och annan gång sammanträden af seniorerne allena, på hvilka mest ekonomiska frågor såsom om inspektors honorarium, om indrifvandet af kassans fordringar, granskning af kurators räkenskaper o. s. v. handläggas. På landskapen, som hållas om och när det för inspektor faller lägligt, emedan han på dem måste vara närvarande, föredragas allehanda nationsärenden och hållas disputationer eller orationer. Vid omröstningar äger enligt stadgarne inspektor fyra, kurator tre, seniorerne två och de juniorer, som minst ett år såsom sådana varit i nationen inskrifne, en röst. Stadgarne mening synes vara, att landskap skulle hållas tvänne gånger i terminen, hvarvid på det förra disputerades och på det senare orerades. Vid disputationerna skulle en senior vara preses, hvaremot respondens och opponenter utsågos i tur och ordning bland de yngre. Puffendorfs de officio och Benzeltjernas repetitio har man nu öfvergifvit, ehuru stadgarne förorda dem till efterföljd, och teserna äro mestadels s. k. miscellanæ. Ett par gån-

* År 1759 stadgas, att protokollen skola uppläsas och godkännas på allmän nationssammankomst, innan de få införas i hufvudboken. Före detta är tyckes således ingen protokollajusterings halva förekommit.

ger ventileras »moraliske theses». Äfven under denna tid disputerades ganska tråget, om än icke alldeles med samma ifver som under förra perioden. Hos en och annan återfinner man dock det Celsiska disputationsraseriet. En sådan är företrädesvis Magnus Malmstedt. Då han icke presiderade eller opponerade ordinarie, hvilket skedde esomoftast, kan man alltid vara säker på att finna honom nämnd bland dem som opponerat extra, och en disputationsakt, i hvilken han icke på något sätt tagit del, är en sällsynt företeelse under hela tiden ifrån 1760-talet ända till hans död 1798. Dess utom höll han hemma hos sig enskilda s. k. disputationskonvent, till hvilka hvar och en landsman, som så önskade, hade tillträde. Orationerna handla numera sällan de officio, de virtute och dylikt och äro ännu mera sällan på vers. De hafva fått en mera praktisk och prosaisk austyrkning. Ofta äro de af ekonomiskt innehåll: om Fryksände sockens hushållning samt sättet huru den i många delar må kunna förbättras (»en mycket wacker oration på modersmålet» af Bengt Agren), »om bärgverkens nytta och bruk i Sverige», »om den Influence, som Chemien hafwer med sig uti allehanda wetenskaper så wäl som uti handaslägder», »om de märkvärdigheter, som uti Ölme härad kunna finnas minnesvärde, i synnerhet hvad naturalhistorien och hushållningen angår», af hvilken sist nämnda oration inspektör Löstbom tog sig anledning att uppmana samtliga landsmännen »att hvar på sin ort uppsöka och samla hwad som kan wara märkwärdigt» samt taga med sig till »hans Kabinett» modeller af hvarjehanda vid åkerbruket och andra slöjder förekommande redskap. Om denna uppmaning haft någon verkan, veta vi icke. Sådana högtidliga tillfällen som fredsslut, kröningar, förmälningar, kungliga födelsedagar eller dödsfall o. s. v. gifvo ofta ämne till orationer. Så hålles t. ex. 1786 i anledning af kronprinsens födelsedag och antråde till kanslersämbetet för Upsala högskola en oration »om den drift och tillväxt som snillet vinner genom de Storas beskydd». Ännu några märkligare orationer må nämnas: »om den glädje wi böra hafwa af Guds nåd och wälgjeringar» (af And. Brynolf Malmstedt, 8 år gammal); de Gustavo I^{mo} in III^{mo} redivo; de modo in iis Litterarum studiis proficiendo, que potissimum nobilium sint; an æternam salutem consequi possunt, qui Evangelii lucem sibi revelatam non habent? hvilken fråga med ja besvaras. År 1766 fattades på förslag af Löstbom det beslut, att herrar oratores dädanefter skulle lemna en afskrift af sina orationer att förvaras i nationsbiblioteket, men antingen måtte

detta beslut icke hafva blifvit åtlydt, eller ock hafva orationerna sedermera förkommit.

Nationskassan har nu fått vid sin sida en *bibliotekskassa* med sina särskilda intäkter, men åtskillnaden mellan dessa bägge iaktages icke så strängt som för bibliotekets förkofran och tillväxt nödigt och nyttigt varit. Det är nämligen alltid den senare, som varder lidande på sammanblandningen. Nationskassans inkomster äro fortfarande nästan de samma som under hela den föregående tiden: pro inscriptione (men icke vidare pro absolutione), pro felici reditu, pro conditione och pro stipendio samt böter. Af dessa utgöra inskrifningspenningarne den betydligaste inkomsten. Efter 1752 skola de erläggas på hvarje termins första allmänna landskap, och samma år fastställdes en viss metod vid taxeringen, så att de förmögna skulle betala 60 daler, de mindre förmögne 50 och de fattige 40 daler, kuratorssalarium (9 D:r) oberäknadt. De öfriga ofvan omtalade inkomstposterna utgöra hvardera endast 3 daler och uppbäras enligt ett beslut af 1779 genom vaktmästaren. År 1784 höjdes pro felici reditu till dubbla beloppet emot förr. Nationskassans inkomster vilja lika litet nu som förut räcka till, utan nölgas man för den skull ofta göra intrång på bibliotekskassan, hvars utgifter voro mindre trängande. Särskilda räkenskaper för hvardera finnas endast för de första fjorton åren efter bibliotekets upprättande. Sedan äro de sammansmälta, och biblioteket för nöja sig med de smulor, som möjligen blifva öfver.

Nationskassans utgifter äro de samma som förr, ehuru beloppen visa stark benägenhet att stiga. Inspektors honorarier, som gifvas i regeln hvar tredje år, måste allt jämt sättas i främsta rummet och äro betydligt kostbarare än förr. Det heter t. ex. på ett ställe, att ett honorarium för 1000 D:r visserligen ansågs allt för ringa att bewisa Nations högachtning och kärlek för en Inspector (Lostbom), som alltid omfattadt sine Landsmän med den besynnerligaste omvårdnad, godhet och benägenhet, men det vore dock tillräckligt att vittna om, »att vår wälmening varit ren, vårt uppsåt uppricktigt», fast förmågan varit ringa. Medelpriset på ett honorarium är annars 1200 daler, och en gång griper man sig till med öfver 1500. Utom inspektor fingo äfven professorerne Nils Risell och M. Malmstedt mottaga hvar sitt honorarium såsom vedernäle af nationens högaktning och tacksamhet. Stundom måste landsmännen genom frivilliga sammanskott bidraga till de dyra honorariernas gäldande, och nationskassans gäldenärer ansättas aldrig värre än vid de tider, då

man börjar skrapa i hop till honorarium. Bland de utomordentliga utgifterna påträffas äfven nu åtskilliga af tämligen egendomligt slag. Så beviljas 1753 50 Dr till Kungsholmskyrkan i Stockholm, 1754 en likadan summa till Karlstads gymnasium. Till judar, ungrare, tyske köpmän lemnas bidrag. En tid spelar nationen i »det stora i Stockholm inrättade Lotteriet», och en utfallen vinst på 375 Dr omtalas 1750. Äfven nödlidande landsmän ihågkommas allt emellanåt med understöd.

Den förut omtalade Löwenhjelm ska räfsten, som åsyftade att bringa ordning i nationens hushållning och räkenskaper, synes långt ifrån hafva uppfyllt sitt ändamål, ty oredan är icke mindre efter än före den samma. År 1752 heter det t. ex., att hr Jöns Fryxell vägrade att mottaga kuratelet, emedan nationens räkenskaper voro i ett sådan skick, att han af fruktan för efterräkningar och obehag med dem icke ville hafva någon befattning. Flere af dem, som vid det nämnda tillfället blifvit uppsatte på restlängden, synas icke hafva velat vidkännas sin gäld till nationskassan, och nationen måste ändtligen taga sin tillflykt till lagsökning, hvars verkställande uppdrogs åt sekreteraren Tholerus. Bland de lagsökte voro äfven ett par f. d. kuratorer, docenten Hervech och Erik Segermark samt en hr Kullberg, hvilkas sak juris adjunkten Nils Wall med väl mycken ifver synes hafva tagit sig an. Han indrager presidenten Löwenhjelm i tvisten, och en väldig storm bryter lös, hvarunder adj. Wall i stridens hetta afsäger sig all vidare gemenskap med nationen. Vi hänvisa för öfrigt till bilagan N:o 12, som innehåller allt hvad man om själfva striden får veta. Ett blad är på detta ställe borttrifvet ur protokollsboken, så att man icke får någon riktig reda på sammanhanget. Efter 1752 spörjas emellertid inga klagomål öfver oordentlig räkenskapsföring, och mot tredskande gäldenärer tvekar man icke att anlita lagens hjälp. Om inkomsterna heter det äfven nu esomoftast, att de äro otillräckliga, att kassans ställning är svag o. s. v., och åtskilliga utvägar till bristens afhjälpande föreslås, såsom att landsmän vid afresan från universitetet liksom vid därpå följande befordringar i statens eller kyrkans tjänst skulle erlägga en afgift till nationskassan — ett förslag som tydligen var utförbart. Men orsaken till kassans obestånd ligger dock icke såsom förr i missbruk och vårdslöshet.

Till *bibliotekskassan* anslogos 1755 följande inkomster: 6 Dr Kpmt af hvar och en, som inskrefs i nationen, 1 Dr terminligen af hvarje närvarande landsman samt alla böter för förfallolös från-

varo från nationssammankomster, hvar jämte det stod hvar och en, och i synnerhet adelsmän, öppet att genom frivilliga gåfvor af böcker eller penningar främja ett så godt ändamål. 1758 års stadgar vidtagna häruti ingen ändring. Terminsafgiften, som redan en gång förut varit införd, upptages således här å nyo och nu en gång för alla. År 1784 höjdes terminsafgiften till 16 sk. species.

Vi hafva redan talat om en tvist som stod i samband med nationskassan och hennes intressen. Ur samma källa härflöt längre fram en annan ännu svårare och långvarigare, den Malmstedtska, för hvilken i bilagan N:o 16 finnes en redogörelse.

Den 31 okt. 1755 är vårt *nationsbiblioteks* stiftelsedag. På allmänt landskap nämde dag upplästes, af hvem ontalas icke, en skrift innehållande ett fullständigt förslag till stadgar för en sådan inrättning. Inledningen lyder sålunda: »Hvad fördel nyttiga och välförfattade böcker hafva med sig, det är ej obekant för någon, som är älskare af bokvett. Men huru svårt det är för dem, som äro af svaga villkor, att skaffa sig en samling af oundgängliga böcker, det vittnar dageliga förfarenheten. Derför hafva någre Nationer här vid Kongl. Akademien uti berömlig afsigt förskaffat på allmän bekostnad en hop böcker och fortfara ärligen att öka deras antal. Värmlands nation torde icke håller ogunstigt uptaga, om man härmedelst uppgifver ett välmönt förslag, huru ett sådant Biblioteque kunde ibland oss begynnas, vid magt hållas, vårdas och handhåvas.» Vården om boksamlingen åläggges kurator och sekreteraren gemensamt, och hos endera af desse förvaras bokskåpet, som således måste flyttas vid hvarje kurators- eller sekreteraronbyte. Längsta utlåningstiden är tre veckor, och alle landsmän äga lika rätt att få låna, men om två begära en bok på samma gång, bör den först varda hulpen, som är äldre i nationen. Bokinköp bestämmas på landskapen, »och som det i anseende till Bibliotequets knappa inkomst är ogörligt att samla böcker i alla vetenskaper, tyckes det vara nog, om man i det, som är oundgängeligt för allom, vinlägger sig att skaffa något antal, såsom uti *Historia patriæ aliarumque Rerum publicarum*, uti *Geografien* med mera». Af alla utkommande disputationer skall ett exemplar alläggas för bibliotekets räkning*.

* År 1799 skänktes nationens disputationssamling på förslag af Anders Hedrén till Karlstads gymnasii bibliotek. Redan 1759 hade beslutits att till samma bibliotek sända ett exemplar af alla vid universitetet utgifna disputationer, och ett sådant skickades äfven till biskopen i Karlstad.

Detta förslag vann lifligt bifall, och man beslöt att för all framtid söka upprätthålla denna inrättning, samt att den, som förstör eller hindrar den samma, skall anses för en ovärdig nationsmedlem. Nobilis Bengt Gustaf von Rappolt skänkte två delar af Dalius svenska historia, tvänne andra nobiles gäfvö 36 daler hvardera, och alle landsmännen lenuade större eller mindre bidrag, så att hela inkomsten för första terminen steg till 149 daler. Några bokinköp tyckas dock icke hafva skett förr än 1757, då de 15 första delarne af vetenskapsakademiens handlingar anskaffades för en summa af 168 Rr Kpmt. Detta verk kompletterades sedan tid efter annan. Blaud öfriga större arbeten, som inköptes under den närmast följande tiden, må nämnas: Jüchers Gelahrten Lexicon, 4 delar, Bailes Dictionaire Encyclopédique, 3 delar, (för hvilket utbetalades icke mindre än 602 daler), Puffendorfs verk i 11 delar, Zirvogels Historia universalis, hvilka alla jämte några mindre arbeten och åtskilliga band disputationer och tidningar finnas upptagna i en inventarielista för år 1763. Efter detta år synes bibliotekets tillväxt hafva varit ganska ringa; dess fordringar af nationskassan stiga i stället så mycket mer. År 1778 heter det, »att såsom Nationeus Bibliotheqe är i släta omständigheter, borde man vara omtänkt att sätta det i bättre stånd», och kom man till den ändan öfverens, att de penningar, som till detta behof i kassan inflöto, icke vidare skulle blandas med nationskassans inkomster, såsom dittills skett, »utan användas till större verks anskaffande, såsom Lexica, Hebraisk Bibel och andre sådana.» Verkan af denna öfverenskommelse synes hafva varit ringa. Redan 1780 beslutes att anslå bibliotekskassans andel af inskrifningspenningarna till nationskassan, och bibliotekets släta tillstånd synes ingalunda hafva förbättrats. Den 31 maj 1793 berättas, att hr Anders Hedrén »under denna termin haft mödan ospard att öfverse och i ordning sätta nationeus Bibliothek», samt att han därvid saknat många böcker, som enligt gamla förteckningar borde finnas. Ingen af landsmännen kunde upplysa något om deras öde. Äfven Joh. Jak. Hedrén synes hafva vårdat sig mycket om biblioteket. Genom hans försorg återfick det sin andel af inskrifningspenningarna, »hvilka hädanefter borde användas till inköpande af de mäst brukbara böcker i språken och vetenskaperna, till de yngre, obemedlade landsmäns fördel och nytta.» Han anmodades också att, äfven sedan han afträdtt kuratelet, fortfarande hafva tillsyn öfver biblioteket.

Avisor af hvarjehanda slag, såsom inrikes och lärda tidningar, riksdagstidningar, Mercurius, Dagligt Allehanda, Stockholmsposten, Litteraturtidningen, Upsala tidningar m. fl., stundom äfven franska och tyska tidningar, hållas numera regelbundet, och prenumerationsavgifterna stiga till ganska ansevärda summor, 100—200 daler om året. Avisorna bäras fortfarande omkring från den ene till den andre af landsmännen, och denna cirkulation ombesörjes, mot särskild vedergällning, gunstbeträffande af vaktmästaren eller någon annan tjänsteande. År 1751 föreslogs och beslöts, att en kammare skulle hyras, och avisorna där hållas de nygirige till handa, på det man måtte slippa ifrån besväret med deras kringbärande. Detta försök misslyckades emellertid helt och hållet, ty redan efter ett par veckor tröttnade man vid anordningen. »Större delen fann sig mycket missnöjda, med det fattade beslutet», heter det, »dels efter då icke alla Nations ledamöter voro till stades, dels finna nu, att det i svåra hösttiden icke bekvämligen låter sig göra att kunna sig på kammaren infinna till avisornas läsande.»

Egen samlingssal hade nationen under denna period endast tidtals. Landskapen höllos merendels »hos högvärdige Herr Inspektor», men äfven på auditorium economicum, »på auditorio Gustaviano minori», på auditorium astronomicum o. s. v.; andra sammankomster hos kurator. År 1763 nämnes nationssalen i protokollet, men räkenskaperna för denna tid tala icke om någon hyra. Möjligen är det inspektors sal, som här fått äran att tituleras för nationssal, ty några år därefter förklarar inspektor, att han icke vidare kan hålla den vanliga lokalen herrarne till tjänst, utan de måste se sig om efter en annan. Under de följande åren 1766—69 betalades också mycket riktigt hushyra med 100 daler om året, och sammankomster hållas på landskapssalen, men hvar denna varit belägen, får man icke veta. I januari 1770 flyttas »sakerna till den nya nationssalen», som hyrdes af en häradsbörding Drisell, men redan 1771 uppsades detta rum, och sakerna forslades till inspektors hus. Härefter är nationen hushyll i sex år eller till 1777, då en ny sal hyrdes för 60 daler om året hos professorskan Clevberg. Här synes man icke hafva trifts länge, ty redan två år därefter har nationen fått ett annat rum hos adjunkten Acrell. Vid samma tid betalad hyra för ett s. k. »konventsrum», en i våra häfder tämligen enstående förteelse. I juni 1779 är man åter igen utan tak öfver hufvudet, men nu tillbjuder sig Malmstedt att upplåta rum, där nationen kunde

samlas icke allenast vid de vanliga landskapsmötena fyra gånger om året», utan äfven vid disputationsskollegierna en gång i veckan. Efter den tiden lefde nationen som inhysesshjon ända till 1798, då landskapssal hyrdes i professor Aurivillii hus, hvilket lär vara det samma, hvarest studentkåren nu har sin lokal (St. Larsgatan N:o 2). Här stannade man ändtligen århundradet ut, så att vi nu åt minstone veta adressen, när vi komma igen härnäst.

Ett par nationspersedlar, som voro ännu mer ambulatoriska än nationen själf, må det vara oss tillåtet att här ägna några rader och dymedelst godtgöra ett förbiseende, hvartill vi i det föregående gjort oss saker. Den ena är nationskistan, en trogen deltagarinna i ljuft och ledt, i glada och sorgliga öden alt ifrån nationens tidigaste dagar. Kunde hon tala, skulle hon säkert hafva bra mycket flere och bra mycket roligare saker att förtälja än våra trumpna protokoll och ordkarga räakenskaper. Huru många rådplägende nationsförsamlingar har hon icke öfver varit, huru många heta debatter och skarpa ordskiften har hon icke bevittnat, i huru många kurators ämbetsförvaltning har hon icke deltagit; och hvar har hon icke varit med? I århundraden har hon vandrat från kurator till kurator, hos högvärdige och höglärde inspectores har hon gjort visiter, hos den förunderlige Malmostedt har hon varit en ärad gäst, i domkyrkan och Gustavianum har hon gjort sig hemmastadd, till och med åt landsbygden och bondlandet har hon gjort små utflygter, men ingenstädes har hon haft någon varaktig stad. Längre vandrade hon allena på sina irrfärder, men omsider fick hon en stallbroder i nationens bokskåp eller bibliotek, såsom det äfven titulerades. Under den tid, hvarmed vi nu sysselsätta oss, se vi dessa tvänne flyttfäglar oupphörligt flacka omkring från ort till ort. Än äro de på landskapssalen, än hos kurator eller sekreteraren, än hos inspektor. Än på »gustavianska academien», och hvem vet hvar? Men trogna och pålitliga i sin tjänst äro de lika fullt, och nationen öfvergifva de icke. Där han är, där skola de ock vara, och St. Larsgatan 2, där vi nyss lemnat nationen, hoppas vi därför återfinna äfven dem, då vi nästa gång göra vår rund.

Om nationens storlek veta vi under denna tid godt besked genom de skrifna kataloger, som finnas från början af 1750-talet. År 1749 heter det, att högvärdigste herr ärkebiskopen befalt, att alle landsmännen skulle på en längd jünste namnen uppteckna sin ålder, studier, och hvad vita genus de ärna utvälja. I maj 1754 beslöts att göra en bok, hvaruti för hvarje termin

skola uppföras kataloger på alle närvarande herrar af vår nation, och i 1758 års stadgar åläggdes sekreteraren att härom draga försorg. Anfalet af hvarje termin närvarande landsmän visar sig af dessa kataloger hafva varit växlande mellan siffrorna 20 och 40, således icke särdeles mycket högre, än det under föregående tider synes hafva varit. Obenägenheten för det teologiska studiet, som redan under förra tidskiftet började framträda, fortfar äfven under de första årtiondena af det innevarande. Från konsistoriet i Karlstad kommo bref på bref med anhållan att inspektör ville »uppmäna landsmännen att hädanefter mera allmänt, än nu på en tid skett, applicera sig till prästeämbeten.» En gång yttras af nationen den åsigten, att det är de otillräckliga adjunktslönerna, som afskräcka de fleste från prästvägen, samt att dessa måste höjas, om den öfverklagade bristen skulle kunna afhjälpas. År 1763 underrättar konsistoriet nationen, att det någon tid varit nödsakadt att söka prästämmen från andra stift, beklagar detta å nationens vägnar och anhåller att få en förteckning öfver de landsmän, som vilja ägna sig åt det heliga predikoämbetet. Denna skrifvelse föranleder en öfverläggning, hvarunder yttras mycket bekymmer öfver att främlingar indragas till förfång för stiftets egna barn. Att de unga prästämmena stundom kunnat vara underhaltiga i sina stycken, kan man väl förstå, heter det, ty de fleste äro fattige, måste därför förnöta sin tid med konditionerande och kunna sällan uppehålla sig mer än ett halft eller helt år vid akademien, men att tillgången på präster skall vara otillräcklig nu, då nationen är snart sagdt dubbelt* större än för 50 eller 100 år sedan, det synes oförklarligt. Emellertid förmanas alle blifvande teologer att göra sin flit, så att de snart må vara redo att »antaga vocation», och åt inspektör uppdrages att å nationens vägnar anhålla, att domkapitlet gunstigt tåktes afstå med att draga in flere utfödingar i stiftet. Året därpå är konsistoriet åter i stort trångmål och måste inom en månad vara förvissadt om 5 eller 6 tjänliga prästämmen. År 1766 frågas åter, om ingen vore redo att antaga sacros ordines, hvarpå de fleste närvarande svarade, att de ingalunda vore hugade att blifva präster; en del åter sade sig fuller gärna vilja i predikoämbetet inträda, men kunna omöjligen så snart blifva färdige. Någon prästexamen vid universitetet synes icke hafva förekommit, ty det talas aldrig om, att man af nød-

* Tydligen öfverdrift. Huru många som funnos i nationen för 100 år sedan visste man väl liku litet då som nu.

vändigheten att först göra en sådan ifrån sig hindrades att genast »resa ned och antaga ordines», utan tyckes det hafva stått i hvars och ens fria skön att göra detta, när han så fann för godt. Däremot påminnes en gång, att hvarje futurus ecclesie minister bör vara beredd på att i Karlstad undergå enskild pröfning af samtelige lektorer. Efter 1770 spörjes icke några klagomål öfver brist på präster förr än 1796, då konsistoriet är i förlägenhet för hjälppräster och frågar, om någon undsättning snart vore att förvänta från landsmännen i Upsala. Detta är, så vidt vi kunnat finna, sista gången denna sak omtalas i våra handlingar.

Öfver renlärigheten hos så väl präster som lekmän hölls under detta tidskitte sträng tillsyn. I början af 1750-talet gör herrnhutismen mycket väsen af sig. Ett par gånger uppläsas skrivelser från kanslersämbetet rörande noggrannare uppsigt på dem, som äro smittade af den zinzendorfiska villfarelsen. År 1752 yttrar excellensen Löwenhielm sitt stora missnöje däröfver att han hört Värmlands nation anklagas för att hylla denna irrlära. Han påbjuder därför »en behörig inquisition» på det utrönas måtte, hvilka som äro besmittade, och tjänliga mått och steg kunna vidtagas mot slike nygirige; och därest nationen ej på vederbörligt ställe söker afstryka sådana fläckar, skall hans excellens uppsäga dem sin höga gunst och alldeles nationen öfvergifva. En sådan af hans excellens nationen bevist nåd, heter det vidare, kunde ej annat än göra det allra kraftigaste eftertryck, och nationen beklagade sin stora olycka att så oförskyldt hafva blifvit för ett sådant brott anklagad. Kurator Malmstedt anmodades att genast »medelst underdånig skrifvelse till Hans Excellens gifva vid handen Nationens ödmjuka underdåniga vörndad för den höga nåd, som Högstbemälte Herre härutinnan Nationen bevist, och att nationen utan drögmål skall detta rykte, som förmenas vara ogrundadt, sig afskudda.»* Det visar sig sedan, att auklagelsen företrädesvis var riktad just emot Malmstedt, ty en tid därefter omtalas, att han såsom angifven för irrlärliga meningar blifvit tills vidare förbjuden att vid universitetet meddela undervisning. Han måste af denna orsak äfven afgå från kuratelet. Om varningen för Michaelis Compendium kan läsas i Bil. N:o 15. På ett landskap år 1776 upplästes en skrifvelse från konsistorium i Stockholm »af innehåll att den studerande, som ärnar söka con-

* Se för öfrigt Bil. N:o 13.

dition i nämnde stad, borde förut undergå en Examen, som skulle vittna om dess renlärighet». Nationen förklarade sig villig att efterkomma konsistoriets åstundan, men sedan nämnes dock ingenting vidare om denna rättrohetsexamen.

Kyrkan och gudstjänsten äro annars under detta tidskifte sällan föremål för omtalan. Nationen hade visserligen bänkrum i domkyrkan och betalar ordentligt sin hyra för det samma; men därmed har man kan hända också ansett sig nära nog uppfylla allan rättfärdighet. Ett par ställen, där det talas om spatserande fram och till baka på gångarna och för sådant oskick hotas med missgeruingsbalken och statuterna, böter och fängelse, äro de enda vittnesbörden om, att man äfven nu någon gång brukat besöka Guds hus. För öfrigt synes renlärighetsifrandet här hafva eftertrüdt den nitälskan för gudaktighet och kyrkogång, som utmärkte den föregående perioden.

Oroligheter och bullersamma uppträden af studenterna tyckas icke häller i denna tids universitetslif hafva varit några sällsynta företeelser, men de äro nu af en mera oblodig art och hafva, i motsats till den förra periodens, oftare formen af skrän och demonstrationer än af verkliga slagsmål och handgripligheter. Utanför påsthuset, där studenterna hade för sed att samla sig i stora skaror vid påsternas utlemnande, föres mycket oljud, och påstnästaren själf, som icke synes hafva varit någon populär personlighet bland studenterna, säger sig af dem ofta blifva öfverfallen med skällsord. Stadsvakten är också impopulär och får icke vara i fred. Att hon däremot å sin sida någonsin ofredat studenterna omtalas aldrig. En gång klagas öfver »att åtskillige studerande på ett oskickeligt sätt uppfört sig vid tingsstället i staden med anstötliga och hårda utlätelser dels emot domaren sjelf dels emot nämnden», men af hvad anledning detta skett, får man icke veta. År 1765 förnäles, »att rector magnif. och patres academici med mycket missnöje tid efter annan sport, att en hop af den vid akademien studerande ungdomen genom oljud på gator och maskerande* på bröllop och i andra samqväm förorsakat hvarjehanda oroder, ja ofta slagsmål, hvilket alt vore i högsta mätto oanständigt för studerande ynglingar, de där böra med exempel föreläsa andra.» År 1768 är det nägre landsmän, som blifvit åtalade för oordentlighet i

* Att på gator och allmänna sammankomster gå maskerad vardt, såsom ledande till allehanda oordentligheter, vid straff af relegation förbjudet 1752.

lefverne, och förmanas på grund häraf alle i gemen att taga sig till vara för spel och dobbel, för källare och andra allmänna ställen, för att vara ute vid bröllop maskerade eller omaskerade och sådant mera. Vid ett kungligt besök i Upsala 1786 uppstod slagsmål mellan studenterna och några betjänter åt de herrar, som voro i konungens följe. De stridslystne sluppo den gången genom konungens synnerliga nåd ifrån saken med en skrapa. Under höstterminen 1799 hafva, af hvad anledning nämnes ej i våra handlingar, sådana oordningar förefallit vid högskolan, att hans majestät konungen funnit sig föranlåten »att i egen hög person deröfver förklara sitt misshag samt till alla rättsinnigas bestörtning afsäga sig den närmaste värden af academiens angelägenheter, hvilken han nådigt åtagit sig». Denna onåd kallas af inspektor det hårdaste olycksslag, som någonsin drabbat Upsala universitet, hvilket annars alltid ägt sine konungars synnerliga hägn och välvilja. Här som vid de allra flesta dylika tillfällen fritages dock Värmlands nation från all medbrottslighet. Herrar inspectores hade nämligen ännu icke lagt bort vanan att i tid och otid upplöjra och lofprisa sin nation såsom ett mönster och föredöme för andra. Att sådant beröm standom kunnat vara berättigadt och välförtjänt, vilja vi gärna tro — vi äro visserligen icke de, som tänka lågt om Värmlands nation — men att detta kunnat vara händelsen så oafåttligt och nästan utan undantag, det hafva vi svårt för att finna sannolikt. Det är allt för mycket blommor, som man brukar säga. Väld och välmening hafva säkerligen ofta större andel i dessa loftal än förtjänst och rättvisa.

Ett par dagar, som af myndigheter och ordningens upprätthållare alltid motsågos med ängslan och farhågor, voro valborgsmässaftonen och första maj. Under dessa dagar, heter det på ett ställe, »plägar ganska mycket buller och oljud å gator och gränder föröfvas, hvarföre de här vid academien varande studerande hållas mycket misstänkte, äfven at en del gå masquerade och bruka skjutgevärf, hvaraf eldsvåda lätteligen kan befarias.» Det visar sig häraf, att första maj var då som den är än i dag studenternes festdag par préférence. De akademiska myndigheterna utfärdade täta påbud och förordningar mot de uppträden, som då brukade förekomma; inspektor sammankallade vanligen strax förut nationen för att särskildt varna för den dagen; och då studenterna någon gång uppfört sig stillsamare och hyggligare än annars, hände det att själfve högskolans kansler genom särskild skrifvelse till nationerna gaf dem sitt välbehag häröfver till

känna, förutom att de af patres och inspectores skördade loford och beröm.

De upplysningar, denna tids protokoll lemna om landsmännens enskilda leverne och omständigheter för öfrigt, äro ganska få. Om deras härbürgen nämnes icke ett ord. Huru vida de äfven nu burit värjor är oss obekant, men som man synes hellre hafva krigat med tungan än med svärdet, är det väl antagligt att värjorna numera ansetts umbärliga. En så kallad »studentehabit» nämnes på ett par ställen, men om dess beskaffenhet känna vi intet. Det stora flertalet af värmäländske studerande synes i alla tider hafva hört till de i timligt afseende mindre väl lottade. Deras rikedom har oftare bestått i ett lätt och hurtigt lynne, ett frimodigt och förnöjsamt sinnelag än i gods och guld och jordiska häfvor. Att fattigdomen i de allra flesta fall varit parad med redbarhet och fläklös heder, det tro vi för visso, men att denna regel dess värre icke alldeles saknade undantag, hafva vi redan sett. Äfven under innevarande tidskifte varder nationskassan, ehuru mindre ofta än förr, lidande genom gäldenärsers bedräglighet, och nu som förr förljudes allt emellanåt, att en eller annan landsman vid afresan från högskolan efterlemnade ouppgjorda skulder hos stadens borgare. »Att åsamka sig skuld på skuld hos handverkare och borgare, på källare och caféhus, bland vänner och landsmän, hos docenter och professorer», heter det på ett ställe, »att icke betala præsidia för disputationer, att hålla sig undan för sina creditorer, och att slutligen incognito begifva sig härifrån, det är seder, som ingalunda anstå hederlige karlar». Följden af sådant vore icke allenast att inspektor och kurator ständigt besvärades med besök af oförnöjde fordringsägare, utan äfven att hela nationen genom någre enskildes förvållande bragtes i vanrykte och misskredit. Tjänliga åtgärder mot detta onda måste därför vidtagas, och synes lämpligast, att hvarje från staden afresande landsman åläggas att hos kurator uppgifva sina skulder, samt på hvad sätt han förnöjt kreditorerne. Den som reste från staden utan att fullgöra denna skyldighet, skulle mista sina nationsrättigheter och utstrykas ur matrikeln. Ämnet är för öfrigt flere gånger å bane. Äfven under detta tidskifte händer någon gång, att nationskassan för att rädda nationens heder betalar källarräkningar för landsmän, som af en eller annan anledning råkat glömma att likvidera dem.

Härmed anse vi oss ungefär hafva sagt, hvad vi om detta tidskifte hade att mäla, och hvad det oss tillmätta utrymmet med-

gifvit. Kasta vi från den gränspunkt, där vi nu stå, en blick till baka på den period, som vi äro redo att lemna bakom oss, kunna vi väl icke undgå att finna, att han genom sin större öfverensstämmelse med vår egen tid för oss erbjuder mindre af intresse än den föregående, men att han likväl i jämförelse med denna i det hela företer en utveckling till ett bättre, torde svårligen kunna förnekas. Nationen är verkligen under detta tidskifte ett ordnad och lagbundet samhälle, hvilket man åt minstone icke utan tvekan kan säga om honom, sådan han ter sig under förra tidskiftet, då man väl hade lagar och föreskrifter, men följde dem endast när man så fann för godt. Hvad lif och rörlighet inom nationen vidkommer står denna period ingalunda till baka för den föregående, och på framstående och för det gemensamma bästa nitälskande ledamöter var nationen kanske rikare än någonsin vare sig förr eller senare.

Fjärde tidskiftet.

Från begynnelsen af vårt århundrade räkna vi äfven begynnelsen af vår egen tid, och således tillika i vår historia af en ny period, den fjärde och sista. Då denna tid ligger oss så nära och således torde dels vara något så när bekant dels erbjuda mindre af intresse än de föregående, anse vi oss här både kunna och böra vara något mera kortfattade i vår framställning. Våra källor gifva icke håller åt minstone under de första fyra årtiondena af denna period någon anledning till vidlyftighet. Protokollen äro efter sekreterarsysslans afskaffande mycket magra och torftiga, och finnas dessutom intill 1847 endast för landskapen. Däremot visar sig på den nationella lagstiftningens område en synnerlig lifaktighet. År 1802 antogos nya stadgar, hvilka voro gällande till 1827. Efter den tiden ombytats eller öfverses och ändras stadgarne åt minstone en gång på årtiondet.

Till nationens inspektor utsågs efter *Em. Ekman*s död år 1801 den bekante arkiatern och professorn *Pär Afzelius*, ur hvars präktiga hälsningstal vi i inledningen hafva meddelat ett litet utdrag. Afzelius synes hafva varit för mycket upptagen på andra håll för att kunna ägna nationen synnerligen mycken tid och upp-

märksamhet, såsom han också själf anmärker i det nämnda hälsningstalet. Efter 1820 professor emeritus kvarstår Afzelius dock såsom inspektör till 1824, då ämbetet öfvergick till vår store landsman *Erik Gustaf Geijer*, hvars ädla och upphöjda personlighet i våra hufvud framstår i en synnerligen fördelaktig dager. En nitälskan för nationens bästa, som aldrig slappades och aldrig ryggade till baka för någon uppoffring af tid och tillgångar, ett intresse, som aldrig tröttnade att med uppmärksamhet följa så väl nationens som dess enskilde medlemmars angelägenheter och med råd och dåd ingripa, där så var af nöden, ett nit och en oförfäddhet utan like göra, jänkte det indirekta inflytande, som en sådan man alltid måste utöfva på sin omgifning, Geijer till den utan jämförelse och utan gensägelse ypperste bland våre inspektörer. Den ende bland hans föregångare, som möjligen skulle kunna tåla en sammanlikning med honom, vore Petrus Lagerlöf. Våra källor vittna också på mångfaldiga ställen, huru högt han af sine landsmän varit älskad och uppburen, och än i dag lever hans minne oförsvagadt och ofördunkladt hos mången, som haft lyckan att under hans inspektorat vara medlem af Värmlands nation. Geijer var nationens inspektör i 22 år eller till 1846, då han såsom emeritus lemnade Upsala universitet och flyttade till Stockholm. Efter hans ej långt därefter timade död firades hans minne af universitet med en högtidlig sorgfest, och värden af hans graf är för alla tider anförtrödd åt Värmlands nation. Geijers efterträdare vardt astronomie professorn *Gustaf Swanberg*, äfven han vår landsman till födseln. Han nedlade inspektoratet redan 1852, »för att lemna rum för någon yngre ämbetsbroder, som med friskare krafter och närmare kännedom om nationen kunde vara landsmännen till större nytta». Till hans efterträdare utsågs nationens nu varande högt ärade inspektör filosofie professorn *Sigurd Ribbing*. Under hans vistelse vid riksdagen har filosofie professorn *Karl Yngve Sahlén* flere gånger varit nationens pro-inspektör.

Af *ämbetsmän* har nationen under de första tvänne årtiondena icke mer än en enda, nämligen *kurator*. Han har således utom kurators nu varande åligganden äfven räkenskaperna, protokollet och biblioteket att sköta. Tid efter annan lättades emellertid den allt för tunga bördan genom tillsättandet af nye tjänstemän. Efter 1821 upptager katalogen en *bibliotekarie*, och är således från den tiden kurator fri från biblioteket. År 1826 beslöts, »att till lindring af de allt för många Curatelet åtföljande göromål Nations- och Bibliotekskassans förvaltning äfvensom all uppbörd

skulle uppdragas åt trenne dertill valda landsmän.» Från 1835 till 1862 är bibliotekarien tillika kassaförvaltare, men sistnämnda år beslöts på förslag af G. Elowson, att dessa befattningar skulle skiljas åt, och den senare anförtros åt en *andre kurator*, och därvid har det sedan förblifvit. Ämbetstiden är för alle desse tjänstemän ett år, dock med rätt till omval, och tiden för valens förrättande är vårterminens slut. I 1802 års stadgar heter det ännu, att »till Curator föreslås af Nationens Inspector och antages den äldsta af Seniorerna, som ej varit Curator», men 1827 är detta stadgande ändradt därhän, att hvarje senior, som fullgjort officia seniorum, är till kurator valbar. Man kan således antaga, att den urgamla slentrian, som satte ålder i nationen framför förtjänst och duglighet, efter denna tid ändtligen blifvit lagd å sido såsom föråldrad och otidsenlig.

Vaktmästaren har äntligen fått en titel, som honom vederbörlig; och som hans löneförmåner förbättras tid efter annan, har han mindre anledning att låta illa, än förut varit fallet. Båda dessa omständigheter bidraga att förhöja hans värdighet och anseende i nationen. Han förefaller under denna period mindre slyngelaktig och kanske mindre treflig, men oändligt mycket mera viktig och så att säga imponerande än förr. Då vi förut nämt vår förste vaktmästares namn, må vi äfven nämna den till dato sistes. Anders Lindqvist tillträdde sitt ämbete 1852, efter att förut i några år hafva såsom extraordinarie gått nationen till handa.

Klassindelningen inom nationen företer i början en del afvikelser från den nuvarande, som endast från 1855 varit oförändradt sådan, vi känna henne. Hedersledamöterna bibehålla till 1814 sitt gamla namn af curatores honorarii; från 1814 till 1827 heta de seniorers honorarii, och därefter membra honoraria intill 1855, då titeln försvenskas till hedersledamöter. Den sak, som betecknas med de många olika namnen, är emellertid under hela tiden oförändradt den samma. Af den svaghet för adelskap och börd, som vi i sammanhang med hedersrummen i nationen under föregående tidskiften haft tillfälle att påpeka, märkes under detta icke ett spår. Grefvar och baroner behandlas numera alldeles som vanliga människor och få liksom hvar och en annan nationsledamot utan vidare buller och bång intaga det rum, som enligt lag tillkommer dem. En greve Löwenhjelm står t. ex. från 1803 till 1807 kvar bland recentiorerne och nådde aldrig högste. Juniors-examen var kanske stundom till hinder, så enkel han var.

Seniorerne skola efter 1802 års stadgar var fyra till antalet, och då någon ledighet yppar sig, uppflyttas den äldste bland de juniorer, som på konvent presiderat — fullkomligt i den gamla stilen. Ännu 1827 står samma stadgande nästan oförändradt, men 1838 heter det, att seniorerne och kurator i samråd skulle äga rätt att vid seniorsledighet utse »en bland de äldre juniorerne, som fyllt myndiga år, och som genom kunskaper och uppförande gjort sig deraf förtjent.» Den gamla vanan bibehöll sig således här längre än i afseende på kuratorsvalet. Så väl i 1802 som 1827 års stadgar åläggas seniorerne att i början af hvarje termin för kurator gifva till kännna, i hvilka språk och vetenskaper de åtaga sig att undervisa de yngre landsmännen, och vid terminens slut skulle diarier öfver dessa enskilda föreläsningar inlämnas till inspektör. På 1830-talet börja seniorerne begära dispens från detta åliggande, som således måtte hafva fallit dem besvärligt, och år 1836 hemställas af kurator å seniorernes vägnar, huru vida icke desses skyldighet att föreläsa för de yngre kunde upphöra med den numera afskaffade juniorsexamen. Inspektör Geijer ansåg dock, »att denna förbindelse mellan äldre och yngre i nationen ej borde brytas utan endast så vida förändras, att det ej blefve ett åliggande i annat fall, än då de yngre sjelfve begärde en Seniors biträde.» I 1838 års stadgar föreskrifves, att seniorerne skola »på flere yngre landsmäns samfödda begäran» undervisa i den vetenskap, hvori de äga insigt. Denna gamla och vackra sed är således på väg att försvinna. Seniorernes antal är olika under olika tider; efter 1802 års stadgar 4, efter 1827 5, efter 1838 $\frac{1}{2}$, och för närvarande $\frac{1}{6}$ af juniorernes antal. Af deras forna höghet och herravälde är nu knappt minnet kvar.

Juniorsexamen, som infördes under förra tidskiftet, bibehålles ända till 1835. Utan att hafva undergått den samma uppflyttades ingen till junior, och ingen hade rätt att aflägga examen, förr än han varit ett år i nationen. Juniorsexamen omfattade för öfrigt endast de vanliga skolämnena. Efter 1835 var juniorernes antal bestämdt till minst 20, men i 1847 års stadgar heter det, att alle valbare recentiorer, som erhålla $\frac{2}{3}$ af de vid valttillfället afgifna rösterna, skola vara juniorer. Efter den tiden är således intet visst antal föreskrifvet. Huru med juniorernes rösträtt förhållit sig före 1827, veta vi icke, men efter nämnda år har hvarje junior liksom nu enligt lag en röst.

Namnet på den lägsta klassen är omväxlande *recentiorer* och *novitier*, dock mest det förra. I 1827 års stadgar göres skillnad mellan *recentiorer* och *novitier*, men hvori denna bestod, omtalas icke. Möjligen menas här med *novitier* det samma, som annars betecknas med benämningarna *recentissimi* eller *adscripti*, som synes hafva varit de vid terminens början, strax före katalogens tryckning uppkome, hvilkas öde i den blifvande studentexamen man ännu icke kände. *Examinandi* åter äro sådana nyuppkomne studerande, som efter en misslyckad examen stå kvar i och för undergående af en ny sådan i nationens matrikel. I början af 1840-talet tillkommer ytterligare en ny klass de s. k. *preliminaristerne*. Med *preliminarister* menas »sådana, som utan att vara försedde med behörigt afgångsbetyg från offentligt läroverk blifvit under sponson af någon graduerad eller äldre landsman i nationen och vid akademien inskrifne». Desse måste, innan deingo anmäla sig till studentexamen, införa en af nationen tillsatt examenskomite undergå en förberedande pröfning i alla till studentexamen hörande ämnen. *Preliminarister* och *examinandi* borde senast inom ett år vara redo att aflägga sin examen; längre hade de icke rätt att i denna egenskap kvarstå i nationen. År 1848 omtalas, att kuratorskonventet föreslagit, att nationerna på grund af »den allmänna klagan, som förspörjes angående *preliminarist*väsendet, ville till vederbörligt Forum ingå med en petition om *Preliminarist*författningens upphäfvande». Detta förslag vardt emellertid förkastadt. Omkring midten af 1850-talet försvinna så väl *preliminarister* som *examinandi* spårlost ur våra häfder. *Recentiorer* och *examinandi* hafva rösträtt endast i fråga om personliga afgifter. År 1840 väktes af kurator J. P. Bergendal förslag att efter åtskilliga andra nationers föredöme tilldela äfven de yngste ett mindre antal röster. Nationen säges då hafva enats om, att rösträtt skulle tillkomma hvar och en, som varit i nationen inskrifven en termin. I 1847 års stadgar återfinnes likväl det ännu gällande stadgandet att rösträtt och juniorsvärdighet icke kunna vinnas förr än efter ett års förlopp, från inskrifningen räknadt.

Rörande nationens storlek torde några upplysningar icke vara utan intresse. Under första årtiondet är högsta antalet 47 (v. t. 1805), lägsta 19 (h. t. 1803); andra årtiondet: högsta ant. 72 (v. t. 1820), lägsta 23 (h. t. 1810); under 1820-talet: högsta 67 (v. t. 1821), lägsta 39 (h. t. 1828); under 1830-talet: högsta 80 (v. t. 1836), lägsta 21 (h. t. 1834); under 1840-

talet: högsta 74 (h. t. 1849), lägsta 41 (h. t. 1842); under 1850-talet: högsta 82 (v. t. 1853), lägsta 35 (h. t. 1853); under 1860-talet: högsta 107 (v. t. 1865), lägsta 72 (h. t. 1866); under 1870-talet: högsta 128 (h. t. 1873), lägsta 86 (v. t. 1871). De trykta katalogerna öfver studentkårens medlemmar börja med vårterminen 1818. För året 1817 finnas särskildt trykta förteckningar öfver Värmlands nations ledamöter, och till och med 1815 skrefvos sådana för hvarje termin.

Nationssammankomsternas nu varande indelning i landskap, valsammankomster, konvent och mera tillfälliga sammanträden finnes redan i 1827 års stadgar. Landskapen, på hvilka »nationens viktigare angelägenheter afgjordes», höllos till 1825 blott två gånger om året, ett i slutet af hvarje termin, men efter detta år, såsom ännu i dag, både i början och slutet af terminen. Valsammankomsten infaller i slutet af hvarje vårtermin. Före 1847 fördes protokoll endast öfver landskapen, och äfven dessa äro i allmänhet ganska knapphändiga.

Den gamla seden, att på landskapen skulle hållas orationer och disputationer, bibehöll sig ganska länge. Sedan landskapen blifvit ökade till fyra om året, är det blott hvarje termins slutlandskap, som på detta sätt högtidlighålles. Om vären skulle tillträdande kurator hålla ett föredrag, och om hösten någon annu nationsmedlem antingen orera eller utgifva teser. En sådan föreskrift finnes ännu i 1847 års stadgar, men efter 1850 synes emellertid detta bruk hafva fullit i glömska. Orationerna, eller såsom de numera kallas, talen eller föredragen äro vanligast på svenska mera sällan på latin och innehållet mycket växlande. E. G. Geijer tillträder 1806 kuratelet med några »reflexioner öfver studier och deras ändamål»; 1844 gaf S. J. Stenberg såsom tillträdande kurator en »skildring af Carl Michael Bellman såsom Menniska och Skald». Sigurd Ribbings kuratorsföredrag handlade om »Sokrates ståndpunkt» och Karl Yngve Sahlins »om personlighetsbegreppet». Sem Hedréns »om Ulphilas Götiska Bibelöversättning» är det sista, som omtalas i våra protokoll. Disputationerna synas mestadels hafva hållits på latin, men de försvinna från landskapen tidigare än föredragen. År 1842 ventilerades af N. W. Ljungberg utgifna teser »de vera notione historiae», med anledning hvaraf inspektor berömde Ljungbergs »ådagalagda skicklighet i latinska språket, för hvilken han ock vid Akademien öger ett välförtjent rykte». Inspektor hade, heter det vidare, »med nöje sett, att Landsmännen äfven på latinska språket fram-

ställt sina samtalsämnen vid Conventerna under terminen. Öfvingen i latintalande hade under de sednare åren blifvit allt för mycket försummad. Flertalet af de vid Academien på sednare tider på latin utgifna disputationer bära spåren af att de först blifvit författade på svenska och sedan öfversatta på latin, hvaraf följden blir föga helgjutenhet. Man borde därför lära sig att äfven tänka på latin. » Ljungbergs disputation synes hafva bildat en värdig afslutning på den ändlösa rad af latinska disputationer, som fortlöper genom hela 1700-talet och ett godt stycke in i vårt århundrade. Latinstudiets förtall, hvaröfver så mycket klagats, tyckes emellertid, att döma af det anförda yttrandet, hafva börjat ganska tidigt. — Utom de på landskapen förekommande disputationssakerna hållas äfven mera enskilda öfningar, de så kallade konventen. Enligt 1802 års stadgar skulle sådana hållas en gång hvar annan vecka, onsdags eller lördags eftermiddag, men i 1827 och 1838 års stadgar föreskrifves, att nationen hvarje helgfri lördag efter första landskapet skall samlas på nationssalen för att ventilerat tesar på något af de klassiska eller moderna språken. Disputationslifven synes emellertid allt mera hafva afsvunnit, ty 1847 är det nämnda stadgandet ändradt därhän, att konvent skola hållas, om någon senior eller junior efter första landskapet i termin skulle vilja framställa något passande ämne, eller till ungefär samma lydelse som i våra nu gällande stadgar, där det, beklagligtvis mera för skenets än för gagnets skull, ännu står kvar, såsom en död bokstaf, den där ger till känna icke hur det är, utan hur det *borde* vara. Att vår tid så helt och hållet försummar och vanvårdar ett »för de unge så nyttigt exercitium» är ett fel, som helt visst icke kan undgå att straffa sig själf.

Nationens ekonomi, som förr var så enkel och lätt öfverskådlig, varder under vårt århundrade allt mera både utvecklad och invecklad. Nya kassor och fonder växa upp som svampar ur jorden, nya behof och nya utgifter komma till snart sagt för hvarje år, och på intet område har nationens utveckling i nyare tider varit lifvigare än här. Under förra tidskiftet voro kassorna två: nations- och bibliotekskassan, som dock nästan sammansmälte till en enda. I våra dagar utgöra alla nationens kassor och fonder sammanräknade väl ett tiotal. Nationskassan såsom den äldsta torde böra nämnas först. Hennes inkomster äro utom inskrifningspenningar och pro felici reditu, hvilken senare afgift återfinnes ännu i 1847 års stadgar, äfven terminsafgift af hvarje i staden närvarande landsman, och dessa afgifter stiga oupphörligt.

Så är t. ex. terminsafgiften enligt 1802 års stadgar 1 Rdr Bko, men utgår för närvarande med ett belopp af något öfver 12 kr. Denna raska stegring har naturligtvis sin grund i en motsvarande ö utgiftssidan. Utom de gamla utgiftspästerna: hyra och andra kostnader för nationslokalen, ämbetsmännens och vaktmästarens aflöning, tidningsprenumeration m. m., hvilka alla te sig vida respektablare än förr, tillkomma äfven en mängd nya, hvarom man fordom aldrig hade en aning. Sådana äro t. ex. afgifterna till akad. sjukhuset, till studentkårens bibliotek, till allmänna sångföreningen o. s. v., allt för våra förfäder fullkomligt okända storheter. En gammal och ganska anseelig utgift, från hvilken nationskassan i början af 1840-talet varder fri, är kostnaderna för honorarier åt inspektor. Under de fyra första årtiondena gäfvos sådana lika flitigt och regelbundet som i gamla tider. Men i protokollet för den 13 juni 1840 heter det, att inspektor (E. G. Geijer) hjertligt tackade landsmännen för den äreskänk de nu äro lemnat honom. Den egde liksom de förra, ett dubbelt värde för honom. Men äfven utan dessa minnen erinrades han ofta om nationens tillgifvenhet och välvilja för honom, och förklarade Herr professorn, det han hädanefter *för sin tid* ej ville emottaga någon sådan gifva, utan önskade, att de medel, som varit anslagna dertill, måtte användas till nationens bästa. Geijers efterträdare hafva följt det af honom gifna vackra exemplet. Afvenså afskaffas 1861 det s. k. salarium, som kursorerne alt ifrån urminnes tider uppburit.

Bibliotekskassan är under den nyare tiden liksom biblioteket själf föremål för en vida sorgfälligare omvårdnad än händelsen var på 1700-talet. Inkomsterna äro visserligen icke stora — efter 1802 års stadgar 1 Rdr Bko af hvarje inscribendus, efter 1827 dessutom 24 sk. banko i terminen af alla nationens ledamöter — men de synas åt minstone hafva fått användas till sitt fastställda ändamål, och något intrång från nationskassans sida omtalas icke. År 1834 beslöts, att i anseende till nationsafgifternas otillräcklighet, då de delades mellan tvänne kassor, den s. k. bibliotekskassan skulle sammanslås med nationskassan, samt bibliotekets utgifter sedermera bestridas af biblioteks- och byggnadsfonden. Så länge bibliotekskassan fanus till, stod hon under samma förvaltning som nationskassan, och huru denna var ordnad, hafva vi redan omtalat.

Den 6 mars 1826 föreslogs af inspektor E. G. Geijer på allmän sammankomst, att Värmlands nation, i likhet med hvad

Så är t. ex. terminsafgiften enligt 1802 års stadgar 1 Rdr Bko, men utgår för närvarande med ett belopp af något öfver 12 kr. Denna raska stegring har naturligtvis sin grund i en motsvarande ö utgiftssidan. Utom de gamla utgiftspästerna: hyra och andra kostnader för nationslokalen, ämbetsmännens och vaktmästarens aflöning, tidningsprenumeration m. m., hvilka alla te sig vida respektablare än förr, tillkomma äfven en mängd nya, hvarom man fordom aldrig hade en aning. Sådana äro t. ex. afgifterna till akad. sjukhuset, till studentkårens bibliotek, till allmänna sångföreningen o. s. v., allt för våra förfäder fullkomligt okända storheter. En gammal och ganska anseelig utgift, från hvilken nationskassan i början af 1840-talet varder fri, är kostnaderna för honorarier åt inspektor. Under de fyra första årtiondena gäfvos sådana lika flitigt och regelbundet som i gamla tider. Men i protokollet för den 13 juni 1840 heter det, att inspektor (E. G. Geijer) hjertligt tackade landsmännen för den äreskänk de nu ånyo lemnat honom. Den egde liksom de förra, ett dubbelt värde för honom. Men äfven utan dessa minnen erinrades han ofta om nationens tillgifvenhet och välvilja för honom, och förklarade Herr professorn, det han hädanefter *för sin tid* ej ville emottaga någon sådan gifva, utan önskade, att de medel, som varit anslagna dertill, måtte användas till nationens bästa. Geijers efterträdare hafva följt det af honom gifna vackra exemplet. Äfvenså afskaffas 1861 det s. k. salarium, som kursorerne alt ifrån urminnes tider uppburit.

Bibliotekskassan är under den nyare tiden liksom biblioteket själf föremål för en vida sorgfälligare omvårdnad än händelsen var på 1700-talet. Inkomsterna äro visserligen icke stora — efter 1802 års stadgar 1 Rdr Bko af hvarje inscribendus, efter 1827 dessutom 24 sk. banko i terminen af alla nationens ledamöter — men de synas åt minstone hafva fått användas till sitt fastställda ändamål, och något intrång från nationskassans sida omtalas icke. År 1834 beslöts, att i anseende till nationsafgifternas otillräcklighet, då de delades mellan tvänne kassor, den s. k. bibliotekskassan skulle sammanslås med nationskassan, samt bibliotekets utgifter sedermera bestridas af biblioteks- och byggnadsfonden. Så länge bibliotekskassan fanus till, stod hon under samma förvaltning som nationskassan, och huru denna var ordnad, hafva vi redan omtalat.

Den 6 mars 1826 föreslogs af inspektor E. G. Geijer på allmän sammankomst, att Värmlands nation, i likhet med hvad

som redan skett inom andra landskap, borde genom insamling i hembygden söka anskaffa medel till uppförande eller inköp af ett eget nationshus, »dock med den skilnad», heter det, »att den insamlade fonden först och främst borde användas till förökande af Nationens Bibliotek, och sedermera, om tillgångarne så tillåto, till anskaffandet af en nationen för alltid tillhörande Byggnad». Inspektör uppläste därefter ett af honom, författadt förslag till »vördsam annälan, som skulle nedsändas till hemmavarande landsmän». Förslaget vann nationens bifall, och beslöts, att, innan nämnda annälan nedsändes, en subskription skulle öppnas bland de vid universitetet närvarande landsmännen. Inspektör själf tecknade sig genast för 50 Rdr Bko och bidrog sedan ytterligare med 100 Rdr samma mynt. Äfven de öfrige nationsledamöterne synas hafva lagt mycken frikostighet och offervillighet i dagen, ty insamlingen inom nationen steg till icke mindre än 1212 Rdr Bko, under det subskriptionen i Värmland endast uppgick till 1023 Rdr samma mynt. Sådant var begynnelsen till nationens biblioteks- och byggnadsfond, den ansenligaste af våra kassor. Han har sedermera oafbrutet om än icke så synnerligen hastigt tillvuxit, dels genom fortsatt insamling i hembygden under den första tiden, dels genom räntefkastningen och, i senare tider, genom en bestämmd afgift af hvarje i nationen inskrifven landsman. Det slutliga målet — ett eget nationshus — är dock ännu mycket långt aflägsset — blott en hägring i det fjärran blå; och om eller när nationen äntligen skall uppnå detta önskningsmål, därom tillåta vi oss ingen gissning. Det ligger i gudarnes knä, som de gamle brukade säga, eller för att tala tydligare, det beror af våre »stora gynnare och patroner» i Värmland. Nationen har innevarande jubelår å nyo utfärdat ett upprop till hembygdeus innevånare med vördsam anhållan om bidrag till sin byggnadsfond. Tillfälle är således beredt för dem, som kunna och vilja, att medelst ett kraftigt handtag rycka det hägrande målet betydligt närmare. Vi äro förvissade, att den utsträckt handen icke skall komma tom till baka.

Biblioteks- och byggnadsfonden har allt ifrån början stått under särskild förvaltning, som enligt de äldsta stadgarne utgjordes af inspektör, kurator, en senior och en junior. Numera är inspektör fritagen från detta åliggande, och till hufvudförvaltare utses någon af nationens hedersledamöter eller seniorer. Kurator jämte en till myndiga år kommen röstägende landsman äro medförvaltare. Räntemedlen hafva användts dels till inköp af böcker, dels

till hyra för nationslokalen, dels till fondens förökande. Af själfva kapitalet afsattes redan på 1830-talet en summa af 1000 Rdr Bko såsom en för behöfvande landsmän tillgänglig rörlig lånefond, och denna höjdes år 1860 till 4000 kr.

Nationens öfriga kassor äro eller hafva varit: monumentsfonden, stiftad 1835 på förslag af E. G. Geijer, som själf lemnade bidrag till den samma;* pianofonden, hvars upprättande beslöts 1855, sedan nationen några år förut genom frivilliga bidrag af landsmännen första gången auskaffat ett piano till nationssalen; fanfonden bildad 1857 till den då nyligen renoverade fanans underhåll**; teaterfonden från år 1860; en för främjandet af en litterär verksamhet inom nationen afsedd så kallad prisbelöningsfond, som synes hafva blifvit inrättad år 1850 och, sedan den genom ett tillskott af prof. Ribbing uppgått till 2000 kr., år 1868 ombildades till stipendiifond, det s. k. Värmlands nations stipendium; den 1860 upprättade reservkassan, som då fick sig anslagna alla de plikter, hvilka förut tillfallit prisbelöningsfonden; slutligen den s. k. skelett- och droguesamlingsfonden samt den år 1871 på förslag af Ture Billberg upprättade understödskassan. Här torde också böra nämnas den s. k. svartengrenska lånefonden, som sedermera öfvergått till en stipendiifond under namn af den Ribbing-Svartengrenska. Sammanhanget med denna fond är följande. År 1855 lemnades till nationen af J. J. Svartengren såsom räntefritt lån på obestämd tid en summa af 500 kr. att användas till lån åt behöfvande, förtjünte landsmän efter grunder, som nationen själf finge bestämma. Detta lån, som längre fram ökades med ytterligare 250 kr., och hvaraf endast själfva grundkapitalet återkräfdes, användes för det från början afsedda ändamålet ända till 1869, då den återstående summan förenades med den förut omtalade Värmlands nations stipendiifond under det ofvan angifna namnet.

I sammanhang med nationens kassor må äfven lemnas en kort redogörelse för dess stipendier. Älst bland dessa äro kollektstipendierna, som omtalas redan på 1730-talet och säkert funnits till långt därförut. Närmast i ordningen följer det gei-

* Nationens grafmonument upprestes år 1856. Monumentsfonden sammanslogs år 1868 med byggnadsfonden.

** Vår nationsfana är en gåfva af Värmlands och företrädesvis Karlstads damer, som år 1845 förfärdigade och skänkte henne till nationen. Fanan har ett par gånger renoverats och försetts med nytt siden, men vapnet, ett särdeles utmärkt arbete, är det ursprungliga.

jerska, stiftadt år 1794 af brukspatron Karl Fredrik Geijer, som »af inspektör Johan Löstbom hört berättas, att Värmlands nation icke såsom andra nationer äger något magnatstipendium», och med anledning häraf i och för upprättandet af ett sådant skänkte 1000 riksdaler specie i banko, hvaraf räntan skulle tillfalla någon, som studerar teologi — emedan denna vetenskap öfvergår alla andra i »dyrd och värde» — och som tillika förvärfvat sig någon insigt i medicinen, för att sålunda i viss mån kunna vara både en själen och en kroppens läkare. Tranbergiska stipendiet stiftades år 1824 af brukspatron Johan Tranberg. Det fryxellska stipendiet härleder sig från enkefru Marg. Fryxells test. dispos. af år 1840. Mitanderska stipendierna upprättades 1843 genom gåfvobref af brukspatron Nils Mitanders enka Anna Mitander. Kapitalet är 5000 kr. Bergiska släktstipendiet stiftades år 1844 af brukspatron Karl Reih. Bergius. År 1848 skänktes af biskop J. J. Hedrén 1000 Rdr Bko, hvaraf räntan skulle såsom stipendium tilldelas någon teologie studerande af Värmlands nation. Det wernermarkska stipendiet, hvars kapital äfvenledes är 1500 kr., grundar sig på mamsell L. U. Wennermarks gåfvobref af år 1860. Det wærnska stipendiet stiftades år 1861 af enkefru Krist. Hülphers. Kapitalet var ursprungligen 3000 kr. men ökades sedan af gifvarinnan till 4500. Slutligen har Värmlands nation år 1871 af kyrkoherden L. F. Mellqvist fått mottaga en stipendiidonation, af hvilken för närvarande tvänne stipendier på 200 kr. utdelas. Den senaste stiftelsen af detta slag är en af majoren och riddaren J. F. von Echstedt förliedt år upprättad stipendiifond på 8000 kr. Dess utom lära åtskilliga nya under den närmaste framtiden vara att förvänta. Värmlands nation kan således visserligen icke sägas i detta afseende vara precis vanlottad, men hör dock ingalunda till de rikare utrustade.

Biblioteket, som vid slutet af förra tidskiftet befann sig i tämligen kläna och torftiga omständigheter, har under vårt århundrade varit stadt i raskt och oafbrutet framåtgående. Om dess ekonomi och förvaltning hafva vi förut talat och kunna således här lemna dem å sido. Bibliotekets ambulatoriska tillstånd synes hafva upphört redan under de första åren af 1800-talet, ty det talas då i protokollen om eget rum för boksamlingen. Bokinköp föreslogos af kurator eller bibliotekarien och beslötos af nationen på allmän sammankomst, och biblioteksrukenskafeerna för åren 1800—1812 visa, att sådana, om än icke i synnerligen

stort omfång, skett regelbundet hvarje år. I 1838 års stadgar är omsorgen om nya böckers inköpande öfverlemnad åt en nämnd bestående af kurator, bibliotekarien och den äldste studerande inom hvardera af de fyra fakulteterna — ungefär på samma sätt som i våra dagar, churu nämndens sammansättning naturligtvis numera icke är fotad ensamt på ålder i studierna. Nationens bokförråd ökades för öfrigt icke allenast genom köp utan äfven genom gåfvor af nationsledamöter och andra personer. Så väl 1802 som 1827 års stadgar föreskrifva, att hvar och en, som blifvit vald till senior eller genomgått examen rigorosum, skall skänka till biblioteket någon för det samma lämplig bok, och sådana föräringar nämnas äfven några gånger i protokollen. Bland mera betydande gåfvor, som vårt bibliotek fått mottaga, må nämnas en af biskop Bjurbäck, hvarom det i protokollet för den 19 okt. 1827 heter, att inspektör gaf till künna, »att högvördigste Doctorn och Biskopen O. Bjurbäck, som alltid visat sig så frikostig för ädla ändamål samt vid flera tillfällen gifvit Nationen vederbörligen deraf, vid slutet af förliden termin samt i början af den innevarande med 2:ne särskilda transporter förärat Nationen en dyrbar boksamling uti åtskilliga språk och vetenskaper», och hade inspektör därför till honom framburit nationens tacksägelser. Af n. v. prostén Olof Fryxell skänktes år 1838 till nationsbiblioteket Geijers, Strinnholms, Fryxells, Rühls, Botins, Bruzelii och Winges arbeten i svenska historien och året därpå ytterligare några mindre böcker och tabeller. Vid sist nämnda tillfälle omtalas äfven gåfvor af Olivecrona, Ribbing och Hj. Wahlström, af hvilka den senares var den anseeligaste och bestod hufvudsakligen af ett antal editioner och öfversättningar af klassiske författare. Det är både möjligt och troligt, att många flere än de nu nämnde bidragit till vårt biblioteks förkofran, churu våra magra protokoll därom liksom om mycket annat, som vore ganska intressant att veta, iakttaga den djupaste tystnad. De upplysningar, som meddelas, äro emellertid tillräckliga att intyga den sorgfälliga omvårdnad och omtanke, som i vårt århundrade städse ägnats nationens boksamling. Hvad novitiefrågan och disputationsväsendet var under andra tidskiftet, renlärigheten och »svenska friheten» under det tredje, det är biblioteket och ekonomin under det fjärde — hufvudföremålet för nationens uppmärksamhet och intresse. Man kan häri, om man så vill, se en yttning af den öfvervägande praktiska riktning, som säges känneteckna den nyare tiden.

Vi hafva förut i sammanhang med biblioteket talat om tidsningsväsendet och böra således här auteckna, hvad som under denna tid därom kan vara att anmärka. År 1814 beslöts på grund af nationens tilltagande storlek, att vaktmästaren skulle frikallas från att bära tidningarna till recentiorer och novitier, utan skulle de i stället hvarje onsdags- och lördagseftermiddag hållas desse till handa på det rum, där konventen höllos. Denna anordning var gällande ännu 1840, ty de yngre yttra då sitt missnöje därmed och yrka, att tidningarna någou längre tid än den hittills vanliga skulle kvarligga på nationssalen, hvilket emellertid afslogs. Först då nationen år 1847 inträdde i den så kallade studentföreningen, upphörde det gamla bruket att bära tidningarna hem till landsmännen. Under den tid, nationen tillhörde nämnda förening, höllos tidningarna till handa på en af den samma hyrd, förmodligen för alla nationer gemensam tidningslokal, och sedan efter ett par år förbindelsen med studentföreningen upphört, fann man icke lämpligt att återgå till det gamla, besvärliga systemet, utan hafva tidningarna efter den tiden alltid legat på nationssalen och utgjort dess förnämsta dragningskraft samt mer än någonting annat bidragit att främja och underhålla det sällskapliga umgänget mellan nationens medlemmar. Vi kunde här, på tal om de sammanhållande och förenaude krafterna inom nationen, hafva ett öskt tillfälle att yttra oss om en annan sådan, som icke håller funnits till förr än under vårt århundrade — vi mena nationssången. Men vi måste beklagligtvis tillstå, att vi om dess uppkomst och utveckling känna så ytterst litet, att det knapt är värdt att nämna. Protokollen tiga som muren, och att från andra håll söka nödiga upplysningar, har tiden icke medgifvit. Att den värmländska sången för icke så länge sedan haft en blomstringsperiod och då räknats bland de förnämsta i Upsala, hafva vi hört berättas, och att den för närvarande befinner sig i ett ganska sorgligt förnedringstillstånd, och ingalunda häfdar sitt forna anseende, känna vi af egen erfarenhet. Delvis beror väl detta på omständigheter, som icke kunnat förekommas eller undanrödjas, minskad tillgång på förnågor i denna väg o. s. v.; men mycket måste dock äfven tillskrifvas likuöjdhet och slappadt intresse för denna nationsangelägenhet, och vi tro för visso att med god vilja och ospardt nit äfven med de krafter, som varit och äro att tillgå, mycket mera kunnat uträttas än som skett. Måtte det snart varda annorlunda och bättre, måtte sångens härliga konst snart åter af Värmlands nation omfattas med den

kärlek och det intresse, som hon så väl förtjänar, och som förr i så rikt mått kom henne till del.

Med *nationslokal* synes det äfven i början af vårt århundrade hafva varit tämligen klen bestämdt. Vi lemnade nationen vid slutet af förra tidskiftet i den s. k. aurivillska gården vid St Larsgatan, men det ser nästan ut, som hade man flyttat därifrån redan 1800 eller 1801. Från 1802, då »sakerna flyttades från det förra nationsrummet» (hos en fru Nyman), till 1812 nämnes hvarken i protokollen eller räkenskaperna ett ord om något slags *nationslokal*. Hvar sammankomsterna hållits, får man icke veta. Om landskapen heter det, att de hållas »inför», men aldrig som förr »hos» inspektor. Från 1814 till 1821 betalas årligen hyra för ett biblioteksrum, men efter sist nämnda år talas åter om »nationsrummen», utan att man likväl får några närmare upplysningar om de sammans läge och beskaffenhet. År 1825 anskaffas bord och bänkar samt ett schackspel till nationsalen, och 1828 beslutes, att hyran för den samma skall gäldas af byggnadsfondens räntemedel. Ungefär vid samma tid börjar också glunkas om städning och skurning af landskapssalen, något som man förut kan hända satt sig öfver. Hvar lokalerna varit belägna, nämnes icke. I början af 1830-talet lär, efter hvad vi hört uppgifvas, nationen hafva haft sin bostad i huset N:o 1 Öfra Slottsgatan. År 1835 tillkännager inspektor, att han talat vid ärkebiskopen om erhållande af nationsrum »i den domkyrkans tillhöriga lokal, som varit begagnad till härvarande Catedralskola», och dit flyttade nationen 1837. Från domkapitlets hus utvandrade nationen 1849 till den af studentföreningen i handlanden Brändströms gård vid Svartbäcksgatan (N:o 19) förhyrda lokalen, som bestod af en större sal och tre mindre rum. Redan 1852 har man tröttnat vid denna lägenhet, och nationen nedslår då sina bopålar vid Drottninggatan, en trappa upp i herr Hellmans nybyggda hus (N:o 1). Väningen bestod af 5 rum med kök och tambur, och den årliga hyressumman var 550 kr. År 1853 väktes fråga om inköp af gamla observatoriet vid Svartbäcksgatan, som då skulle omskapats till nationshus, men förslaget vardt förkastadt. Det »familjelif», som plägar idkas på *nationslokalen* om söndagsaftnarne, synes leda sin första upprinnelse från år 1852, då man öfverenskom, att nationssalen hvarje söndagseftermiddag skulle »claireras, på det att tillfälle måtte beredas åt de laudemän, som voro hugade, att tillsammans tillbringa dessa aftnar». Från Drottninggatan flyttade nationen år 1860 till

apotekaren Engelbrechts gård vid Järnbrogatan (N:o 26). Denna lägenhet bestod af icke mindre än 10 rum och kök, af hvilka dock 6 rum jämte köket skulle uthyras dels åt vaktmästaren, dels åt andra personer. Hela hyran var 1000 kr. Sin nu varande lokal vid Östra Ågatan har nationen innehaft ovanligt länge, nämligen alt sedan 1863. De två inre rummen uthyrdes en tid åt vaktmästaren och hafva endast sedan 1870 användts till sitt nu varande ändamål. Biblioteket inhystes under dessa år i rummet till venster om förstugan.

Vi hafva nu, så vidt de bristfälliga underrättelserna medgifvit, följt vår nation på dess ändlösa irrfärder från gård till gård, från ända till ända af staden. Vi hafva sett, huru nationen äfven i tider icke så synnerligen afägsna från våra egna förstått att taga sig fram utan minsta tillstymmelse till ett gemensamt hem, och vi kunna icke annat än förundra oss öfver, att under sådana förhållanden likväl ett nationslif kunnat existera, och känslan af inbördes gemenskap och sammanhang bevaras orubbad och oförsvagad. Vi tvifla storligen på, att något dylikt i våra dagar skulle låta sig göra. Ju mera vi nalkas vår egen tid, ju mera gör sig också behovet af en yttre sammanhållningspunkt gällande. Tanken på förvärfvandet af en fast bostad vaknar, som vi hafva sett, ganska tidigt och har sedan aldrig lemnats ur sigte, ehuru sträfvandet för detta mål icke kan sägas hafva burit några särdeles rika frukter. Först i allra senaste tider (1874) har det för nationen varit möjligt att genom inköp af en utmärkt väl belägen byggnadstomt vid Riddartorget taga ett litet steg till förverkligandet af den tanke, åt hvilken E. G. Geijer först gaf form och uttryck. Vi hoppas, att det andra steget, det stora och afgörande, icke alt för länge måtte låta vänta på sig, och att nationen således snart måtte finna, hvad han hittills saknat, en varaktig stad och ett eget tak öfver hufvudet.

Innan vi afsluta teckningen af denna period anse vi oss böra i korthet påpeka en för den samma alldeles egendomlig förreteelse, som visserligen icke egentligen tillhör någon särskild nations historia, men likväl på det närmaste rör dem alla — vi mena införandet af en samfärd styrelse för hela studentkåren. Den känsla af enhet, sammanhang och gemensamma intressen de olika nationerne emellan, som i denna fått ett uttryck, synes i forna tider hafva varit ganska svag och dunkel. Hvarje nation stod som ett helt för sig och kände hvarken behof eller lust att

genom ingående i en högre enhet offra något af sin själfständighet. Våra protokoll visa, huruledes man under förra delen af 1700-talet till och med ansåg det vanhedrande för en Värmländing att på något sätt pläga umgänge med främmande nationer, och att sådant oskick strängeligen beifrades. Har något slags förbindelse med »utländingar» förekommit under den tiden, kan man utan fara påstå, att den åt minstone icke varit af fredlig art. Där en nation träffade en annan, vankades säkert icke som nu hälsningstal och skålar och vänskapsbetygelser, utan snarare hugg och slag och blodiga pannor. Under senare delen af 1700-talet torde väl förhållandet i någon mån hafva ändrats, och ett gemensamt uppträdande af den studerande ungdomen vid särdeles utomordentliga tillfällen synes då icke hafva varit alldeles otänkbart och utan exempel, men några stora framsteg har enhets-tanken visserligen icke gjort, och någon samförl styrelse förekom ännu icke. Första begynnelsen till en sådan synes hafva varit, att de särskilda nationernas kuratorer sammanträdde till ett s. k. kuratorskonvent, där kurens allmänna angelägenheter afhandlades; men om vidden och arten af dess myndighet och befogenheter hafva vi oss ingenting bekant. Kuratorskonventet nämnes första gången i våra handlingar år 1830, så vidt vi kunnat finna. År 1837 den 6 nov. omtalas i vår kurators dagbok, att kuratorerne varit samlade till konvent och därefter hållit »klubb kl. $\frac{1}{2}$ 7—nära 12, den första i sitt slag, oss veterligen, efter akademieus stiftelse». »Kuratorerne förbrödrades», heter det. Händelsen betraktas tydligen såsom en stor märkvärdighet — detta ännu i slutet af 1830-talet. Nästa steg tyckes hafva varit ämnadt till ett jättesteg, hvarför det också mycket riktigt misslyckades. Det afsåg upprättandet af en studentförening, som skulle omfatta alla nationer och liksom sammanslå dem till ett enda stort helt. Hon hade sin lokal i huset N:o 3 vid Drottninggatan en trappa upp, hvarest funnos tidningar och hölls spisning för medlemmar af föreningen. Då Värmlands nation år 1847 ingick i densamma, uppgjordes formligt kontrakt, i följd hvaraf nationen bland annat skulle åtnjuta fria husrum, betjäning o. s. v. Studentföreningen var i allo bildad efter mönstret af de i Köpenhamn, Lund och Kristiania befintliga, om hvilka man genom de på 1840-talet begynnande studentmötena erhållit närmare kännedom. Inrättningen lämpade sig icke för våra förhållanden och synes hafva haft att kämpa med mycken missöro och likgiltighet. Hon vardt ej heller rätt gammal; redan

1849 lär studentföreningen hafva upplösts. I senare tider hafva, som vi veta, de gemensamma angelägenheterna haft om händer af studentkårens direktion, som långsamt men säkert gått framåt i den en gång inslagna riktningen och säkerligen har en stor framtid för sig. Den närmare framställningen af dess utveckling och öden tillhör Upsala studentkårs historia, som väl också en gång kommer att skrivas; vi hafva endast velat anteckna ett och annat, som under rausakningen af våra häfder fallit oss i ögonen.

Härmed skulle då vårt arbete vara fullbordadt, fullbordadt icke i den meningen, att ingenting vidare skulle finnas att säga eller tillägga, rätta eller förbättra — långt därifrån — utan i den meningen, att det nu föreligger sådant vi med de svaga krafter, den korta tid och det knappa utrymme, som stått oss till buds, mäktat åstadkomma det. Innan vi afstå ordet, är det oss dock en kär pligt att såsom hufvudsumman af vår hädforsknings uttala det slutomdömet, att Värmlands nation med heder fyllt sitt rum i de studerande nationernas krets och sin uppgift att i ett landsmannasamfund omfatta och sammanknyta den vid Upsala universitet studerande ungdomen från Värmland och Dal. Då vi tillägga att en god anda i allmänhet synes hafva varit rådande inom nationen, och att han så väl inom som utom universitetsstaden åtnjutit ett godt auseende, tro vi oss därmed icke hafva gjort oss skyldige till något smicker, som allra minst austår historieskrifvaren. Icke håller frukta vi att varda jäfvade, då vi säga att Värmlands nation för närvarande hvad allmänanda, kamratskap och sammanhållning vidkommer intager ett af de främsta rummen bland de studerande nationerna. Äfven i vetenskapens och den fosterländska odlingens häfder äger det värmländska namnet en god klang. Vi påminna om sådane män som Petrus Lagerlöf, Göran Wahlenberg, Anders Fryxell, och främst af alla Erik Gustaf Geijer — ett namn, som ensamt väger lika tungt som tio andra, och som universitetet räknar för sitt största i nyare tider — ett af dem, »i hvilka de svunna seklen hälsa de kommande». Vi skulle kunna fylla raden med, bland andra, namnen Esaias Tegnér och Johu Eriksson, som väl icke återfinnas i vår nations historia, men öfver hvilka vi likväl med skäl

kunna vara stolte. Måtte vårt landsmannasamfund alt framgent häfda sitt anseende, måtte alt det sagda med lika mycket fog kunna sägas i alla kommande tider, måtte Värmlands nation, då Upsala högskola nästa gång firar sin sekularfest, hafva många vackra blad att tillägga till sin historia, många nya ärofulla runor att inrista i sina häfder, och måtte detta då ske af en skickligare hand än den, som här nedlägger pennan.

Bilagor.

Bilaga N:o 1.

Värmlands nations älsta stadgar.

Caput I.

De Præside.

1. Præses eruditione et vitæ integritate conspicuus communibus popularium suffragiis constituendus est. Eligi vero debet, qui ad honoris Academici gradum est euectus, si is haberi potest, sin minus, alius ex popularium senioribus, doctrinâ et morum elegantia præstans.

2. Præsidis ita constituti officium erit omnem honestatem et utilitatem popularium promovere, salutaribus admonitionibus juvare, contumaces reprehendere, et obstinate in vitiis perseverantes ad Magn. Rectorem deferre, et si res ita postulaverit, ex albo cum consensu seniorum delere. Alteram Fiscî clavem et has constitutiones servare. In ferendis sententiis ultimam dicere.

Caput II.

De Adjutoribus.

1. Decem adjutores sunt, ex senioribus popularium electi, optimæ notæ studiosi, qui non tantum eruditionem, sed et morum constantiam, nominisque integritatem reliquis probare valeant, quorum discedente ex Academia uno vel altero, statim alii iis ætate et doctrina proximi surrogantur.

2. Horum officium erit una cum Præside pietatem omnemque honestatem, unanimitatem, concordiam et veritatem procurare, et a procuratoribus in consilium vocati, sine mora aderunt, consiliis auxiliisque juvabunt, vel in litium æstimatione, vel casuum quorumcumque examine, absens $\frac{1}{8}$ imperialis mulctabitur, ni præguantem causam ostenderit.

Caput III.

De Procuratoribus

1. Ex adjutoribus procuratores duo in semestro creantur, quod ab ultima Maji, ad Sancti Thomæ terminatum esto, quo tempore, aliis duo-

bus, ex eodem Adjutorum ordine in eorum partes ad dictam Maji succedendum est.

2. Hi ad examen casuum | : qui omnes ad eos deferendi : | per novitios Adjutores convocabunt. Et eorum præterea cura singularis erit novitiorum, a scholis trivialibus vel Gymnasiis Upsaliam venientium, mentem et facultatem sese sustentandi diligenter exquirere, quo animo venerint, quantum didicerint, et an serio velint valeantque continuo hic per annum ad minimum studiis diligenter invigilare, ne discessu talium immaturo nomen studiosorum apud alios male audiat, præcipue cum ejusmodi Vagi et Errones nihil fere aliud secum referant ex Academia quam situm urbis et inane nomen, morum, exercitiorum vitæque vere Academicæ magis nescii, quam qui nunquam viderunt. Hæc igitur si deprehenderint, continuo, depositione suspensâ, Magn. Rectori significabunt.

3. His autem requisitis novitiorum recte se habentibus, curabunt procuratores mature testimonia ipsorum Magn. Rectori ostendi, peractaque depositione. eorum nomina in librum Rationum referent, collatâ prius pro more in Fiscum communem pecuniâ, quæ a præside et senioribus, pro facultate singulorum, definiri debet.

4. Studiorum methodum, re ita exigente, gratis illis monstrabunt, eorumque mores verbis non verberibus formabunt, ne ob unius vel alterius, ut sæpe fieri solet, deformitatem universi male audiant; inquireret etiam in studia eorum, an, quibus, et quomodo lectionibus publicis et privatis interfuerint, et, quantum penes eos est, curabunt, ne molestâ popularis alicujus visitatione graventur, bonaque eorum studiis destinata ejusmodi Crumenimulgis prædæ sint, ex invidia, privato odio, vel alio quopiam præpostero desiderio eos vexantibus. Et ut omnia rite fiant, sedulo cavebunt, ne hoc ab iis fiat, qui adhuc triennium mores et eruditionem in sociotatē nostrā non probarunt.

5. Sique deprehenderint aliquem novitiorum bona sua inutiliter prodigere, eum | : si certo præceptore et inspectore careat : | serio vitiorum admonebunt, et nisi post unam alteramque admonitionem se emendaverit, ad Præsidentem et Adjutores, vel si aliter compeisci nequeat, ad Rectorem Magnificum deferent.

6. Idem præstabit, cum aliquem ex studiosis popularibus enormiter delinquentem, utpote ingurgitationibus nimis bona sua obligurientem, vel nocturnis grassationibus tumultuantem, aut alias incommodom societatis et rixosum membrum deprehenderint. Hæc si negligenter fecerint, Præsides et seniorum judiciis, mulctæque Fisco pendendæ suberunt.

7. Alteram Fisci clavem servabunt, officioque abitur rationem acceptorum et expensorum Præsidi et Adjutoribus probabunt.

Capit IV.

De Novitiis.

1. Novitiis anni spatium ad probandos mores determinatum esto, antequam illorum nomina in popularium album, collatâ prius in Fiscum pecuniâ, referantur. Sed cum plerumque fiat, ut Novitii accedant vel primo autumno vel statim post ferias Christi natalitias, quare permittitur

autumno accedentibus mense Majo, paulo ante discessum, tempore a. brumali venientibus, circa Sancti Thomæ, in libertatem studiosorum recipi, hac tamen sub exceptione, ut tempus hoc, pro qualitate personæ interdum augeri possit nunquam minui. Recipiendi a. in præsentia omnium popularium, idque in conventibus illis temporibus habendis; observatis iis ritibus, qui jam dudum apud omnes fere hujus Universitatis studiosis sunt recepti. Hinc serio prohibitas volumus omnes intempestivas eorum et sordidas preces, quibus occulte nonnullorum suffragia emendicare solent ut recipiantur. Sicut etiam ne popularium aliquis hanc mentem audaciamque novitio insussurret, ut potat ante definitum tempus recipi. Qui hoc fecisse deprehensus fuerit, velut fax et turbo popularium habendus, suberitque mulctæ, tam studiosus ille, quam novitius.

2. Et quamvis semper pietati, modestiæ et bonis literis vacare debeant, tamen præcipue dicto tempore juxta veterem morem abstinebunt vestimentis iis, quæ ad luxum et nitorem magis quam necessitatem spectant. Ubi tamen prorsus sordidis ut utantur, adpareantque velut mendici et purgamenta urbis, nequaquam injungimus. Sit mundus ille vestitus et idoneus, humilitatem spirans et decoreus. Subsollia præterea in templo, primas sedes in Academia, vel aliis locis, nequaquam occupabunt præstantioribus eos relinquentes. Quod et iis dictum volumus, qui nuper in libertatem relati, ultra annum, vel duos adhuc in societate Academica non vixerunt. Erga Præceptores suos, populares, omnes denique studiosos, submisce et modesto se gerent. Sacris concionibus, precibus, lectionibus, declamationibus et disputationibus frequentes intersint. Consortia prava, cauponas, loca sordida et famosa vitabunt. A Præside et procuratoribus ex officio vocati, sine mora comparebunt, jussa fideliter expedient. Qui negligentur et obstinate se gesserit, mulctæ, arbitrio Procuratorum definiendæ, reus erit.

3. In libertatem vero relati, meminerint tamen adhuc verecundiæ, morum et honoris erga seniores, quibus hac ratione nequaquam adæquantur, ut multi sibi falso persuadent, sed sciant se perpetuos potius novitios esse, quamdiu nomine LIBERI STUDIOSI ad turpissimam quamque et effrenem licentiam abutuntur. Imprimis a. hic serio prohibemus immoderatum illum vestium adparatum. cui nonnulli dediti esse solent, putantes se nequaquam *Liberos* esse, nisi statim adpareant Cristati et Soricati. Attemperandæ ergo vestes ad incrementum ætatis, morum, eruditionis, fannæ et existimationis in Societate Academica. Et quicquid sumptuum post necessarias vestes adquisitos superfuerit, id emendis libris, didactorum præceptorum, aliisque ad studia necessariis impendatur.

Caput V.

De Fisco et ipsius reditu.

1. Fiscus esto; hoc est communis popularium pecunia, quæ eorum omnium commodis serviet, imprimis autem pauperum ægrotorum, mortuorum, vel aliorum in certo casu pecuniis indigentium. Ubi tamen sciendum, nequaquam ad pecuniam publicam in omnibus etiam levissimis casi-

bus transcurrendum esse, sed ultima tantum urgente necessitate, omnibusque aliis acquirendam pecuniā mediis præcisīs.

2. Nemo pecuniam ex Fisco sine duplo pignore accipiet, quod, nisi definito per procuratores tempore redemerit, admonitus ter vel quater, vendi debet a procuratoribus cum consensu Præsidis. Sed neque pecunia mutuo accepta sine æquo redibit fœnore, quod a Præside et procuratoribus pro re nata definiendum.

3. Pecuniolā mulctatus eandem intra 14 dies exponere debet.

4. Patriā vel longinquo itinere rediens, Fiscum $\frac{1}{4}$ imperialis, vel quotā visum fuerit, augebit.

5. Studiosis ex aliis Academiis huc accedentibus, constitutiones huc a procuratoribus offerendæ sunt, qui inscriptionem illorum pecuniolā condecorari solere, modeste monebunt.

6. Ad honoris Academici gradum evectus, aut discipulos illustres, vel alicujus reditus nactus, pecuniolam Fisco addet.

7. Societati Academicæ valedicturus in perpetuam sui memoriam Fisco pecuniolam, pro qualitate personæ, relinquet. Quod fideliter a procuratoribus in rationum libro consignandum.

Caput VI.

De conventibus et communibus popularium libris.

1. Libri popularium communes duo sunt: unus *Rationum*, qui a Procuratoribus diligenter servandus, ubi expensæ et reditus Fisci summa fide annotandi. Alter *Albus* popularium, in quem constitutiones et studiosorum nomina referenda, eritque apud præsidem; vel, si placet, repoznatnr uterque in Fisco, qui semper apud Procuratores erit.

2. Nomen novitii alicujus ante elapsum probandis moribus tempus, et pecuniam in Fiscum collatam, in Album studiosorum ne refertor, ut cap. 4 § 1 dictum.

3. Conventus bis in anno sunt: primus in Majo ante discessum popularium, secundus circa mutationem Rectoris Magnifici, paulo ante ferias natalitias, iique sumptibus communis pecuniæ. Ubi tamen meminerint procuratores, prudenter sibi cauteque agendum esse, ne ejusmodi impensis Fiscum communem exhauriant, præstantioribus usibus, præcedenti capite § 1 destinatum. Ante omnia diligenter annotabunt, quantum pecuniæ cuilibet conventui impendatur, quod a Præside et Adjutoribus ante convivium tribus vel quatuor diebus determinandum est.

4. Definitis hac ratione sumptibus, Procuratorum erit commodam domum, nimis scilicet sordibus non scatentem, aliaque talibus negotiis necessaria mature providere. Præcipua vero non eorum tantum, sed omnium popularium cura, litibus, vociferationibus aures animosque placidorum popularium ledentibus, scyphorum fractionibus, tumultibusque impediendi occupata erit, dabuntque omnes unanimiter et serio operam, ut jucundi et amici sorantur sermones, concordia colatur et optimus ordo servetur. Imprimis autem hinc relegamus omnes populares disputationes, mutuas obtrectiones et feroces spiritus. Quorundam enim ea solet esso impudentia, ut si quid odii vel invidiæ mutuo exarscrit, id omne convi-

viis servent, ut minacium suorum animorum virus in omnium præsentia evomant, et sic omnes, non tantum studiosos, sed omnes omnino bonos et honestos homines turbent. Animo igitur quieto, placido, et adfectibus vacuo, ad ea accedendum est. Si vero quispiam eo audaciæ progressus fuerit, ut hæc omnia nihili æstimans, alteri vel colaphum impeerit, cultro, gladio, vel aliis lethiferis armis læserit, is omnium consensu foras ejiciendus est, sique populares spreverit, mulctamque ab ipsis sibi injunctam, continuo ad Rectorem Magnificum velut rixosum membrum deferendus erit.

Caput VII.

De ægrotorum et mortuorum cura.

1. Procuratorum erit agrotum invisere, in morbi naturam, ipsiusque conditionem inquirere, et his exploratis, adjuutores convocare, interque eos curas distribuere.

2. Contagioso a. correpti morbo, non per omnes populares, sed potius alios homines a Curatoribus conductos curabuntur; sæpius tamen eum adibunt et consolabuntur, sique ministrum verbi desideraverit, fiet id per procuratorum alterum, qui præsente ministro, una quoque aderit, cum tribus vel quatuor ex reliquo popularium cætu.

3. Peste laborantes, ex usu magis in ejusmodi morbo recepto, quam definitâ inter populares ratione curabuntur.

4. Pecunia si ægroto opus sit, Fisco suppedietabit, sed sanitati redditus rependet, vel si extremo pauper fuerit, tum a Præside et Senioribus definiendum, quantum ipsi dono dabitur.

5. Cum ægrotus morti vicinus fuerit. Procuratores aderunt, et ipsius suppellectilem consignabunt | si alium ægrotus non habuerit: | ultimasque voces excipient.

6. Si mortuus unde honeste efferatur, non reliquerit, procuratorum esto, pecuniam tumulando funeri necessariam conquirere, et si aliâ ratione haberi nequeat, ex Fisco petere, quoad eidem vel ex rebus demortui, vel ab ipsius parentibus satisfieri possit. Quod ut intra semestre fiat omnino curabunt. Pecunia enim publica, quantum fieri potest, citissime reddenda est, ut semper in promptu et ad manus sit.

7. Elatio ipsa per Procuratores expeditur, qui curas inter populares dividendo seipsos nequaquam excipient. Peractâ vero sepulturâ, si qui casus superfuerint, ab adjutoribus et Præside convocatis, per procuratores djudicabuntur.

Bilaga N:o 2.

Värmlands nations älsta räkning.

Anno 1660 mense Majo constituti sunt communibus suffragiis Procuratores Nicolaus Labeckius Phil. Candidatus et Sueno Beronis Faurelius Vermelandi, sub quibus Fiscus sequens augmentum et decrementum cepit.

REDITUS.

Pro inscriptione in Album et receptione in numerum studiosorum tribuerunt, juxta § 1 cap. IV aestimata prius singulorum facultate a Præside et Senioribus ad § 3 cap. III.

Dir. Koppen.

Andreas A. Brandt	8
Erlandus Matth. Norenus	10
Magnus A. Carolinus	8
Andreas Suenonis Holenius . . .	8
Johannes Jesperi Brätz	8
Daniel Nicolai	8
Benedictus Jonæ	10

Pro accessu tribuerunt.

Erlandus Joh. Molijthæus . . .	12
Erlandus Gudmundi Norenus . .	12

Circa initium Fisci sponte tribuerunt populares singuli 20 oras cup. monetæ, quæ pecunia cum ab omnibus non exponeretur, thaleros non excessit 13: 4 öre

Summa — 97: 4

EXPENSÆ.

Empto Scrinio cesserunt.

Dir. Koppen.

	8 —
Huic Libro renovato	1: 24
Conventui apud consulem Nicolaum Suenonis habito . . .	63: 4

Summa — 72: 28

Eodem Anno 7 Decemb. officio abierunt nominati procuratores, 24 Thaleris Fisco relictis.

Värmlands nations älsta landskapsprotokoll.

Anno 1698 den 4 Junii kallade Nationis Inspector Hr. Professor Lagerlöf samtelige landsmänerna tillsamman uti theras sahl i sal. Prof. Celsii gård, då:

1. Uttalde Messieurs Ekelund och Örtendahl sina orationer, then förre de Superbia, then senare de diligentia et ejus fructu.
2. Berömde Hr. Prof. landsmännernas lit at fullfölgia ett så nyttigt upsåt, med upmuntran till en stadig continuation; förmante jämväll the yngre at the om sina proclamationer wille the äldre rådföra, så at såwäll sielfwa stylus, som proclamationen des bättre behagelig blifwa måtte. Förmante sidst alla i gemen at öfwer sommaren, antingen the här i Utsahla, eller i landsorterna komma at wistas, the wille skicka sig wäll och sedigt, såsom studerande personer ägnar, och denne nation alltid haft beröm före: Önskande at Gud wille dem alla med hälsa och behageliget tillstånd framgent wällsigna.
3. Efter Hr. Professorns afträde sammansatto sig landsmännerna enhälleligen till at af the förnämsta latinska Auctoribus taga hwar sin, och till hösten utharbete en kort oration om thes styl, skrifter, beröm och förda lefwerne: På thet man tillika med oratorisk öfning måtte desto bättre komma i förfarenhet om the Auctorer, som besynnerligen Eloquentia Romana kan tagas af. Och är thet onödigt här införa hwars och ens namn och Auctor, emedan thet framdeles vid proclamationerna antecknas skall.
4. Efter som många förmente sig öfwer sommaren skola blifwa i staden, ty önskade man at the wille sins emillan antaga the exercitier, som kunde gifwa them tillfälle at med någon frucht och förkofring pläga wänligt omgäinge inbördes. Och lofwade Hr S. Letström at för them, som behagade, läsa Memoriale Bibl. Martinii, Hr Lars Letström Hebraiskan, och alle at hålla collegia disputatoria.
5. Blef slutet efter Hr Professorns begiäran at 2 Caroliner uthur Cassan skulle gifwas åth Alexander Carlman och han sedan hielpas uthur staden.
6. Emedan thenna termin ej flera allmänna sammankomster skie kunde, ty skildes landsmännerna åth i innerliga önsknningar, at i tillkommande höst åter i wällstånd och behagelighet få sammankomma och i sina förehafvande med inbördes kiärlök och upwäckelse fort fähra.

Bilaga N:o 4.

(Ur prot. för d. 22 dec. 1698).

Till at vinna lyckeligare och säkrare wäg till then jordiska wällmågö wi i thenna dödeligheton eftersträfwä giordes en wällment påminnelse, at hwar och en af the yngre wille i god tid ställa sitt sinne till något wisst måhl, och icke alle så enträget fästa sina tankar wid thet andeliga ståndet. Ty ehuru wäll thet andeliga ståndet god förmån och timmelig säkerhet med sig förer; likwäll är thet bögst skadeligot för them, som till måhlföre, förstånd, lofwernes ostadighet och renhet thetill otienlige äro; the ther icke allenast sättia sin och tusende andras ewiga siäls salighet i sticket af ewig undergång, utan ock hela thet heliga ståndet tillika med Guds ord bringa i förackt och wanwördning. Till at förtiga thet wara omögielighet, at alla i så litet land, som Wermland är, kunna blifwa ther wid behåldne, utan många måste spisa sin trängtande hog med ett fåfängt hopp till thes bästa blomman af theras lefnad borto är, ok the sedan i misströstan till äfwontyrs och elände sitt lif tillbringa måste. Men uti thet werldsliga ståndet wore wäll ymuigt tillfälle at komma fort, warande i städerne icke så swårt at komma till lärdmans tienster, sedan man genom giftermåhl eller annadt sätt kommet at få ther någon fast fot: och en bederlig borgare, som i sin ungdom något lärdt hafwer, är alltid i så godt wärde, som en gemen Präst på landet: allenast man i förstene icke så mycket wille stå på respecten, utan låta tiden genom trügen bön och flit, wärfwa sina qualiteter theras förtiente framsteg. Kunde man therföre strax efter sina pund wälja andra ståndet, så kunde ock studierna ther efter inrättas, och thes lyckeligare framsteg theruti göras. The som ock funnos tienlige till Präster, borde rådföra med sig sielfwa, om the till fölgie af sina willkor, förstånd och gafwor woro skickelige till at giöra i studierna och thet wackra ståndet någon särdeles lycka; eller the måste wara förnögde med nedrigare capellans tienster, hwilka i Wermland wäll föda sina menn, och böra ingalunda så litet wärdas som tilläfwentyrns mången gör. Och i thetta falllet skola ock studierna annorlunda inrättas, så at thesse sednare icke fåfängt förnöta sin tid med onödiga öfningar, utan med första giöra sig mäktiga thet, som kyrkioordningen innehåller och särdeles ju förr ju håller begifwa sig här ifrån och ther hemma i landet giöra sig hos hans högwördighet Hr Biskopen bekanta, och medelst stadigt predikande meriterade. Thetta erkiende alle för godt medel at lyckeligare hinna till thet sitt ändteliga måhl, och taga thet uti betänkiande till efter Juhl, få hwar, så mycket mögielighet woro, wille sig härom utläta.

Bilaga N:o 5.

(Ur prot. för d. 25 maj 1707).

Höglärde Hr Inspectorn wiste sig öfvermåttan offenderat i anseende till det owäsende, som han sig lätit förliuda af Juniorerne straxt efter nist föregående Landskap wara emot Seniorerne förorsakat, flytande det endast af det-nu nyligen emottagna maneret at votera, hwar medelst de

förent sig blifwit præjudicerade, oachtande at han tillika med Seniorerne ett sa för hela Societeten hälsosamt ock wällgrundat råd upfänt och förestält, som ej mindre nu änn jämwäll i framtiden til en god ock fördelachtig enighet lända kunde, de likwäll der emot ej allenast warit sig motsträfwige utan straxt der efter, sedan Curators wahlet skiedde, sig till en stor dehl hos Radman Axberg uti en kammare infunnit näst intill, der Seniorerne efter wanligheten då mutatio Curatorum skier, sammankommit och af ett särdeles obetäncksamt hastigt förhållande wist sig onyttige. Alt detta uptog Höglärde Hr Inspectorn med ett stort missnöje, och der jämte sade, at han aldrig förnummit af de hederlige och wackra membra, som tilförende warit uti denna nation, det de sig emot hans gjorde Constitutioner och förordningar det ringaste motsträfwige wisat, utan sig altid beffitat dem at efterlefwa. Hwarföre ock desse, hwilka som de förste sökt det at misfirma, som till hela Nations wällfärd länder, borde så mycket mindre slippa utan wederbörlig näpst. Och som detta en sak är, hwilken egentelig kommer uti Consistorio at afgöras, hade Seniorer säsom de, hwilka Nations bästa befrämja böra, raison Juniorerne der at andraga och Consistorii omdöme underkasta, hwad en sådan tenterad dristighet meriterar. Men som Juniorerne straxt der på denna sin begångna faute ärkiändt och genom böön så privatim hos Seniores hafwa der på sökt tillgift, som nu jämwäll publice tillstå, det wara skiedt af en hastig affect och obetänksamhet; fördens skull blef dem så af Höglärde Hr Inspectorn som Seniorerne denna fehlachtighet eftergifwen, dock med den alwarsamma förmaning, at de sig hädan efter för slika eller andra förseelser nogha wakta, ock Höglärde Hr Inspektorns förordningar samt Seniorernas propositioner säsom för hela landskapet nyttige i tillbörlig respect hålla.

Bilaga N:o 6.

(Ur prot. den 29 April 1712.)

Höglärde Hr Inspectorn outalte först det klagomåhl, som venerandum Consistorium i Carlstad ingifwit har hos Consistorium Academicum, som skulle en dehl af Landsmännerna ganska otillbörligen sig här förhållat emot Novitierna hwilket dock Inspector sielf betygade hafwa sin grund allenast uti en delators angifwande, nembliken en dräng der neder ifrån orten, som för någon sin angelägenhet här warit. Ty så snart detta klagomåhl inkommit för Höglärde Hr Inspectorn, sade han sig icke allenast först till sig kallat Novitierna och dem strängeligen examinerat, hållandes dem före att de då måtte bekienna hos honom, om den ringaste vexation woro dem tillfogad, hwar ifrån Novitierna icke allenast friwilligen exciperade alla Landsmännen, utan och sade sig hafwa större fog att tacka dem än i något måhl med klagomåhl dem at angripa. Der på Högl. Hr Inspectorn sade sig äfwen kallat till sig Hr Fernholm, som i synnerhet i denna sak war angifwen, hvilken äfwen med wittne samt åtskilliga klara omständigheter betygade sin oskyldighet. Yttermera tillfrågade högl. Hr Inspect. uti alla landsmännernas Præcense Hr Crist. Risell, om han som war Novitiernas privat Inspector hade hört dem i

något måhl blifwit obilligt förelämpade, då Risell swarade: at han många gånger dem haft till förhör, men ej hört någon annan berättelse än den med alla landsmännernas berömliga fromhet woro enlig; hwar öfwer Hr Inspectorn fan sig bel förnögd och tillsporde Landsmännen om det woro dem emot, at Novitierna nu i Landskapet intoges, fast än de icke ännu gåt ut sina profwecker; på det Landsmännernes hurtighet så mycket mehr skulle skönjas emot dem, och at Novitierna dess friare i Consistorio Academico måtte sanningen utsäja, gofwo altså Landsmännen der till sitt samtycke, dock præcaverades, at detta icke måtte degenerera uti någon owana, ej heller så uptagas, som skulle denna förmohn Novitierna caresera, at de skulle förtiga der någon oförrätt dem woro tillfogad, utan det landsmännerne allenast af egen fri willia utan afseende på något annat deras inscription biföllo, der de likwäll haft fog deras profitid utan gensägelse längre prolunga.

Bilaga N:o 7.

Den 7 Decembris (1718) som var 2:dra adventsöndagen samman kallade högäbrowördige Hr Inspectorn samtelige Landsmännen, hwilka straxt efter aftonsingen sig hos honom infunno.

Förehölt högärew. och högl. Hr Inspectorn, då jemwäl warande Rector Magnificus, huru som i följe af högwälborne Hr Baron och Landshöfdingens till Venerandum Consistorium ankomne bref, Nationum Inspectores ansagde och ombudne woro at hwar ock en i sin nation noga efterfråga skulle, hwilke som gingo (med) eller wille bruka wärjor, och såsom utaf denna nation inga ännu sig särdeles angifwet, och många likwäl emot förordningen, dem samna torde bruka, at de till at undfly all widlöftighet och elak påföljd wille nu straxt sina namn anteckna och dhe af hans Konl. Majjt. påbudne 6 daler häldre uthgifwa, än framdeles genom någon anklagare mot förbudet komma at plichta. Herrar Landsmännen förmente fuller bäremot, at studenter icke kommo till at begripas under hans Konl. Majjts. placat, utan förmodade den nåden skulle dem nu så wäll som förr wederfaras at slippa sådana publica utgifter: kunde man intet weta hwaruti Studiosorum privilegia besta skulle, om icke dhe studerande måtte wara immunes publicorum onerum: Beropandes sig wi-lare på den resolution, som åhr 1712 uthföll angående frihet för peruquers och eldstäders contribution. Men sådant oagtat hielpte ingen excuse, utan hans Nåde Landshöfdingen sade sig hålla stricte till orden uti Förordningen at ingen, ho det wara mände, kunde härifrån frikallas; ty woro säkraste, at the som wille wärjan bära utan förewänning uthgifwo den uthsatta contribution, så kunde dhe sedermera all widlöftighet wara frie. Hwar till största delen sade sig wilja häldre henne umbära, tils tiden uthwiste något annat, än en gång undergå den contribution, som de sedermera länge nog torde få kiennas wid. Någre få woro som större affection drogo för wärjan än för 2:ne Mynttecken. Dhe öfriga lade dels af sina, dels stodo sielf sin egen Hassard.

Bilaga N:o 8.

Anno 1719 den 19 Junii s. d. togo de älste af Nationen i öfverwägande, huru wijda Novitien Panck, som nu sökte uti Albo Nationis at inkomma, måtte, förr än han sina profweweckor gädt der till admittoras; lätandes sig af bemälte Panck så wäll dess opasslighet i behnen, genom hwilken han sig beklagade wara oförmögen uti den då warande starka sommarhetan utgiöra de äldre Landsmännen den wanblige tjänst och uppvaktning, som den fabrikan, hwilken man af ortens osäkerhet för fienden den tiden hade at befructa, omständeligen berättas och anföras; samt det at Sieur Panck till Cassan ährlägga wille för befrielsen 60 daler kopparmynt.

Landsmännerna låto sig icke angeläget wabra denna dess föregifna siuklighet at taga i Consideration, emedan knapt en eller annan ärnade öfwer sommaren sig uppeballa i Upsala, så at ingen swärighet honom blefwit för någon trägen upwaktnings skull sina profweweckor at prästera. Finnandes dess utan Seniorerne bemälte Panck wara af ringa progresser så i studier som skicklighet, så at det stodo at befähra, det han, torde hända, efter en alt för snart ährwunnen frijhot, kunde af oförstånd begä någon sig och landskapet förklenlig fehlachtighet. Men hwad fienden angick borde man der på icke utan orsak reflectera, emedan man af åtskilliga omständigheter kunde nogsamant antaga, det denna orten blifwer ofredad, så framt Gud ock öfwerheten med hielp icke bijsprungo. I öfrigt kunde man ej annat än på den meddellösa Cassan hafwa anseende, som nu medelst mynteteknens indragande, war blefwen alldeles ruinerad, at med all möjlighet söka dess conservation, emedan tiden instundade, på hwilken Honorarium till Hr Doctorn Cellsius skulle ährläggas och als inga medel woro at tillgå. Bewilljade altså i sådan beskaffenhet Seniorerne af landskapet absolutionen, med de hwilkor, at novitien Panck efter dessa 60 daler kopparmynts ährläggande, om han, som tillförende med de nyss upkomne skiedt, befinnes wara förlofwad ock således endast till den ändan kommen at söka nomen Studiosi, han då måtte blij den förbrännen förlostig och utstrykas uhr Landskapsboken. Derjömte föranttes han till fljttighet och lydno emot de äldre Landsmännen, under hwilkas disposition han, hwad kyrkogängen beträffar, ännu stå skulle.

Bilaga N:o 9.

(Ur prot. för d. 25 apr. 1720.)

Beklagade Herr Velin den armod och medellöshet, som uti wår Landskaps-Cassa nu för tiden wore at förnimma, dels förmedelst mynteteknens devaluation, dels ock genom deras tröghet at betala, som af Cassan fått penningar till lönns, oachtadt deras obligationer äro klara, legat långt öfwer tiden, och Debitorerne, sedan herr Velin fick curam Nationis et Fiscii om hand, blifwit om sin skulds afbördande på det flitigaste påminte. Af hwilken deras orichtighet och der af flytande Cassans blottethet man nu hade så mycket större künssel, förtret och olägenhet, som det för Högw. Hr Inspectoru wanliga Honorarium af wårt Landskap icke

tälde längre utblifwande, sedan det redan ett godt stycke öfwer tiden warit osynligt, hwilket lätteligen kunde göra Nationens goda conduite och hedersamhet emot sin Inspector misstänkt. Och änskiönt Herr Inspectorn hittills med förebärande af Myntetekuens afgang, hwar wid Cassan ogement lidit, samt med promissor blitwit hallen wid hopp och humeur, så dugde likwäll nu icke längre at alspisa honom med complimenter, så framt man wille conservera Nationen wid sin honneur och undwika misstankar för obeskedelighet, otacksamhet och osanning. Alt fördenskull synes thet wara nödigt och ett godt medel, wid slika conjuncturer, at Landsmännen hwar och en grepo sig an, och, efter råd och ämne, dels förährade, dels emot betalning, så snart något blefwo i Cassan at tillgå, försträkte något till bemänte Honorarii förskaffande. Hwilket förslag herr Velin förmodade så mycket mindre blifwa illa uptagit, som thet hade Landskapets egen fromma till ögnamärke, och han sielf wore sinnad at draga här wid den mästa tyngden, wiljandes wara den sidste som niuter refusion af Cassan för sin försträckning.

Landsmännen luto enhälligt förmärkia en stor passion för Cassans tillstånd och Honorarii befrämjande till wärkställighet, betackade Hr Velins berömmel. ömhet och sorgtällighet om Nationens bästa, och anammade samt- och synnerl. hans goda förslag, skiänkandes till Honorarium som följder:

Herr Velin	6 Dlr	M. Frykman	6 Dlr	Moden	6 Dlr öre
Berggren	6 "	Emzeén	6 "	B. Piscator	6 "
E. Kollin	6 "	Fabrin	6 "	Schultz	6 "
Jon. Frykman	6 "	S. Kolthoff	6 "	Arén	6 "
Wall	6 "	And. Lagerlöf	6 "	Forssén	6 — 90.

Förutan thetta, som skiänktes, försträkte, emot betalning af Cassan, följande:

Herr Velin 30. Magn. Frykman 18. Er. Kiellin 12. E. Wall 12 — 72.

Bilaga N:o 10.

(Ur prot. för den 10 Dec. 1722).

1. Proclamerade Hr Johan Risell en oration på swensk wers föreställandes en tapper och modig soldats åtskilliga äfwentyrer, hwilka så in- som utom riket kunna förekomma: med hwilket han, såsom en poet ägnar och anstår, med liffiget diktande, konstiga och nätta variationer omgeck, och när en marche, action, belägring, storm och skiutande och annat dylikt föreföll, wijste han, sitt emne likmätigt, med dristiga figurer, den storm, den eld, den drist och häftighet och ett jag wet icke hwad som uti en qwick poëts ord och tankar wid sådane tilfälle plägar predominera. Hwarföre ock reverendissimus Inspector, såsom sielf en lysta madur i sådane och många andra snildar werk med de gamlas plaudimus efter sluten sång Poëten bemötte, och begärte af denna hans Poësie en afskrift, såsom ibland andra hans rariteter at göma och förwara.

Anno 1734 d. 10 April blefwo alla Landsmännerna tillsammans kallade hos Högwördige Hr Doctorn, då Hr Curator Hollström föredrog huru som en del af Juniorerne*) tagit sig det orådet före, at, emot all wanlighet och billighet, efter eget godfinnande absolvera tre Novitier för än thesas profweckor woro til ända skridne, nemligen Frykström, Dahlman och Wahlenberg, samt begärde at om denna saken i Högwördige Hr Doctorns närvaro vidare måtte undersökt blifwa. Häruppå beklagade högw. Hr Doctorn, det en sådan oenighet i nationen skulle wara orsaken till thes sammankomst denna gången, samt befalte, at någon af Juniorerne skulle gifwa tilkienna de orsaker, som brakt dem til ett sådant onödigt och onyttigt företagande. Uppå thenna Högw. Hr Doctorns befallning berättade Hr Johan Fryxell, det förnämsta orsaken härtil varit at Sieur Ungor wid samma tid efter sitt inskrifwande blifwit absolverad, som thessa senare, samt at Herrar Juniorer funnit obilligt at den förra skulle i detta målet åtniuta någon större förmån än the senare. Men som denna ursäkt befans mycket ofullkomlig i anseende thertil, at Sieur Unger alldeles stod under Hr Hollströms information och kunde, i följe theraf (efter thet som en gång i sådana mål af Landsmännerna beslutit är) emot betalning för then återstående proftiden få absolveras, enär hans informator thet hade påstått**); alt så påstodo fuller Herrar Seniorerna at thenna absolution skulle blifwa om intet och Novitierna aflägga den antagna studentehabiten och gå riktigt uth sina profweckor. Dock emedan Herrar Juniorer alldeles lade sig häremot wille Hrr Seniorer cedera något åt Hrr Juniorerna af thet som the eljest med största billighet kunde fördra, til den ändan at denna twisten måtte komma til composition. Thet hade och utan twifvel låtit sig göra denna gången, så framt icke Sieur Collin, hwilken härtils hållit sig hel stilla och tyster, nu omsider stigit fram och bejt at man måtte afhöra hwad han til sakens vidare uplysning kunde hafwa at påminna. Han blef fuller straxt förman af Landsmännerna at intet nu, då tiden woro nästan förfluten beswära sig eller någon annan med de twisters upprepande, som redan woro bilagda, men han försäkrade at han hade något at säija, som ännu intet wore hördt. Häruppå begynte han at widlyftigt framdraga alt det som Herrar Juniorer tillföre hade sagdt intet läggandes något thertil förutan en hop groft owett i stället för en stor Modestie och beskielighet hwarmed de andra Herrar Juniorerne hade framfört sina raisoner. Utaf thetta Sieur Collins långsamma och ledsamma tal skiedde at saken ei kunde afgöras thenna gången, utan måste uppskiutas til den 20 April, då samtlige Herrar Landsmännerna på Landskapssalen hos Mag. Enander, kommo öfwerens at äfwan bemälte Nowitier skulle lägga af sig

*) Af annan hand är i kanten tillagdt: alla Juniorer förutan 2 Hollströms små disciplar, och en til.

**) I kanten af annan hand tillagdt: Unger war äldre dickne än the andra 3, nemligen på femte året i gymnasio och på sitt 18:de ålders år; Läsaren må här af dömma, om han kunde i lika grad rakas under information som en gosse af 12, 13 å 14 år. Dock concederar jag at Juniorer woro i sin resolution obetänksamme. Joh. Fryxell.

wärjorna och gå hwar för sig omkring til Herrar Landsmännerna och begära absolution.

Bilaga N:o 12.

(Ur prot. för den 14 november 1752).

(Ett blad bortrifvet).

..... (Nationen hade så väl här) wid som wid alla andra tilfällen största ordsak at wörda hans Excellences höga nåd och ömhet för sig, men måste beklaga, at hans Excellence blefwit orot med sådant, som kunde på något sätt rubba den Credit, som nationen hos denna sin höga Patron hittills haft, så mycket mer som en del och större hopen förmente at ingen oenighet wore uti nationen. Hwar ock en förmente å sin sida at kunna inför hans Excellence sig förklara. Nationen kom deruti gemensamt öfwerens at i morgon genom skrifvelse sig hos hans Excellence förklara, som innan den af sändes, för samtelige Landsmännerna kommer at upläsas.

Emedlertid begärto följande herrar at dess dictamina och meningar öfwer saken måtte uti Protocollet införas.

Herr Doctor Wall dicerade: det han väl fann at Magister Hervech, Segermark och Kullberg woro Nations-Cassans skyldige några pengar, men kunde icke begripa at i anseende til NationsCassans beskaffenhet och Debitorernas omständigheter, såsom warande uti staden, det en prompt execution dem otillsagde efter deras egen utlåtelse, skulle påföras. Och al den stund Nationen hade ordsak at twifla, huru wida Adjuncten [Wall] sedan 1748 hållit sig uti nationen, och han icke heller wille på tvinga nationen sin pärson, ty afsäger han nu Jura Nationis med förbehål efter någon hög befallning få råda them yngre och yngsto uti deras angelägenheter. At han sedan år 1748 ei bewistat nationens conventicula, där til hafwa hans Excellences befallningar warit ordsaken, nu förheller han sig utom Nationen under förbeholue hwilkor.

Herr Observatorn Förhørs dictamen är:

Af hans Excellences synnerliga nåd emot Wärmelands nationen i almänhet samt hwar ock en i synnerhet äro alt för många prof, som upmuntra nationens ledamöter till flit uti sina studier och dygdigt upförande, hwilket herr Observatorn i synnerhet med underdån ödmjuk wördnad årkänner, men beklagar, at för hans Excellence skall wara framfördt, det Nationen skulle lefwa i oenighet, hwilket han aldeles ei wiste utaf, och kan han ej annat finna, än at herr Mag. Söderberg gördt alt för illa som orot hans Excellence med ogrundat föregifwande; emedan Observatorn ei kan kalla det oenighet at efterlefwa nationens Constitutionar, almännas beslut och i görligaste molto ljuda til at ställa nationen uti ordning.

Til denna mening conformerade sig med egenhändiga namns undersättande Hrr Chenon, Becklund, Haller, Löwenhielm, Rudin, Sundström, Ågren, Hiort, Robsam, Ullgrund, Jonas och Johan Lästbohm, Rimner, Hammerin, Magn. Kihlman, Joh. Eberh. Geijer, Christ. Gunnarson, Bruse och Curator Fryxell.

Magister Malmstedt dicerade: Jag wet för min del af ingen oenighet, utan önskar af hjertat alla mina kära landsmän wälgång.

Herr Salmodin egenhändigt så wida oense eller af annan mening, at han ei kunde samtycka der til at de andra Landsmännen sökt hos hans Magnificence execution på Mag. Hervech och Segermark, emedan de icke nekat at betala sin skuld och ännu woro närwarande uti staden. Af samma tanke woro Hrr Hesselgren och Landberg.

Herr Vennerström sade:

Hwad den saken widkommer at Nationens skulder skulle infordras, så kunde han ei annat än sådant samtycka, men at det så snart skulle ske war icke dess mening, utan på det sätt at de lindrigaste steg förut borde tagas. För öfrigt hade han sig ei någon oenighet bekant, emedan han ei bewistat de förra Nationens sammankomster. — Här under skrefwo Hrr Ugglä. Rosell. Porath, Landmark, Lagerlöf, Christ. Geijer, Levin och Joh. Kihlman.

Herr Jonas Gunnarsson underskref ensam följande egenhändiga argumentation: Angående Nationens fordringars insökande utaf herr Mag. Hervech. Hr Segermark och Hr Kullberg har uti Nationen warit den disput at en del sedan Nationens fulmäktig hos hans Magnificence sökt å dem utmätning påstådt, at de borde genast lagsökas, och en del, at dermed borde tagas en lindrigare method. Men som nu säges, så skal detta wara componerat. Här af sluter jag, at det warit en twist som nu är bilagd.

Bilaga N:o 13.

År 1752 den 20 dec. woro samtelige Landsmännerna på hans Excellence Riks Råde Löwenhielms befallning sammankallade i herr Observator Ferners hus.

§. 1. Sedan från hans Excellence Riks Råde Löwenhielm Secreteraren Noren samtelige Landsmännerna hälsat, berättade han huru som det kommit in för hans Excellence det Wärmelands-Nationen skulle wara besmittadt med den Hernhutiske wilfarelsen, och har et sådant ryckte ei kunnat annat än högelingen bedröfwa hans Excellence såsom en herre, hwilken i alla tider så högt haft sig Nationens wäl om hjertat, och som högst bemälte herre i anseende här til ingen ting högre åstundar än Nationens befrielse, så tillsades så wäl de yngre som äldre at om denna sak holla en behörig inquisition i det de på det aldra noggrannaste utforskade hwilka som woro med denna wilfarelsen besmittade, at tjenliga steg måtte kunna tagas mot slika nygiriga. Och i fall Nationen warit oskyldigt med detta ryckte angripen, wille hans Excellence opsäga sin höga ynnest och aldeles Nationen öfworgifwa, däräst Nationen ei på wederbörligt ställe söker at afstryka sådana fleckar. En sådan af hans Excellence Nationen bewist nåd, kunde ei annat än göra det aldra krafvigaste eftertryck. Nationen beklagade ganska mycket sin olycka der uti att honom blefwit som förmentes oförskyldt et slikt rykte påfördt och såg sig ingen annan utwäg än i högsta måtton efterkomma hans

Excellences befallningar, och påtog sig Curator Malmstedt at med nästa påst medelst underdånig skrifwelse til hans Excellence gifwa wid handen Nationens ödmjuka underdåniga wördnad för den höga nåd som högst bemålte herre härutiinnan Nationen bewist, och at Nationen utan drögsml skal detta rycktet som förmenas wara ogrundadt sig afskudda. Härutom berättade Secreteraren Noren at hans Excellence ganska illa uptagit det Nationen skolat utwist Doctor Wall utur Nationen och dess conventicula. Och emedan Nationen tiltrödde sig i denna sak kunna wisa sin oskuld, så önskade Nationen hos hans Excellence sig här öfwer äfwen få förklara.

§. 2. Sade magister Horwech, at Doctor Wall skolat i bland andra hos hans Excellence angifwit, det några i Nationen skulle wara besmittade med Hernbutiska wilfarelsen, äfwen at han hörde sägas det Magister Florelius welat åtaga sig bewisa at Hernbutare finnas i Nationen. Mag. Hervech nämde ock at han i denna sak haft conference med hög-wördigste Ärkje-Biskoppen. Öfwer sådane ohärdöda saker jemrade Nationen sig enhälligt och fölt på det slut, at Curator ofördröjeligen skulle skrifwa til Mag. Florelius med begäran at utföra sin sak, på det Nationen måtte få alt ogräs undan rögt.

Bilaga N:o 14.

År 1753 den 16 Maji woro samtel. Landsmännerna samman kallade af högwördige herr Doctorn och Inspector.

§. 1. Berättade högwördige herr Doctorn huru såsom han varit anmodat af Consistorio Academico at samman kalla Nationen och dy medelst gifwa dem wid handen at Mag. Malmstedt blefwit i Consistorio Ecclesiastico graverad för den Zinsendorfska wilfarelsen samt at Facultas Philosophica i följe deraf förhudit honom at docera tils vidare, samt at wara samtel. Landsmännerna från at betjena sig af Mag. Malmstedts underwisning och at förmå bemålte Magister at ei vidare befatta sig med sina Landsmän medelst docerande. Här uppå pämnste herr Observator Ferner ut det wore rådligast at Mag. Malmstedt afsade sig curam nationis. hwilket ock Magistern gordo, säjande sig dess utom varit sinnat afsläga den wid Terminens slut. Räkenskaperna lotwades så snart de blefwo ren skrofne til wederbörandes skärskådande.

Bilaga N:o 15.

Anno 1763 d. 7 December war Nation sammankallad af Inspector Nationis Högädle Herr Professor Lästbom, då:

Lmo Högädle Herr Inspector berättade att Högwördige Herr Doctorn och Ärkebiskoppen samt Venerandum Consistorium Academicum blifwit föranlätne anmoda Nationum Inspectores att icke allenast afträda de stu-

derande från Michaelis Compendii Theologici läsande helst denna bok skall innehålla åtskilliga emot christendoms läran stridande meningar, utan och att wara dem för Naturalismus och fritänkeri blandad med Hernhuterie, för spel och dryckenskaps öfwande samt för oordentlighet in puncto sexto, hwarigenom de göra Academien wanryktad och beröfwa sig sielfwa tiden till studiernas nödiga idkande. Hr Inspector sade sig med nöje hafwa förspordt att Wermelands Nation utöm en wiss person blifwit frikänd för dylika beskyllningar, men borde icke des mindre förmana samtelige landsmännen att wakta sig för alla willosatser och öseder, hwilka skulle störta Nationen i förakt och wanheder.

Bilaga N:o 16.

I den nämnd, som 1756 uillsattes för att utarbete nya stadgar, var docenten Malmstedt ledamot och synes i åtskilliga punkter hafva varit ense med de öfrige, ty då stadgarnes fyra sista kapitel upplästes och antogos, bad han att få enot de samna inlägga sin gensaga. År 1759 begärde han en afskrift af stadgarne, hvilket beviljades. Någon tid därefter heter det, att Mag. Malmstedt "proponerade, att Nationens lagar och Constitutioner mätte till allas tjenst på svenska öfversättas, och wid samma tillfälle några puncter ändras," hvilket inspektör hänskjuter till seniorernes afgörande, och på nästa sammanträde omtalas, att seniorerne beslutit att inom kort komma till sammans och taga saken i öfvervägande. År 1762 väktes fråga om honorarium åt professor Risell, hvarvid Malmstedt förklarar, att han finner det betänkligt, att härom "inga i någon öfverläggning så länge han icke vet, om Sveriges allmänna lag i missgerningsbalken 44 kap. 2 § i akademiska och nationella mål är limiterad", hvarpå svaras, att man icke annat visste, än att nationen ägde full rätt att efter behag förfoga öfver sin kassa. Då samma år Löstboms fattigkassa kom på tal, anmärkte Malmstedt, att så länge ännu ej är utredt, "huru vida Nations utgifter äro lagliga eller ej, kan ingen disposition göras af någon del deraf." Vid sedermera förekommande frågor af liknande art förbehåller han sig sin förra talan, eller säger sig hvarken vilja svara ja eller nej. Denna meningsstrid synes emellertid i början icke hafva stört det goda förhållandet mellan de tvistande, ty 1767 varder Malmstedt "i anseende till den stora möda och oförtrutenhet, hvarmed han städsö gjort sig nationen på det högsta förbunden", utnämnd till curator honorarius, och året därpå åtager han sig att öfversätta stadgarne. Snart tager dock striden en allvarsammare vändning. Malmstedt börjar öfvergå från ord till handling, i det han intalar de under hans information stående novitierna att vägra erläggandet af de vanliga nationsafgifterna. Ett sådant tilltag kunde naturligtvis icke få passera oomärkt, och skarpa tillmälen börja vankas. Man kan icke begripa, hvarför Mag. Malmstedt lägger sig i novitiernes angelägenheter, "om ej för att äfven i detta mål icke gå ifrån gammal vana att träta alla våra nationsinrättningar" Dock för att bibehålla den ordning och sänja, hvaraf man haft att hugna sig ända till dess "Mag. Malmstedt begynte mer än förr gripa sig an

med nationstråtor och upphäfva sig till okallad reformator i vår nation". ville man för en gång fogra sig efter honom och efterskänka de omtvistade afgifterna, i hopp att han därpå måtte "låta sig förmås till ett mera artigt och fredligt uppförande i nationsmål", samt med "det kraftiga förbehåll att sådant icke vid ett annat tillfälle finge anses som prejudikat eller stöd för nya dylika stridigheter och försök". Detta sked den 21 okt. 1769, och vid samma tillfälle heter det, att kurator Kjellin "ansåg för sin skyldighet att i förmästo måtto underställa nationen den oordning och sällsamma tilltagsenhet, som nu en tid bort åt begynt synas i nationen, i det att ständiga disputer förefalla om efterlefnaden af våra Constitutioner, dem en del tycka sig vara mindre förbundna att hörsamma och såsom rättensnöre i nations mål anse, hvaraf sker, att sådant ställes i fråga samt väcker både tråtor och oredor, som man förut varit van att utan motsägelse i agt taga". J. G. Stenberg anhöller då om ordet och uppläser ett af honom författadt vidlyftigt betänkande "öfver de omständigheter, som nu förnämligast störde det skick, ordning och goda författning, hvarunder Nationen förr uppnått sitt flor, heder och aktning". Betänkandet innehåller tio särskilda punkter, hvori rättelse och ändring borde ske, allt sammans i full öfverensstämmelse med stadgarne och sådant, att det tyckes kunna utan betänkande underskrifvas af hvem som helst. Malmstedt kan emellertid icke finna sig däri, utan upprepar å nyo, "fast på ifrigare sätt, att han ej æstimerade våra Lagar; ville ej heller lyda dem, ty i hans tanka förbinda inga andra författningar, än de Rikssens höglöfl. ständer vidtagna", samt begär afskrift af Stenbergs påminnelser för att vid annat tillfälle ingifva sina anmärkningar däremot, hvilket beviljas. Därpå företages nytt kuratorsval, hvarvid Stenberg, ehuru varande den yngste bland seniorerne, kallas att mottaga sysslan, hvilket han gör med den förklaringen, att han "utan afseende på personer eller omständigheter skall, så långt honom möjligt är, söka fullgöra sin skyldighet och nationens önskan".

Stenbergs val var tydligen riktadt emot Malmstedt, och den nye kuratorn synes äfven hafva fattat såsom sin hufvuduppgift att efter förmåga hålla denne orostiftare stängin. Han gör det onekligen med både kraft och skicklighet. Åtta dagar efter ofvan omtalade stormiga uppträde hålles en ny sammankomst, på hvilken Malmstedt inlemnade en skrift, hvori "anföres det gamla nya, att han icke ärkänner eller gillar våra Lagar. De voro i många mål obilliga och tarvade både rättelse och jemkning". Han yrkade därför på en revision af stadgarne, då de nu skulle översättas, och villo till denna spara sina anmärkningar mot Stenbergs betänkande. Stenberg svarar med ett långt anförande, hvori tämligen storordigt förklaras, att hvarken stadgarne eller hans betänkande tarvade någon rättelse vare sig af Malmstedt eller af någon annan; att hvad som så många år varit efterlefvadt kunde äfven för framtiden följas o. s. v. Hela nationen, med undantag af Malmstedt "samt en och annan som med honom går ett", voro af samma tanke, och därmed slöts den sammankomsten.

Den 12 dec. 1769 hålles landskap. Malmstedt är då icke närvarande, men hans talan föres af den året förut i nationen inskrifne Anders Hedrén. Kurator gifver till känna, att åtskillige novitier och bland dem

Hedrén vägrat att erlägga sina afgifter. Inspektör förehallar Hedrén allvarligen det oriktiga häri och uppmanar honom till hörsamhet för nationens lagar. Härpå svarar Hedrén tvärt nej och ber att få räkning på hvad han af nationen åtnjutit, för att se, om det svarar emot hvad han redan vid inskrifningen orlagt. Inspektör håller ett nytt förmaningstal, varnar Hedrén för hans uppstudsighet, påpekar de svåra följderna, om saken komme att dragas inför konsistorium, och undrar, hur det skall gå med en yngling, som börjar på det sättet. Härpå genmäler Hedrén, "att han lupe sin egen fara".

Den 12 apr. 1770 hålles åter landskap, till hvilket Stenberg utgifvit 12 teser, som tydligen stått i något sammanhang med den pågående striden, ty Stenberg anmäler i början af sammankomsten, att den tillförordnade respondens Ingemar Tingvall "på någon mindre vältänkandes inrådan" förklarat sig icke kunna deltaga i försvaret af dessa teser, emedan de vore "criminelle", hvilket uttryck Stenberg finner ohemult, efter som hans teser, såvidt han vet, icke innehålla något annat än hvad "hvar och en renlärig och hvarken till höger eller venster i religionen haltande" måste godkänna. "De målningar, hans teser i den teologiska delen innehålla", syftade icke på någon personligen; han fruktade för öfrigt hvarken "eldfångda genier eller listiga konster" och skulle räkna som en svaghet hos sig, "om han skulle röras af sneda calunnier." Disputationen försiggår med en annan respondens. Därefter anmäles, att af 12 novitier endast 2 på detta landskap infunnit sig, oaktadt erhålles kallelse. Stenberg berättar, att han själf i Malmstedts närvaro tulat vid en del af dem och i stöd af konstitutionerna varnat dem för olagligt uteblifvande, hvarpå Malmstedt skall hafva svarat, "att han alldeles icke frågade efter de s. k. Constitutionerna, han kände ingen annan bindande författning än Sveriges allmänna lag, och hvarken han eller någon af dem, som stodo under hans lydno, skulle komma till stades." Inspektör grufvar sig och undrar, hvad novitierna kunna hafva att anmärka mot dessa stadgar, som de aldrig hört eller sett. Stenberg svarar, att de tala om svenska friheten såsom genom dem lidande intrång, att de liksom Malmstedt i stöd af missgerningsbalkens 44 kapitel bestrida nationsafgifternas laglighet samt slutligen icke vilja stå under någon uppsigt af de äldre eller underkasta sig någon juniorsexamen. Landsmännen besluta att underställa saken rektors och konsistoriets ompröfning samt förklara desse novitier från nationen skilde. Därefter går man till själfva roten och upphöfvet till allt detta split. "I många år har Mag. Malmstedt uti denna nation, å dess sammankomster så väl som eljest enskildt, drifvits af en outtröttelig oppositionsanda. Litet eller intet af hvad nationen gort och följt har kunnat vinna dess bifall, utan man har städe måst förnöta flera stunder med svaromål på hans både "nödiga och öfverflödiga inkast". Han har uppviglat de yngre till "lydnad och förakt för lag och ordning, och öfver dem upphäft sig till ett slags förmyndare, han har aldrig aktat nationens stadgar, utan emot dem stått i ett outsliteligt harnesk samt på allt sätt stiftat split och oreda i nationen." Man har hittills visat honom undseende, men nu torde det vara tid att afkorta sin höflighet, som antingen missbrukas eller föraktas, samt genom tjänliga mått och steg söka freda sig mot en sådan

* Malmstedt hade förut varit anklagad för herrnbuteri. (Se bil. N:o 14.)

orostifläre. Bästa utvägen syntes vara, att Mag. Malmstedt aldeles skildes från nationen. Men som det icke vore att vänta, att han godvilligt skulle göra nationen det nöjet, ehuru han, som visat ett sådant missnöje med alla våra inrättningar borde vara minst trög därtill, återstode ingenting annat än att genom omröstning utröna flertalets äsigt härutinnan. Utalaget säges hafva blifvit, att ingen enda röst höjdes till Malmstedts försvär, utan vardt han enhälligt utesluten ur nationen.*

På nästa sammankomst, den 20 juni, omtalas, att saken varit före i konsistorium, dit Malmstedt blifvit uppkallad och af kanslern, kronprins Gustaf. fått nådig tillsägelse "att afstå med sådana oenighets ämnen" och ställa alt till rätta igen inom nationen. I följd häraf falla flertalet af de uppstudsige novitierna till föga, men två af dem. Bjurbäck och Holm, vilja icke ge vika, utan säga sig skola afvakta de nya, för alla nationer gemensamma studgar, som efter kronprinsens befallning lära skola utarbetsas. De tillsägas då att afståsna sig. Anders Hedrén vill, "att det skall stå honom fritt att betala något eller intet, mycket eller litet till nationskassan", alt efter som honom lyster, och därvid förblir det. Tiden för kuratorsombyte var nu inne, och Stenberg påminner därom, men varder anmodad att ännu ett år behålla sysslan. För den tid, han komme att vara frånvarande från universitetet, tillsattes en hans trogne vapendragare Karl Magn. Apelqvist till vikarie. Stenberg kom emellertid icke till haka, utan Apelqvist vardt efter en tid ordinarie kurator. Från denna tid börjar striden att mattas. Bjurbäck och Holm underkasta sig och betala sina afgifter. På ett landskap den 14 nov. hemställes af några landsmän, "huru vida det icke vore rätt och billigt, att Mag. Malmstedt såsom en hederlig man, och en hvilken nationen på det högsta är förbunden all heder och aktning visa. åter intages i vårt samhälle". Inspektör Lostbom ville dock icke höra talas härom, och saken förföll för den gången.

Malmstedt själf är sig dock lik. På en sammankomst den 13 apr. 1771 infinner han sig helt oförtänt och yrkar, att den omröstning, hvarigenom han utesluts från nationen, skulle upphävas "såsom i högsta måtto orättmätig och mot Sveriges allmänna lag stridande." Lostbom svarade härpå "med mycken höflighet", att om Malmstedt ansägo sig förorättad, så kunde han klaga hos konsistorium. Malmstedt genmälde "med mycken häftighet, att hvarken konsistorium eller någon annan äger rättighet att döma honom från nationens sammankomster; utfarandes derjemte i en myckenhet med hårda och stingande ord så väl emot inspektör som nationen, och sägande sig vara den samme mannen, som skall blifva Vermelands Nations lagrifvare." Häraf beslutes att gifva rektor och konsistorium del, och sammankomsten ändas.

Men nu kommer den högst besynnerliga upplösningen. Den 11 dec. 1771 ger inspektör till känna, att han "enligt Consistorii Acad. protokoll

* I brädden står här af annan hand skrivet: "Lögn" Lika så vid början af protokollet för detta landskap: "Inskrifne och extraderade utan vederbörlig justering. M. M.", under hvilken anteckning är skrivet men sedan utstruket: "osanning," och därunder ytterligare: "sanning".

af den 11 juni 1770 sammankallat de äldre i Nation d. 2 nov. sistlidet är att i vänlighet afgöra den tvist, som uppkommit i anledning af Herr Magist. Malmstedts gjorda påminnelser mot Nations antagne Constitutioner och deras verkställighet. Och anmälte Herr Magister Malmstedt, det vore han för sin del nu som tillförene villig att förgäta, hvad han härvid lidit, om berörda författningar lämnas under behörig granskning och nations styrsel sättes i sitt förra skick*. Därefter hade man kommit öfverens, att så väl nationens stadgar som Malmstedts och andras anmärkningar emot dem skulle inlemnas "på vederbörlig ort" till rättvist bepröfvande och stadfästelse*. Emellertid skulle allt det gamla vara glömdt "och alla med förenad välvillighet befordra samballets gemensamma väl".

Sådan är enligt våra protokoll gängen af denna den mest langvariga och förbittrade nationstvist, som vara häfder veta att omtala. Att den slöts med seger för Malmstedt, kan icke annat än väcka förvåning hos den, som läser handlingarna i målet. Men det må påpekas, att det är Malmstedts motståndare, som i protokollen hafva ordet och föra penan. Säkert är det många omständigheter, hvarom man ingenting får veta, och det hela är tydligen icke så litet färglagdt till Malmstedts nackdel.

Efter fredsslutet är förhållandet mellan Malmstedt och hans landsmän osfbrutet det allra bästa man kan tänka sig. Malmstedt "tröttnar aldrig att göra nationen godt", och nationen tröttnar aldrig att föra hans lof på tungan. Efter hans död 1798 heter det, "att Värmlands nation genom hans sorgliga bortgång blifvit beröfvad ett stöd och en prydnad", och anholder inspektör, att docenten Joh. Jak. Hedrén ville åtaga sig att å nationens vägnar hålla en parentation "öfver denne förtjente man, som med sina råd, sina lärdomar och sitt snille i ett halft århundrade varit så väl Nationens i allmänhet som hvarje landsmans stöd och heder. Nationen skall alltid i tacksamt minne förvara detta älskade namn".**

* Detta synes aldrig hafva blifvit satt i verket, ty ännu 1787 yttrar Malmstedt, att i fall nationen ännu åberopar sina konstitutioner såsom lagar, så ville han påminna om det med honom gjorda aftalet, enligt hvilket stadgarne icke skulle anses gällande, "förr än de tillika med hans anmärkningar blifvit af högvederbörlig förman öfversedde och gillade".

** Malmstedt var far till Anna Maria Lenngren. Hans lefnadsteckning finnes i Svenskt Biogr. Lex., ny följd, Band 7, häft 1.

FÖRTECKNING

ÖFVER

VÄRMLANDS NATIONS MEDLEMMAR

FRÅN 1595 TILL 1877

UPPRÄTTAD

AF

A. LARSSON
LÄROVERSKOLLEGA

Wärmlands nations medlemmar 1595—1877.

	född	stud.	död	
Abrahami, Jakob		1639		
Adelheim, Johan (Borgström)	1685	1712	1763	Häradshöfding.
Adelsvärd, Leonhard (Kejser)		1707	1756	Ryttmästare.
Adlercreutz, Nikolas	1832	1856		Löjtnant, possessionat.
Agrell, Jonas		1715	1716	Student.
Ahlgren, Olof		1740	1754	Hörare i Kristinehamn.
„ Carl Peter	1759	1774	1785	Student.
Ahlin, Nils	1804	1826		Komminister i Frykerud.
Ahlström, Johan		1679	1703	Kyrkoherde i Okome.
„ Alexander Magnus	1797	1816	1871	Kyrkoherde i Fryksände.
„ Nils August	1848	1870		F. K.
Albom, Erik	1725	1748	1792	F. D., handlande.
„ Carl	1729	1751	1781	Komminister i Karlstad.
„ Emanuel	1730	1758	1779	Tullinspektör.
„ Sven Erik	1777	1795	1820	M. D.
Albrechtsson, Ludvig Bernh.	1842	1858	1866	M. K.
Alén, Jonas	1779	1803	1848	Komminister i Sunne.
„ Carl Johan	1816	1840		Prest.
Alin, Jonas	1710	1733	1759	Komminister i Karlunda.
Allström, Peter	1716	1736	1783	Rådman i Karlstad.
„ Ludvig	1721	1743	1795	Brukspatron.
„ Carl	1797	1818		Kapten.
Almqvist, Carl Magnus	1846	1866		Prest.
„ Gustaf Teodor	1852	1871	1875	Student.
„ Klas August	1856	1875		„
Alstedt, Per	1744	1766	1826	Kyrkoherde i Wäse.
„ Jonas	1751	1775	1838	Landtbrukare.
„ Jan Gustaf	1797	1814		Löjtnant.
„ Olof Gustaf	1801	1821		Tagit jurid. examen.
Alster, Lars	1737	1758	1798	Komminister i Frykerud.
„ Lars	1773	1798	1805	Prest.
„ Johan	1775	1798		Kronofogde.
Alsterberg, Johan	1751	1772	1799	Hofrättsauskult., gardist.

	född	stud.	död	
Alsterblad, Per	1744	1766	1828	Kyrkoherde i Kroppa.
„ Lars Johan	1792	1814	1876	Komminister i Råmen.
Alsterlind, Nils	1745	1766	1799	Prest, afsatt.
Alsterlund, Sven	1735	1759	1813	Komminister i Kälskoga ^{Kälskoga} .
„ Jonas	1765	1786	1835	Kyrkoherde i Kristinehamn.
„ Johan	1770	1792	1826	Komminister i Bjurkärn.
„ Sven Reinhold	1816	1848	1871	Kyrkoherde i Gåsborn.
„ Magnus	1837	1860		Kapten.
„ Sven Hilmer	1843	1864		E. o. vid postverket.
Alsterlöf, Nils	1732	1755	1790	Prest.
Alstermark, Nils	1708	1733	1756	Skolmästare i Filipstad.
„ Jonas	1710	1735	1795	Komminister i Brunskog.
„ Sven	1750	1767	1812	Sockenadj. i Gräsmark.
„ Bengt	1752	1772	1821	Komminister i Brunskog.
„ Lars Magnus	1792	1811	1830	Sockenadj. i Brunskog.
„ Jonas Daniel	1796	1817	1867	Kyrkoherde i Kroppa.
„ Bengt Henrik	1800	1820	1840	Prest.
„ Per Niklas	1800	1820	1860	Komminister i Lysvik.
Alstrén, Gustaf		1760	1796	v. Länsman.
„ Anders	1785	1806	1816	Prest och skolm. i Nysund,
Alstrin, Samuel		1684	1708	Skolmästare i Kristinehamn.
Alstrinius, Lars	1649	1670	1702	Kyrkoherde i Leksand.
Altahr, Carl Johan	1752	1773	1831	Kyrkoherde i Fryksände.
„ Olof Denis	1787	1810	1859	Komminister i Hvitsand.
„ Adolf Fredrik	1796	1818	1875	Kyrkoherde i Nyed.
„ Knut Ludvig	1798	1818	1866	V. häradshöfding.
Amelgren, Jakob Lorenz	1745	1765	1801	Auditör.
Annæus, Olof	1721	1742	1786	Handlande och rådman.
Anckar, Torbjörn		1622		
Andersson, Johan Henrik	1747	1768	1786	M. D.
„ Johan	1774	1797	1831	Kyrkoherde i Kuddby.
„ Magnus	1782	1805	1837	Prest.
„ Jonas Gustaf	1807	1826	1830	Apologista.
„ A., se Norell.				
„ Carl	1818	1838	1846	M. L.
„ Johan Elias	1827	1846		Vägmästare i Kristinehamn.
„ Axel Gustaf	1829	1848	1857	Prest.
„ Olof	1831	1852		M. L.
„ Johan	1836	1854		Lärare vid Gbgs realgymn. 1868.
„ Axel Emil	1839	1860		Bruksbokhållare.

	född	stud.	död	
Andersson, Anders Ludvig	1840	1860		Löjtnant.
„ Erik Edvin	1843	1861		Läroverksadj. i Upsala.
„ Jordan	1844	1861		Läroverksadj. i Linköping.
„ Adolf Fritiof	1841	1862		Komminister i Wisnum.
„ Carl Yngve	1849	1869		Student.
„ Anders Alfred	1846	1870		„
„ C. J. G., se Dömle				
„ Olof Hugo	1853	1871		Student.
„ Johannes	1850	1874		„
„ Olof	1851	1875		„
Anderzon, Carl Anders	1798	1814		
„ Johan Gustaf	1800	1814		
Andræ, Kristofer		1601 1619		Komminister i Wäse.
„ Sigvard		1606 1628		Komminister i Gillberga.
„ Jakob		1611		Sockenadjunkt i Millesvik.
„ Mikael		1630		
„ Jonas		1631		
„ Lars		1637		
„ Nils		1642		Prest i Stockholm.
„ Tor		1645		
„ Anders, se Hultenius.				
„ Anders, se Carolstadius.				
„ Lars		1653		
Andreasson, Anders	1832	1853		M. L.
Andreasson, Olof	1838	1864		Kyrkoherde i Östmark.
Andree, Andreas Fredrik	1837	1860		
Antonsson, Olof	1714	1735 1782		Brukspatron.
„ Reinhold	1717	1735 1800		Lagman.
„ Bengt	1720	1741 1799		Lektor i Karlstad.
„ Johan Anton	1756	1774 1822		Brukspatron.
„ Bengt Reinhold	1758	1774 1809		Brukspatron.
„ Reinhold	1771	1783		
„ Johan Reinhold	1794	1813 1820		Bokhandlare.
Anundi, Kristofer, se Brunius.				
„ Anders		1644		
Apelgren, Nils	1761	1784 1799		Prest.
Apelqvist, Olof		1766 1772		Prest.
„ Carl Magnus	1749	1766 1803		Kyrkoherde i By.
Arén, Jonas	1698	1718 1758		Komminister i Kila.
„ Gustaf	1699	1723 1762		Komminister i Gilberga.

	född	stad.	död	
Arén, Johan	1709	1730	1743	Kom. i Bro och Huggenäs.
Arenander, Jonas		1716	1784	Stadsfiskal i Karlstad.
Arenström, Håkan		1679	1712	Regementsskrifv. vid V.G.- Dals regemente.
Argillander, Anders		1630	1639	Prest.
„ Klas		1640	1688	Komminister i Frändefors.
Aronsson, Anders (Bjurell)		1745	1777	Landsfiskal.
Arrhénborg, Lars Gustaf	1841	1873		Prest.
Arrhenius Elof	1752	1769	1803	Kyrkoherde i Nyed.
„ Bengt Gustaf	1759	1781	1809	Kronouppbördskommissarie i Stockholm.
„ Carl Magnus	1790	1804	1850	Expeditionssekreterare.
„ Johan Elof	1789	1808	1859	M. D. Dog i Björneborg (Finland).
„ Jakob Göran	1795	1813	1855	M. D.
„ Fredrik	1796	1813	1870	Kyrkoherde i Ölme.
„ Olof	1797	1815		Kyrkoherde i Nor.
„ Gustaf	1799	1818	1835	
Arvidi, Lars, se Fontelius.				
„ Olof, „ „				
„ Jonas, se Kjällander.				
„ Halvard, se Fontelius.				
„ Johan, se Wikius.				
Arvidsson, Kristian Samuel	1811	1827	1857	Kanslerssekr. vid krigsakad.
Arvikander, Daniel Johannis		1635		Komminister i Tösse.
„ Tol		1650		Magister.
„ Jordan	1674	1694		Sockenadjunkt i Blomskog.
„ Johan	1680	1700	1767	Brukspatron.
„ Johan Magnus		1733	1755	Brukspatron på Brunsberg.
„ Brynte		1733	1735	Student.
Ascher, Nils	1726	1747	1785	Kyrkoherde i By.
„ Johan	1764	1782	1790	Kunglig hofpredikant.
Askenstedt, Otto	1812	1828	1848	M. D.
Asp, Fredrik	1712	1730	1766	Brukspatron.
„ Johan	1715	1732	1753	Auskultant i Göta hofrätt.
Aspegren, Carl	1715	1741	1753	Borgare i Karlstad.
Aspelund, Anders		1669		Soldat.
Atterberg, Nils Lorenz	1780	1801	1848	Kyrkoherde i Holmedal.
„ Ture	1790	1810		Kassör i krigsmanshuset.
„ Fredrik Kristian	1814	1831	1833 (?)	
Aurén, Jakob	1768	1792	1846	Komminister i Wärmskog.

	1640	1641	1642	
Aurenius, Bengt	1635	1652	1714	Kyrkoherde i Elfdalen.
„ Erland	1636	1652	1696	Kyrkoherde i Skeptuna.
„ Jonas		1679	1713	Prest i Amerika.
„ Sven	1668	1679	1727	Borgmästare i Jönköping.
Austrin, Johan		1684	1699	Komminister i Ör.
„ Olof	1787	1809	1818	Prest.
„ Gustaf Wilhelm	1816	1839		Kapellpredikant i Borgvik.
Axelius, Isak		1650		Handsekreterare hos hertig ✓ Joh. Adolf fr. Zweibrücken.
„ Johan		1651		
Axelsson, Axel von	1729	1746	1790	Underståthållare.
„ Carl Axel von	1779	1791	1848	Major.
„ Johan Fredrik von	1791	1808	1867	Major. 16
„ Carl von	1813	1830	1853	Kanslist.
„ Gustaf Edvard	1851	1871		F. K.
Bacchellius, Johan		1641	1689	Kyrkoherde i Rudskoga.
Bachius, Truls		1658		
Backelin, Matthias	1740	1766	1801	Kapellpredik. i Nordmarken.
Backlund, Johan Oskar	1846	1866		Astronom i Balkona <i>Dagst.</i>
Bakius, Anders		1635		Prest.
Bark, Olof	1748	1766	1778	Notarie, borgare i Kristineh.
Barthelius, Jonas		1646	1692	Skolmästare i Filipstad.
„ Lars	1660	1678	1732	Kyrkoherde i Rudskoga.
„ Per	1665	1686	1697	Skolmästare i Filipstad.
„ Johan	1667	1688	1694	Skolmästare i Kristinehamn.
Baumberg, Anders	1677	1706	1739	Sockenadjunkt i Botilsäter.
Baumgarten, Ehrenfrid Anton				
August von	1836	1856		Komminister i Stockholm.
Bechellius, se Bigelius.				
Becklind, Magnus	1675	1675	1711	Komminister i Nyed.
„ Johan	1689	1712	1738	Komminister i Filipstad.
„ Erland		1721	174-	Pietist.
Becklund, Magnus		1748		Pedagog i Stockholm.
Beckman, Thomas		1672	1707	Komminister i Bolstad.
„ Anders		1701		Löjtnant vid artilleriet.
„ Nils		1713	1725	Sockenadjunkt i Bolstad.
„ Bengt	1686	1714	1770	Komminister i Arvika.
„ Magnus	1744	1764		Fiskal i Wenersborg.
„ Anders	1752	1778	1805	Prest, afsatt.
„ Paul Gottlieb	1777	1798		Tagit jurid. examen.

	född	stud.	död	
Beckman, Gustaf	1779	1798		Jur. ex.
Belfrage, Carl Aug. Hilmer	1829	1848		Telegrafkommisarie.
" Frans Rudolf	1837	1856		Kommissionslandtmätare.
Bellander, Melker	1816	1836	1837	Student.
" Leonard Melker	1842	1860		Komminister i Torskog.
" Bror Gust. Melker	1854	1872		Litteratör.
Bellström, Göran	1658	1687	1722	Soldat, sedan komminister i Visnum.
Benedicti, Nils	1620	1654		Kyrkoherde i Silbodal.
" Sven	1631	1640		Fältprest.
" Arvid, se Fergander.				
" Samuel		1637		
" Jonas, se Elfdalius.				
Bengsingel, Benzin, Henrik	1698	1722	1740	Komminister i Ör.
Bengtsson, Bengt	1785	1808	1830	Komminister i Råmen.
" Gustaf	1820	1845	1877	Kapellpred. i Gustaf Adolf.
" Simon	1823	1858		Kyrkoherde i Arvika.
Bengzon, Carl Erik	1811	1832	1864	Komminister i Elgå.
" Albert	1844	1863		Egendomsegare i Norge.
" Olof		1625	1678	Komminister i Steneby.
" Per (Spesselius)		1652		Klockare i Stafnäs.
" Joakim		1742		Bruksidkare.
" Per Otto		1769	1792	Tullinspektör i Wenersborg.
" Olof Arndt	1810	1826	1831	Student.
" Bengt Ulrik	1812	1832		Kapten.
" Kristian Edvard	1827	1847		M. L.
" Jonas Arndt Walfrid	1840	1861		Kamrer.
" Axel Larsson	1839	1861		Löjtnant.
Bergendahl, Jonas	1783	1797	1835	Kyrkoherde i Ölme.
" Jonas Peter	1815	1831	1877	Lektor i Karlstad.
" Sven Johan	1811	1831		Kyrkoherde i Renneslöf.
Bergenhem, Daniel		1655		Länsman i Elfdalen.
" Jakob	1655	1685	1726	Komminister i Dalby.
" Håkan	1690	1715	1744	Kyrkoherde i Kila.
" Daniel	1693	1718	1749	Komminister i Wäse.
" Jonas	1704	1728	1773	Kyrkoherde i Tösse.
" Olof	1727	1747	1759	Prest.
" Jakob	1744	1767	1819	Komminister i Åmål.
" Magnus	1747	1767	1774	Prest.
" Håkan	1750	1773	1790	Kollega i Karlstad.
" Daniel	1754	1775	1827	Landsfiskal.

	född	stod.	död	
Bergenheim, Erik Johan	1779	1816		Hofrättsråd i Wasa.
Berger, Per	1751			Sidenfabrikör.
„ Carl Fredrik	1751	1795		Brukspatron.
„ Alexander Malakias	1737	1751	1804	M. D.
„ Carl Peter	1771	1773		Student.
„ Carl Olof	1786			Fältrevisor.
„ Alexander	1786	1839		Brukspatron.
„ Per Gustaf	1786	1834		Kronofogde.
„ Anders Alexander	1815	1834	1872	F. D., brukspatron.
„ Otto Fredrik	1841	1859		Läroverksadjunkt.
„ Carl Wilhelm	1843	1860		v. Kom. landtmätare.
Berggren, Johan		1712	1736	Brukspatron.
„ Johan	1731	1742		Bergsman.
„ Kristofer	1722	1743	1794	Rådman i Kristinehamn.
„ Lars	1755	1776	1827	Postmästare i Kristinehamn.
„ Johan	1769	1779	1830	Brukspatron.
„ Per Fredrik	1762	1782	1823	Skolmästare i Filipstad.
„ Olof	1781	1796	1806	
„ Johan	1782	1796	1830	Bruksinspektör.
„ Per Gustaf	1793	1811	1851	Brukspatron.
„ Jonas	1802	1823	1831	Tagit med. filos. ex.
„ Magnus Teodor	1808	1823	1873	Brukspatron.
„ Carl Johan	1834	1852		Possessionat.
„ Georg	1835	1857		Patron.
„ Johan Erik	1843	1868		Student.
„ Olof Olsson	1845	1869		Prest.
Berggrund, Jonas	1722	1744	1766	Prest.
Bergh, Carl Gustaf	1795	1815	1864	Komminister i Ekshärad.
„ Axel Ulrik	1831	1851		Kyrkoherde i Rölunda.
Bergius, Bengt		1652	1682	Kyrkoherde i Nyed.
„ Lars		1676		Borgmästare i Eksjö, afsatt.
„ Johan	166-	1678	1726	Borgmästare i Lidköping.
„ Anders	1671	1691	1742	Komminister i Lysvik.
„ Bengt Gustaf		1700		Soldat.
„ Erik	1703	1719	1770	Brukspatron.
„ Johan, se Bergstral.				
„ Erik Gustaf	1737	1751		Auditör.
„ Magnus Reinhold	1738	1753	1794	Brukspatron.
„ Per	1740	1753	1819	M. D.
„ Carl	1746	1761	1780	Handlande i Filipstad.
„ Johan Reinhold	1761	1780		F. D.

	född	stud.	död	
Bergius, Olof Erik	1784	1799	1837	Kommerceråd.
„ Carl	1789	1804		
Berglind, Samuel		1765	1772	Prest.
Berglund, Carl	1756	1778	1817	Komminister i Råda.
Berglöf, Carl	1731	1751	1771	Prest.
„ Svei	1803	1823		Kom. i Jernskog, afsatt.
Bergman, Johan	1668	1688	1705	Komminister i Karlstad.
„ Olof		1707	1738	Rådman i Kristinehamn.
„ Johan	1705	1728	1788	Kyrkoherde i Ferglanda.
„ Esbjörn	1721	1740	1782	Borgmästare.
„ Erik	1738	1762		Bruksbokhallare, rymde.
„ Bengt	1749	1763	1801	Kyrkoherde i Ferglanda.
„ Abraham	1752	1768	1797	Sockenadjunkt i Tösse.
„ Carl Magnus	1757	1777	1778	Student.
„ Johan Kristian	1803	1824	1826	„
„ Anders Gabriel	1804	1824		Komminister i Högsäter.
„ Nils	1814	1841		Kyrkoherde i Ertemark.
„ Gottfr. (Lindbäck)	1838	1856		Löjtnant.
„ Anders Evald	1843	1862		Kungl. hofpredikant.
„ Gustaf Teodor	1843	1863		Seminarieadjunkt i Lund.
„ August	1850	1873		Prest.
„ Albin Daniel	1854	1873		Student.
„ Bengt	1844	1874		„
Bergmark, Per	1746	1759	1800	Regementsskrifvare.
„ Carl Fredrik	1750	1759	1795	Handlande.
Bergnér, Anders	1763	1787	1839	Komminister i Ferglanda.
Bergqvist, Johan Emil Wil-				
helm Magnus	1843	1868		
Bergsten, Nils	1824	1850		Komm. i Kristinehamn.
Bergstral (Bergius), Johan	1715	1736	1795	M.D.
Bergstrand, Anders	1834	1854		M.D.
Bergström, Anders		1697		Inspektör öfver koppargruf-
				vorna på Dal.
„ Johan		1744		Mönsterskrifvare.
„ Johan Fredrik	1802	1825	1857	M.D.
„ Johan Axel	1855	1873		Student.
„ Klas Johan	1856	1874		„
Berichius, A. se Brevikius				
Bernhardi, Erik		1652		
Beronis, Erik, se Bjurius.				
„ Lars	1626	1645		Kyrkoherde i Wisnum.

	född	stud.	död	
Beronis, Kristofer	1637			
Betthyzon, C. M., se Kruskopf.				
Betulander, Anders	1625	1674		Pastor i Nyköping.
Bidén, Erik	1758	1762		Student.
Biersenius, Bengt	1664			
Biesert, Nils	1758	1782	1807	Kanslist.
Bihl, Olof	1788	1811	1837	Kyrkoherde i Rudskoga.
Billbergh, Ture Carl Kristof.	1842	1861		Lektor i Westerås
Billman, Johan Gabriel	1754	1774	1797	Komminister i Tösse.
„ Bror Axel Gabriel	1827	1851		Komminister i N. Ullerad.
Bjuggren, Magnus	1727	1740	1779	Bergsråd.
Biur, Jonas		1655		Komminister i Tyksmark.
„ Anders	1630	1655	1713	Komminister i Jernskog.
„ Josua		1661	1663	Student.
„ Jonas		1684	1716	Komminister i Dalskog.
„ Erland		1789	1805	Komm. i Sillerud, rymde.
„ Lars	1697	1725	1771	Komminister i Eda.
„ Sven	1741	1762	1762	Student.
„ Olof	1746	1765	1809	Komminister i Gunnarskog.
„ Jonas	1758	1776	1794	Sockenadjunkt i Blomskog.
Bjurberg, Johan		1764	1772	Prest.
Bjurbäck, Olof	1750	1770	1829	Biskop.
Bjurell, Anders, se Aronsson.				
Bjurius, Erik (Beronis)		1625	1681	Kyrkoherde i Sillerud.
Bjurstedt, Jonas	1741	1768	1812	Komminister i Nyed.
„ Olof	1792	1813	1816	† före prestvigningen.
„ Jonas	1797	1818	1871	Kyrkoherde i Ekshärad.
„ Jonas Henrik	1848	1868		V. häradshöfding.
Bjurström, Lars	1704	1729	1772	Komminister i Steneby.
„ Nils	1742	1767	1801	Sockenadjunkt i Rölunda.
„ Sven	1744	176-	1804	Komminister i Elgå.
Bjurzon, Jonas	1810	1838		
Björén, Erik Wilhelm	1844	1871		Prest.
Björk, Johan Fredrik Rudolf	1837	1855		Länsnotarie i Mariestad.
„ Edvard Elias Leonard	1843	1864		
„ Tora M. Fredr. Hildeg.	1847	1873		Tagit med. filos. ex.
Björkman, And., se Dahlfelt.				
„ Carl Magnus	1735	1765?		Brukspatron.
„ Johan Gabriel	1762	1780	1824	Förste exped.sekreterare.
„ Per Fredrik	1836	1853		Kapten.
Björllin, Per	1790	1820		Sockenadjunkt i Wäse.

	född	stod.	död	
Björlin, Lars Magnus	1801	1823		Komm. i Öfra Ullerud.
Anders Fredrik	1806	1827		Kyrkoherde i Filipstad.
Per Gustaf	1831	1853	1866	Utn. komm. i Ekshärad.
Knut Salomon	1835	1855		F.D., possessionat.
Leonard Magnus	1839	1860		Komminister i Elfsbacka.
Adolf Wilhelm	1846	1871		
Björn, Kristofer, se Ursinius.				
„ Nils	1733	1754		Hofsekreter.
Björnæus, Olof	1637			Aktuarie i Bergskollegium.
Bluttherus, Gunno	1602	1625	1657	Kyrkoherde i Ör.
„ Samuel		1653	1675	Landtman i Örs socken.
Bodén, Elof		1739	1766	„Ingentinga.
„ Jonas	1824	1849		Kyrkoherde i Ed.
Bodin, Teodor		1646	1694	Kyrkoherde i Ferglanda.
„ Carl Magnus	1701	1720	1759	Kyrkoherde i Ferglanda.
„ Nils	1703	1723	1772	Kyrkoherde i Ölme.
„ Teodor	1728	1752	1782	Sockenadjunkt i Blomskog.
„ Jonas	1735	1754	1798	Häradshöfding.
„ Peter	1744	1764	1796	Komminister i Ölme.
„ Denis Sebastian	1748	1766	1800	Komminister i Karlstad.
„ Carl	1752	1771	1774	Student.
„ Erik Lorens	1755	1773	1808	Kamrer.
„ Nils Gustaf	1776	1797	1818	M.D.
Bogenholm, se Bågenholm.				
Boivie, Carl Martin	1807	1835	1851	Prest.
Bolin, Johan	1839	1863	1870	Student.
Bollström, Anders	1765	1773	1781	
Boman, Carl		1761		Faktor.
Bonde, Tol	1619	1633	1682	Riksråd.
Bonellius el. Bonitius, Lars		1647		
Borén, Jonas,	1791	1814	1833	Komminister i Elfsbacka.
„ Anders	1848	1873		Prest.
Borg, Erik	1737	1757	1777	Klockare i Ekshärad.
Borgqvist, Anders		1761		Fältväbel.
Borgstedt, Olof	1703	1730	1755	Komminister i Wärmskog.
„ Johan	1738	1760	1796	Kyrkoherde i Silbodäl.
„ Jonas	1741	1763	1792	Komminister i Tösse.
„ Magnus		1773	1797	Tullare.
Borgström, Asmund	1685	1707		Kyrkoherde i Gammalstorp (Blekinge).
„ Johan, se Adelheim.				

	född	stud.	död	M. L.
Borgström, Otto Robert	1826	1844		M. L.
Borre, Klas Henrik	1772	1795	1834	Komminister i Eda,
Boström, Olof		1673		Löjtnant.
„ Johan	1662	1682	1731	Borgmästare i Stockholm.
Brahe, Nils Klaes	1841	1862		Kammarherre.
Brand, Håkan	1662	1683	1717	Kyrkoherde i Stafnäs.
„ Jonas		1733	1760	Prest.
„ Elias		1733	1759	Handlande i Åmål.
„ Gustaf		1735	1754	Handlande.
„ Carl	1716	1739	1768	Komminister i Gilberga.
„ Matthias	1716	1739	1782	Komminister i Gunnarskog.
„ Jonas	1748	1767	1824	Kammarråd.
„ Håkan Magnus	1756	1774	1804	Kyrkoherde i Millesvik.
Brandt, Anders		1659	1672	Prest hos riksrådet Magnus de la Gardie.
„ Johan Noak	1858	1876		Student.
Branselius, Magnus		1668	1711	Akademikursor.
Bransell, Bengt	1688	1710	1724	Sockenadjunkt i Fogelvik.
„ Johan	1721	1743	1773	Konstdirektör.
Branzell, Johan	1764	1783	1833	Kyrkoherde i Stafnäs.
„ Emanuel	1805	1827		Prest, afsked.
„ Julius August	1811	1835	1835	Student.
Brask, Samuel	1764	1784	1794	Prest,
„ Samuel	1804	1829	1834	Prest,
Bratt, Erik	1662	1677	1700	Brukspatron på Borgvik.
„ Daniel		1688	1695	Student i Dorpat.
„ Jonas	1683	1703	1737	Öfverkrigskommisarie.
„ Anders	1685	1707	1753	Bergmästare.
„ Anders		1715		Löjtnant.
„ Jakob	1703	1717	1728	Brukspatron.
„ Olof	1712	1728	1742	Brukspatron.
„ Henrik	1725	1735	1779	Brukspatron.
„ Lars		1751	1787	Brukspatron.
„ Lars Gustaf	1758	1773	1812	V. häradshöfding.
„ Göran Gustaf	1761	1778		Brukspatron.
„ Kristian	1766	1781	1828	Fänrik, afsked 1789.
„ Gustaf	1798	1815	1849	Häradsskrifvare.
„ Carl Fridolf	1833	1853		Stationsinspektör.
„ Kristian	1838	1858		Löjtnant.
Brattelius, Anders		1708		Soldat.
Brattén, Johan	1774	1793	1821	Komminister i Glafva.

	född	stud.	död	
Brattén, Axel Mauritz	1806	1825	1863	Kyrkoherde i Torp.
„ Carl Otto	1852	1873		Student.
Brattenström, Lars		1677		
Brattsten, Lars	1757	1779	1792	Klockare och handlande i Filipstad.
Brattström Henrik	1755	1775	1825	Komminister i Kiln.
„ Per Magnus	1793	1805	1867	Landtbrukare.
„ Salomon Henning	1795	1813	187-	Assessor.
„ Anders	1801	1821	1857	Komminister i Öfra Ullerud.
„ Oskar	1810	1831	1869	Kollega i Stockholm.
„ Julius	1844	1866		F. D.
„ Anders Georg	1851	1869		F. K.
„ Hj. Torsten Jak.	1853	1871		Tagit med. til. ex.
Bredsberg, Erik	1755	1766	1809	Prest, afsked.
„ Olof	1759	1780	1809	Skolmäst. i Filipstad, afsatt.
„ Lars Denis	1789	1811	1825	V. häradshöfding.
Bredström, Jonas		1700	1714	Pedagog i Filipstad.
Brelin, Anders		1717	1718	Student.
„ Nils	1690	1717	1752	Kyrkoherde i Bolstad.
„ Peter	1781	1807	1867	Kyrkoherde i Gilberga.
„ Per Olof Teodor	1831	1854		Landtbrukare.
Bresbolius, se Presbolius.				
Brevikius (Berichius). Anders		1637		Magister.
Brink, Jonas	1712	1739	1767	Kyrkoherde i Amäl.
„ Anders		1743	1753	Prest.
„ Carl Olof	1812	1831		Juris kand., v. häradshöfd.
„ Jonas Elof	1814	1841		Komminister i Filipstad.
„ Jonathan	1824	1847		Häradsskrifvare.
Brisman, Nils Maur. Timoleon	1829	1852		M. L.
„ Fr. Svante Camillus	1826	1852	1860	Tagit jurid. ex.
„ Aug. Lorenz Adrian	1840	1859		Prest.
Brodell, Anders Niklas	1799	1819		
Broman (Brunius), Erland	1632	1647	1693	Superintendent.
„ Johan	1664	1682	1692	Löjtnant (ryttmästare).
„ Carl	1666	1682	1722	Lagman i Angermanland.
„ Erland		1682	1736	Lagman i Östergötland.
Broqvist, Johan Alfred	1838	1857		Landskontorist.
Broström, Nils	1736	1759	1784	Pastoratsadjunkt i By.
„ Nils Gabriel	1755	1774	1824	Kyrkoherde i Köln.
„ Nils	1753	1776	1785	Prest.
„ Gustaf	1754	1776	1811	Kyrkoh. i Söderala i Ups. st.

	född	stud.	död	
Broström, Adolf		1784		
„ Lars Gustaf	1792	1814	1847	Prest.
„ Aron	1850	1874		Student.
Brottz, se Bråttz.				
Bruce, Olof	1768	1787		Bergsman.
Brummer, Magnus Henrik	1735	1751	1790	Öfverjägmästare i Halland.
Brun, Gustaf		1654		
„ Gudmund		1657		Lagmansfogde.
„ Nils		1716	1733	Stadsfiskal i Karlstad.
Brunell, Kristofer		1663	1704	Stadssekret. i Sthm, rådman.
Brunius, Kristofer		1601	1624	Kyrkoherde i Ölme.
„ Kristofer		1609		Prest.
„ Sven		1609	1645	Kyrkoherde i Kiln.
„ Daniel		1619	1628	
„ Johan		1625	1674	Komminister i Kiln.
„ Daniel		1628		
„ Anund		1631	1647	Prest, afsatt.
„ Gabriel		1633		
„ Erland, se Broman.				
Brunstadius, Daniel		1647		
Brunsell, Johan	1720	1740	1771	Borgmästare i Trosa.
Brunskogius, Nils	1615	1635	1677	Kyrkoherde i Brunskog.
Brunsson, Carl	1844	1862		V. härads höfding.
Brunström, Nils		1707		Borgare i Filipstad.
Bruse, Nils	1734	1752	1765	Prest.
Brynteson, Olivier	1851	1876		Student.
Bryntonius, Carl		1676		Komminister i Ör.
Bråberg, Adam	1846	1868		Komminister i Jernskog.
Bråttz, Johan		1625	1678	Komminister i Nyed.
„ Johan		1659		
Bröms, se Liljesträle.				
Buskerus, Sven		1633		
Byström, Olof	1722	1757	1788	Sockenadjunkt i Kila
„ Johan		1762		Handlande i Filipstad.
Bägenholm, Johan	1751	1770	1813	Possessionat.
„ Fredrik	1793	1812	1865	M. D.
„ Jakob	1799	1819	1842	M. D.
„ Carl Herman	1828	1846		Kollega i Arvika.
„ Jakob Oskar	1833	1853		V. kommissionslandtmätare.
„ Gust. Fr. Ehrenfr.	1834	1856		Resepostexpeditör.
Bäckelin, Olof	1804	1825	1856	Prest.

	född	stod.	död	
Bäckman, Nils	1809	1832	1860	Bruksförvaltare.
Bäfverfelt, Petrus	1607	1625	1669	Justitiepresident i Göteborg.
* Bähr, Henrik Daniel v.	1721	1741	1795	Mantalskommisarie.
Bäärnhjelm, Georg Mauritz	1853	1873		Tagit jurid. ex.
Böngren, Nils	1683	1704	1723	Brukspatron.
„ Torsten		1707		Löjtnant.
„ Carl		1716	1718	Student.
Börjeson, Johan	1818	1839	1870	Rådman i Wenersborg.
„ Jan Bruno	1855	1874		Student.
Cahling, Johan Axel	1840	1860		Komminister i Ör,
Calonius, Brynte		1629	1674	Komminister i Köln.
Calman, Peter	1670	1691	1717	Notarie i Stockholm.
Caloveus (Colovius), Per		1656		
Caméen, Daniel	1625	1644	1692	Borgmästare i Stockholm.
„ Erland	1631	1645	1670	Sekreterare i Göta hofrätt.
„ Erik		1655	1696	Rådm. o. bankkommisarie.
„ Bengt	1635	1655	1704	Superintendent i Karlstad.
„ Carl		1655		Kapten.
„ Sven	1667	1685	1729	Biskop i Westerås.
„ Erland von	1670	1687	1729	Assessor.
Camenhjelm, Sven	1658	1671	1708	Prof. i Pernau, landtdomare i
Camensköld, Carl	1709	1721	1741	Löjtnant. [Lifland.
Camoenius (Elfdalius), Sven	1588	1606	1666	Superintendent i Karlstad.
„ se Caméen.				
Camitz, Matthias	1654	1670	1689	Rådman i Kristinehamn.
„ Gustaf	1672	1686	1710	Komminister i Rudskoga.
„ Olof	1677	1691	1697	Landsfiskal i Westergötland.
„ Johan	1720	1732	1779	Brukspatron.
„ Göran	1722	1732	1785	Brukspatron.
„ Nils Johan	1748	1759	1789	Hofauditör.
„ Göran	1750	1759		Brukspatron.
„ Johan	1752	1766	1811	Brukspatron.
„ Per	1755	1766	1819	Brukspatron.
„ Klas Jakob	1753	1770	1823	Possessionat, bonde.
„ Carl Göran	1762	1773	1790	Brukspatron.
„ Johan	1772	1792	1796	
„ Georg		1803		Brukspatron.
„ Konrad		1803		Brukspatron.
„ Markus	1790	1804	1862	Brukspatron.
„ Johan Konrad	1796	1809		Brukspatron.

	född	stud.	död	
Camitz, Konrad Ludvig	1821	1840		Landbrukare.
Canuti, Olof, se Carolstadius.				
„ Per „				
Canutius, Johan	1635	1656	1702	Kyrkoherde i Wanlingebo (Götaland).
„ Israel, se Carolstadius.				
Carlbeck, Johan		1688	1696	Komminister på Hammarön.
Carlberg, Johan	1638	1655	1701	Biskop i Göteborg.
„ Birger	1640	1656	1683	Kyrkoherde i Kristinehamn.
„ Johan Peter	1816	1838		Komm. i Hütis i Finland.
„ Johan Peter	1819	1838		
„ Axel Fritiof	1836	1854		
„ Emil Alexander	1845	1869		Prest.
Carlbom, Elias		1712	1746	Kanslist i banken.
Carlén, Johan	1756	1778	1826	Komminister i v. Ed.
Carlgren, Jakob		1671	1681	Schouthynacht.
„ Johan		1726	1754	Bruksbokhållare.
„ Johan	1759	1783	1815	Komminister i Karlstad.
„ Erik Gustaf	1791	1816	1823	Prest.
„ Halvard Magnus	1799	1820		«I Amerika».
Carlgrund, Johan		1688	1692	Student.
„ Erik	1672	1699	1731	Kyrkoh. i Arvika, prost.
„ Erland	1719	1741	1750	Magister.
Carlhamm, Johan	1705	1729	1755	Komminister i Roggerd.
Carlheim, Håkan	1660	1677	1729	Assessor i kommerskolleg.
„ Sven, se Gyllensköld.				
„ Bengt Gustaf	1695	1701		Löjtnant.
Carlhjelm, Gust., se Carlholm.				
Carlhoff, Magnus (Carllöf)		1682	1709	Sekreterare i banken.
Carlholm, Erik		1670	1677	Löjtnant.
„ Gustaf, adlad (ej introd.) Carlhjelm	1657	1676	1692	Professor i Dorpt, assessor.
Carlind, Olof		1667		
Carling, Gustaf	1812	1832	1870	Possessionmt.
„ Jan Peter	1815	1835	186-	T. f. häradskrifvare.
Carlus, Anders		1641	1660	Kyrkoherde i Köln.
Carlund, Jonas		1685	1697	Prest.
Carllöf, Magnus, se Carlhoff.				
Carlman, Sander		1667		«Plus satis evectus».
„ Per		1669	1698	Sockenadjunkt i Segerstad.
Carlmark, Håkan	1663	1680	1723	Kyrkoh. i Gilberga, prost.

	född	stud.	död	
Carlmark, Arvid	1665	1685	1711	Landtmätare.
„ Gustaf	1667	1686	1690	Student.
„ Sven	1672	1686	1709	Regementspastor.
„ Anders		1769		Stadsfiskal i Örebro.
„ Johan Peter	1792	1815		Kamrer.
„ Hugo Richard Laur.	1836	1856		Kammarskrifvare.
„ Gustaf Bastold	1841	1860		Löjtnant.
Carlqvist, Jonas	1721	1740	1769	Rådman i Karlstad.
„ Peter	1788	1803	1810	Prest.
„ Anders Gustaf	1828	1848		Komminister i v. Ed.
„ Carl Mauritz	1831	1850		Komm.landtmätare.
Carlroth, Nils		1670	1703	Kyrkoherde i Sillerud.
„ Nils		1709		Kanslist.
„ Jonas		1714	1760	Kassör i banken.
Carlsson, Carl Filip	1826	1847		F. D., grufvingeniör.
„ Carl	1837	1855	1873	Bergshruksidkare.
„ Carl Ludvig	1844	1867		Kollega i Amäl.
Carlstadius, Bengt		1615	1643	utn. Kyrkoh. i Sillerud.
„ Algot		1620	1633	Assessor i Abo Hofrätt.
„ Brynte		1638		Rektor i Dorpt.
Carlstedt, Johan	1663	1690	1700	Kollega i Karlstad.
„ Salomon		1690	1699	Student.
„ Nils		1737		
„ Erik	1754	1780	1828	Komminister i Grafva.
Carlstein, Erik Magnus	1805	1825	1834	Konrektor i Stockholm.
Carlsten, Lars		1736	1762	Handlande i Karlstad.
„ Torsten	1718	1739	1781	Kapten.
Carlstrand, Erik	1793	1814	1838	Kyrkoherde i Brunskog.
„ Erik Johan	1831	1851	1867	F. d. handelsbokhållare.
Carlström, Bengt, se Tigerhjel.				
„ Sven	165-	1663	1683	Sekreterare hos enkedrott., geheimeråd.
„ Gustaf	1726	1748	1787	Komminister i Fryksände.
Caroli, Jesper		1641		
Carolinus, Magnus		1659	1710	Lektor, prost öfv. Näs härad.
Carolstadius, Johan		1606	1628	Kyrkoherde och prost i Flo- da (Södermanland).
„ Lars		1606		Mag., borgmäst. i Filipstad.
„ Sigfrid		1610	1613	Student.
„ Petrus, se Bäfverfelt.				
„ Israel (Canutius)		1626	1662	Kyrkoherde i Filipstad.
„ Salomon	1610	1632	1681	Borgmästare i Karlstad.

	född	stud.	död	
Carolstadius, Olof (Canuti)	1633			Legationssekreterare.
" Anders	1613	1636		
" Knut	1617	1638		
" Gabriel		1642		
" Olof Olavi		1644		(Blef stud. i Åbo 1640).
" Brynte		1646		Officer.
" Jonas Jordani		1649		
" Tol		1649		Civil tjänsteman i Bergslagen.
" Anders		1649		
Cederbaum, Magnus	1720	1722		Student.
Cederholm, Johan		1680	1713	Kyrkoherde i Nor.
Cederlöf, Erik	1712	1737	1765	Komminister i Kila.
Cedermark, Peter		1701		Underofficer.
Cederqvist, Aron	1673	1700	1738	Komminister i Sillerud.
" David	1680	1706	1737	Kollega i Karlstad.
Chenon, Johan (Dionysius)	1659	1677	1741	Kyrkoherde i Kila.
" Dionysius	1676	1694	1740	Kyrkoh. i Filipstad, prost.
" Bengt		1708	1710	Student.
" Dionysius	1717	1731	1780	Kunglig räntmästare.
" Johan	1724	1733	1773	Konstapel.
" Leonard Johan	1732	1749		Tullförvaltare.
" Dionysius	1746	1765	1806	Komminister i Dalby.
" Jonas	1785	1808	1826	Lektor i Karlstad.
" Bruno Dionysius	1821	1840		Kollega i Åmål.
" Axel Walfrid	1823	1841		Brukspatron.
" Jonas	1826	1843		Student.
Chersonius, Per		1649		Student († i Rölunda).
Christierni, Martin		1634		
" Daniel		1637		
Christophori, Bengt		1634		
Claréen, Gabriel	1665	1689	1712	Lektor i Karlstad.
" Gustaf	1708	1729	1751	Handlande i Karlstad.
" Anders	1712	1733	1792	Sekreterare.
" Per	1712	1740	1783	Konsistoriänot. i Karlstad.
Clarenius, Carl, se Bryntonius.				
Clareus, Erik	1789	1808	1841	Kyrkoherde i Millesvik.
" Johan Fredrik	1827	1848		M. D.
Clarholm, Henrik		1781		
" Nils Gustaf	1822	1847	1869	Komminister i Frendefors.
" Johan Edvard	1838	1858		Kanrer.
Carlstedt, Erik (Carstedt)		1706		Artillerist.

	född	stad.	död	
Clarström, Jöns	1736	1760	1812	Sockenadj. i v. Emtervik.
Claudii, Olof		1631		
„ Catullus		1634		
„ Teodor, se Lindtman.				
Cleverus, Erik, äfven Klöve		1640	1678	Komminister i Bolstad.
„ Lars	1620	1644	1686	Lektor i Skara.
Collberg, se Kollberg.				
Colliander, Carl Gust. Alexis	1836	1855	1864	Underløjtnant.
Collin, Nils	1677	1695	1742	Komminister i Ölme.
„ Nils	1714	1733	1783	Brukspatron.
„ Gustaf	1719	1739	1795	Kanslist.
„ Olof		1847		Öfverstyrman.
Collinson, Per, se Lundberg.				
Collvin, Henrik Edvard	1851	1870		M. K.
Colonius, Per, se Calovius.				
Cornell, Johan	1751	1771	1790	Sockenadjunkt i Steneby.
Coronæus, Olof		1672		Styckjunkare.
Corylander, Per		1625		Prest.
Costa, Manoel Joas da Silva e	1837	1852		
Cron, Peter Henrik	1814	1835		
„ Johan Olof	1818	1838	1868	M. D.
Croneborg, Johan Ulr. Wilh.	1826	1843		Brukspatron.
„ Henr. Ulrik Hj.	1830	1846	1876	Brukspatron.
Cronmark, Daniel (Faxelius)	1634	1650	1705	Assessor.
Cygnæus, Lars		1611	1634	Lektor i Nyköping, utn. assessor i Åbo, halshuggen.
„ Brynolf		1621	1658	Kyrkoherde i Holmedal.
„ Anders	1607	1629	1641	Prest, v. kollega i Karlstad.
„ Nils (Hagelius)		1645	1667	Kyrkoherde i Tüsse.
„ Olof (Cygnelius, Cygnell)		1655		Rådman i Stockholm.
„ Gabriel, se Högmark.				
Cygnelius, Anders		1670		
Dahl, Magnus	1760	1776	1788	Landtmätare.
„ Sven Abraham	1803	1815		
„ Gustaf Leonard	1801	1817		
Dahlbeck, Erik	1786	1812		Not. Publ. i Stockholm.
Dahlberg, Olof	1723	1736	1787	Kyrkoherde i Kroppa.
„ Erik		1742	1777	Bruksidkare.
„ Carl Elof	1801	1825		Løjtnant.

	född	stud.	död	
Dahlfelt, Anders (Björkman)	1689	1706	1738	Major.
Dahlgren, Erik		1682		Borgmästare i Piteå.
„ Johan		1720	1742	Fältprost.
„ Johan Israel	1801	1821	1827	Prest.
„ Nils Fredrik	1805	1827	1850	V. häradshöfding.
„ Carl Johan	1815	1834	1848	Prest.
„ Fredrik August	1816	1834		Protokollsekreterare.
„ Rudolf Magnus	1843	1862		Gymnastiklärare.
„ Joh. Bartold Edv.	1844	1863		Brukspatron.
„ Sven Fredrik	1849	1867		F. D.
„ Erik Wilhelm	1848	1867		Kanslist.
Dahlman, Sven		1696	1717	Utn. kyrkoherde i Åmål.
„ Peter	1707	1730	1783	Komminister i v. Ed.
„ Nils	1709	1730	1764	Rådman i Karlstad.
„ Johan	1711	1734	1781	Komminister i Jernskog.
„ Sven	1793	1817	1842	Komminister i Östmark.
„ Carl Johan	1813	1833	1844	Student.
„ Nils	1817	1836	1861	M. D.
„ Sven	1821	1842		«Wadstena hospital».
Dahlstjerna, Gunn. (Eurelius)	1661	1677	1709	Öfverdirektör.
Dahlström, Carl		1835	1760	Arrendator.
„ Johan Henrik	1784	1807	1828	Kamrer.
Dalén, (Sven Johan		1800	1822)	
„ Lars Magnus	1802	1822		Komminister i Töcksmark.
„ Lars Jonas Mauritz	1837	1861		Komminister i Ny, i By.
Dalin, Erik		1722	1743	Stadsfiskal i Kristinehamn.
„ Lars (Dälder)	1718	1744	1789	Sockenadjunkt i Ör.
„ Anders		1774		Pedagog i Stockholm.
„ Jakob Reinhold	1800	1824		Tagit jurid. ex.
Dalius, Sven	1604	1623	1693	Kapten.
Danell, Anders	1792	1814	1823	Prest.
Danielsson, Johan Wilhelm	1760	1784	1811	Prest.
„ Daniel	1825	1848		Läroverksadj., possessionat.
„ Aron	1852	1876		Student.
Deigenius, Per		1647		
Dejenberg, Sven	1658	1677	1723	Komm. i Råda i Elfdalen.
„ Johan		1701		Student.
„ Sven	1689	1712	1761	Komm. i Råda i Elfdalen.
Denerson, Henrik (Fernbom)	1725	1743	1785	Sekreterare.
Delin, Johan Gustaf	1831	1854	1875	V. häradshöfding.
Dimberg, Anders	1746	1766	1800	Komminister i Wäse.

Dimberg, Johan	1751	1771	1805	Komminister i Bro.
Dionysius, Johan, se Chenon.				
Djurén, Torsten		1741		Sjöman.
Donis, Jakob Marius	1730	1750	1790	Tullöfverinspektör.
Donner, Sven (Dunner)		1679		Regementspastor.
Drake, Hampus Axel Gustaf	1806	1822		V. häradshöfding.
Drysnerus, Sven		1620	1667	Kyrkoherde i Bolstad.
„ Johan		1652		
Dunner, Sven, se Donner.				
Dusinius, Mikael		1646	1681	Kyrkoherde i Holmedal.
„ Olof		1680	1714	Komminister i Frändefors.
„ Lars		1680	1719	Kyrkoherde i Silbodol.
„ Samuel	1664	1680	1690	Komminister i Rudskoga.
Dälder, Lars, se Dalin.				
Döbeln, Ernst Joh. Jakob v.	1843	1864		Löjtnant.
Dümle, Carl Joh. Gustaf A:n	1861	1871		Tagit jurid. ex.
Echstedt, Bengt v. (Ekstedt)	1723	1743	1794	Assessor.
„ Johan Gustaf von	1763	1778	1815	Löjtnant.
Edberg, Erik, se Ilbergius.				
„ Johan		1673		Regementspastor.
„ Olof		1675	1685	Håndlande i Filipstad.
„ Olof		1729	1772	Komminister i Wäse.
„ Erik	1735	1758	1790	Prest.
„ Henrik		1758	1772	Prest.
Edell, Johan	1784	1809	1846	Komminister i Karlanda.
„ Emanuel	1825	1848		Komminister på Hammarön.
Edén, Johan Engelbrekt	1807	1832		Komminister i Ransäter.
„ Anders Botvid	1853	1873		Student.
Edenius, Jordan	1624	1641	1666	Professor i Upsala.
„ Nils		1653	1670	Komminister i Karlstad.
„ Magnus Gabriel	1663	1679	1701	Kyrkoherde i St. Mellösa.
Edenström, Matthias		1703		Löjtnant.
Edgren, Johan Fredrik	1797	1816	1870	Kyrkoherde i Morup.
„ Adolf Fredrik	1801	1819	1840	Brukspatron.
„ Johan Gustaf	1802	1819	1830	Magister, brukspatron.
„ Per Adolf	1802	1820		M. D.
„ August	1807	1825		Ryttmästare.
„ Wilhelm	1809	1827		Löjtnant.
„ Carl	1808	1828	1861	Kyrkoherde i Torp.
„ Lars	1804	1829		Kyrkoherde i Kila.

	född	stud.	död	
Edgren, Johan Niklas	1810	1829	1839	M. D.
„ Erik Gustaf	1811	1829		Prest.
„ August Hjalmar	1840	1858		Löjtnant.
„ Alexander Walfrid	1838	1860		Pastoratsadjunkt i Kila.
„ Carl Leonard	1843	1860	1861	Student.
„ Anders Bernhard	1842	1862		Komminister i By.
„ Johan Richard	1847	1867		Komminister i Ferglanda.
„ Johan Gustaf	1849	1871		M. K.
Eding, Lars	1660	1678	1685	V. häradshöfdling.
„ Johan	1672	1686	1736	Possessionat.
Edlund, Axel Andersson	1849	1875		Student.
Edman, Alfred	1833	1851		
Edner, Olof	1686	1717	1752	Komminister i Hügäsa.
„ Olof	1780	1807	1831	Komminister i Frykerud.
Edquist, Lars		1718	1750	Komminister i Gåsborn.
„ Per	1732	1753	1787	Komminister i Gåsborn.
„ Per	1786	1810	1833	Komminister i Brattfors.
„ Elof Esaias	1822	1840		F. D., boktryckare.
„ Per Adolf	1825	1849		Länsman.
Edsberg, Per	1807	1830		Landskanslist.
Edstedt, Per		1740	1764	Sockenadjunkt i Bolstad.
Edstenius, Erasmus, se Edström.				
Edström, Erasmus	1652	1674	1695	Komminister i Kila.
„ Nils	1680	1705	1725	Kollega i Karlstad.
„ Johan	1684	1712	1744	Lektor i Karlstad.
„ Leonard Johan		1741	1766	
Ehrencrona, Sam. Joh. Gammal	1844	1864		1 S. Amerika.
Ehrenstam, Lars (Eneroth)	1681	1699	1744	Hofrättsråd.
Ehrensärd, Fredr. Ad. Wilh.	1835	1854		Kapten.
Ehrling, Martin	1847	1871		Prest.
Ek, Olof (Milander)		1655		Regementsquarttermästare.
„ Daniel (Milander)		1655	1692	Borgmäst. i Karlstad, afsatt.
„ Lars	1637	1658	1713	Kyrkoherde i Ör.
„ Bengt Henrik	1713	1730	1767	Brukspatron.
„ Lars Daniel	1721	1733	1746	Konduktör.
„ Abraham	1746	1766	1768	
„ Carl Johan	1756	1775	1796	Bruksinspektör.
„ Laurentius Rufus	1852	1871		F. K.
Ekeblom, Olof	1744	1768	1780	Sockenadj. i Gunnarskog.
„ Anders	1815	1840	1862	Pastoratsadjunkt i Ertmark.
Ekebon, Joel		1636		Utn. stadsnotarie i Örebro.

	född	stud.	död	
Ekebon, Gustaf	1617	1636	1682	Borgmästare i Kristinehamn.
„ Erik	1618	1636		«Insignis nequam».
„ Magnus	1643	1663	1696	Borgmästare i Kristinehamn.
„ Anders	1678	1697	1724	Brukspatron.
Ekegren, Johan Jakob	1847	1867	1869	Student.
Ekelund, Anders	1671	1692	1724	Komm. i Arvika och Elgå.
„ Johan		1707	1708	Student.
„ Daniel	1708	1731	1760	Komminister i Gunnarskog.
„ Jonas	1712	1731	1784	Komminister i Gräsmark.
„ Peter	1714	1735	1779	Kyrkoherde i Frändefors.
„ Lars	1721	1748	1786	Kyrkoherde i Ed.
„ Olof	1745	1765		Possessionat.
„ Olof	1753	1771	1822	Landtbrukare.
„ Daniel	1754	1772	1834	Fältkamrer.
„ Peter	1756	1772	1818	Kyrkoherde i Frändefors.
„ Sven	1749	1773	1819	Komminister i By.
„ Peter	1780	1803	1808	Bruksinspektör.
„ Magnus	1781	1804	1808	Prest.
„ Lars Magnus	1792	1806	1871	Brukspatron.
„ Johan Fredrik	1788	1807	1811	Student.
„ Daniel	1793	1812		M. D.
„ Carl	1795	1812	1825	
„ Johan Henrik	1798	1818		Brukspatron.
„ Daniel	1811	1831		M. D.
„ Josef Gustaf	1814	1832	1839	Aflagt jurid. ex.
„ Lars Johan Fritiof	1825	1845		Häradsskrifvare.
„ Magnus Daniel	1828	1849	1845	E. o. kanslist.
„ August	1843	1868		
Ekelöf, Anders		1705		Klockare vid Katarina i Stockholm.
„ Lars	1729	1754	1798	Komminister i Dalskog.
Ekenberg, Sven	1677	1705	1757	Komminister i Hesselskog.
Ekendal, Per	1762	1781	1827	Kyrkoherde i Ölme.
„ Johan Oskar	1813	1832	1863	Häradsskrifvare i Höjentorp i Westergötland.
Ekerman, Johan Gustaf	1774	1793		Hofrättsråd.
„ Anders	1783	1799	1834	Brukspatron.
„ Nils Fredrik	1814	1834	1873	Stadskamrer.
Ekeröth, Nils Robert	1834	1858	186-	E. o. kammarskr., gardist.
Ekman, Johan		1675		Student.
„ Jonas	1663	1683	1731	Kyrkoherde i Sillerud.

	född	stud.	död	
Ekman, Bengt	1688	1705		Skolmästare i Kristinehamn.
„ Lars	1693	1709	1732	Utn. kyrkoherde i Rudskoga.
„ Jonas		1719	1736	Notarie i kammarrätten i Stockholm.
„ Peter	1708	1727	1777	Kyrkoherde i Nor.
„ Daniel	1730	1751	1795	Kyrkoherde i Blomskog.
„ Anders	1735	1754	1791	Borgmästare i Åmål.
„ Emanuel	1738	1756	1801	Professor i Upsala.
„ Johan Didrik	1743	1762	1796	Kronofogde.
„ Anders	1777	1795	1800	E. o. Kanslist.
Ekmansson, Olof	1727	1741		Ausk. i Bergskoll., artillerist.
Ekner, Johan Gustaf	1828	1849	1877	Handlande.
Ekstedt, Bengt, se v. Echstedt.				
„ Jakob	1745	1766	1829	Komminister i Frykerud.
„ Johan	1746	1766	1786	Komminister i Frändefors.
„ Erik Kristian	1753	1774	1826	Komminister i Frändefors.
Ekström, Anders		1749	1754	Student.
„ Nils	1745	1766		Bergsman.
„ Olof	1755	1773		Bergsman.
„ Nils	1785	1798	1870	Häradsh. o. kronofogde i rysk tjänst vid Torneå.
„ Anders Gustaf	1776	1801	1853	Komminister i Kiln.
„ Carl Joh., se Ekströmer.				
„ Emil Edvard	1814	1835	1858	Prest.
„ Axel Rob. Nikolaus	1830	1838	1856	Tagit med. filos. ex.
„ Carl Axel August	1829	1850		Kronofogde.
Ekströmer, Per	1774	1793	1836	Komminister i Wisnum.
„ Carl Johan	1793	1815	1860	M. D., generaldirektör.
Ekvall, Daniel	1749	1764	1815	
„ Henrik Ambrosius	1792	1811		Ausk. i Göta hofrätt.
Eldin, Per Leopold	1829	1857		Komminister i Ny.
Elfdalius, Sven, se Camoenius.				
„ Jonas		1620	1673	Kyrkoherde i Elfdalen.
„ Joh., se Wallmoenius				
Elfgrén, Carl Wilhelm	1847	1870		Prest i Hernösands stift.
„ Anders Fredrik	1842	1871		Prest.
Elfsberg, Peter		1692		Bergsman.
Elfstrand, Leo Konstantin	1813	1832	1852	Hofrättsnotarie.
Elfvedal, Erik	1634	1652	1677	Professor i Lund.
„ Lars		1652	1716	Kyrkoherde i Tüsse.
„ Bengt, se Elfvendal.				

	född	stöd.	död	
Elfvendal, Bengt (Elfvedalius)	1655	1699		Borgmästare i Narva.
„ Knut Olof	1816	1834	1838	Student.
Elg, Peter,		1686		Kapten.
Elgström, Gustaf	1786	1802	1852	M. D.
Eliasson, Anders	1844	1863		M. K.
Eliason, Rafael		1774		Gästgifvare i Dykälla.
Elowson, Gullbrand	1836	1856		Lektor.
Emzelius, Jonas	1654	1671	1695	Kyrkoherde i Wisnum.
Emzén, Erik	1680	1706	1747	Kyrkoherde i Ed.
„ Matthias	1690	1716	1740	Prest.
Emzenius, Amund		1654		Komminister i Glafva.
Enander, Halvard		1634	1685	Kyrkoherde i Ed.
Enbom, Henrik	1742	1760	1763	Ausk. i Göta hofrätt.
„ Lars	1760	1781	1829	Kyrkoherde i Ferglanda.
Eneroth, Lars, se Ehrenstam.				
„ Carl Fredrik	1816	1835		Possessionat.
„ Ture Leonard	1817	1835		M. L.
Engblad, Sven	1766	1789	1809	Skolmästare i Åmål.
Engelbrecht, Henrik	1645	1662		Tullinspektör.
Engelgren, Georg	1743	1768	1809	Brukspredikant i Elfsbacka.
Engholm, Magnus		1697		Student.
„ Adolf	1762	1783	1829	Brukspatron.
„ Axel	1764	1783	1800	Possessionat.
„ Anders	1767	1786	1832	Brukspatron.
„ Jonas Johan	1799	1819	1867	M. D.
Engstedt, Per	1731	1760	1800	Prest.
Enhörning, Nils		1707	1710	Student.
Erasmi, Per, se Corylander.				
„ Carl Gustaf		1734	1777	Brukspatron.
Erici, Anders, se Hästhufvud.				
„ Olof, se Tilaceus.				
„ Nils		1628		
„ Lars		1628		
„ Magnus, se Liver.				
„ Erik		1631		
„ Per, se Holm.				
„ Gabriel, se Carolstadius.				
Erichsson, Anders	1772	1797	1831	Kyrkoherde i Hyby (Skåne).
Eriksson, Erik	1796	1821	1841	Prest.
„ Erik Gustaf	1822	1842	1854	Löjtnant.
„ Bengt Johan	1829	1849		Häradsskrifvare.

	född	stud.	död	
Eriksson, Johan Teodor	1831	1850	1865	V. häradshöfding.
„ Olof Adolf	1834	1855		M. L.
„ Anders Peter	1854	1876		Student.
Erlandi, Zakarias	1587	1610	1619	Kollega i Karlstad.
Ertman, Johan Henrik	1729	1740	1775	Brukspatron.
„ Carl Fredrik	1730	1740	1749	Student.
Eskilli, Jonas		1615	1654	Kyrkoherde i Högåsa.
Eurelius, Torsten	1660	1677	1699	Kyrkoherde i Amal.
„ Gunno, se Dalstjerna.				
„ Anders	1664	1679	1697	Skolmästare i Kristinehamn.
Eurén, Erik (Frykbom, Eurenus)	1682	1702	1722	Skolmästare i Kristinehamn.
„ Lars	1720	1738	1778	Direktör.
„ Erik	1722	1746	1793	Lektor i Karlstad.
„ Magnus	1763	1779	1824	Lektor i Karlstad.
„ Gabriel	1768	1783	1806	Expeditionssekreterare.
„ Erik Daniel	1798	1819	1826	E. o. notarie i Svea hofrätt.
„ Magnus Gabriel	1800	1819	1829	Kammarskrifv. i Stockholm.
„ Justus Ludvig	1806	1825		Häradshöfding i Falun.
Eurenus, Erik, se Eurén.				
Fabrin, Johan		1675	1717	Kyrkoherde i By, afsatt.
„ Johan	1689	1717	1734	Lektor.
Fager, Peter		1705	1713	Kapten.
Fagergren, Johan	1802	1824	1873	Kyrkoherde i Holmedal.
„ Carl Arvid	1833	1855		Landtbrukare.
Fagrellius, Ragvald		1646	1691	Kyrkoherde i Brunskog.
„ Johan, se Fagrell.				
Fagrell, Johan		1680	1692	Utn. skolmästare i Kristinehamn.
„ Johan	1697	1717	1725	Utn. Komm. i Gåsborn.
Fahlbeck, Anders	1747	1760		Bergsfogde.
„ Erik	1755	1768	1787	Bergsfogde.
„ Johan	1786	1807		
Fahlenius, Carl Fr., se Fallén.				
Falk, Erik	1597	1645		Kyrkoherde i By.
„ Sven	1625	1643		Komminister i Gilberga.
„ Torsten	1626	1642		Kyrkoherde i Sillerud.
„ Sven	1626	1655		Kyrkoherde i By.
„ Daniel	1642	1671		Kyrkoherde i Holmedal.
„ Olof	1642	1672		Kyrkoherde i By.
„ Daniel		1656		

	född	stud.	död	
Falk, Lars		1664		
„ Gabriel		1680	1724	Komminister i Frykerud.
„ Anders		1725		Student.
„ Johan Eskil		1734	1743	
„ Gustaf Magnus	1719	1734	1788	Kapten.
„ Gottfrid	1750	1775	1818	Kyrkoherde i Kristinehamn.
„ Bror Hjalmar	1826	1846		Rådman och magistratssekr. i Karlstad.
„ Herman Gustaf	1840	1858		Läroverksadj. i Karlskrona.
„ Emil Albert	1853	1873		Landtbrukare.
Falkovius, Sven		1627		
Fallén, Carl Fr. (Fahlenius)	1764	1783	1830	Professor i Lund.
Faurelius, Sven	1616	1647	1696	Landtbrukare.
Faxelius, Sven	1589	1612	1664	Kyrkoherde i Kila.
„ Kristofer	1627	1648	1679	Kompastor i Svanskog.
„ Erland	1629	1648	1691	Kyrkoherde i Kila.
„ Anund		1650		«securi percussus».
„ Daniel, se Cronmark,				
Faxell, Carl		1679	1692	Komminister i Högsäter.
„ Sven	1661	1680	1728	Kyrkoherde i Käln.
„ Henrik	1683	1699	1700	Student.
„ Erland	1696	1716	1754	Kyrkoherde i Karlskoga.
„ Bengt	1711	1731	1787	Minister.
„ Johan	1713	1731	1770	Justitiarie i Filipstad.
„ Johan	1717	1743	1789	Stadskassör i Karlstad.
„ Sven	1735	1753		Handl. och hospitalssysslo- man i Karlstad.
Faxstadius, Bengt		1659		
Fegersten, Elias	1700	1723	1769	Komminister i Ferglanda.
„ Anders	1705	1730	1767	Komminister i Sillerud.
„ Johan	1712	1739	1782	Komminister i Bro.
Femestadius, Bengt		1646		
Fergillander, Bengt		1606	1637	Kyrkoherde i Ferglanda.
„ Jonas		1613	1654	Kyrkoherde i Ed.
„ Martin		1615	1640	Kyrkoherde i Hesselkog.
„ Halvard		1631	1681	Kompastor i Ljunghem i Westergötland.
„ Arvid		1634		
Ferlin, Johan	1813	1841		Kyrkoherde i Ferglanda.
Fernbom, Henr., se Denisson.				
Fernelius, Carl	1648	1667	1701	Kyrkoherde i Kroppa.

	född	stud.	död	
Fernelius, Daniel	1650	1669		Fiskal i bergskollegium.
„ Jonas		1671		
„ Israel	1661	1675	1688	Ausk. i Göta hofrätt.
Fernell, Anders	1688	1706	1743	Landssekret. i Helsingfors.
„ Daniel	1692	1708	1720	Student.
Ferner, Seved	1685	1702	1710	Student.
„ Göran	1687	1712	1741	Kyrkoherde i Nor.
„ Bengt, se Ferner.				
„ Jonas	1726	1743	1800	Häradshöfding.
„ Axel	1730	1749	1772	Konsul i Tunis.
„ Göran	1773	1787	1842	Häradshöfding.
„ Bengt	1777	1787	1828	Regementsskrifvare.
„ Jonas	1812	1829	1850	Possessionat.
„ Henrik	1818	1836		
Fernholm, Magnus		1701	1728	Kapellpredikant i Borgvik.
Fernmark, Peter		1758	1772	Prest.
Fernow, Erik (Fernaström)	1735	1755	1791	Prest.
Fernaström, Alexander	1669	1688		Kyrkoherde i Stehag.
„ Erik, se Fernow.				
Ferner, Bengt (Ferner)	1724	1743	1802	Professor.
Fjellman, Jonas		1664	1711	Kyrkoherde.
„ Nils	1708	1733	1761	Kyrkoherde i Bolstad.
„ Sven		1736	1760	Sockenadjunkt i Torp.
„ Nils	1745	1766	1789	«Destitutus sana mente».
„ Sven	1747	1766	1806	Expeditionssekreterare.
„ Anders	1792	1814	186-	Komm. i Bjurkärn, afsatt.
„ Matts	1796	1814	1869	Landtbrukare.
„ Bernhard	1850	1870		F. K.
Fineman, Carl Olof	1793	1813	1863	Skollärare i Stockholm.
Florelius, Sven	1684	1703	1742	Kyrkoherde i Holmedal.
„ Erik Magnus	1726	1739	1802	Kyrkoherde i Bolstad.
„ Sven	1779	1796	1802	Student.
„ Svante (Sven) Fr.	1804	1829	1867	Komminister i Kiln.
Floren, Gabriel	1650	1670	1705	Kyrkoherde i Nyed.
„ Bengt	1685	1699		Soldat.
„ Gabriel	1688	1699	1730	Kapten.
Florenius, Torsten		1649	1682	Kyrkoherde i Fränlefors.
Florin, Johan	1679	1703	1760	Komminister i Ransäter.
Florman, Carl Magnus	1826	1846		Auditör.
Flygge, Johan		1645		Mag., öfverinspektör öfver landttullarne 1674—9.

	född	stad.	död	
Flygge, Henrik	1646			Student.
„ Johan	1657	1645?		Dog i Rom vid dr. Kristi- nas hof.
Fogel, Nils	1659			
„ Håkan	1648	1665	1684	Prest.
Fogelberg, Per	1688	1710	1748	Kyrkoherde i Ferglanda.
„ Sven	1696	1710	1766	Kyrkoherde i Tösse.
„ Johan Gabriel	1732	1756	1820	Sergeant.
„ Sven	1739	1760	1804	Komminister i Eda.
Fogelgren, Carl Johan	1848	1868		Prest.
Fogelius, Torbjörn		1644		Postmästare i Karlstad.
„ Matthias		1645		
Folker, Håkan	1686	1712	1751	Borgmästare i Kristinehamn.
„ Håkan	1728	1753	1808	Kyrkoherde i Tösse.
„ Nils	1731	1753	1809	Sekreterare.
„ Håkan	1769	1790	1804	Kämmärsnotarie i Stockh.
Fonke, Lars		1716	1732	Kollega i Stockholm.
Fontelius, Arvid	1601	1627	1658	Komminister i Bolstad.
„ Lars	1606	1630	164-	Komminister i Ör.
„ Olof	1604	1633	1650	Komminister i Frändefors.
„ Halvard	1619	1633		Komminister i Ör.
Forsæus, Johan	1610	1634	1679	Kyrkoherde i Steneby.
„ Sigge		1645		
Forsberg, Nikolaus August	1832	1853		T. f. rektor i Wisby.
„ Lars Johan	1848	1868		M. K.
Forsell, Johan		1715		Stadsfiskal i Karlstad.
„ Gustaf	1695	1717	1755	Handl. och rådm. i Karlstad.
„ Johan		1741	1745	Student.
„ Bengt Gustaf	1726	1741	1769	Handl. och rådm. i Karlstad.
Forsén, Johan		1719	1729	Arrendator,
Forslund, Jakob	1735	1753	1806	Kansliråd.
„ Johan Jakob	1782	1796	1833	Kapten.
„ Carl	1797	1812		
„ Johan August	1834	1852		M. L.
Forsman, Bengt	1742	1765	1802	Prest.
„ Gottfrid	1759	1781	1823	Expeditionssekreterare.
„ Gottfrid	1808	1825	1830	Student,
Forssblad, Torger And. Gust.	1856	1875		Tagit med. filos. ex.
Forssell, Anders	1785	1808		Tagit med. fil. ex., bruks-
„ Ivar Teodor	1827	1846	1856	Prest. [läkare.
Franke, Ernst Jakob Julius	1843	1863		V. häradshöfding.

	född	stud.	död	
Franke, Ernst Reinhard	1849	1869		Student.
Fredriksson, Johan	1732	1746	1797	Borgmästare i Halmstad.
„ Fredrik	1844	1868		Komm. i Ölme, reg.pastor.
Frese, Axel Samuel De	1840	1861		Landskontorist.
„ Klas Otto De	1845	1862		Länsnotarie i Hernösand.
Freudenthal, Jakob Matthias	1799	1819		Kyrkoherde i Tösse.
„ Axel Olof	1836	1861		Docent, biblioteksaman. i Helsingfors.
Friberg, Olof		1733	1755	F. D., fabrikör, hållkarl.
„ Per	1719	1733	1775	Komminister i Wärmskog.
„ Berndt	1744	1766	1811	Komminister i Wärmskog.
„ Walfrid	1831	1850		M. L.
Friedländer, Josef Siegesmund	1800	1819	1858	M. D.
Fris, Jonas		1743	1771	Kapten.
Frisell, Fredrik Fabian	1820	1840	1876	Grosshandlare.
„ Per	1822	1846		Bandirektör.
Frostberg, Arvid		1679		
Frychius, Sven		1677	1694	Komminister i Dalskog.
„ Magnus	1710	1730	1745	Kollega i Karlstad.
„ Magnus	1729	1751	1811	Komminister i Östmark.
„ Johan		1761	1761	Student.
„ Nils	1766	1786	1827	Komminister i Sunne.
„ Svante (Sven Magn.)	1806	1825	1833	Tagit med. filos. ex.
Frydenius, Lars	1755	1781	1801	Hjelpare i Filipstads skola.
Frykberg, Anders		1682	1708	Komminister i Tösse.
„ Elof	1755	1781	1830	Komm. i Råda i Elfd.
Frykblom, Per	1759	1780	1800	Skolmästare i Filipstad.
Frykblom, Erik, se Eurén.				
„ Jonas	1681	1704	1753	Komminister i Nyed.
„ Jonas	1727	1745	1785	V. häradshöfding.
Frykholm, Magnus	1802	1824		Kyrkoherde i Millesvik.
„ Johan	1819	1838	1869	Lektor i Karlstad.
„ Nils Fredrik	1823	1842	1876	Major.
„ Carl Olof Ulrik	1830	1847	1854	Student.
„ Lars Magnus	1833	1851		Länsman.
Frykland, Jonas	1804	1830	1836	Prest.
Fryklind, Erik		1787	1795	Bruksinspektör.
Fryklund, Johan		1778		«Arg skälm.»
„ Johan	1855	1875		Student.
Frykman, Erik	1652	1671	1720	Kyrkoherde i Wäse.
„ Olof		1684	1691	Sockenadjunkt i Gräsmark.

	född	stnd.	död	
Frykman, Magnus Johan	1691	1714	1768	Kyrkoherde i Rudskoga.
" Jonas Gabriel		1718	1727	F. D.
" Sven	1700	1718	1742	Komminister i Frykerud.
" Erik	1726	1743	1794	Kyrkoherde i Rudskoga.
" Jonas Gabriel	1755	1776	1813	Kyrkoherde i Tösse.
" Johan Peter	1762	1782	1837	Vägmästare i Kristinehamn.
" Adolf	1796	1813	1857	Landtmätare.
" Tolf Otto	1801	1820	1857	Hofrättsnotarie.
" Sven Adolf	1807	1828		M. D.
" Johan Magnus	1810	1831	1853	M. D.
" Joh. Gabr. Natanael	1842	1860		M. L.
" Oskar	1846	1863		Pastoratsadjunkt.
" Carl August	1848	1872		Student.
Frykner, Sven	1670	1688	1734	Komminister i Tösse.
" Magnus		1706		Fänrik.
" Magnus	1698	1721	1764	Kyrkoherde i Wisnum.
Fryksell, se Fryxsell.				
Frykstam, Olof		1776		
Frykstedt, Jonas	1763	1784	1829	Kyrkoherde i Sunne.
" Jonas	1808	1825	1861	Kyrkoherde i Säby.
" Carl Johan	1814	1831	1856	Kollega i Stockholm.
Frykstrand, Anders	1807	1850	1870	Kyrkoherde i Ämäl.
Frykström, Gustaf		1689		
" Anders		1734	1755	Sockenadjunkt i Blomskog.
" Sven	172-	1744		Heidridare.
Frykvall, Anders	1774	1795	1808	Kollega i Karlstad.
Fryxell, Elof (Fryksell)	1684	1702	1751	Kyrkoherde i Wäse.
" Johan	1712	1730	1786	Kyrkoherde i Fryksdalen.
" Olof	1714	1731	1775	Kyrkoherde i Wäse.
" Matthias	1716	1732	1746	Kandidat, lifdrabant.
" Magnus	1717	1732	1747	Kandidat.
" Sven	1719	1737	1787	Kyrkoherde i Wäse.
" Fredrik	1724	1743	1805	Kamrer.
" Jöns	1725	1743	1799	Kyrkoherde i Högåsäter.
" Erland	1730	1749	1774	Kyrkoherde i Ölme.
" Magnus	1751	1772	1811	Kyrkoherde i Högåsäter.
" Matthes	1751	1772	1817	Kyrkoherde i Hesselskog.
" Eliof	1757	1773	1804	Bränneriåskäl.
" Axel	1765	1782	1834	Kyrkoherde i Sunne.
" Johan Jakob	1791	1811	1874	Komm. i Karlstad, afsked.
" Johan	1791	1812	1847	Löjtn. rådman i Kexholm.

	född	stud.	död	
Fryxell, Samuel	1794	1812		Lärare i Kristineh., afsatt.
„ Anders	1795	1813		Kyrkoherde i Sunne.
„ Fredrik	1804	1823	1839	Gymnasiadjunkt.
„ Olof	1806	1825		Kyrkoherde i Ör.
„ Gustaf Fredrik	1851	1871		Student.
Frödin, Sven	1796	1820	1873	Komminister i Ölme.
Fröding, Magnus	1779	1798	1828	Kyrkoherde i Espö.
„ Johan	1816	1836		Kyrkoherde i Wisnum.
„ Gustaf Ferdinand	1826	1845		Löjtnant.
„ Johan Bernhard	1834	1855		Brukspatron.
„ Bengt Rudolf	1836	1855		Brukspatron.
„ Johan Hjalmar	1851	1871		Prest.
Fundell, Per	1708	1733	1783	Komminister i Ölme.
Furuhjelm, Elis	1850	1874		Magister i Finland.
Fägervall, Johan	1770	1791		Auskultant i bergskoll.
Gadd, Johan	1668	1688	1706	Prest.
„ Nils		1712		Militär.
Gagner, Lars Peter	1791	1811	1869	Kyrkoherde i Arvika.
„ Edv. Laurent. Georg	1826	1845		Kronofogde, afsatt
„ Carl Wilhelm	1835	1852		Kapten.
„ Gustaf Teodor Robert	1837	1855		M. L.
„ Aug. Ludvig Reinhold	1839	1855		Kapten.
Ganzelius, Erik		1666	1708	Kyrkoherde i Silbodal.
Garney, Hubert Julius	1771	1791	1825	Öfvermasmästare.
Geffhorn, Fredrik		1782	1800	
Geijer, Johan Gustaf	1719	1733	1790	Brukspatron.
„ Bengt Gustaf	1724	1743	1817	Brukspatron.
„ Carl Fredrik	1726	1743	1813	Brukspatron.
„ Salomon Gottschalk	1727	1747	1794	Brukspatron.
„ Eman., se af Geyerstam.				
„ Johan Eberhard	1733	1750	1796	Brukspatron.
„ Kristofer		1752		Landtbrukare.
„ Kristofer		1752	1790	Landtbrukare.
„ Henrik	1736	1752	1801	Landtbrukare.
„ Lars Kristofer	1744	1759	1822	Landtbrukare.
„ Bengt Gustaf	1745	1759	1765.	V. not. i bergskollegium.
„ Sven	1746	1760	1780	Brukspatron.
„ Bengt Gustaf	1748	1764	1814	Brukspatron.
„ Anders		1750	1764	1831 Kapten.
„ Bengt Reinhold	1758	1776	1815	Öfverdirektör.

	född	stod.	död	
Geijer, Henrik	1754	1778	1779	Student.
" Bengt Eberhard	1767	1785	1827	Brukspatron.
" Salomon Eberhard	1770	1785	1842	Lagmans fullmakt.
" Kristofer Reinhold	1770	1785	1836	Brukspatron.
" Henrik Jesper	1777	1792	1838	Brukspatron.
" Magnus Gustaf	1780	1792	1854 (?)	Notarie.
" Carl Eman., se v. Geijer.				
" Fredrik Wilhelm	1784	1795	1829	Brukspatron.
" Erik Gustaf	1783	1799	1847	Professor i Upsala.
" Carl Fredrik	1784	1802	1853	Kamrer i jernkontoret.
" Emanuel	1787	1804	1855	Brukspatron.
" Gustaf Edvard	1791	1807	1863	Kapten, postmästare.
" Bengt Gustaf	1792	1808		
" Carl Gustaf	1805	1817	1859	Ryttmästare.
" Bengt Gustaf	1801	1818	1862	Notarie.
" Carl Gustaf	1804	1819	1860	Brukspatron.
" Herman Gustaf	1805	1821		Brukspatron.
" Johan Reinhold	1806	1821		Hofrättsråd.
" Johan Gustaf	1806	1821	1850	Brukspatron.
" Carl August	1810	1821	1833	Student.
" Carl Henrik	1808	1823	1861	Kornett.
" Wilhelm Emanuel	1808	1827	1837	Brukspatron.
" Carl Wilhelm	1809	1828	1865	Auditör.
" Johan Oskar	1812	1828		Kyrkoherde i Frendefors.
" August Gottschalk	1810	1828	1841	Brukspatron.
" Carl Eberhard	1812	1828		Brukspatron.
" Sebastian Bernhard	1813	1830	1864	Brukspatron.
" Niklas Henr. Teodor	1812	1830		Auditör.
" Bengt Reinhold	1812	1830	1843	Possessionat.
" Axel Wilhelm	1813	1830	1837	Tagit med. filos. ex.
" Carl	1815	1830	1877	Brukspatron.
" Otto Wilhelm	1814	1834	1865	Brukspatron.
" Knut	1817	1836	1849	E. o. aman. i riksarkivet.
" Erik Alfred	1822	1840	1858	Skollärare i Stockholm.
" Jakob Fredrik	1823	1840		F. D., brukspatron,
" Otto Ulrik	1825	1842	1843	Student.
" Carl Fredrik Otto	1827	1846		Kanslist.
" Kristofer Reinhold	1837	1855		Brukspatron.
" Carl Johan Mortimer	1837	1857		Jägmästare.
" Carl August	1839	1857		Assessor i Svea hofrätt.
" Bengt Johan	1837	1859		Postmästare i Ystad.

	född	stud.	död	
Geijer, Adolf Reinhold	1841	1860		V. häradsh., rådman.
„ Per Adolf	1841	1860		Akademieadjunkt.
„ Bror Kristian Axel	1845	1863		V. häradshöfding.
„ Ernst Wilhelm	1848	1867		V. häradshöfding.
„ Carl Reinhold	1849	1867		Docent.
„ Sal. Gottsch. Alfons	1850	1867		Löjtnant.
„ Gust. Johan Elberhard	1851	1869		Bruksbokhållare.
Geijer, Carl Eman. v. (Geijer)	1777	1795	1865	Ståthållare på Herrevads- kloster.
„ Carl Emanuel von	1857	1875		Student.
Geijerstam, Eman. af (Geijer)	1730	1749	1788	Bergsråd.
„ Johan Henrik	1763	1781	1846	Brukspatron.
„ Carl Gustaf	1769	1785	1806	Brukspatron.
„ Klaes	1771	1785	1819	Brukspatron.
„ Amad. Ernst Hel- mut Vikt. Fredr.	1852	1871		Student.
„ Rolf Sigf. Edv. Sv.	1854	1873		Student.
Georgii, Sven		1627		Komminister i Kila.
„ Johan		1645		
Gerdin, Johan	1849	1876		Student.
Getzelius, Sven		1646		
Gihl, Fredrik Johan	1786	1806	1860	Komminister i Bjurkärn.
„ Lars	1792	1811	1825	Prest.
„ Axel Johan	1831	1850		M. L.
„ Fredrik	1833	1851		Kyrkoherde i Hledemora.
Gilbergius(-er), Nils		1610	1648	Kyrkoherde i Gilberga.
„ Bengt Joh:is		1637	1680	Komminister i Wisnum.
„ Bryngel		1700		Student.
Gillberg, Anders	1719	1735	1737	Student, prof. vid målare- och bildh.akademien.
„ Jakob	1724	1747	1793	
„ Johan Lorenz	1727	1748	1793	Landtmätare, kronofogde.
Gillén, Daniel	1804	1829	1858	Prest.
„ Nils	1840	1864		Komminister i Steneby.
Gillgren, Carl	1843	1865		Komminister i Amal.
Gillstedt, Per	1795	1819	1868	Komminister i Trankil.
Gjörke, Johan Fredrik	1808	1827		Läroverksadjunkt.
Glaf, Jonas		1690		Student.
Glafström, Anders		1751		«Slog sig ifrån studierna.»
Godholm, Carl Johan	1800	1820	1874	Komminister i Glafva.
Gollstenius, Gustaf		1641	1669	Kyrkoh. i Amnehärad.

	född	stud.	död	
Gothén, Bengt	1745	1768	1810	Komminister i Rudskoga.
„ Anders	1792	1811		Magistratssekr. i Askersund.
„ Olof	1795	1812	1855	M. D.
Gothilander, Anders		1722		Kronofogde.
Graffman, Carl Gustaf	1753	1774	1789	Auditör.
Graflund, Nils Fredrik	1850	1874		Prest.
Gram, Jöns		1750		Inspektör.
Granberg, Johan Wilhelm	1826	1843		M. L.
Granfelt, Lars	1692	1708	1713	Kapten.
„ Johan Gustaf	1694	1708	1727	Kapten.
Gravander, Erik		1651	1667	Handlande i Stockholm.
„ „ Jonas	1636	1655	1697	Kyrkoherde i Stockholm.
„ Johan		1667	1671	Student.
Grave, Sebastian	1684	1703	1748	Brukspatron.
Gravius, Per		1640		Magister.
Grillsson, Arvid		1682	1716	Komminister i Ransäter.
Groth, Erik Gustaf	1801	1819	1852	Prest, afsked.
„ Olof Kristian	1805	1820	1867	Brukspatron.
„ Carl Peter	1803	1820	1873	Brukspatron.
„ Birger	1807	1823	186-	Possessionat.
„ Leonhard Magnus	1818	1827		Lektor.
„ Carl Magnus	1831	1849		M. D.
„ Kristian Fredrik	1834	1850		Lärverksadj. i Halmstad.
„ Adolf Fredrik	1839	1857	1870	Brukspatron.
„ Carl Otto	1847	1868		M. L.
„ Olof Alfred	1849	1870		Student.
„ Carl Torbjörn	1851	1870		Student.
Grubbe, Anders	1728	1750	1779	Landtman.
Grunnæus, Björn		1644	1657	Magister.
Grund, Kristofer	1660	1680	1707	Kyrkoherde i Filipstad,
„ Arvid	1667	1685	1730	Kyrkoherde i Ör.
„ Kristofer		1703	1742	Kapten.
„ Johan	1690	1707	1752	Konstapel, tiggare.
„ Matthias	1688	1707	1747	Brukspatron.
„ Johan		1713		Handl. o. källarmästare.
„ Erik	1709	1731	1743	Handlande.
„ Gustaf Eberhard	1798	1817	1864	Kyrkoherde i Ferglanda.
„ Carl Ludvig	1830	1852		Kyrkoherde i Dalby.
Grundel, Kristian August	1840	1860		Kollega i Kristinehamn.
Grunder, Lars		1698	1710	Tullnär.
Grundmark, Carl Gustaf	1846	1874		Folkskollärare.

	född	stud.	död	
Gräberg, Jonas	1667			Mönsterskrifvare.
„ Johan Magnus	1745	1767	1817	Komminister i Lysvik.
Gründal, Joel	1725	1739	1755	Rådman i Kristinehamn.
„ Anders	1724	1739	1784	Kyrkoherde i Nyed.
„ Peter	1729	1742	1773	Mantalskommisarie.
„ Johan	1764	1784	1813	I Svea hofrätt.
Grönqvist, Israel	1779	1800	1823	Kyrkoh. i Lyngby o. Genarp.
Gullberg, Otto Hjalmar	1847	1875		F. D.
Gumælius, Per Gustaf	1772	1783	1802	Handlande i Örebro.
Gunnari, Lars		1595	1623	Komminister i Rudskoga.
Gunnarsson, Jonas		1751	1771	Brukspatron.
„ Kristian	1731	1752	1802	Kapellpredikant i Borgvik.
Gylander, Per Henrik	1797	1818	1869	Kyrkoherde i Hesselkog.
Gyllensköld, Sven (Carlheim)	1663	1680	1703	Häradshöfding.
Gyllenspak, Anders (Spak)	1620	1641	1695	Amirallöjtnant.
Gyllenspetz, Jonas	1690	1710	1824	Fänrik.
„ Carl Gustaf	1718	1735		Officer i rysk tjenst.
„ Ture	1719	1735	1789	Kapten.
„ Johan Samuel	1811	1829		Major.
Gylling, Erik	1709	1736	1773	Koll., utn. lektor, privatman.
Gyllström, Lars	1807	1830	1846	Prest.
Göransson, Johan	1712	1744	1769	Kyrkoherde i Gilberga.
„ Johan	1756	1775		„Ingenting.”
„ Simon	1769	1790	1832	Landtbrukare.
„ Lars Gustaf	1814	1836	1838	Prest.
Haagh, Peter	1846	1870		Privatlärare.
Haak, Olof Reinhold	1826	1844		Komm.landtmätare.
„ Carl Axel	1830	1848		M. L.
Hafman, Lars		1685		«Döde i Pomern.»
„ Gustaf		1708		Auditör.
Hagander, Johan Teodor	1847	1866		V. häradshöfding.
„ Axel Wilhelm	1851	1869		V. häradshöfding.
Hagberg, Nils Erik	1792	1811	1852	Skrifvare.
„ Olof	1800	1820	1831	Bruksinspektör.
„ Johan Gustaf	1812	1832		Bokhållare i arméförvaltn.
„ Carl August	1813	1832	1865	Brukspatron.
„ Gustaf	1855	1875		Student.
„ Johan Jakob	1857	1876		Student.
Hagblom Anders	1854	1773	1824	Apologista i Karlstad.
Hallander, Magnus	1675	1700	1751	Komminister på Hammarön.

	född	stodt.	dödd	
Hallander, Sven Gustaf	1821	1842		Komm.landtmätare.
Haller, Albert Magnus	1730	1752		Kyrkoh. i Keinis på Dagö.
" Anders	1733	1757	1759	Student.
" Johan	1741	1764		Kyrkoherde i Lifland.
" Kristian	1744	1764		Kyrkoherde i Lifland.
Halvardi, Bengt		1616		
" Anders		1644		
Hamberg, Carl	1752	1773	1826	Komminister i Öhne.
" Lars	1750	1774	1792	Traktör i Åmål.
" Carl Fritiof	1826	1846		Kamrer.
Hamelius, Olof (Hammarinus)		1643	1678	Komminister i Wäse.
Hammar, Jonas		1659	1680	Kyrkoherde i By.
" Peter	1724	1844		Kollega i Kristinehamn.
Hammarén, Anders	1716	1737	1781	Komminister på Hammarön.
" Lars	1730	1749	177-	Gränsridare.
" Lars Daniel	1780	1802	1833	Kyrkoherde i Ed.
" Nikanor	1818	1837	1845	Magister.
" Sven	1833	1851	1854	Student.
Hamnargren, Anders	1765	1796	1835	Kyrkoherde i Hesselskog.
" Erik Tullius	1814	1840		Kyrkoherde i Karlskoga.
" Ludvig Teodor	1849	1870		Tagit juridisk examen.
Hammarhjelm, Carl Fredrik	1787	1804	1845	Hofnarskalk.
" Carl	1822	1838		Brukspatron.
" Göran Mårten	1824	1842		Kapten.
Hammarin, Lars	1779	1800		Kom. i Råda i Amneh., afsatt.
" Johan Elis	1825	1845	186-	Länsman.
Hammarinus, Olof, se Hamelius.				
Hammarlöf, Erik	1745	1768	1809	Komminister i Högsäter.
Hamner, Peter	1698	1720	1765	Student.
" Petrus	1725	1743	1786	Kyrkoherde i Åmål.
Hamnerin, Per	1712	1732	1766	M. D.
" Olof	1735	1752	1776	Landtmätare.
" Nils	1751	1776	1806	Kyrkoherde i Morup.
Hamnqvist, Johan Gustaf	1830	1848		Rektor i Uddevalla.
" Nils Ferdinand	1840	1859		V. komm.landtmätare.
Hamnström, Olof	1766	1787		Tullskrifvare i Stockholm.
Hannell, Erik Johan	1801	1822	1872	Pastoratsadj. i Högsäter.
Hansson, Jon, se Jonas Johannis.				
" Johan Erik	1842	1867		Komminister i Håbol.
Haqvini, Lars		1632		
Haqvinius, Anund	1625	1644	1691	Kyrkoherde i Karlskoga.

	född	stud.	död	
Hardin, Johan	1783	1808	1847	Komminister i Hesselkog.
„ Carl Frans Joh. Elof	1848	1868		Tagit med. filos. ex.
„ Agardh Martin	1857	1876		Student.
Harling, Johan Martin	1750	1767	1793	Brukspred. i Elfsbacka,
Hassel, Lars		1745	1769	Fiskal, gardist.
„ Olof	1780	1802	1832	Kyrkoherde i Brunsbog.
„ Otto Johan	1826	1847	1864	Kapten.
Hasselberg, Bengt		1711	1727	Kollega i Karlstad.
Hasselblad, Lorenz	1783	1805		
Hasselbom, Erland		1664		Magister.
„ Sven		1664	1712	Assessor i Svea hofrätt.
„ Gabriel		1672	1687	Prest.
Hasselöf, Anders	1744	1767	1790	Prest, afsatt.
Hasselqvist, Nils		1703		Kommissarie i banken.
„ Daniel	1710	1734	1770	Komminister i Bro.
„ Jakob Ludvig	1747	1767	1810	Komminister i Kila.
„ Johan	1758	1783	1796	Brukspredikant i Elfsbacka.
Hasselroth, Jonas	1707	1731	1775	Komminister i Ör.
„ Sven	1714	1740	1773	Bruksbokhållare.
„ Anders	1766	1794	1841	Komm. i Råda i Amneh.
Hasselström, Johan	1683	1703	1762	Komminister i Karlstad.
„ Johan		1741		Sergeant.
„ Anders		1744		Sergeant.
„ Malakias	1772	1795	1819	Komminister i Gräsmark.
Hedberg, Jonas	1715	1739	1796	Komminister i Hesselkog.
„ Lars Jonas	1801	1820	1861	Revisor.
„ Elis August	1802	1820	1839	V. häradshöfding.
„ Per Adolf	1805	1825	1867	M. D.
„ Carl Johan	1815	1832	1842	Lärare i Filipstad.
„ Adolf Georg	1846	1867		Tagit med. filos. ex.
„ Per Gustaf	1852	1872		F. K.
Hedlund, Justinianus	1844	1862		Ingeniör.
Hedén, Lars	1706	1729	1743	Sockenadj. i v. Emtervik.
„ Elof	1705	1738	1793	Komminister i Glafva.
„ Magnus	1738	1758	1793	Komm. i Råda i Elfd.
„ Peter	1751	1774	1775	
„ Lars	1755	1775	1808	Kyrkoherde i Ed.
„ Johan Magnus	1761	1780	1795	Kyrkoherde i Rudskoga.
Hedengran, Sven	1731	1750	1809	Tullinspektör.
„ Samuel Kristofer	1735	1754	1801	Skolmästare i Amål.
„ Nils	1742	1760		Landtmätare.

	född	stod.	död	
Hedengran, Adolf	1747	1760		Kapten.
Hedengren, Sven	1699	1715	1749	Brukspatron.
„ Henrik	1730	1745	1775	Brukspatron.
„ Olof	1733	1745	1784	Brukspatron.
„ Sven	1758	1774	1829	Possessionat.
„ Henrik	1774	1785		
Hedenstjerna, Fredr. August	1797	1818	1872	Hofrättsråd.
Hedenström, Johan	1772	1792	1815	M. D.
Hedlund, Jonas	1711	1733	1757	Kyrkoherde i Karlskoga.
Hedman, Abraham	1776	1790		Kornett.
Hedner, Lars		1749	1772	Kollega.
Hedneus, Tomas	1606	1631	1678	Landtmätare, markscheider öfver rikets bergslager.
„ Bengt	1608	1631	1659	Professor i Upsala.
„ Johan		1635	1666	Kyrkoherde i Högsäter.
Hedréén, Anders	1748	1768	1819	Kyrkoherde i Ör.
„ Matthes	1754	1775	1810	Komminister i Dalskog.
„ Lars	1757	1783	1835	Kyrkoherde i Högsäter.
„ Johan Jakob	1775	1793	1861	Biskop i Linköping.
„ Magnus	1777	1793	1815	M. D.
„ Noak	1787	1807	1852	Kyrkoherde i By.
„ Adam	1793	1813	1829	Sjöman.
„ Elis	1803	1821	1845	M. D.
„ David	1804	1824		Revisor.
„ Kristian	1807	1824	1873	Kyrkoherde i Ed.
„ Sem	1820	1837		Kyrkoherde i Alster.
„ Lars Martin	1844	1862		Kollega i Örnsköldsvik.
„ Kristian Wilhelm	1842	1862		Löjtnant.
„ Anders Elis	1848	1868		Prest.
Hedstrand, Carl Oskar	1829	1851		Kronofogde.
Hedström, Fritiof	1852	1874		Stationsskrifvare.
Heijdensköld, Detlof	1780	1790	1831	Brukspatron.
„ Ludvig Detlof	1784	1797	1852	Öfverste.
„ Adolf Detlof	1783	1799	1825	Krigsråd.
„ Carl Wilhelm	1790	1804	1866	Kapten.
„ C. Selim Wilh.	1807	1826	1871	Brukspatron.
Heintz Adam Fredrik	1830	1850		Häradsskrifvare.
„ Oskar Ludvig	1840	1862		Komminister i Kiln.
Hellenius, Petrus		1647	1679	Komminister i Holmedal.
„ Anders		1673	1691	Komminister i Töksmark.
Hellgren, Klas		1701		Landtman.

	född	stud.	död	
Hellgren, Börge	1742	1775	1787	Handlande i Karlstad.
Hellichius, Ilåkan		1644	1688	Rektor.
„ Anders		1673		Rest utrikes.
„ Magnus		1688		«Drunknade.»
„ Olof	1683	1703	1728	Kyrkoherde i Allerum.
Helling, Edvin Natanael	1804	1823		Expeditionssekreterare.
„ Bror Filip Leonard	1838	1858		
Helsbeckius, Nils, se Gilbergius,				
„ Nils		1637	1676	Komminister i Dalby.
Hempel, Krist. Apollon. Ansh.	1793	1830		
Henrici, Olof, se Satangius.				
Herlenius, Johan Henrik	1780	1793	1867	Fältsekreterare.
„ Erik (Herlen)	1782	1793		Fänrik.
Hermelin, Olof	1658	1677	1709?	Kansliråd.
Hernell, Peter		1724	1735	Komminister i Steneby.
Hernström, Anders	1728	1754	1809	Komminister i Grafva.
Hertz, Peter		1754		Kommissionslandtmätare.
„ Johan	1782	1803		
Hertzberg, Olof Gustaf	1798	1818	1869	Komminister i Steneby.
„ Kristofer	1851	1873		Prest.
Hervegh, Jakob	1677	1694		Ryttmästare.
„ Gustaf	1686	1700	1721	Lektor.
„ Leonhard	1688	1705	1764	Brukspatron.
„ Henrik	1691	1710		Brukspatron.
„ Adam	1693	1710		Brukspatron.
„ Haqvin	1696	1710		Brukspatron.
„ Carl Henrik	1714	1730	1771	Brukspatron.
„ Johan Henrik		1730	1763	Ljtnant.
„ Daniel	1720	1734	1787	Biskop i Karlstad.
„ Olof Adami	1718	1737	1798	Filosofie adjunkt i Upsala.
„ Olof Henrici	1720	1738	1767	Kanslist.
„ Carl Fredrik	1751	1772	1815	V. häradsh., landtbrukare.
„ Lars Leonhard		1773		Landtbrukare.
Hesselbom, Sven		1725	1754	Ausk. i bergskoll., pietist.
Hesselgren, Lars		1653	1682	Kyrkoherde i Hesselskog.
„ Anders		1653	1679	Kyrkoherde i Rölunda.
„ Abraham	1640	1657	1679	Advokatfiskal i banken.
„ Nils	1651	1670	1700	Kyrkoherde i Stenby.
„ Brynolf		1680	1734	Landtmäteridirektör.
„ Johan	1681	1702	1744	Kyrkoherde i Högsäter.
„ Lars	1686	1710	1755	Kyrkoherde i Fryksdalen.

	född	stud.	död	
Hesselgren, Bryngel		1712	1740	Hofrättsadvokat.
„ Nils		1745		M. K.
Hesselius, Frédrik Olof	1807	1827	1831	Tagit med. filos. ex.
Hesselroth, Jonas	1666	1686	1692	Student.
„ Brynolf	1668	1688	1734	Komminister i Ferglanda.
„ Torsten	1718	1742	1790	Komminister i Högsäter.
„ Erland	1758	1779	1829	Komminister i Högsäter.
„ Torsten Wilhelm	1795	1814	1820	Prest.
„ Carl Magnus	1801	1823	1847	Komminister i Högsäter.
Hesselstedt, Anders	1697	1726	1738	Sockenadjunkt i Steneby.
„ Olof		1761	1778	Pedagog i Stockholm.
Heublein, Carl Jakob	1743	1764	1808	Handl. i Karlstad, direktör.
Hierpe, Anders Petri		1633	1663	Komminister i Sillerud.
„ Olof		1640	1672	Kyrkoherde i Amäl.
Hildebrandsson, Hugo Hildeb.	1838	1858		E. o. akademieadjunkt.
Hindrekson, Nils, se Hinnersson.				
Hinnersson, Nils	1828	1848		Komminister i Ed.
Hintze, Hans Olsson	1831	1858		Kollega i Sundsvall.
Hjort, Johan	1730	1749	1804	M. D.
„ Jürgen		1756		Direktör vid Kongsbergs silvergrufva.
„ Carl Daniel		1786		Borgmästare i Arboga.
„ Aron		1786	1822	Minister i Hamburg.
„ Carl Gustaf	1784	1800	1843	Rådman i Kristinehamn.
„ Carl Johan	1797	1811		
Hjärne Erland		1622	1654	Kyrkoh. i Ingermanland.
Hofflander, Per		1672	1697	Lektor i Karlstad.
Hofflandus, Anders	1598	1640	1678	Lektor i Karlstad.
Hofgren, Anders		1733		Tullinspektör.
„ Håkan		1733	1790	Mönsterskrifv., pedagog i Karlstad.
Hofsten Nils	1685	1703	1725	Mantalskomm., rådman i Karlstad.
„ Bengt von	1689	1707	1752	Kommerseråd.
„ Erland von	1719	1733	1758	Brukspatron.
„ Henrik von	1721	1733	1793	Brukspatron.
„ Bengt von	1747	1760	1826	Brukspatron.
„ Erland von	1751	1760	1793	Brukspatron.
„ Samuel von	1751	1762	1782	Konduktör.
„ Henrik von	1754	1764	1782	Utan tjenst.
„ Bengt Johan von	1824	1843		Brukspatron.

	född	stod.	död	
Hofstenius, Nils	1632	1661		Kyrkoherde i Arvika.
„ Erland	1651	1668	1717	Kyrkoherde i Filipstad.
Hagelius, Nils se Cygnæus.				
Holenius, Anders	1650	1694		Kyrkoherde i Holmedal.
„ Anders	1690			V. häradshöfding.
„ Sven	1692	1726		Sockenadjunkt i Frändefors.
Hollsten, Jonas	1783	1806	1856	Komminister i Frändefors.
Hollstöm, Nils	1695	1721	1744	Komminister i Jernskog.
Holm, Per		1636	1669	Sockenadjunkt i Wäse.
„ Anders	1748	1770	1821	Komminister i Wäse.
„ Jonas	1794	1813	1851	Fänrik.
„ Jonas Dionysius	1807	1827	1875	Häradshöfding i Linde.
Holmberg, Johan Julius	1822	1847	1853	Prest.
Holmblad, Johan	1773	1796	1856	Komminister i Rudskoga.
Holmdaluis, Kristofer		1606		Komminister i Arvika.
„ Andreas	1589	1606	1627	Kyrkoherde i Luleå.
„ Torstan		1633	1657	Komminister i Holmedal.
„ Gabriel	1653	1670	1693	Kyrkoherde i Rudskoga.
„ Johan	1645	1670	1715	Kyrkoherde i Holmedal.
„ Anders		1714		Prest, afsatt.
Holmén, Anders		1707		Rådman i Kristinehamn.
Holmér, Lars Magnus	1764	1784	1800	M. D.
Holmgren, Axel Klæs	1810	1829	1858	M. D.
„ Carl Peter	1841	1860		Länsman.
„ Carl August	1853	1873		T. f. häradsskrifvare.
Holmqvist, Olof	1723	1752		Landtbrukare.
„ Harald Gustaf	1765	1790	1823	Ingeniör.
„ Hans Peter Fred.	1835	1857	1873	M. L.
„ Carl Axel	1843	1862	1872	Apotekare i Falun.
„ Adolf Fredrik	1842	1863		Komminister i Ekshärad.
Holmstedt, Anders	1719	1734	1744	Student.
„ Erik	1741	1760	1772	Handl. o. råd. i Filipstad.
„ Johan	1742	1761		Brukspatron.
„ Erik Wilhelm	1788	1806	1852	Brukspatron.
„ Nils Viktor	1815	1834		
Holmström, Jonas	1782	1804		V. häradshöfding.
Hulén, Hjalmar Fridolf	1853	1875		Student.
Hult, Anders Wilhelm	1848	1872		Student.
Hultbom, Oskar Fredrik	1835	1853		Kapten.
Hultenius, Anders		1648		
Hultgren, Svante Adolf	1788	1810	1816	Heidridare.

	född	stud.	död	
Hultgren, Carl Gust. Svante Hippolitus	1813	1832	1859	Komminister i Karlstad.
Hultman, Carl Gustaf	1826	1844		Landtränmästare i Karlstad
Humbela, Gustaf Albert	1849	1868		Komm. i Westerås stift.
Humbelad, Gustaf	1796	1818	1844	Rådman i Karlstad.
Hunſvidius, Nils		1630	1657	Kyrkoherde i Warnhem.
" Magnus		1654		Kyrkoherde?, militär?
" Brynte (Visman)		1666	1679	Komminister i Jernskog.
Huss, Viktor	1849	1869		Tagit med. filos. ex.
Hülphers, Herman Wilhelm	1822	1840		M. D.
Hvass, Gustaf	1713	1733		Rådman i Karlstad.
" Anders	1766	1788	1847	Komminister i Ölme.
" Anders	1814	1836	1874	Kyrkoherde i Steneby.
" Anders Torbjörn	1852	1872		Tagit med. filos. ex.
Håkanson, Per Teodor	1844	1864		lhandlande.
Hål, Gustaf	1684	1701	1727	Auditör.
Hård, Anders		1702		
" Carl Gustaf	1727	1746	1786	Kapten.
" Ernst Wilhelm	1807	1823		Öfverstelöjtnant.
" Johan Wilhelm	1844	1863	1867	Student.
Häger, Per, se Matthelius.				
Härstedt, Johan Gustaf	1756	1768		Sekreterare.
" Johan Magnus	1781	1795		Assessor.
Hästhufvud, Andreas Eri	1577	1600	1657	Guvernör i Riga.
Hödius, Erik, se Högvaldius.				
Högdal, Nils Joh. Gottfrid	1834	1853	1870	M. L.
Höglund, Nils	1843	1876		Student.
Högmark, Gabriel		1707		Landtman.
" Sven		1722	1746	Komminister i Grums.
Högvaldius, Erik (Hödius)		1647	1685	Kyrkoh. i Ny och Dalby.
Högvall, Nils		1676	1692	Komminister i Tüsse.
" Bengt		1678	1714	Kansliråd.
" Jonas	1662	1680	1729	Kyrkoherde i Nor.
" Anders		1689	1717	Lektor.
" Erik		1688	1716	Komminister i Ed.
" Nils		1728	1749	1791 Komminister i Gilberga.
" Per		1745	1763	1808 Kyrkoherde i Stafnäs.
Höjer, Johan Peter	1823	1847		Kyrkoherde i Ölme.
Höök, Carl Fr. Konrad	1829	1846		M. L.
Jacobi, Josef	1828	1848		Komminister i Långserud.

	född	stud.	död	
Jacobi, Lars	1846	1871		Prest.
Jacobsson, Jakob	1737	1756	177-	Arrendator.
„ Anton Fredrik	1815	1834	1866	M. D.
Jakobsson, Gustaf	1840	1867		Docent.
Jansson, Johan Niklas	1810	1829	1866	Komminister i Filipstad.
„ Anders	1808	1838	1870	Pastorsadj. i Frändefors.
„ Carl Alfred	1839	1861		Privatlärare.
„ Axel Reinhold	1850	1869		Landtbrukare.
„ Carl Olaus	1848	1870		Landtbrukare.
„ Helge Donatus	1852	1872		Student.
„ Anders Gustaf, se Wikstrand.				
„ Carl Ulrik	1849	1874		Tagit med. filos. ex.
Janzon, Gustaf	1813	1833	1877	Kyrkoherde i Gilberga.
Jeanssé, Carl		1733	1778	Bergsbruksidkare.
„ Olof	1757	1778		Kronofogde.
Jeansson, Fredrik		1708	1760	Handlande i Filipstad.
Jennings, Gustaf Adolf	1803	1818	1843	Ryttmästare.
Jerdin, Pontus Teodor	1815	1835		Komminister i Wärmskog.
Jernberg, Anders		1672		
Jernfeldius, Krispin	1650	1674	1695	Professor i Dorpt.
Jernfelt, Johan Henrik		1686	1699	Lifdrabant.
Jernström, Anders	1667	1686		Professor i Zweibrücken, öf- verstlöjtnant.
Ifvarsson, Jonas	1739	1760	1816	Kyrkoherde i Kila.
„ Anders	1793	1810	1831	Löjtnant.
„ Jonas	1804	1822	1836	
Ignelius, Per Johan Oskar	1849	1871		
Ilbergius, el. Ilberus, Erik (Edberg)		1637	1677	Kyrkoherde i Kroppa.
Ingelson, Wilhelm Anders	1822	1856	1868	M. L.
Ingemundi, Bengt (Vahlund)		1632	1685	Komminister i Rudskoga.
Inguan, Carl (Manderfelt)	1747	1764	1813	Legationssekreterare.
Insulander, Krispin	1660	1674	1713	Kyrkoherde i Nyköping.
„ Göran		1686	1697	
„ Nils	1685	1711	1749	Kyrkoherde i Holmedal.
Johannis, Jonas (Hansson)		1609	1646	Kyrkoherde i Högåsäter.
„ Olof, se Berg				
„ Johan, se Brättz				
„ Anders		1628		
„ Daniel, se Arvikander				

	född	stod.	död	
Johannis, Anders		1635		
„ Lars		1636	1662	Komminister i v. Ed.
„ Bengt, se Gilbergius				
„ Johan		1645		
„ Gunnar		1649		
Johansson, Lars (Kejser)		1751	1759	V. stadsfiskal i Karlstad.
„ Bruno Bernhard	1817	1839		Statskommissarie.
„ Albin Engelbert	1819	1839		Sekreterare.
„ Johan	1830	1850		Kyrkoherde i Steneby.
„ Johan	1829	1852		Lektor i Umeå, t. f. rektor.
„ Georg	1842	1862		Telegrafassistent.
„ Olof Fredrik	1853	1874		Student.
„ Alfred	1857	1876		Student.
Johnson, Erik Gustaf	1852	1871		M. K.
Jonæ, Haqvinius, se Wernmannus				
„ Jakob		1606	1662	Kyrkoherde i Karlskoga.
„ Halvard, se Enander				
„ Torbjörn		1625	1665	Komminister i Bro.
„ Olof		1626		Komminister i Ferglanda.
„ Jonas		1631		
„ Bryngel		1633	1656	Komminister i Gilberga.
„ Carl		1640	1646	Student.
Jonasson, Kristian	1833	1858		Landtbrukare.
Jongberg, Lars		1738	1789	Bruksinspektör.
„ Jakob		1738	1743	Bruksbokhållare.
„ Carl	1755	1777	1793	Skeppsprest, landtbrukare.
Jonsson, Anders Johan	1850	1870		
„ Johan August	1852	1871		Prest.
Jordani, Jonas, se Carolstadius.				
Jordansson, Jonas	1753	1778	1806	Komminister i Blomskog.
Iser, Johan	1630	1657	1689	Kyrkoherde i Fryksdalen.
„ Sven		1658	1676	Komminister i Alster.
„ Elias		1661		Magister.
„ Matthias	1645	1663	1725	Biskop.
„ Johan	1672	1687	1737	Kyrkoherde i Fryksdalen.
„ Matthias	1714	1728	1784	Kapten.
Juel (Juol), Jakob	1780	1795	1841	Landtbrukare.
„ Johan	1781	1795		Major.
„ Carl	1783	1796	1850	Konduktör, målare.
„ Hans Oskar	1812	1831		F. D., brukspatron.
„ Carl Axel	1812	1831		Kammarrättsråd.

	född	stud.	död	
Juhlin, Carl Nikolaus	1844	1867		Komminister i Lysvik.
Iwari, Bero, se Phrychius.				
Jäger, Johan Gustaf	1751	1772	1775	
Kallstenius, Carl Johan	1826	1846		
„ Gustaf Samuel	1828	1849		Telegrafdirektör.
Kamph, Ehrenfrid Jemmy	1827	1846		M. D.
„ Sven Oskar	1837	1855		Trafikchef.
Karlström, Sven, se Carlström.				
Karth, Carl		1736	1785	Fältväbel.
Keckstadius, Sven		1613	1653	Kyrkoherde i Köln.
Kejser, Johan		1703		Mönsterskrifvare.
„ Leonhard, se Adelsvärd.				
Kellman, se Kjellman.				
Kempe, Anders		1609	1658	Kyrkoh. i Lappfjärd (Finl.).
„ Abraham		1626		Landtmätare.
„ Daniel		1630	1656	Mag., borgmästare i Vesterås
Kempensköld, Samuel	1631	1651	1654	
„ Bo	1638	1651	1720	Landtmätare.
„ Johan	1642	1651		Landtmätare.
Kenicius, Henrik		1686	1743	Komminister i Grafva.
„ Jordan	1691	1720	1753	Komminister i Grafva.
„ Magnus (Kenong)	1742	1770	1809	Landtman.
Kjellberg, Anders	1781	1804	1844	Kyrkoherde i Tösse.
„ Sven	1784	1805	1863	M. D.
„ Anton Olof	1824	1843	1868	Landtbrukare.
„ Nils Gustaf	1827	1846		M. D., professor.
„ Adolf	1828	1848		M. D.
Kjellgren, Johan		1693	1694	Student.
„ Erik	1677	1703	1743	Kapten.
„ Johan	1711	1732	1767	Komminister i Fryksände.
„ Erik	1745	1766	1803	Komminister i Ör.
„ Johan Reinhold	1748	1766	1800	Komminister i Ed.
„ Reinhold	1780	1801		
Kjellin, Daniel	1642	1669	1723	Komminister i Kiln.
„ Per	1666	1687	1720	Kyrkoherde i Bolstad.
„ Johan		1703	1719	Sockenadjunt i Steneby.
„ Gustaf		1709	1716	Skolmästare i Kristinehamn.
„ Erland		1715	1716	Student.
„ Erik	1698	1716	1759	Kyrkoherde i Fryksdalen.
„ Per		1720		Landtman i Nor.

	född	stod.	död	
Kjellin, Gustaf	1714	1732	1785	Kyrkoherde i Karlskoga.
„ Gustaf	1743	1762	1800	Kyrkoherde i Glanshammar.
„ Adolf Fredrik	1750	1766	1819	Kyrkoherde i Fryksdalen.
„ Nils	1755	1773	1821	Kyrkoherde i Karlskoga,
„ Erik Adolf	1783	1801	1835	Mag., teol. kand., major.
„ Elis	1789	1802	1875	Auditör, assessor.
„ Nils Gustaf	1805	1826	1843	Lärare i Filipstad.
„ Per Filip	1823	1847		Kronofogde.
„ Johan	1831	1850	1874	M. L.
„ Kristof. Daniel Gust.	1832	1852		Landtbrukare.
Kjellman, Erik		1700	1726	Kyrkoherde i Ordala.
„ Johan	1683	1701	1738	Hofrättsadvokat.
„ Johan	1704	1727	1787	Komminister i Töksmark.
„ Carl Johan	1768	1788	1823	M. D.
„ Frans Reinhold	1846	1868		Docent.
Kienzel, Johan	1675	1694	1753	Bruksdirektör.
Kihlén, Anders	1771	1794	1842	Kyrkoherde i Sillerud.
„ Johan Niklas	1809	1829	1848	Prest.
Kihlgren, Aron (Kilgren)	1648	1675	1739	Komm. i Karlanda, afsatt.
„ Nils	1779	1805	1862	Kyrkoherde i Hesselkog.
„ Wilhelm	1851	1874		Prest.
„ Nils Johan	1853	1875		Student.
Kihlman, Daniel (Kilman)		1666	1693	Kyrkoherde i Blomskog.
„ Nils	1642	1668	1726	Komminister i Ed i Nor.
„ Anders		1717	1756	Liquidationskommissarie.
„ Sven		1717	1776	Komminister i öfra Ullerud.
„ Magnus	1729	1752	1796	Komminister i öfra Ullerud.
„ Johan	1731	1752	1784	Komminister i Filipstad.
„ Carl	1749	1772	1797	Komm. i nedra Ullerud.
Kilander, Anders		1640	1673	Superintendent.
„ Per		1643		
Kilberg, Olof		1666	1686	Lektor.
„ Lars		1689	1718	Prest.
„ Lars		1703		Militär.
Kilbom, Johan	1684	1710	1759	Kyrkoherde i By.
Kilén, Anders (Spetz)		1774		Wägskrifvare.
Kilquist, Johan	1744	1766	1801	Prest, afsatt.
Kilstedt, Nils		1702		Bergsman.
„ Bengt (Kihlstedt) se Silfverstedt.				
Kilstrand, Anders		1769		Bruksinspektör.

	född	stud.	död	
Kilström, Sven	1661	1686	1729	Komminister i Wärmskog.
Kindberg, Nils Konrad	1832	1849		Lektor i Linköping.
Kjällander, Jonas	1614	1633	1662	Inspekt. öfv. landtmätare i Wärmland.
Klockhoff, Lars	1743	1764	1810	Kyrkoherde i Silbodal.
Klöve, Erik, se Cleverus.				
Klingspor, Steffan Otto Maur.	1838	1858		
Knüppel, Kristofer	1678	1698		Bruksförvaltare.
„ Erik	1682	1700	1708	Student.
„ Leonhard	1692	1705	1744	Löjtnant.
„ Olof	1710	1728	1754	Bruksförvaltare.
„ Kristofer	1717	1738	1800	Aktör, språkmästare.
Kock, Samuel	1739	1750	1818	Brukspatron.
„ Nils	1764	1784	1813	Mönsterskrifvare.
Kollberg, Johan (Collberg)	1674	1695	1737	Kyrkoherde i Wisnum.
Kolmodin, Abraham	1731	1750	1799	Bankokassör.
Kolthoff, Arvid	1650	1666		Rådm. o. källarm. i Karlstad.
„ Henrik	1653	1672	1731	Kyrkoherde i Sala.
„ Sven	1671	1687	1699	Kyrkoherde i Wisnum.
„ Herman	1683	1704	1754	Brukspatron.
„ Herman	1696	1713	1764	Assessor.
„ Sven	1699	1718	1728	Student.
„ Bengt	1704	1721	1729	Student.
„ Sven	1708	1727	1782	Ausk. i bergskoll., - demens.
„ Johan	1722	1736	1780	Brukspatron.
„ Olof	1728	1743	1759	
„ Herman	1726	1753	1761	Brukspatron.
„ Sven	1748	1763	1810	Brukspatron.
„ Herman	1749	1763	1825	Brukspatron.
„ Herman	1757	1776	1783	Kammarskrifvare.
„ Henrik	1758	1776	1816	Krigsfiskal, landtbrukare.
Kothen, Otto Wilhelm von	1727	1739	1779	Kapten.
„ Simon Gustaf von	1743	1759	1802	Kapten.
Krabbe, Lars		1697		Rådman i Wenersborg.
Kruse, Matthias		1707	1739	Lektor.
„ Daniel	1726	1744	1784	Rådm. o. handl. i Filipstad.
„ Daniel	1745	1762		Landtbrukare.
„ Paul	1806	1824	1849	Häradsskrifvare.
Kruskopf, Anders	1688	1714	1750	Rådm. o. vägskrif. i Karlstad.
„ Fredrik	1738	1760	1804	Komminister i Gunnarskog.
„ Nils Gustaf	1773	1792	1823	Vagnmästare i Karlstad.

	född	stud.	död	
Kruskopf, Salomon Anton	1788	1810	1870	Komminister i Bolstad.
„ Salomon Gustaf	1797	1813	1848	Auditör.
„ Carl Mauritz	1802	1819	1874	Assessor.
„ Johan Niklas	1810	1828		
Kullander, Jonas	1738	1759	1780	Sockenadjunkt i Hesselkog.
Kullberg, Fredrik		1751	176-	Auskultant.
Kullgren, Carl Allvar	1826	1845		Stenhuggeriföreståndare.
„ Carl Erik	1827	1849	1867	Bokhållare.
Kynnæus, Johan		1777		
Kölmark, Per	1750	1787	1839	Lektor i Karlstad.
Künig, Henrik	1801	1818	1826	Hofrättsauskultant.
Labeckius, Nils		1650	1687	Kyrkoherde i Blomskog.
„ Nils	1690	1716	1732	Komminister i Blomskog.
Lagerbom, Bo (Wismenius)		1662		Jägmästare.
„ Daniel	1651	1669	1714	Bankokommissarie.
Lagerfelt, Isr. Per Otto Wilh.	1825	1842		Löjtnant, arrendator.
Lagergren, Per Henrik	1846	1863		Bruksförvaltare.
„ Joh. Gust. Kristof.	1843	1863		
„ Carl Fromhold	1847	1867		Kammarskrifvare.
Lagerhjelm, Johan	1628	1646	1680	Häradshöfding.
„ Gustaf Reinhold	1819	1837		Öfverstlöjtnant.
„ Per Erland	1829	1847		Brukspatron.
Lagerlund, Nils	1673	1704	1736	Kyrkoh. i Gamleby i Ö.G.
Lagerluf, Petrus	1648	1665	1699	Professor i Upsala.
„ Daniel	1651	1671	1718	Kyrkoherde i Arvika.
„ Erland	1653	1672	1713	Professor i Lund.
„ Sven	1670	1690	1731	Borgmästare i Kristinehamn.
„ Erland		1691		Löjtnant.
„ Johan	1681	1700		V. häradsh., stadssekret. i Karlstad.
„ Magnus	1683	1703	1755	Kyrkoherde i Stafnäs.
„ Peter	1691	1715	1778	Borgmästare i Karlstad.
„ Anders	1700	1718	1769	Kyrkoherde i Arvika.
„ Erland, se von L.				
„ Daniel Johan	1737	1753	1784	Kyrkoherde i Arvika.
„ Olof, se von L.				
„ Bengt Henrik	1748	1764	1800	V. häradshöfding.
„ Nils	1769	1789	1808	Auditör.
„ Anders	1769	1789	1826	Komm. i Wärmskog, afsatt.
„ Anders Henrik	1789	1804	1875	Kronofogde.

	född	stod.	död	
Lagerlöf, Anders Johan	1791	1810	1862	Advokatfiskal.
„ Adolf Magnus	1794	1810	1862	Major.
„ Daniel Johan	1814	1835	1836	Student.
„ Carl Johan	1817	1836		Tullförvaltare.
„ Magnus	1819	1839		M. D.
„ Bengt Leonh. Krist.	1827	1848		Rektor i Kristinehamn.
„ And. Magn. Mauritz	1851	1870		Tagit med. filos. ex.
„ Carl Daniel	1850	1871		Tagit med. filos. ex.
„ Magnus	1853	1873		Student.
„ Erland	1854	1873		Student.
Lagerlöf, Erland von	1736	1752	1803	Kongl. sekter.
„ Olof	1739	1755	1792	Aktuarie.
Lagerqvist, Bengt		1735	1743	
„ Anders	1746	1770	1825	Komminister i Dalby.
Lagerstedt, Nils Gerh. Wilh.	1847	1864		Kollega i Stockholm.
Lagerström, Johannes	1847	1873		Lärare, kolportör.
Lalin, Carl Ludvig	1790	1809	1861	Kyrkoherde i Bolstad.
„ Fredrik Samuel	1833	1853		Grosshandlare.
„ Carl Daniel	1843	1861		Kapten.
„ Kristofer Isak	1844	1863		Läroverksadj. i Stockholm.
„ Axel	1846	1863		Handlande.
„ Esaias	1849	1869		F. L.
Landberg, Per	1702	1726	1789	Komminister i Nordmark.
„ Magn. Petri, se Lanner.				
„ Magnus Johannis	1733	1752	1778	Bruksidkare.
„ Per Elof	1827	1849	1877	Kongl. sekter.
„ Johan Henrik	1833	1852		Patron.
Landmark, Sven (Longmark)		1751	1761	Bergsman.
Lang, Jakob		1663	1691	Kyrkoherde i Gilberga.
„ Bengt		1666		Sekreterare.
„ Johan, se von Lang.				
„ Nils, se von Lang.				
„ Gustaf		1700	1708	Student.
„ Fredrik		1700	1762	Brukspatron.
Lang, Johan von	1679	1695	1743	Krigskommissarie.
„ Nils von	1681	1700	1747	Amiralitetskammarråd.
Langström, Nils		1713	1753	Kyrkoherde i Silbodal.
Lanner, Magnus (Landberg)	1734	1752		V. häradsh., landtbrukare.
„ Magnus	1796	1819	1857	Komminister i Frykerud.
Larbergius, Joh., se Laurbergius.				
Larsson, Lars	1780	1803	1850	Kyrkoherde i Blomskog.

	född	stud.	död	
Larsson, Lars Daniel	1788	1807	1848	Kronofogde, fältkamrer.
" Carl	1789	1807	1848	Regementsskrifvare.
" Johan Gustaf	1791	1809		Öfverauditör.
" Erik Peter	1793	1809	1834	Länsnotarie.
" Axel	1803	1821	1845	Häradsh. i södra Möre.
" Johan Magnus	1816	1832		Läroverksadj. i Karlstad.
" Lars Erik, se Rusön.				
" Lars Magnus	1822	1843		Lektor i Karlstad.
" Lorentz August	1826	1849		Pastoratsadjunkt.
" Josef	1832	1850		Bruksdisponent.
" Carl Axel	1833	1851	1852	Student.
" Olof Jakob	1833	1855		M. L.
" August Wilhelm	1844	1861		Seminariadj. i Göteborg.
" Carl Ferdinand	1856	1875		Student.
Laurbergius, Joh. (Larbergius)	1631	1663		Kyrkoherde i Köln.
" Samuel		1674		
Laurell, Anders Gustaf	1797	1819	1850	Kyrkoherde i Åmål.
" Emanuel	1801	1821		Kyrkoherde i Sillerud.
" Lars Gustaf	1798	1825	1869	V. häradsh., godsegare.
" Sven Emil	1836	1855	1871	Prest.
" Axel Gustaf	1839	1857		Kapten.
" Per Lorentz	1837	1858		Löjtnant.
" Carl Edvard	1842	1861		Godsegare.
" Emanuel	1845	1867		Kateket i Stockholm.
Laurentii, Erik, se Falk.				
" Magnus		1620		Komminister i Steneby.
" Anders		1630		
" Per, se Sluther.				
" Uddo		1634	1678	Kyrkoherde i Daretorp.
" Per		1647		
" Olof		1657		
" Erasmus		1667	1679	Lektor.
Leander, August Alexander	1841	1861		
Leijonmark, Gustaf Adolf	1764	1778	1828	Hofjunkare.
Lekander, Johan	1760	1786	1808	Komminister i Ransäter.
Lemon, Emil Alexander	1826	1845	1849	
Lenæus, Knut Peter August	1825	1847	1854	M. K.
Lenberg, Per		1653		Fältpredikant.
Letström, Sven	1668	1688	1724	Kyrkoherde i Karlskoga.
" Lars		1689	1741	Kyrkoherde i Helgestad.
" Bengt	1705	1721	1738	Magister.

	född	stud.	död	
Letström, Carl	1707	1721	1738	Auskultant.
„ Peter	1712	1721	1748	M. D.
Leufstedt, Carl August	1818	1842	1876	Komminister i Långserud.
Leufgren, Anders	1844	1871		Prest.
„ Nils	1852	1874		F. K.
Lewenhagen, Julius William	1856	1876		Student.
Levertin, Jakob	1810	1824		M. D.
Levin, Anders	1717	1746	1803	Kyrkoherde i Gilberga.
„ Lars	1735	1752	1762	Magister, bruksläkare.
„ Nils		1769	1794	Registrator.
„ Anders	1780	1797		Kammarrättsråd.
Lewisson, Carl Adolf	1810	1831		
Lexow, Carl Robert	1807	1823	1847	Kanslist.
„ Axel Kasper	1830	1847		Brukspatron.
Lidback, Paul Gustaf	1778	1791		V. länsbokh., landtbrukare.
„ Johan Andreas	1779	1791	1816	Bruksbokhållare.
„ Paul Julius	1808	1829	1855	Komminister på Hammarön.
„ Axel Kristian	1853	1871		F. K.
Lidbeck, Erik Gustaf	1724	1742	1803	Professor i Lund.
Lidbäck, Lars	1812	1831		Kamrer.
Lidén, Erik	1731	1754	1803	Kyrkoherde i Silbodal.
„ Nils	1771	1791	1855	Kyrkoherde i Köln.
„ Göran	1788	1811		
„ Olof	1792	1811	1851	Kyrkoherde i Sillerud.
„ Erik Adam	1801	1815	1841	Prest.
„ Johan	1797	1819	1862	M. D.
Lideman, Per	1640	1657	1694	Hofråd.
„ Carl		1670	1690	Kammarherre.
Lidgren, Jakob	1739	1758		V. borgmästare, gardist.
Lifgren, Per		1733	1769	Kapellpredikant i Borgvik.
Lignell, Per	1714	1739	1781	Sockenadjunkt i Steneby.
„ Anders	1757	1778	1835	Komminister i Kila.
„ Per	1791	1814	1825	Prest.
„ Per	1836	1857	1872	Kollega i Kristinehamn.
„ Tor Emanuel	1840	1857		Komminister i Elgå.
„ Ragvald	1851	1870		Kontorist.
Lilja, Bror Per	1834	1854		Komminister i Grafva.
Lilljebjörn, Knut Jakob	1726	1745	1775	Brukspatron.
„ Fredrik	1756	1775	1819	Brukspatron.
„ Johan	1759	1775	1806	Brukspatron.
„ Knut	1765	1778	1838	Possessionat.

	född	stud.	död	
Lilljebjörn, Knut Jakob	1791	1804		Assessor.
„ Nils	1794	1811	1818	
„ Olof Johan	1794	1816	1858	Komminister i Nyed.
„ Carl Johan	1817	1836		M. D.
„ Erik Gustaf Jonas	1848	1867		Student.
Lilljereutz, Adam Germund	1734	1750	1782	Kammarherre.
Lilljehöök, Gustaf Arvid	1829	1847		Major.
Lilljencrantz, Joh. Axel Gust.	1802	1813	1821	Fänrik.
Lilljestråle, Joakim Wilhelm				
(Bröms)	1721	1734	1807	Justitiekansler.
„ Gustaf	1764	1781	1837	Hofjunkare.
„ Richard Wilhelm	1836	1856		Ryttmästare.
Lind, Johan		1667	1708	Kyrkoherde i Bolstad.
„ Erik		1691		Radm. o. handl. i Karlstad.
„ Peter		1696		Landtman.
„ Johan	1682	1696	1724	Kyrkoherde i Högåter.
„ Daniel	1689	1710	1757	Kyrkoherde i Sillerud.
„ Gabriel		1710	1764	Hospitalskommisarie.
„ Jonas Wilhelm	1803	1820		Advokatfiskal.
„ (Jean	1791	1823		= följande?)
„ Jean	1802	1828		Underofficer.
„ Nils Gustaf	1804	1824		Magister, kamrer.
„ Johan Kristofer	1806	1826		M. D.
„ Olof Kristian	1805	1835		V. skollärare i Gunnarskog.
„ Bernhard Salomon	1811	1835		Kapten.
„ Carl	1835	1859		Seminariadjunkt.
„ Erik Henrik	1849	1871		F. K.
Lindberg, Johan Gustaf	1789	1807		
„ Adam	1805	1824		Tagit juridisk ex.
„ Johan Wilhelm	1812	1831	1844	Prest, t. f. konsist. not. i Sthm.
„ Joh. Maur. Sam. Sv.	1824	1847		Auditor.
„ Per Adolf Ferdin.	1842	1860		Ingeniör.
Lindberger, Gustaf Henrik				
Hermoder	1832	1854		Kapten.
Lindblad, Nils	1741	1764	1794	Komminister i Sunne.
„ Nils	1757	1783	1826	Komminister i Gunnarskog.
Lindblom, Jonas	1823	1842		Kyrkoherde i Fryksände.
„ August	1851	1874		Tagit med. filos. ex.
Lindbom, Jonas		1698	1706	V. bergmästare.
„ Anders	1679	1701	1759	Löjtnant.
„ Jonas	1800	1824	1858	Komminister i Tösse.

	född	stud.	död	
Lindbäck, Gottfrid, se Bergman.				
Linde, Lars Gustaf	1825	1846		Advokatfiskal.
Lindeblad, Hypatius Jul. Alex.	1853	1873		Student.
Lindgren, Olof	1793	1814	1833	Komminister i Emtervik.
„ Oskar	1832	1851		Kyrkoherde i Bolstad.
„ Johan Fredr. Aug.	1852	1871		Tagit med. filos. ex.
Lindeqvist, Magnus	1686	1692		Skolmästare i Kristinehamn.
Linder, Johan, se Lindestolpe.				
„ Johan Jakob	1835	1858		
„ Johan	1844	1869		V. pastor i Karlstad.
Linderholm, Johan Gustaf	1753	1772	1822	Kyrkoherde i Gilberga.
„ Nils	1755	1774	1783	M. L.
„ Jonas	1757	1775	1843	Kyrkoherde i Glanshammar.
„ Olof	1762	1781	1834	Kyrkoherde i Mariestad.
„ Jonas	1798	1817	1856	Bruksförvaltare.
„ Per	1800	1818	1862	Rådman i Falun.
„ Johan Gustaf	1801	1818	1838	Registrator.
Lindestolpe, Johan (Linder)	1676	1700	1724	M. D.
Lindgren, Elias	1702	1727	1766	Prest.
„ Magnus		1769		Stadssekreterare i Westeras.
„ Carl Ludvig	1829	1849		Lärov.adj. i Linköping.
Lindholm, Johan	1836	1859	1874	Komminister i Ör.
„ Johannes	1850	1873		Prest.
„ August Sakarias	1856	1876		Student.
Lindmark, Carl	1754	1765	1784	Brukspatron.
„ Olof	1753	1765	1802	Rådman i Karlstad.
„ Per Ad.	1797	1820	1821	Student.
Lindqvist, Erik		1675		
„ Anders Peter	1803	1819		
Lindskog, Anders Samuel	1793	1814	1856	Pastoratsadj. i Segerstad.
„ Hans Axel Julius	1825	1849		Komminister i Hesselskog.
„ Eneas Otto Samuel	1830	1851		Komminister i Rudskoga.
„ Carl Fredrik Oskar	1834	1852		Komminister i Frenedefors.
Lindstedt, Johan Fredrik	1740	1761	1792	Gränsridare.
„ Anders	1746	1766	1803	Komminister i Filipstad.
Lindström, Albert Ferdinand	1830	1851	1857	M. D.
„ Lars Gustaf	1842	1864		Prest, katek. vid Manilla.
Lindtman, Teodor		1637		
Ling, Carl Magnus	1789	1811	1840	Komminister i Brattfors.
„ Carl Matthias	1836	1855		Lärov.adj. i Kalmar.
„ Axel Johan	1838	1856		Lektor i Venersborg.

	född	stud.	död	
Linnartsson, Ol. (Lennartsson)	1699	1721		Brukspatron.
„ Leonard	1709	1729	1774	Brukspatron.
„ Olof	1743	1761	1816	Brukspatron.
„ Herman	1745	1761	1812	Brukspatron.
„ Carl	1752	1766	1809	Brukspatron.
Linroth, Daniel	1652	1669	1674	Student.
„ Johan	1653	1669	1720	Brukspatron.
„ Klaes	1660	1670	1726	Major, brukspatron.
„ Lars	1662	1670	1710	Regementsqvartermästare.
„ Elias	1664	1680	1722	Brukspatron.
„ Hans Gustaf	1695	1706	1729	Brukspatron.
„ Salomon	1708	1725	1756	Brukspatron.
„ Carl	1712	1725	1792	Öfverste.
„ Klaes Gustaf	1734	1749	1756	E. o. kanslist.
„ Johan	1736	1749	1775	Major.
„ Carl	1740	1752	1776	Kapten.
„ Klaes Fredrik	1742	1752	1820	Fänrik.
„ Klaes Samuel	1745	1757	1820	Kapten.
„ Carl Edvard	1749	1757	1824	Kapten.
„ Johan Gustaf	1766	1777	1789	Kapten.
„ Klaes Mauritz	1848	1868		M. L.
Litmark, Daniel		1691		Prest.
„ Göran		1691		Student.
„ Johan		1695		Bergsfogde.
Ljung, Adam	1825	1846		Kollega i Stockholm.
„ Anders	1836	1862		Privatlärare.
Ljungberg, Nils Wilhelm	1818	1837	1872	Lektor i Göteborg.
Ljungblom, Anders	1771	1791		
Ljungqvist, Carl Gustaf	1822	1845		
„ Knut Otto Henrik	1836	1854		Brukspatron.
„ Jonas Fredrik	1846	1868		Prest.
Livendal, Mikael		1743		Borgare i Köping.
Liver, Magnus		1630	1671	Kyrkoherde i Ölme.
Lizell, Sven	1738	1761	1798	Komminister i Nyed.
„ Johan Fredrik	1777	1800	1841	Lektor.
„ Carl Fredrik	1818	1836	1838	Student.
„ Johan Viktor	1836	1855		Komminister i Bolstad.
Loberg, Lars	1775	1801	185-	Sockenadjunkt i Bro, afsatt.
Loffman, Lars	1690	1708		Notarie.
„ Hektor	1697	1710	1776	Löjtnant, Fabrikör.
„ Carl	1699	1710		Fänrik.

	född	stud.	död	
Loffman, Johan	1703	1710		Löjtnant?
„ Johan Gustaf		1746		Korporal.
„ Carl	1730	1746	1797	Prest.
„ Axel	1801	1820	1827	Student.
Longmark, Sven, se Landmark.				
Lonnström, Lars	1731	1750	1799	Bruksinspektör.
Lorentzon, Nils	1792	1815	1855	Kyrkoherde i Stafnäs.
„ Lars Gustaf	1832	1852		Kontorist.
Lostbom, se Låstbom.				
Lucianus, Per	1648	1666	1728	Kyrkoherde i Wårdnäs.
Lucius, Per		1665		Komminister i Qville.
Lund, Lars	1731	1752	1753	Student.
„ Johan Peter		1781	1799	
„ Carl August		1841	1861	Bokhållare.
„ Johan Viktor		1844	1863	Exekutor i Karlstad.
Lundal, Peter		1729		Konrektor i Stockholm.
Lundbeck, Arvid		1774		Förste exped.sekreterare.
Lundberg, Johan (Lundelius)		1666	1689	Komminister i Högåsäter.
„ Johan	1750	1771	1820	Rådman i Kristinehamn.
„ Per Joh. (Collins- son)	1790	1811	1841	Pastoratsadj. i Steneby, sin- nessvag.
Lundblad, Jakob		1670		Landsfiskal.
Lundelius, Olof		1657		Landtman.
Lundell, Nils	1712	1736		Skrifvare i Stockholm.
„ Per	1726	1744	1777	Tullnär i Fryksände.
Lundgren, Johan	1724	1747	1773	V. auditör, landtbrukare.
„ Carl Adam Harald	1836	1856		E. o. Kammarkrifvare.
„ Johan	1839	1872		Student.
„ Carl Nils Teodor	1851	1873		Student.
„ Edvard Heribert	1856	1875		Student.
Lundqvist, Per Johan	1839	1855		Länsman.
Lundstedt, Anders	1673	1698	1738	Komminister i Frenedefors.
„ Gustaf	1710	1725	1766	Brukspatron.
„ Kristofer	1712	1725	1750	Häradshöfding.
„ Erik	1716	1727	1790	Protokollssekreterare.
„ Erik		1736	1743	Student.
„ Olof	1741	1757	1764	Auskultant.
„ Jonas	1742	1757	1823	Tullinspektör.
„ Sven	1754	1773	1794	Krigskassör.
„ Olof Henrik	1755	1773		Kapten.

	född	stud	död	
Lundstedt, Nils	1768	1785	1817	Sekreterare.
Lundström, Nils Gustaf	1819	1841		Kyrkoherde i Kroppa.
Lungström, Joh. (Melchiorsson)		1745		Underofficer.
Luth, Olof		1611	1658	Kyrkoherde i Nyed.
Luthman, Daniel	1736	1748	1786	Brukspatron.
„ Anders	1739	1748		Ljtnant.
Lyrholm, Anders	1783	1799	1854	Brukspatron.
Lyselius, Erik	1720	1744	1798	Komminister i Emtervik.
Lysell, Simon	1708	1722	1742	Mönsterskrifvare.
Lysen, Nils	1713	1738	1764	Kyrkoherde i Holmedal.
„ Per	1778	1802	1833	Komminister i Sunne.
Låstbom, Anders (Lostbom)	1698	1715	1776	Brukspatron.
„ Johan		1715	1752	Brukspatron.
„ Kristian	1711	1725	1729	Student.
„ Bengt	1719	1737	1769	Lifdrabant.
„ Per	1724	1739	1770	Brukspatron.
„ Gunnar	1725	1744	1789	Hofsekreterare.
„ Jonas	1731	1752	1782	Brukspatron.
„ Johannes	1732	1752	1802	Professor i Upsala, domprost.
„ Herm., se af Låstbom.				
„ Johan	1743	1757	1800	Brukspatron.
„ Erik	1763	1783		
„ Erik Herman	1777	1783		Fänrik.
„ Johan	1760	1798	1802	Klockare.
„ Jonas Hermansson	1811	1835	1868	Pastoratsadjunkt i Bolstad.
Låstbom, Herman af	1742	1756	1811	Landshöfding.
Löfgren, Anders	1752	1774	1809	Kanslist.
„ Peter	1803	1827	1849	Sockenadj. i Bolstad.
„ Carl Frithiof	1838	1856		Kapten.
„ Johan Alfred	1837	1858		Prest.
„ Oskar Leonard	1839	1858		Kollega i Karlshamn.
„ Johan Alfred	1847	1870		Student.
„ Gustaf	1845	1871		F. K.
„ August	1851	1874		Student.
Löfman, Per	1733	1747	1780	Brukspatron.
„ Göran Reinhold	1735	1747	1801	Hofqvartermästare.
„ Jakob	1739	1747	1801	Brukspatron.
„ Gustaf	1742	1753	1778	Brukspatron.
„ Carl	1749	1767		Brukspatron.
„ Jakob	1783	1795	1813	Kapten.
„ Göran	1790	1804		

	född	stud.	död	
Löfman, Per Gustaf	1800	1822		
Löfström, Seth Axel	1847	1875		F. D.
Lönbom, Magnus	1708	1727	1755	Kyrkoh. i Kristinehamn.
„ Anders	1714	1730	1764	Borgmästare i Kristinehamn.
„ Johan	1745	1762	1795	Grosshandlare.
„ Carl Adolf	1750	1767		Assessor.
„ Nils	1752	1772	1790	Hörare i Kristinehamn.
Löthner, Abraham	1714	1727	1783	Kyrkoh. i Kristinehamn.
„ Jonas	1749	1770	1805	Bataljonspredikant.
„ Johan	1751	1770	1788	Kontorsskrifvare.
„ Carl Daniel	1756	1770	1804	Öfverstyrman, kallad kapten.
„ Carl (Daniel)	1792	1808	1875	Brukspatron.
„ Robert	1793	1808	1830	Expeditionskronofogde.
„ Carl Ludvig	1824	1844		Häradshöfding.
„ Klas Axel Reinhold	1831	1852		Häradsskrifvare.
Löwenborg, Carl Teofil	1837	1856	1858	Student.
Löwenhjelm, Gudmund (Nord- berg)	165-	1670	1739	Hofrättsråd.
„ Joh. (Nordberg)	1698	1717	1778	Kapten.
„ Carl Gustaf (Nordberg)	1701	1717	1768	Riksråd, Lunds akademie- kansler.
„ Gudmund	1706	1725	1759	Hofrättsråd.
„ Carl Gustaf	1732	1743	1788	Öfverste.
„ Gudmund	1735	1752	1816	Auditör.
„ Carl Gustaf	1735	1753	1803	Major.
„ Gudmund	1736	1753	1787	Kapten.
„ Krispin	1739	1758	1809	Brukspatron.
„ Carl Johan	1742	1761	1822	
„ Carl Gustaf		1764	1801	Kapten.
„ Gustaf Adolf	1745	1764	1823	Akademiekaurer.
„ Johan Reinhold	1764	1779	1830	Brukspatron.
„ Krispin	1767	1783	1816	Kapten.
„ Gudmund	1768	1783	1835	Kapten.
„ Fredrik	1776	1788	1857	Kronofogde.
„ Severin	1778	1796	1826	Akademieadj. och kyrkoh.
„ Carl Gustaf	1790	1803	1858	Generallöjtnant.
„ Carl August	1803	1822		Öfverjägare.
„ Carl Fredrik	1819	1837		Possessionat.
„ Carl Gustaf	1820	1839		Brukspatron.
„ Severin	1823	1840		Häradshöfding.

	född	stud.	död	
Löwenhjelm, Gustaf Samuel	1823	1840		Lektor.
„ Carl Oskar	1828	1848	1876	Possessionat.
„ Krispin August Wilhelm	1842	1859		Löjtnant.
Lövin, Olof	1779	1804	1811	Prest.
Magnelius, Johan		1644	1684	Kyrkoherde i By.
„ Brynte	1626	1654	1701	Kyrkoherde i Stafnäs.
„ Gabriel	1670	1689	1725	Lektor.
„ Gustaf	1678	1695	1794	Kapten.
„ Johan	1684	1703	1709	Kapten.
Magnell, Knut	1690	1707	1756	Löjtnant.
„ Gustaf	1712	1728	1754	Landtman.
„ Brynte	1720	1738	1780	Bonde.
„ Gustaf Reinhold	1755	1773	1788	Sockenadjunkt i Holmedal.
„ Carl Kristian	1786	1805	1812	Landskamrer.
„ Johan Jakob	1817	1838		Kyrkoherde i Hesselsskog.
Magnér, Henrik	1773	1797	1834	Komminister i Steneby.
Magni, Anders, se Betulander.				
„ Ivar		1628		Sockenadj i v. Ed, afsatt.
„ Johan		1637		
„ Henrik, se Schroderus.				
„ Jonas		1644		
„ Bero, se Uddenius.				
„ Brynte, se Carolstadius.				
Maijer, Johan Fredrik	1828	1848		Fiskal i Göta hofrätt.
Malm, Johan		1717		Sjöman, för till Ostindien.
Malmberg, Bengt		1746		Gästgifverlinsspektor.
Malmgren, Johan Daniel	1850	1874		Prest.
Malmstedt, Magnus	1724	1745	1798	E. o. professor i Upsala.
„ Johan Magnus	1749	1757	1780	Konsistoriäman. i Ups.
„ Anders Brynolf		1752	1757 1784	
„ Johan Magnus	1795	1814	1868	Lektor i Karlstad.
„ Anders Magnus	1840	1859		Lärov. adjunkt i Linköping.
Manderström, Erik Ludvig	1774	1789	1826	Kammarherre.
Marin, Erik Otto	1842	1864	1866	
Marker, Carl Magnus	1719	1741	1773	Landtman.
Martini, Anders		1628		
Martinsson, Olof	1835	1856		Kyrkoherde i Brattfors.
Matthelius, Per (Häger)		1733		Fältväbel.
„ Erik	1719	1733	1799	Skolmästare i Filipstad.

	född	stud.	död	
Matthsson, Petrus	1743	1747		Underofficer i fransk tjenst.
Mebius, Johan Rudolf	1845	1863	1868	Tagit med. filos. ex.
Medailleu, Elias	1793	1812		Prest, afsatt.
Meijer, Gustaf Samuel	1848	1867		F. D.
„ August Teodor	1851	1871		Tagit jurid. examen.
Melander, Adolf Fredrik	1816	1835		M. D.
Melchiorsson, Joh., se Lungström.				
Melegius, Nils		1656		Kronofogde.
Melén, Carl Adolf	1842	1864		
Melin, Johan	1851	1875		Student.
Mellin, Carl Johan	1804	1826	1848	Komminister i Rada.
„ Gustaf Magnus	1806	1826	1853	Landtmäterielev.
„ August Jakob	1847	1868		E. o. vid postverket.
Mellqvist, Sven Denis	1805	1827	1877	Prest, afsked.
Mesterton, Carl Benedikt	1826	1844		M. D., professor.
Meurling, Carl Edgar	1843	1861		Löjtnant.
Michaelsson, Gust. Hjaln. Sam.	1852	1872		Folkskollärare.
„ Oskar Georg Nat.	1855	1873		Tagit med. filos. ex.
Mikraus, Lars se Möcker				
Milander, Ezekiel		1645	1695	Komminister i Millesvik
„ Olof, se Ek.				
„ Daniel, se Ek.				
„ Anders	1635	1658	1695	Häradshöfding.
Mitander, Nils	1804	1822	1862	Bruckspatron.
„ Nils Wilhelm	1833	1852		Bergsnotarie.
„ Carl Rutger	1842	1861		V. häradshöfding.
„ Johan Filip	1840	1862		
„ Emil Elias Kristian	1854	1873		Student.
Mobach, Kristofer	1702	1715	1739	Liquidationskommisarie.
Moberg, Nils	1693	1716	1751	Komminister i Wisnum.
Möblad, Daniel	1724	1747	1787	Brucksinspektör.
„ Klas		1770	1776	Student.
„ Olof		1772	1787	Haudlande i Filipstad.
Modén, Keller		1714	1722	Student.
„ Per	1720	1743	1764	Prest.
„ Lars	1793	1818	1823	Prest.
Modin, Anders	1746	1768	1787	Tullskrifv. i Kristinehamn.
Molander, Erik		1732		Stadssekreterare i Wisby.
„ Johan	1824	1845		M. D.
Molenius, Lars		1647		
Molinder, Lorenz	1791	1809		Notarie i Stockholm.

	född	stod.	död	
Molinder, Anders	1794	1813	1865	Komminister i Brunskog.
„ Anders Emil	1837	1858		Komminister i Boda.
Molitheus, Johan	1591	1609	1671	Kyrkoherde i Stafnäs.
„ Matthias		1647		Magister.
„ Erik		1647		Magister.
„ Johan		1655		
„ Erland		1660		
„ Gustaf		1661		«loco pastoris i Stafnäs 1670».
„ Erik (Kempensköld)		1729		Brukspatron.
„ Anders Magnus	1800	1813	1824	
Moll, Gustaf	$\frac{2}{7}$ 1847	1870		F. K. + 78 $\frac{12}{10}$ i Uppsal.
Morell, Olof	1682	1708	1755	Komminister i Emtervik.
„ Gabriel	1718	1739	1760	Sockenadj. i Emtervik.
Moren, Jöns	1755	1774	1808	Kyrkoherde i Kroppa.
„ Torbjörn	1781	1798	1843	Kyrkoherde i Karlskoga.
„ Erik Torbjörn	1815	1834		Öfverstlöjtnant.
„ Erik	1819	1840		Kyrkoherde i st. Tuna.
Mostedt, Magnus	1705	1722	1726	Student.
„ Anders	1709	1729	1772	V. häradshöfding.
Moström, Kristiern		1743		Bruksbokhållare.
Mullberg, Johan Wilhelm	1737	1750	1780	Brukspatron.
„ Nils		1776		Brukspatron.
Mullin, Carl Johan		1734		«På Gotland».
Muraus, Lars	1652	1675	1714	Komminister i Wäse.
Myhrman, Olof	1709	1727	1746	V. häradshöfding.
„ Kristofer	1712	1729	1775	Brukspatron.
„ Bengt Didrik	1778	1794	1827	Brukspatron.
„ Gustaf	1780	1794	1872	Kansliråd.
„ Olof	1781	1794	1836	Advokatfiskal.
„ Magnus	1782	1796		Kanslist.
„ Götrik	1796	1816		Protokollsekreterare.
„ Kristofer	1813	1831	1835	
„ Gustaf	1816	1835	1872	Brukspatron.
„ Engelbrekt	1825	1844		Bokhållare i jernkontoret.
Mylen, Peter Niklas	1822	1844		Kyrkoherde i Torp.
Myrin, Klas Gustaf	1803	1823	1835	Docent.
„ Johan Wilhelm	1749	1868		Tagit jur. ex., Länsman.
Myrtengren, Per	1650	1666	1693	Reg.qvartermästare.
Märd, Carl		1738	1744	E. o. kanslist.
Möcker, Lars (Mikraus)		1669		Klockare i Karlskoga.

	född	stud.	död	
Nackreij, Kristian von	1692	1707	1724	„I handel».
„ Lars	1699	1715	1742	Brukspatron.
„ Kristian	1726	1744	1766	V. häradshöfding.
„ Olof	1728	1744	1783	Landshöfding.
„ Lars	1729	1744	1794	Hofjunkare.
„ Lars	1755	1769	1798	Kapten.
„ Kristian Niklas	1790	1806	1826	Major.
„ Lorenz	1818	1827	1838	Student.
Nauceler, Gustaf	1788	1807	1867	V. häradshöfding.
Neander, Anders	1844	1867		Student.
Neander, Oskar Teodor	1856	1876		Student.
Nezelius, Wilhelm		1666		
Nicolai, Birger		1622		Komminister i Trosa.
„ Nils, se Zillenius.				
„ Bryngel = Bryng. Jonæ?				
„ Bengt, se Aurenius.				
Nildman, Gustaf	1693	1717	1767	Stadssekreterare i Karlstad.
„ Gustaf	1742	1764	1809	Rådman i Karlstad.
Nilman, Anders Magnus	1855	1876		Student.
Nilsson, Nils	1782	1795	1807	
„ Johan	1792	1814	1849	Komminister i Steneby.
„ Anders Gustaf	1832	1852		
„ Nils Fridolf	1831	1853		Kammarförvandt.
„ Nils Johan Gustaf	1846	1863		E. o. landskanslist.
„ August	1848	1870		F. K.
„ Axel	1846	1874		Student.
„ Nils Gustaf	1851	1876		Student.
Nisbeth, Axel Wilhelm	1801	1818	1857	Brukspatron.
Nolcken, Carl Adam	1811	1830	1857	Egare af Jordberga i Skåne.
Nolin, Samuel	1791	1813	1846	Kyrkoherde i Högåsäter.
Norblad, Anders	1835	1860		Civilingeniör.
Norbäck, Johan	1804	1826	1864	Kyrkoherde i Rölunda.
„ Olof Gustaf	1837	1859		Extra öfverjägare.
„ Jan Peter	1846	1868		Prest.
Nordberg, Erland		1660		Kaptenløjtnant — utrikes.
„ Per	1656	1670	1727	Kyrkoherde i Frenedfors.
„ Gudmund, se Löwenhjem.				
„ Johan, se Löwenhjem.				
„ Carl Gustaf, se Löwenhjem.				

	född	stod.	död	
Nordberg, Per	1717	1764		Brukspatron.
„ Gudm., se Löwenhjel.				
„ Matthias	1739	1758	1792	V. jägmästare.
„ Peter		1758	181-	Brukspatron.
„ Johan Erland	†	1761	1772	Brukspatron.
Norden, Henrik	1740	1760	1816	Komminister i Brattfors.
„ Per Niklas	1791	1811	1862	Komminister i Ullerud.
„ Johan Herman	1794	1813	1861	Komminister i Nordmark.
„ Anders	1795	1813	1831	Regementspastor.
„ Johan Henrik Wilh.	1826	1848	1856	i Falu bergsskola.
„ Fredrik August	1850	1871		Prest.
„ Anders Gustaf	1850	1872		Student.
Nordenanckar, Johan Gustaf	1799	1814		Ryttmästare.
„ Fred. Wilhelm	1800	1814		Öfverstlöjtnant.
„ Carl	1812	1829	1875	Kapten.
„ Emil August	1814	1830		Löjtnant.
Nordenfalk, Johan (Noreen)	1727	1743	1806	Revisionssekreterare.
Nordenfelt, Olof Gabriel	1757	1769	1790	Löjtnant.
„ Johan Niklas	1759	1769	1825	Löjtnant.
„ Olof	1790	1804	1843	Kammarherre.
„ Enar Wilhelm	1798	1810	186-	Landshöfding.
„ Johan Åke	1807	1820	1852	Generalintendent.
„ Carl Henrik	1837	1855		Borgmästare i Kristinehamn.
Nordengren, Anders		1757	1761	Arrendator.
„ Hans	1738	1759	1788	Landtbrukare.
Nordenhaag, Olof	1844	1867		Prest.
Nordensson, Johan	1843	1868		Pastoratsadj. i Blomskog.
Norder, Bengt		1754	1755	Student.
„ Sven	1769	1790	1839	Prest, professor honor.
„ Carl	1838	1866		Pastoratsadj. i Hesselskog.
Nordlund, Axel Olivier	1841	1860		
Nordman, Peter (Persson)	1805	1826		
Nordmark, Daniel	1815	1837		Kyrkoherde i Wäse.
Nordstedt, Sven		1771		Student.
Nordström, Johan Alfred	1825	1844		Brukspatron.
„ Jakob Gust. Valfr.	1835	1855		Brukspatron.
Noreen, Erland, (Noreenius)	1641	1659	1697	Kyrkoherde i Nor.
„ Arvid	1645	1663	1709	Rådman i Stockholm.
„ Matthias, se Norgren.				
„ Axel	1674	1690	1750	Kyrkoherde i Nyed.
„ Erland	1689	1712	1767	Borgmästare i G. Karleby.

	född	stad.	död	
Noreen, Erik	1690	1712	1760	Kyrkoherde i Köln.
" Johan	1709	1729	1762	Kyrkoherde i Nyed.
" Sven	1725	1743	1807	Kyrkoherde i Köln.
" Axel	1726	1743	1799	Assessor.
" Johan, se Nordenfalk.				
" Erik	1763	1779	1841	Öfverinspektör.
" Gustaf	1764	1781	1809	Kyrkoherde i Köln.
" Carl Fredrik	1780	1803	1803	Student.
" Sven Gustaf	1788	1804	1846	Major.
" Adolf Gotthard	1854	1871		P. D.
Noreenius el. Norenius, Daniel	1596	1613	1624	Prest.
" Matthias	1605	1625	1680	Kyrkoherde i Nor.
" Gudmund	1607	1625	1675	Kyrkoherde i Gilberga.
" Erik	1607	1626	1679	Häradshöfding.
" Erland, se Noreen.				
" Arvid, se Noreen.				
" Erik	1651	1670	1692	Slottsbokh. i Örebro.
Norelius, Johan Henrik	1838	1869		Kyrkoherde i Gasborn.
Norgren, Matthias (Noreen)	1668	1685	1740	Inspektör.
" Anders Mauritz	1826	1848	1872	Possessionat.
Norman, Johan	1742	1764		Ausk., «gemen i Ostindien».
Nornberg, Erik		1744	1771	Krukmakare i Karlstad.
" Erik	1725	1746	1796	Komminister i Ransäter.
" Axel	1730	1755	1795	Komminister i Wäse.
" Carl Fredrik	1788	1810	1824	Prest.
Norrbohm, Olof Elis Gust.	1843	1863		Kamrer.
Norrdal, Johan		1712	1732	Komminister i Ör.
" Bengt	1713	1736	1776	Komminister i Frändefors.
Norrmann, Jean Napoleon	1810	1831	1859	Postexpeditör.
" Gust. Wilh. Alfr.	1839	1860	1877	F. D., lärare vid sjökrigsskol.
" Hugo Tiodolf	1841	1860		Magistratssekreterare.
Norrmann, Brynolf		1736	1743	Handlande i Karlstad.
Norstedt, Anders	1802	1825	1868	
" Erik Ossian	1832	1852		M. L.
" Hugo Oskar Andreas	1839	1859		Komminister i Nössemark.
" Anders	1846	1873		Student.
Norsten, Jonas	1747	1772	1812	Komminister i Glafva.
" Anders	1780	1805	1812	Prest.
" Olof Peter	1788	1811		Underofficer.
Norstrand, Erik	1750	1771	1819	Komminister i Tösse.
Norström, Torsten		1699	1713	Fältprest.

	född	stud.	död	
Norström, Peter	1707			Inspektor.
„ Georg	1743	1766	1787	Konsistorienotarie.
„ Anders	1796	1816	1850	Komminister i Gräsmark.
„ Johan	1802	1818	1869	Brukspatron.
„ Joh. Vitalis Abrah.	1806	1873		F. K.
Numers, Carl Gustaf von	1733	1747	1750	Student.
„ Olof Ulrik	1741	1756	1802	Assessor.
„ Kristofer	1743	1756	1801	President.
„ Fredrik Adolf	1745	1756	1792	Öfverste.
„ Olof Ulrik	1775	1789	1836	Major.
Nyberg, Lars Gustaf	1795	1814	1823	Prest.
Nyblen, Kristofer	1724	1744	1800	Rådman i Kristinehamn.
Nydqvist, Herman	1781	1801	1828	Kirurg. Magister.
Nygren, Jan Peter	1798	1812	1846	Kanslist.
„ Lars Leonhard	1802	1812	1822	Student.
„ Carl Samuel	1807	1830		Kyrkoherde i Blomskog.
„ Olof Emanuel	1841	1862		Regementsskrifvare.
Nylén, Anders	1784	1811		Prest, afsatt.
„ Erik Göran	1831	1860		Kapellpredikant.
Nyqvist, Sven	1770	1790	1831	Komminister i Wäse.
„ Lars Peter	1791	1810	1819	Hörare i Kristinehamn.
„ Olof Fredrik	1845	1863		Student.
Nyrén, Magnus	1837	1859		Astronom i Pulkowa.
„ Carl Gustaf	1854	1875		Student.
Nyström, Carl Mauritz	1819	1837		V. häradsh., i Göteb. riks- banksafdelning,
„ Konrad Gustaf	1833	1852		Prest.
Nyvall, Johan	1762	1790	1809	„I elände“.
Odén, Jonas	1748	1768	1805	Komm. i storkyrkan i Sthm.
Olander, Erik Wilhelm	1841	1859		Länsman.
Olavi, Nils		1617		Komminister i Holmedal.
„ Per		1622	1645	Komminister i Grums.
„ Lars		1625	1670	Kyrkoherde i Björsäter.
„ Erik		1625		Prest.
„ Per		1627		
„ Elias		1638		
„ Magnus		1641		
„ Olof, se Carolstadius.				
„ Johannes		1645		
„ David		1652		

	född	stud.	död	
Oldensköld, Bengt	1769	1792	1818	Sockenadj. i Ny i Elfdalen.
" Erik Gustaf	1803	1824	1859	
" Anders Mauritz	1812	1835	1838	Student.
Olivecrona, Hans Carl	1775	1791	1832	V. häradsh., possessionat.
" Carl Adolf	1805	1820	186-	Major.
" Hans August Paul	1806	1820	1860	Kapten.
" Knut	1817	1836		Justitieråd.
" Tomas	1818	1836	1842	Docent.
" Carl Hj. Olivier	1838	1858		Löjtnant, brukspatron.
Ollongren, Peter	1719	1740	1777	Kyrkoherde i Gilberga.
Olsson, Arvid	1785	1808	1844	Kyrkoherde i Kroppa.
" Martin	1825	1843		Grosshandlare i London.
" Anders	1827	1846		Komminister i Lungsund.
" Olof	1831	1849		Kollega, sedan fotograf.
" Peter	1833	1855		Lärov.adjunkt i Norrköping.
" Olof	1841	1861		Prest i Amerika.
" Nils	1839	1868		Stadspredikant i Östersund.
" Johan, se Westrin.				
" Anders	1848	1872		Prest.
" Carl Mauritz	1854	1875		Student.
Oterdahl, Carl August	1840	1859		Handlande.
Oxenstjerna, Carl Gustaf	1830	1860		Kapten vid flottan.
Palin, Olof		1695	1716	Kyrkoherde i Ämal.
" Johan	1707	1736	1783	Komminister i Bjurkärn.
Pallin, Per Gustaf Viktor	1819	1838	1871	M. D.
" Erik Adolf	1821	1840		Lärov.adjunkt i Karlstad.
" Carl Afred	1828	1848		M. L.
" Johan Rudolf	1830	1848		Lektor i Stockholm.
" Herman Gustaf	1843	1862	1874	E. o. hofrättsnotarie.
" Johan Alfred	1844	1862		
" Johan Walfrid	1845	1863		
" Erik Otto	1850	1870		Operasångare.
" Per Gustaf Viktor	1851	1871		Bruksbokhållare.
" Erik Ehrenfrid Viktor	1854	1872		M. K.
Palm, Joakim	1765	1785	1796	Sockenadj. i Råda i Elfd.
" Arnold	1770	1790	1818	Kyrkoherde i Rölunda.
" Carl Axel Alfred	1829	1848		S. M. K., sedan grosshandl.
" Tolf Otto Iljalmar	1837	1854	1870	M. L.
" Carl Ludvig	1844	1863		Löjtnant.
" Gunnar Henrik	1852	1872		Postexpeditör.

	född	stud.	död	
Palmerantz, Bror Gabr. Nik.	1848	1863	1871	Underlöjtnant.
Palmgren, Gabriel	1746	1768		Expeditionssekreterare.
„ Johan	1746	1768	1812	Lagman på Gotland.
Palmström, Johan	1746	1767		E. o. i banken, gardist.
„ Carl	1750	1767		Stadsfiskal i Filipstad.
Paludenius, Bengt		1664		
Pank, Erik	1699	1719	1773	Handl. i Karlstad.
Persson, Per	1781	1810	1846	Komminister i Blomskog.
„ Peter, se Nordman.				
„ Per Adolf	1841	1863		V. länsman.
„ Pontus	1841	1863		Prest.
„ Olof	1846	1869		Pastoratsadjunkt i Stafnäs.
Petersson, Peter		1736	1750	Komminister i Grums.
„ Peter	1744	1762	1796	Kyrkoherde i Nysätra.
„ Lars	1779	1801	1846	Komminister i Wäse.
„ Nils	1792	1811	1849	Kyrkoherde i Fryksände.
„ Johan	1804	1827	1875	Komminister i Dalby.
„ Anders Magnus	1825	1847		Lektor i Upsala.
„ Johan Peter	1819	1852	186-	Klockare i Åhus.
„ Axel Joh. Hjalmar	1839	1858		Telegrafassistent.
„ Anders Edvin	1851	1873		Tagit med. filos. ex.
Petræus, Eskil	1593	1609	1657	Biskop i Åbo.
„ Olof		1616	1639	Kyrkoherde i Filipstad.
„ Lars		1621		I Åbo.
„ Sakarias	1607	1622	1692	Komminister i Filipstad.
„ Johan		1671	1733	Komminister i Filipstad.
„ Sakarias		1707	1762	Klockare i Filipstad.
Petrén, Johan Gustaf		1778		Skolmästare i Elfdalen.
Petri, Kristofer		1601	1613	Gårdspredikant i Kroppa.
„ Nils		1601		
„ Olof		1625	1640	Komminister i Ed.
„ Magnus		1628		Komminister i Ölme.
„ Brynte, se Calenius.				
„ Göran		1630		Bruksp. o. rådm. i Filipstad.
„ Anders, se Hjerpe.				
„ Sven		1634		Sockenadjunkt i Wäse.
„ Anders, se Carolstadius.				
„ Per, se Rolander.				
„ Olof		1636	1680	Skolmästare i Filipstad.
„ Knut, se Carolstadius.				
„ Anders		1643		Komminister på Hammarön.

	född	stud.	död	
Petri, Jonas	1740	1745		Prest.
Philipstadius, Lars	1622	1657		Kyrkoherde i Kroppa.
Phrychius Nils	1621	1647		Kyrkoherde i Ölme.
" Nils	1625	1639		Konrektor i Karlstad.
" Lars	1625	1679		Kyrkoherde i Silbodal.
" Björn	1633			Sockenadjunkt i Sunne.
" Per	1636	1685		Komminister i Frykerud.
" Arvid	1644	1662		Landtbrukare.
Pfeiffer, Jan Olof	1801	1821	1845	Komminister i v. Ed.
Pihlgren, Anders	1772	1802	1828	Sockenadjunkt i Råda.
" Anders Jakob	1808	1823		Häradshöfding.
" Johan Peter	1813	1835		Kyrkoherde i Ekshärad.
" Johan Teodor	1845	1863		Ingeniör vid flottan.
" Axel Filip	1843	1863		V. häradshöfding.
" Aug. Wilh. Rudolf	1845	1863		I Amerika.
" Carl Rudolf	1850	1872		Tagit med. filos. ex.
" Axel Johan	1854	1873		
Pihlström, Olof		1730	1740	Student.
Piscator, Olof	1653	1673	1700	Lektor.
" Anders	1659	1678	1729	Kyrkoherde i Elfdalen.
" Johan	1661	1680	1705	Kyrkoherde i Winberga.
" Bengt	1693	1715	1776	Kyrkoherde i Elfdalen.
" Per	1695	1716	1759	Juris adjunkt i Upsala.
" Olof	1701	1723	1743	Prest.
" Johan	1702	1723	1734	Student.
" Magnus	1707	1730	1743	Prest.
" Jonas		1730	1751	Mönsterskrifvare.
" Anders	1736	1757	1804	Lektor i Karlstad.
" Petrus	1736	1761	1805	Konstmästare.
" Bengt	1742	1761	1790	Auditör.
" Magnus	1746	1764	1817	Kyrkoherde i Elfdalen.
" Anders	1752	1766	1801	Kyrkoherde i Ör.
" Per Gustaf	1783	1803	1835	Geschwornen.
" Bengt Reinhold	1785	1803	1849	Komminister i Ransäter.
" Johan	1796	1815	1820	Student.
" Johan August	1826	1848	1868	M. L.
" Per Jonas Emanuel	1825	1867		M. L.
" Anders Joh. Konrad	1833	1852		Läroverksadj. i Wenersborg.
" Olof	1842	1861	1867	Student.
Pistorius, Gilius		1618	1687	Prest.
Plan, Olof		1663		

	född	stod.	död	
Plan, Anders	1678	1698		Student.
„ Erik	1686			Lictor provincialis Ups.
Planmark, Lars	1707	1746		Ryttare, klockare.
Plehningsköld, Israel	1661	1672		Häradshöfding.
„ Johan	1661	1687		Häradshöfding.
Poignant, Fredrik August	1810	1832		Faktor.
„ Emanuel	1834	1855		Ljåtnant.
Porath, Nils	1690	1709	1753	Bergsråd.
„ Jonas	1695	1715	1729	Vågmästare i Karlstad.
„ Salomon	1706	1725	1760	Rådman i Stockholm.
„ Olof Ulrik	1737	1752	1793	Auditör.
Prætorius, Mikael		1595	1612	Rektor i Mariestad.
„ Carl		1595	1632	Kyrkoh. i Karlstad o. Grafva.
„ Anders		1609		Skolmästare i Filipstad.
Qvanten, Carl Gustaf von	1788	1806	1859	Öfverstlöjtnant.
Qvick, Henrik	1735	1759	1810	Komminister i Steneby.
Radhe, Knut	1853	1871		Student.
Rang, Sven		1694	1716	Skolmästare i Kristinehamn.
Ransell, Erik	1731	1763	1788	Komminister i By.
Rappholt, Johan Henrik	1718	1733	1768	Brukspatron.
„ Bengt Gustaf	1719	1733	1762	Kapten och brukspatron.
„ Bengt Gustaf	1746	1755	1815	Kapten.
„ Bengt Gustaf	1751	1761	1779	Brukspatron.
Reimers, Carl Fredrik	1775	1787		Protokollssekreterare.
Reinholdsson, Reinhold	1712	1738	1756	Stadssekret. i Karlstad.
„ Olof	1748	1767	1821	Kyrkoherde i Borås.
Renström, Anders	1709	1735	1790	Komminister i Blomskog.
„ Johan	1724	1748	176-	Inspektör.
Rhodin, Carl Jonas	1851	1870		Grosshandl. i Göteborg.
Ribbing, Sigurd	1816	1835		Professor i Upsala.
Rimner, Johan	1700	1724	1772	Brukspatron.
„ Olof		1727		Underofficer.
„ Johan		1752	1787	Brukspatron.
Riselius, Albert		1667		Fältprest, slutl. kapten.
Risell, Per		1669	1701	Kyrkoherde i Hesselkog.
„ Nils		1675	1708	Kyrkoherde i Hesselkog.
„ Anders	1685	1704		Borgmästare i Köping.
„ Kristofer	1687	1704	1762	Kyrkoherde i Filipstad.
„ Erland	1693	1716	1748	Komminister i Bolstad.

	född	stud.	död	
Risell, Johan	1697	1717	1724	Utn. stadssekret. i Köping.
" Nils	1719	1735	1789	Professor.
" Johan	1723	1739	180-	Bergsråd.
" Olof, se Risellsköld.				
" Kristofer	1729	1746	1817	Hofrättsråd.
Risellsköld, Olof	1723	1742	1795	Häradshöfding.
Rizelius, Adolf	1754	1775	1819	Komminister i Hesselkog, afsatt, vaktmästare.
Robsahm, Herman	1729	1743	1780	Ausk., gardeskorporal.
" Abraham		1752		Landtbrukare.
" Carl Gustaf	1751	1771	1821	Sekreterare.
" Abraham	1770	1781		Protonotarie i bergskoll.
" Johan Ludvig	1772	1782	1802	Advokatfiskal.
" Henrik Kristian	1778	1787		
" Carl Magnus, se af Robson.				
" Olof Abraham	1784	1801	1849	M. D.
" Gustaf Adolf	1851	1870		Tagit med. filos. ex., kas- sör i Karlstad.
Robson, Carl Magnus af	1776	1788	1840	Bergsråd.
" Fredrik Magnus af	1806	1825	1852	Kapten.
" Olof Albert af	1821	1839		Ljijtnant.
Rolander, Björn		1622	1666	Kyrkoherde i Steneby.
" Lars		1625	1669	Kyrkoherde i Ferglanda.
" Per		1636	1663	Kyrkoherde i Rölönda.
" Per, se Myrtengren.				
" Anders	1689	1721	1762	Kyrkoherde i Brunsbog.
" Sven	1728	1753	1775	Komminister i Wisnum.
" Bengt Johan	1731	1753		Landtmätare på Ösel.
" Lars	1799	1822	1857	Komminister i Millesvik.
" Carl	1846	1867		Prest.
" Johan August	1847	1872		Prest.
Roman, Johan	1629	1643	1692	Mantalskommissarie.
" Arvid	1640	1656	1726	Rådman i Kristinehamn.
" Kristiern	1659	1677	1719	Mantalskommissarie.
" Jonas	1673	1692	1723	Komminister i Bolstad.
" Johan	1677	1700	1719	Slottsbokhållare i Örebro.
" Daniel	1685	1709	1759	
" Johan Gustaf	1700	1715	1768	Mantalskommissarie.
" Johan	1714	1729	1758	Brukspatron.
" Jakob Leonard	1740	1754		Brukspatron.

	född	stud.	död	
Roman, Lars Gustaf	1770	1790	1822	Magistratssekret. i Karlstad.
„ Carl Leonhard	1767	1790	1803	Auditör.
„ Johan Niklas	1764	1798		
„ Adolf	1791	1810		Protokollssekreterare.
„ Sven Abraham	1792	1811		Advokatfiskal.
„ Jakob	1800	1813		
„ Anders Julius	1843	1862		V. häradshöfding.
„ Anders Teodor	1844	1863	1868	M. K.
Roos, Johan		1707		Kornett.
„ Carl Kristian	1720	1736	1754	Lifdrabant.
„ Axel Gustaf	1722	1736	1764	Possessionat.
„ Herman Julius	1725	1736	1786	Öfverste.
„ Leonard Adam	1729	1746	1796	Öfverjägmästare.
„ Carl Magnus	1738	1755	1780	V. häradshöfding.
„ Johan Fredrik	1738	1755	1781	Löjtnant.
„ Axel Herman	1750	1762	1784	Löjtnant.
„ Jonas Emanuel	1791	1809	1848	Protokollssekreterare.
„ Bo Kristian	1803	1817	1841	Grosshandlare.
Rosell, Arvid	1647	1673	1699	Kyrkoherde i Ferglanda.
„ Erland	1686	1711	1752	Kyrkoherde i Frändefors.
„ Martin	1689	1714	1748	Rådman i Karlstad.
„ Arvid	1720	1744	1769	Borgmästare i Karlstad.
„ Jakob	1722	1745	1773	Borgare i Karlstad.
„ Martin	1726	1748		Handl., sedan landtbrukare.
„ Gustaf	1728	1749	1771	Handlande i Karlstad.
„ Olof	1731	1749	1756	
„ Erland	1738	1755		Landtmätare.
„ Anton	1828	1849		Kyrkoherde i Landskrona.
„ Ernst Waldemar	1845	1862		Telegrafassistent.
Rosen, Gustaf Fredrik von	1758	1772	1815	Landshöfding.
„ Adolf Eugene von	1797	1812		Öfverste.
Rosenqvist, Fredrik Teodor	1834	1852		Prest i Östergötland.
Roth, Carl Edvard Leonhard	1828	1847		
„ Olof Hjalmar	1839	1859		Läroverksadj. i Karlstad.
Rozelius, Martin		1636	1658	Fältpredikant.
„ Anders Sivardi		1638		
Rudberg, Sven		1674	1726	Komminister i Nor.
„ Daniel	1721	1742	1788	Läkare.
„ Håkan		1749	1757	Student.
Rudelius, Olof, se Rudenius				
„ Dan., se Ruderbergius.				

	född	stud.	död	
Ruden, Torsten	1661	1678	1729	Biskop i Linköping.
„ Bengt, se Rudenhjelm.				
„ Anders	1665	1685	1694	Student.
„ Sven	1668	1688	1728	Kyrkoherde i Brunskog.
„ Carl				
„ Johan				
„ Bengt				se Rudensköld.
„ Ulrik				
„ Håkan	1699	1721	1752	Kyrkoherde i Gilberga.
„ Håkan	1703	1723	1723	Student.
„ Bengt	1715	1735		Tullnär.
„ Anders	1749	1774		Kryddkrämare i Stockh.
Rudenhjelm, Bengt	1784	1723		Statskommissarie.
Rudenius, Per		1643		
„ Håkan		1652	1697	Komminister i Fryksände.
„ Olof (Rudelius)		1656		Magister.
Rudensköld, Carl	1698	1713	1783	Riksråd, akademiekansler i Upsala.
„ Johan	1701	1717		Kanslist.
„ Bengt	1702	1717	1760	Statskommissarie.
„ Ulrik	1704	1717	1765	Kommerseråd.
„ Herman	1737	1750	1793	Major.
„ Carl	1745	1759	1774	Hofjunkare.
Ruderberg, Simon	1666	1688	1695	Student.
„ Daniel	1711	1731	1763	Kyrkoherde i Rölunda.
„ Per	1715	1736	1786	Kyrkoherde i Rölunda.
Ruderbergius, Dan. (Rudelius)	1627	1659	1713	Kyrkoherde i Rölunda.
Rudin, Per		1751	1793	
Rudman, Anders	1761	1776	1819	Stadssekret. i Kristinehamn.
Rudqvist, Halvard		1746	1757	Handlande i Karlstad.
„ Gabriel	1789	1812	1821	Prest.
Rudström, Jakob		1731	1759	Borgmästare i Kalmar.
Rundgren, Anders		1676		Korporal.
„ Johan (Russberg)		1689		Bonde.
„ John Henrik	1855	1874		Student.
Rundström, Lars (Runselius)		1672		«Fattig och sjuklig.»
Runselius, Lars, se Rundström.				
Rusén, Lars (Ruus)	1750	1768	1828	Kyrkoherde i Blomskog.
„ Lars Erik	1817	1835		Lektor i Linköping.
Russberg, Lars		1697	1707	Kandidat.
Ruth, Johannes		1702		Rådman i Upsala.

	född	stud.	död	
Ruus, Peter	1723	1744		Kapten.
„ Lars, se Rusén.				
„ Jonas	1774	1792	1842	Stadsfiskal i Karlstad.
„ Nils	1778	1797	1826	Kyrkoherde i Österåker.
„ Per Magnus	1781	1800	1836	Kyrkoherde i Bollnäs.
„ Nils Magnus	1811	1833	1861	Komminister i v. Ed.
„ Jonas Per	1814	1835	1838	Student.
Rydberg, Johan Gustaf	1817	1836		M. D.
„ Per Adolf	1821	1842		Auditör, rådm. i Karlstad.
Rydingsvärd, Fredrik Wilh.	1809	1832		V. häradshöfding.
„ Erik Simon	1855	1875		Student.
Rystedt, Fredrik Melker	1802	1821	1835	Konrektor i Karlstad.
„ Ernst Fredrik	1806	1824		Häradsskrifvare.
„ Fridolf Melker	1841	1861		Revisor.
„ Arvid Georg	1846	1863		Student.
Rådborg, Johan Erik	1824	1845		Auditör.
„ Axel Teodor	1827	1846		Läroverksadj. i Nyköping.
Röös, Lars Sivardi		1634		Länsman.
Sahlin, Jonas	1693	1707	1730	Brukspatron.
„ Peter	1722	1738		Brukspatron.
„ Henrik	1729	1744	1788	Brukspatron.
„ Martin	1722	1745	1793	Komminister i Dalskog.
„ Magnus Reinhold	1790	1807	1856	Brukspatron.
„ Carl Yngve	1824	1841		Professor i Upsala.
„ Kristofer	1822	1841		Brukspatron.
„ Daniel Axel Rudolf	1825	1847		Löjtnant.
„ Edvard Hugo	1826	1851		Löjtnant.
Salingius, Erik		1736		Landtman.
Salmodin, Asmund	1725	1745	1807	Justitiarie i Filipstad.
Salmonson, Carl	1857	1876		Student.
Salomonis, Johannes		1633		Landtman.
Sandberg, Erik Fridolf	1849	1870		Student.
Sandelin, Ture	1701	1720	1780	Häradshöfding.
„ Olof	1746	1765	1773	Student.
„ Martin	1748	1765	1768	Student.
„ Johan	1749	1766	1824	Häradshöfding.
„ Ture	1752	1772	1802	Possessionat.
„ Ture	1779	1796	1829	V. häradshöfding.
„ Mauritz	1786	1804		Kronofogde.
„ Filip	1820	1841	1872	M. D.

	född	stod.	död	
Sandelin, Carl Stefan	1825	1843		Kronofogde.
" Carl Henrik	1824	1843	1871	M. L.
" Carl Viktor	1822	1844	1861	Tagit med. filos. ex.
" Johan Wilhelm	1829	1848	185-	I Ostindien.
" Johan Albert Teod.	1845	1863		Bankobokhållare.
Sanderi, Nils		1636		
Sandmark, Sven	1698	1725	1765	Komminister i Kiln.
" Carl Gustaf	1742	1757	1769	M. D.
Sandström, Anders	1850	1869		Student.
Sandvall, Johan		1698	1738	Tiggare.
Satangius, Olof Henrici		1633	1679	Komminister i Ekshärad.
Schagerberg, Lars	1799	1824	1857	Komminister i Ed.
Schagerström, Johan	1715	1738	1795	Bankokommissarie.
" Johannes	1742	1761	1795	Kamrer.
" Olof	1744	1761	1776	Regementsskrifvare.
" Anders	1763	1778	1823	Landtbrukare.
" Olof Wilhelm	1782	1792		Fänrik, rymde.
" Olof Kristian	1791	1811	1867	Kyrkoherde i Ed.
" Johan	1796	1816	1839	Brukspatron.
" Carl August Emanuel	1833	1858		Stadsfiskal i Hudiksvall.
Schensson, Anders	1776	1794	1803	Bokhållare i Strömstad.
" Jonas	1784	1804		Akademiekamrer.
" Elis Carl Fredrik	1815	1836		Akademiekamrer.
" Carl Oskar	1824	1843		Läroverksadjunkt.
" Klas Oskar	1857	1875		Student.
Scharini, Olof	1617	1644	1694	Komminister i Wärmskog.
Schifström, Lars	1714	1741	1772	Komminister i Bolstad.
Schiultz, Gustaf Magnus		1772		Bokhållare i Göteborg.
Schivedius, Magnus Petri	1605	1828	1674	Komminister i Sunne.
Schoug, Johan Gillis	1840	1859	1859	Student.
Schröder, Johan	1657	1675	1707	Brukspatron.
" Gilius		1675	1727	Landtmätare.
" Henrik Börge	1686	1704	1729	Brukspatron.
" Johan Gilius	1689	1704		Brukspatron.
" Henrik	1703	1719		Skogvaktare.
" Carl Gustaf	1705	1725	1743	Brukspatron.
" Johan	1708	1725	1786	Brukspatron.
" Carl Magnus	1734	1755	180-	Komm. landtmätare.
" Carl Gustaf	1755	1776	1820	Kyrkoherde i Steneby.
" Anders	1758	1776	1834	Brukspatron.

	född	stud.	död	
Schröder, Johan	1783	1806		
„ Olof Hildebrand	1795	1813	1863	Kyrkoherde i Visnum.
„ Gustaf Magnus	1798	1814	1868	Komminister i Eda.
„ Johan	1797	1817	1870	Komminister i Långserud.
„ Axel	1826	1847		Kronofogde.
„ Axel Olof	1837	1854	1876	M. L.
„ Carl Hildebrand	1839	1857		Kapten.
„ Bengt Gustaf	1842	1862		Kyrkoherde i Glafva.
Schröderheim, Göran	1778	1784	1822	Major.
„ Herman Olof	1818	1835		Major.
„ Göran	1851	1870	1872	
Schultz, Sven		1717	1721	Student.
Schweder, Anton Fredrik	1829	1849	1869	Telegrafkommissarie.
Schönbom, Olof	1750	1771	1809	Komm. på Hammarön.
Scopulander, Sven		1647		Komm. på Hammarön.
Sebenius, Johan Leonhard	1839	1860		Ingeniör.
Sedelius, Daniel		1686	1696	Student.
Segerholm, Peter		1701		Soldat, sedan bonde.
„ Olof		1704		Soldat, sedan bonde.
„ Daniel		1704	1710	Löjtnant.
Segermark, Erik	1718	1741	1795	Rektor.
Segerstedt, Per Fredr. Vitalis	1837	1856		F. K.
Seidelius, Elof	1713	1735	1788	Kyrkoherde i Kila.
„ Bengt Gustaf	1762	1780	1823	Kyrkoherde i Kila.
Selldén, Nils	1758	1781	1831	Kyrkoherde i Gilberga.
„ Sven Niklas	1806	1819		M. D.
„ Erik Gustaf	1811	1827	1865	Kapten.
„ Per Anders Hjälnar	1849	1868		M. K.
„ Miles Emil Oskar		1851	1871	
„ Gustaf	1846	1874		Student.
Setterlind, Sven	1809	1839	1877	Komminister i Högsäter.
Setterlund, Sven	1792	1819	1859	Kyrkoh. i Ny och Dalby.
„ Sam. Konstantin	1827	1848	1849	Student.
„ Sven Emil Otto	1836	1858	1866	Prest.
„ Sem Linus Edvin	1842	1859		Student. $\frac{1}{2}$ år i Sverige.
Sidner, Per Johansson	1831	1858	1874	Prest i Upsala stift.
Sigfridi, Anders		1634		
Siktberg, Lars Johan	1828	1847	1872	F. D., litteratör.
Silfverhjelms, Matthias Henr.	1805	1820		
Silfverstedt, Bengt (Kihlstedt)		1703	1738	Hofrättsråd.
Silfversvärd, Jakob Gabriel	1747	1765	1795	Fänrik.

	född	stod.	död	
Sillander, Sven		1725		Prest, afsked.
Sillén, Daniel		1768	1797	V. häradsh., landtbrukare.
„ Nils	1756	1778	1838	Kyrkoherde i Sillerud.
„ Nils Jakob	1788	1809	1857	Prof., kyrkoh. i Filipstad.
„ Bengt Johan	1787	1811	1828	Prest.
„ Nils Kristofer	1789	1811	1828	Kyrkoherde i Millesvik.
„ Daniel	1793	1813	1838	Utn. kyrkoh. i Rudskoga.
„ Olof	1794	1815	1864	Komminister i Lungsund.
„ Nils Didrik	1820	1840		Kanslist.
„ Nils Otto	1823	1844		M. L.
„ Gustaf Daniel	1832	1850		Pastoratsadj. i Rölunda.
Silvén, Lars Henrik	1766	1787		Länsman.
„ Abraham	1834	1856	1870	Telegrafassistent.
Simonis, Lars		1627		Kompastor i Udenäs och
Sivardi, Lars, se Röö.				[Malna.
„ Anders, se Rozelius.				
Sjöblom, Ivan Johan Hjaln.	1850	1871		
Sjöbom, Reinhold Magnus	1770	1783	1783	Student.
Sjögren, Wilhelm Andersson	1846	1868		Student.
Sjöholm, Lars Gustaf	1802	1822		Komminister i Sunne.
„ Lars Albert	1841	1860		Komminister i Karlstad.
„ Carl Emil	1844	1863		Stationsskrifvare.
„ Wilhelm Emanuel	1850	1871		Student.
Sjöstedt, Jakob		1785	1800	
„ Anders		1789	1800	Brukspatron.
„ Jakob		1808	1827 1877	Kyrkoherde i Köln.
„ Carl Eberhard		1810	1828	Sjökapten.
„ Svante		1812	1832 1865	Regimentsskrifvare.
Sjösten, Carl Gustaf		1763	1786 1817	Prof. vid Svea artilleri.
Sjöström, Jan Gustaf		1845	1871	Prest.
„ Georg Gust. Alexis		1852	1873	Prest i Strengnäs stift.
Skarin, Anders Reinhold		1839	1857	Assessor i Göta hofrätt.
Skogsberg, Simeon		1841	1864	Privatlärare.
Skogström, Johan		1807	1830	Komminister i Grums.
„ Anders Johan		1840	1863	Komminister i Harg.
Skrage, Simon, se Skraggensköld.				
„ Sven		1626		Landtränkmästare i Åbo.
„ Simon		1642	1691	Kyrkoherde i Filipstad.
„ Elof	1617	1644	1691	Kyrkoherde i Hedemora.
„ Erik		1645	1682	Rådman i Stockholm.
„ Håkan		1677		Brukspatron.

	född	stud.	död	
Skragge, Israel	1660	1677	1725	Brukspatron.
„ Sven		1677	1724	Tullinspektör.
„ Simeon		1683	1703	Kyrkoherde i Stafnäs.
„ Israel		1703	1748	Ryttmästare.
„ Johan	1691	1706	1777	Kapten.
„ Brynte	1698	1718		Handlande i Uddevalla.
„ Carl	1721	1742		Landtman.
„ Anders	1731	1753	1770	Docent, bataljonspredikant.
„ Nils	1738	1758	1787	M. D.
Skraggensköld, Sim. (Skragge)		1626		Ståthållare.
Skytte, Göran Wilhelm	1849	1869		Tagit juridisk ex.
Skänberg, Lars	1805	1828	1867	Komminister i Nyed.
Sluther, Per		1633		Landtman.
„ Anders		1661		Decollatus in Germania.
Sohlberg, Johan Oskar Adolf	1847	1867		E. o. vid posten.
Soterus, Henrik	1600	1621	1645	Lektor i Göteborg.
Spak, Anders, se Gyllenspak.				
„ Brynte		1648		Komminister i v. Ed.
„ Nils	1625	1648	1709	Kyrkoherde i Millesvik.
„ Olof	1668	1686	1719	Kyrkoherde i Millesvik.
„ Nils	1700	1721	1759	Lektor i Karlstad.
„ Henrik	1708	1725	1776	Inspektör.
„ Carl	1711	1730	1782	Kyrkoherde i Millesvik.
„ Olof	1741	1759	1806	Lektor i Karlstad.
„ Kristofer	1743	1761	1802	Borgmästare i Westervik.
„ Edvard Hjalmar	1812	1832		Prest, afsked.
Sparf, Nils		1663		«Dödde som student».
Sparfvenfelt, Johan Gabriel	1655	1666	1727	Öfverceremonimästare.
Sparre, Carl Gustaf	1733	1747	1755	Fänrik.
Spesselius, P., se Berg.				
Spångberg, Henrik	1759	1783	1811	Skolmästare i Kristinehamn.
Staf, Johan Jakob	1737	1765	1783	Rådman i Kristinehamn.
Staffander, Knut		1625	1629	Student.
„ Joh., se Lagerhjeltn.				
Stake, Erik	1628	1647		Generalauditör.
„ Lago		1647		«Dödde i sin ungdom».
Stallén, Anders		1690	1700	
Stawe, Knut	1781	1805	1842	Komminister i Frykerud.
„ Johan Jakob	1817	1840	1870	Kyrkoherde i Hassle.
Stenbeck, Nils Gustaf	1848	1869		Student.
„ Jonas, se Stenbäck.				

	född	stud.	död	
Stenberg, Johan Gustaf	1746	1764	1803	Kyrkoherde i Frendefors.
" Herlog	1783	1801		Kyrkoherde i Bolstad.
" Carl	1791	1810		
" Sten Johan	1818	1837		Kommerseråd.
" Johan Magnus	1839	1868		Kapellpredik. i N. Finskoga.
Stenbäck, Jonas	1779	1802	1865	Kyrkoherde i Steneby.
" Johan Fredrik	1843	1863	1867	Student.
Stenholm, Anders	1790	1811		
Stenius, Lars		1721		Tiggare.
Stenmark, Jonas		1730	1745	Hofrättsauskultant.
" Anders	1721	1743	1780	Komminister i Nyed.
Stenström, Carl Otto Edvard	1858	1876		Student.
Steuch, Johan	1724	1734	1769	Kammarråd.
Stiegler, Carl Rutger	1843	1862		Landskanslist.
Stigman, Johan		1723		Borgare i Stockholm.
" Olof		1723	173-	Drunknade på väg fr. Riga.
Strandberg, Adolf	1753	1772	1780	Student.
" Adolf	1839	1860		Telegrafassistent.
Straub, Gabriel		1688		Borgare i Göteborg.
" Johan Henrik		1696		«In patibulo fixus».
Strizelius, Olof		1655		Student.
Strokirk, Johan		1656	1664	Dog på resa från Rom.
" Daniel	1692	1708	1763	Brukspatron.
" Peter	1706	1726	1751	Lektor.
" Henrik	1726	1740	1795	Ryttmästare.
" Sven	1737	1761	1781	Brukspatron.
" Anders	1741	1761	1786	Magister.
" Per	1744	1765	1775	Prest.
" Elias Carl	1814	1832		Ryttmästare, brukspatron.
" Knut Viktor	1818	1834		Brukspatron.
" Wilhelm Teodor	1823	1839		Protokollssekreterare.
" Carl Elias	1846	1864		Löjtnant, stationsförest.
Strokirk, Werner Fabian v.	1802	1820	1826	Student.
Stråling, Jonas Wilhelm	1760	1783		Ausk. i Göta hofrätt.
Strömner, Johan		1731	1764	Prest.
" Fredrik	1748	1771	1822	Komminister i Blomskog.
Stuart, Gustaf Magnus	1771	1785	1858	Protokollssekreterare.
" Fredrik Adolf	1783	1801		Sekter i Arvika.
" Fredrik Kristofer	1801	1820	1851	Kammarråd.
" Carl Gustaf	1802	1820	1873	Sekreterare.
" Fredrik Magnus	1827	1855		F. K.

	född	stod.	död	
Stuart, Carl Edvard	1839	1860		Löjtnant.
Studæus, Nils		1665		Kyrkoherde i Tanum.
Styff, Daniel	1712	1736	1782	Komminister i Bolstad.
„ Peter	1716	1736	1781	Hofrättskommissarie.
Sundal, Jonas		1689		Arkitekt och hofråd i Zweibrücken.
Sundberg, Nils		1672		
„ Carl Peter	1809	1827	1828	Student.
Sundblad, Ludvig Alexis	1834	1853		Kronofogde.
Sundbäck, Kristofer	1780	1805	1808	Prest.
Sundelius, Salomon	1716	1733	1795	Kyrkoherde i Wisnum.
„ Sten Israel	1745	1762	1800	Kyrkoherde i Filipstad.
„ Nils Eleazar	1751	1771	1819	Kyrkoherde i Rudskoga.
„ Rudolf Anders	1756	1776		Regementsskrifvare.
„ Salomon Martin	1759	1776	1829	Kyrkoh. i Holm i Ups. stift.
„ Salomon Hemming	1783	1793		Major.
„ Salomon Uddo	1785	1804	1860	Kyrkoherde i Frendefors.
„ Emanuel (adopt. Edelhjerta)		1794	1812	
„ Johan Wilhelm	1823	1844		Kapellpredikant.
„ Oskar Waldemar	1852	1872		Tagit med. filos. ex.
Sundell, Nils		1717	1752	Rådman i Kristinehamn.
„ Olof	1828	1849	1873	Länsman.
Sundén, Lars (Sundström)	1739	1765	1809	Komminister i Sunne.
„ Per	1774	1796	1824	Komminister i Sunne.
Sundin, Rudolf August	1850	1870		Tagit juridisk ex.
Sundqvist, Olof	1781	1807		
Sundstedt, Nils Gustaf	1848	1872		Student.
Sundström, Bero	1727	1752	1799	Komminister i Rudskoga.
„ Lars, se Sundén.				
„ Johan Alfred	1848	1873		Student.
Svala, Arvid	1649	1670	1719	Kyrkoherde i Högsäter.
„ Olof	1691	1714	1724	Sockenadjunkt i Högsäter.
„ Arvid	1726	1750	1794	Kyrkoherde i Holmedal.
„ Magnus	1769	1789	1847	Komminister i Jernskog.
„ Arvid	1798	1821	1833	Student.
Svan, Olof	1769	1794	1800	Huspredikant.
Svanberg, Carl Magnus	1718	1741	1792	Hofsekreterare.
Svanell, Olof	1719	1744	1766	Komminister i Gunnarskog.
„ Carl	1763	1784		
Svanström, Peter		1697	1709	Prest.

	född	stad.	död	
Svanström, Anders	1709	1736	1791	Komminister i Tveta.
" Herman	1718	1741	1797	Komminister i Grums.
" Nils	1756	1774	1802	Teologicadj. i Upsala.
" Fridolf	1852	1873		Student.
Svantesson, Nils	} se Wen-			nerlöf.
" Jon. Gabriel				
Svart, Sven		1637		Borgmästare i Askersund.
" Olof	1718	1736	1774	Stadssekret. i Ämål.
Svartengren, Wilhelm	1805	1825		Kyrkoherde i Brunskog.
" Jan Jakob	1809	1828	1863	Magister, possessionat.
" Anders Adolf	1817	1837	187-	Komminister i Jernskog.
" Axel Fredrik	1845	1866		M. L.
" Torsten Hildebr.	1847	1869		Student.
" Samuel Götrik	1851	1873		Student.
" Teodor	1853	1874		Kontorist.
Svartz, Olof		1742	1748	Prest.
Sveding, Olof		1692	1694	Student.
Svenonis, Anders		1629	1672	Komminister i Högäter.
" Olof		1637		
" Torsten		1637		Student.
" Magnus		1637		
" Lars		1638		
Svenonius, Oskar	1821	1839	1850	Brukspatron.
" Henrik Wilhelm	1830	1850		Telegrafkommissarie.
Svensson, Olof	1742	1768	1812	Komminister i Gilberga.
" Carl	1769	1788	1829	Komminister i Tösse.
" Johan	1803	1826	1867	Kyrkoherde i Blomskog.
" Vitalis Reinhold	1855	1826		
Svinehufvud, Johan Magnus	1735	1750	1759	Landtbrukare.
Syk, Frans Hjalmar	1812	1832	1853	V. häradsh., rådmän.
Sylvander, Nils	1720	1743	1799	Timmerhandlare.
Sylvius, Jonas		1634		Prest.
" Johan (adlad)	1720	1639	1690	Lagman i Wermland.
" Olof		1647		
" Sven		1717	1738	Prest, afsatt.
" Herman	1699	1718	1759	Borgmästare i Ämål.
" Johan		1719	1752	Bruksförvaltare.
" Bengt		1724	1724	Student.
" Magnus		1752		Faktor.

	född	stud.	dödf	
Sylvius, Carl Gustaf, adlad				
1816 Feuerstern	1741	1864	1822	Hofrättsråd i Åbo.
„ Johan		1764	1769	Student.
Söderberg, Anders	1691	1716	1776	Kyrkoherde i Steneby.
„ Olof	1728	1745	1758	Utn. professor i Halle.
„ Johan Henrik	1768	1789		Krögare i Karlstad.
„ Jüns Kristofer	1803	1820	1853	Lektor i Karlstad.
„ Kristofer	1804	1820	1833	M. D.
„ Gustaf Adolf	1832	1852		Stadsnotarie i Göteborg.
Södergren, Knut Ludvig	1820	1841	1857	Kateket o. folkskollär. i Karlstad.
Söderström, Johan	1788	1812		Prest, afsked.
Sörström, Lars	1670	1693	1725	Kyrkoherde i Hesselkog.
„ Nils	1712	1731	1781	Kyrkoherde i Blomskog.
„ Anders	1718	1733	1790	Kyrkoherde i Hesselkog.
„ Lars	1741	1760	1775	Sockenadjunkt i Blomskog.
„ Nils	1742	1760	1776	Prest.
Taube, Carl Edvard	1746	1756	1785	Pastor prim., ordensbiskop.
Tegnér, Lars Gustaf	1771	1798	1802	Teol. lic., v. pastor.
Tellerus, Elof, se Tollenius.				
Tellin, Peter	1785	1809	1832	Rector, utn. kyrkoh. i Wäse.
„ Alfred	1825	1845	1854	Tagit med. filos. ex.
Tenow, Olof	1810	1834		Kyrkoherde i Rudskoga.
„ Sven Walfrid	1847	1868		F. D.
Tenggren, Anders		1715		Rådman o. postmästare i Arboga.
Tengman, Johan Niklas	1746	1793		Auditör, landtbrukare.
Tharmouth, Johan Georg		1775		Kopist i bergskollegium.
„ Carl Erik		1775		
„ Hans		1775		
Thermander, Jonas	1602	1631	1687	Kyrkoherde i Randsberg.
Tholer, Per	1763	1781	1836	Kyrkoherde i Torp.
„ Erik Daniel	1765	1784	1846	Audit., borgm. i Filipstad.
„ Erik Tomas	1795	1813	1831	Tagit med. filos. ex.
Tholerus, Johan		1664	1701	Rådman i Karlstad.
„ Daniel		1664		Rådman i Westerås.
„ Erik	1690	1709	1843	Rådman i Karlstad.
„ Tomas	1732	1750	1803	Auditör.
Thollander, Axel Ferdinand	1848	1867		V. häradshöfding.
„ Gustaf Fredrik	1854	1872		F. K.

Thorsson, Cornelius	1759	1779	Kanslist vid flottan.
„ Sakarias		1779	
„ Samuel		1779	
Thorstenson, Anders	1812	1839	Lärov.adj. och reg.pastor.
„ Georg Leonhard	1851	1870	Student.
Thyberg, Erik	1671	1699 1741	Komminister i Ed.
„ Lars	1702	1726 1780	Komm. i Dalby, afsatt.
„ Olof	1700	1727 1767	Komminister i Råda.
„ Sven	1707	1731 1775	Komminister i Dalby.
„ Matthias		1748 1763	Bruksbokhållare.
„ Per	1739	1765 1769	Prest.
„ Johan		1765	Klockare i Dalby.
„ Bengt Gustaf	1745	1767 1792	Prest.
„ Olof	1749	1769 1823	Nämndeman i Ny.
„ Per	1750	1769 1817	Prest.
„ Sven	1757	1773	Bonde?
Thöresson, Olof	1758	1783 1817	Komminister i Karlanda.
Tidström, Nils	1750	1767 1829	Kyrkoherde i Wisnum.
Tiede, Carl Erik		1740 1745	Kontorsskrifvare i banken.
Tigerhjelms, Bengt (Carlström)	1639	1655 1679	Sekreterare i kammarkoll.
Tilaceus, Olof	1695	1621 1647	Kyrkoherde i Steneby.
„ Lars		1656 1675	Inspektör.
„ Daniel, se Tilas.			
„ Gabriel		1661 1676	Sekret. i kgl. slottskansliet.
„ Erik		1662 1668	Kyrkoh. i Katarina i Sthm.
Tilas, Daniel (Tilaceus)	1637	1656 1697	Assessor.
„ Samuel Olof	1744	1761 1766	Kommissionssekr. i Konstantinopel.
Tillander, Asmund		1739 1746	Prest.
Tillgren, Olof Niklas	1812	1834 185-	Skådespelare, notarie.
Tillström, Lars	1753	1774 1804	Prest.
Tingberg, Bengt Didrik	1711	1730 1787	Kyrkoherde i Filipstad.
Tingbom, Bengt		1705	Reg.qvartermästare.
Tingelholm, Anders	1688	1709 1758	Kyrkoherde i Millesvik.
„ Carl	1691	1715 1731	Komm. i Kristinehamn.
„ Daniel		1717 1754	Bokhållare i banken.
„ Johan	1718	1741 1785	Komminister i Millesvik.
„ Abraham	1725	1747 1762	Sockenadj. i Millesvik.
„ Anders Lorenz	1769	1788 1795	Student.
Tingstedt, Nils		1700 1713	
Tingström, Per	1673	1702	Kyrkoherde i Karlskoga.

	född	stud.	död	
Tingström, Gustaf Anund	1707	1752		Prest.
Tingvall, Per	1661	1695		Kyrkoherde i Filipstad.
„ Johan	1667	1685	1702	Öfverhofpredikant.
„ Lars	1672	1688	1709	Brukspatron.
„ Lars		1703	1710	Student.
„ Bengt		1707	1735	Löjtnant.
„ Johan	1696	1713	1728	Underofficer.
„ Carl		1723	1731	Auskultant.
„ Lars	1723	1741	1759	Handlande i Filipstad.
„ Ingemar	1753	1766	1784	Ärads höfding.
„ Carl Fredrik	1796	1816	1855	Magistratssekr. i Karlstad.
„ Carl Axel	1830	1849	1872	M. L.
Tivander, Per		1637	1699	Komminister i Bro.
„ Anders		1735		Mantalskommissarie.
Tobieson, Anders Gustaf	1828	1848		Kollega i Filipstad.
Tolle, Johan		1643	1684	Insp. vid st. kopparberget.
Tollenius, Elof (Tellerus)		1641		Konrektor o. komm. i Dorpt.
Tollstadius, Anders	1683	1698	1715	Ryttmästare.
„ Göran		1710		Kapten.
„ Göran Ludvig	1709	1722	176-	Mantalskommissarie.
Torsell, Erik (Torshell, Thor-				
sell)	1676	1693	1707	Löjtnant.
Torstani, Halvard		1627		
Trast, Nils		1678		
Traung, Jakob Adolf	1814	1837	1839	Student.
„ Ernst Johan Fritz	1853	1874		Student.
Troili, Samuel	1770	1784	1835	Brukspatron.
„ Gustaf Uno	1815	1835		Löjtnant, professor.
Tydelius, Per		1652		Landsfiskal.
Törneblad, Anders	1730	1747	1781	Bergmästare.
„ Carl Hans	1733	1747	1808	Landskamrer i Westerås.
Uddenius, Björn		1644	1689	Komminister i Grafva.
„ Anders	1660	1683	1696	Skolmästare i Filipstad.
„ Magnus		1685		Student.
Udderson, Jonas	1750	1773	1816	Komminister i Grums.
Uddmark, Bengt	1722	1743	1753	Komminister i Gräsmark.
Uggla, Johan		1671		Löjtnant.
„ Gustaf		1672		Student.
„ Ulrik		1673		Student.
„ Knut		1673		Öfverstlöjtnant.

	född	stod.	död	
Uggla, Johan	1673	1688	1736	Amiralitetskapten.
„ Klas	1675	1688	1697	Fänrik.
„ Nils Gabriel	1725	1736	1759	Löjtnant.
„ Carl Fredrik	1725	1739	1794	Major.
„ Leonhard Magnus	1722	1740	1794	Brukspatron.
„ Fredrik Johan	1728	1748	1790	Brukspatron.
„ Johan Gustaf	1734	1750	1798	Landshöfding.
„ Knut		1757		Jägmästare.
„ Jonas		1757	1809	Häradshöfding.
„ Carl Tomas	1747	1760	1782	Brukspatron.
„ Carl Fredrik	1748	1760	1829	Brukspatron.
„ Erik		1760		Landtbrukare.
„ Leonard Magnus	1777	1793	1820	Brukspatron.
„ Gustaf	1777	1794	1796	Kammarskrifv. i krigskoll.
„ Georg Gustaf	1781	1798	1844	Kammarrättsråd.
„ Carl Tomas	1787	1802	1809	Regementskommissarie.
„ Carl Fredrik	1796	1811	1863	Major.
„ Axel Johan	1797	1811	1867	Kapten.
„ Pontus Reinhold		1798	1812	Öfverstelöjtnant.
„ Carl Gustaf		1808	1825	Brukspatron.
„ Konrad Wilh. Matthias	1821	1840		i Amerika.
„ Paul Didrik Axel	1831	1849		Kapten.
„ Pontus Helmfrid	1832	1850		Possessionat.
Ulfström, Elias Wilhelm	1803	1818		Handlande i Arvika.
Ullberg, Kristofer		1653		Stadsnotarie i Westerås.
„ Johan		1674	1693	Kyrkoherde i Nyköping.
„ Johan		1713		Arrendator af Laxforsen.
Ullbom, Lars	1677	1700	1730	Komminister i n. Ullerud.
„ Nils	1719	1738	1804	Sekter, landtbrukare.
Ullén, Borge	1753	1776	1809	Komminister i ö. Ullerud.
„ Carl	1802	1822	1865	Tagit med. filos. ex., t. f. bataljonsläkare.
Ullenius, Bengt		1641	1651	S. M. K.
„ Olof, se Ullström.				
Ullgren, Torsten		1708	1753	Komminister i ö. Ullerud.
„ Emanuel	1764	1784	1801	Gymnasiiadjunkt.
Ullgrund, Erland	1702	1724	1758	Komminister i Rudskoga.
„ Sven	1730	1752	1766	Lektor.
„ Arvid	1742	1761	1800	Prest, afsatt.
Ullhelm, Kristofer (Ulmus)	1626	1645	1667	
Ullholm, Jonas	1699	1724	1777	Lektor.

	född	stud.	dödd	
Ullholm, Magnus	1702	1725	1778	Kyrkoherde i Hågsäter.
„ Sven	1734	1749	1764	Magister, teol. kandidat.
„ Jonas	1746	1764	1819	M. D.
„ Magnus	1749	1765	1809	Häradshöfding.
Ullman, Uddo	1712	1727	1781	Kyrkoherde i Torp.
„ Erik	1749	1768	1821	Kyrkoherde i Ed.
„ Gustaf		1772	1793	Auskultant, „på hospital.”
„ Johan Gustaf		1803	1820	M. D.
„ Anders Magn. Georg	1836	1852		Länsnotarie i Luleå.
„ Bengt Kristian	1844	1863		V. konsul i Paris.
Ullmark, Kristofer		1688	1722	Komminister i Brattfors.
„ Magnus		1736	1767	Brukspatron.
„ Henrik	1740	1752	1771	
Ulmus, Kristof., se Ullhelm.				
Ullqvist, Peter	1717	1735	1763	Bruksinspektör.
„ Johan		1741		Gardist.
Ullstam, Olof	1742	1763	1804	Komminister i Jernskog.
Ullstedt, Nils		1693	1717	Komminister i Karlstad.
„ Sven	1724	1746	1787	Komminister i Elgå.
Ullstrand, Bengt Gustaf	1808	1831		Komminister Wäse.
„ Herman Gustaf	1852	1872		Prest.
Ullström, Olof (Ullenius)		1655		Kapten.
„ Torsten		1666	1704	Kyrkoherde i Ed.
„ Elias	1721	1744	1781	Komminister i Ekshärad.
„ Richard Ture	1834	1853		
Unæus, Axel Ferdinand	1842	1861		V. häradshöfding.
Unger, Johan Bernhard	1707	1734	1788	Kyrkoherde i Brunskog.
„ Magnus	1747	1767	1805	Kyrkoherde i Brunskog.
„ Johan Magnus	1790	1811	1843	Komminister i Lysvik.
„ Jonas	1792	1811	1851	Kyrkoherde i Brunskog.
„ Johan Erik		1801	1816	
„ Anders		1800	1818	Kyrkoherde i Stafnäs.
„ Gustaf		1818	1839	
„ Erik Alfred		1824	1848	Kyrkoherde i Holmedal
„ Jonas Bernhard		1834	1852	Kyrkoh. i Kristinehamn.
„ Edwin Magnus		1832	1852	Häradshöfding.
Uppmark, Fredrik Gustaf		1785	1804	Kronfogde i Sotholm.
Uppström, Olof		1739	1769	Sergeant.
Uranus, Peter		1612	1653	Kyrkoherde i Arvika.
„ Anders		1626	1661	Kyrkoherde i Grafva.
„ Kristofer		1636	1687	Komminister i Ullerud.

	född	stad.	död	
Uranus, Erik		1645		Student.
„ Erland		1647		Komminister i Arvika.
„ Daniel		1648		Student.
• Ursinius, Kristofer (Björn)	1647	1656	1707	Kapten.
„ Lars		1656		Skolmästare i Filipstad.
Utterholm, Peter	1773	1787	1791	
Utterman, Johan	1775	1796	1830	Kyrkoherde i Wäse.
Wachenfelt, Paul Fredrik	1809	1829	1845	L. o. i kom.kollegium.
Wagner, Anders		1706	1711	Kandidat. <i>de jure</i> 1710
Wahlberg, Bengt		1742		Kanslist, vaktmästare i Vadstena.
Wahlbäck, Lars Johan	1840	1865		Pastoratsadj. i Hesselskog.
Wahlenberg, Sven	1712	1734	1778	Komminister i Gåsborn.
„ Jonas	1769	1789		Borgmästare i Ämål.
„ Nils	1766	1790		
„ Göran	1780	1792	1851	M. D., Professor.
„ Carl	1783	1793	1829	Brukspatron.
„ Gustaf	1777	1796		Arrendator.
Wahlgren, Jonas	1755	1788	1811	Kyrkoherde i Warberg.
Wahlstrand, Anders	1826	1851		Länsman.
Wahlström, Sven	1735	1760	1809	Komminister i Bolstad.
„ Jonas	1774	1792	1834	Kyrkoherde i Nor.
„ Per	1776	1792	1854	Kansliråd.
„ Sven Oskar	1813	1831	1845	Utn. lektor i Karlstad.
„ Jonas Gustaf	1814	1831		Brukspatron.
„ Bengt Hjalmar	1816	1835		Kyrkoherde i Finnskoga.
Wahlund, Jakob	1668	1690	1717	Kyrkoherde i Kroppa.
„ Carl		1727	1779	«Ingenting».
„ Johan	1712	1733	1792	Brukspatron.
„ Klas	1799	1818	1866	Kyrkoherde i Karlskoga.
„ Elis	1802	1821	1866	Borgmästare i Kristinehamn.
„ Johan	1836	1854		Borgmästare i Öregrund.
„ Johan Elof	1840	1860		Kungl. sekter.
„ Klas Jakob	1840	1860	1871	Juris kand., v. häradsh.
„ Johan Gustaf	1841	1861	1873	Tagit jur. ex., bokhållare.
„ Elias	1842	1863		Komminister i Karlunda.
„ Carl Wilhelm	1846	1864		Docent.
„ Klas Gustaf	1845	1864	1874	F. K.
„ Jakob Esnias	1848	1869		Student.
Wahrendorff, Carl Fredrik v.	1788	1806	1834	Brukspatron.

	född	stad	död	
Wahrendorff, Axel von	1790	1806	1851	Legationssekreterare.
Wahrolin, Carl	1825	1846		E. o. kanslist.
Waldenström, Anders	1720	1739	1780	Komminister i Ämäl.
„ Fredr. Kristof.	1726	1745	1778	Kyrkoherde i Ör.
„ Gustaf		1791		Gardist.
„ Carl Anton	1810	1824	1825	Student.
„ Anders Adolf	1820	1837		Borgmästare i Karlstad.
„ Gustaf Fritiof	1828	1846		Kapten.
„ Carl Viktor	1832	1852		Trafikechef.
„ Herman Olof	1837	1855		M. L.
Wall, Erik	1699	1718	1756	Kyrkoherde i Hesselskog.
„ Nils		1741	1771	Juris adj. i Upsala.
„ Erland	1746	1760		Landtbrukare.
„ Erik	1747	1760	1820	Landtbrukare.
„ Håkan	1790	1813		Protokollssekreterare.
Wallbom, Olof	1708	1731	1764	Komminister i Lysvik.
Wallén, Olof	1722	1744	1800	Komminister i Råda.
„ Lars	1777	1801		
Wallengren, Olof		1670	1704	Borgmästare i Kristinehamn.
„ Anders	1680	1703	1716	Musik- o. sånglärare i Karlstad.
Wallenstam, Arv. (Wallstedt)	1729	1743	1774	Advokatfiskal.
Waller, Anders		1727	1728	Student.
Wallin, Erik	1776	1795		Magister, revisor.
„ Carl Adam Johan	1830	1848		M. L.
„ Axel Herman Oskar	1835	1854		M. L.
„ Lars August Teodor	1838	1855		M. L.
Wallmén, Lars	1727	1748	1759	Komminister på Hammarön.
„ Henrik	1730	1749	1792	Auskultant.
Wallmoen, Olof		1724	1765	Prest, afsatt, soldat, afsked.
Wallmoenius, Joh. (Elfdalius)	1620	1640	1680	Kyrkoherde i Arvika.
Wallqvist, Olof	1811	1834		Komminister i Millesvik.
„ Johan August	1841	1863		Komminister i Nyed.
„ Oskar Emil	1854	1876		Student.
Wallroth, Kristofer Johan	1841	1860		Brukspatron, artist.
Wallstedt, Lars	1721	1742	1806	Kyrkoherde i Steneby.
„ Arvid, se Wallenstam.				
„ Gustaf	1776	1793		Magister, landtbrukare.
„ Lars Wilhelm	1846	1872		Student.
Wallsten, Sven	1758	1783	1837	Kyrkoherde i Ämäl.
Wallström, Lars	1762	1782	1826	Prest, afsatt.

	född	stud.	död
Wallöf, Paul Gustaf Edvard	1827	1848	
Walström, Johan		1689	Oxhandlare.
Warberg, Peter Ivan	1816	1838	Komm.landtmätare.
Warg, Göran		1715	1743 «Ingenting».
Warnberg, Lars	1700	1722	1738 Sockenadj. i Svanskog.
Wargren, Johan		1688	1691 Student.
Warnhem, Magnus		1658	
Warnke, Nils	1731	1762	1794 Komminister i Ör.
Warnmark, Per		1681	1709 Regementspastor
Warodell, Per Evald	1815	1836	1874 M. L.
„ Bengt Johan	1828	1849	Komminister i Mangskog.
Wasén, Jonas		1783	«Jemtlandus».
Waster, Peter		1695	1726 Lektor.
Wastrin, Anders	1721	1744	1798 Sockenadjunkt i Torp.
Weidling, Carl Hjalmar	1846	1865	Bokhållare.
Weinberg, Bengt Joh. Vilh.	1832	1849	Grosshandlare.
„ Carl Joh. Krist.	1842	1859	Kronofogde.
Weiner, Per	1845	1868	S. M. K.
Welin, Johan		1679	1697 Utn. kyrkoh. i Filipstad.
„ Johan	1692	1712	1746 Kyrkoherde i Gilberga.
„ Johan	1735	1756	1799 Häradshöfding.
„ Erik Filip	1737	1756	Jägmästare.
„ Anders Gustaf	1849	1875	1876 Student.
Welinius, Anders		1644	1666 Sockenadjunkt i Wäse.
Weman, Torsten Johan	1829	1847	
Wener, Magnus (Wenner)	1733	1756	1756 Student.
„ Peter (Wenner)	1734	1756	1779 Komminister i Frykerud.
„ Sven (Wenner)	1747	1768	1781 V. häradshöfding.
„ Anders	1778	1798	1860 Grosshandlare i Stockholm.
„ Magnus	1775	1799	1837 Komminister i Gåsborn.
Wenholm, Lars	1683	1703	1744 Komminister i Dalskog.
„ Bengt		1738	Borgare i Karlstad.
Wenner, se Wener.			
Wennerberg, Olof	1706	1730	1778 Kyrkoherde i Ed.
Wennerblad, Nils	1750	1774	1822 Komminister i Steneby.
Wennerbom, Elof	1719	1747	1766 Komminister i Grafva.
Wennergren, Anders	1802	1824	Kyrkoherde i Högåter.
Wennerholm, Henrik		1733	1756 Borgare i Karlstad.
Wennerlind, Erik	1690	1720	1757 Kyrkoherde i Rölunda.
„ Erik		1767	1773 «Hufvudsvag».
„ Johan		1767	1806 Prest, «sinnessvag».

	född	stod.	död	
Wennerlund, Johan	1701	1725	1779	Komm. i Kristinehamn.
„ Johan Peter	1796	1815		
„ Erik Matt. Julius	1829	1848		
Wennerlöf, Sven	1717	1739	1781	Kyrkoherde i Sillerud.
„ Nils (Svantesson)	1746	1765	1790	Kyrkoherde i Sillerud.
„ Johan Gabriel (Svantesson)	1755	1779	1812	Komminister i Karlanda.
Wennerman, Elias	1714	1739	1771	Kyrkoherde i Karlskoga.
„ Elias	1769	1785	1809	
Wennermark, Anders	1717	1737	1762	Prest.
„ Bengt		1771		Sekreterare.
Wennerqvist, Olof	1848	1868		Litteratör.
Wennerstam, Nils	1748	1769	1815	Komminister i Gäsborn.
Wennersten, Magnus	1716	1739	1791	Råd., handl. i Filipstad.
„ Anders	1746	1767	1802	Komminister i Frendefors.
„ Jonas	1775	1788		Skrifvare.
„ Adolf	1778	1788		Protokollssekreterare, aktör.
„ Anders Magnus	1798	1816	1860	Kyrkoherde i Ed.
Wennerstjerna, Hans Carl	1737	1751	1802	Kapten.
„ Lars Gunnar	1739	1751	1758	Student.
„ Matthias	1743	1751	1818	Major.
Wennerstrand, Erik		1733	1761	Sockenadj. i Bolstad.
Wennerström, Anders		1714	1745	Komminister i Bjurkärn.
„ Anders		1724		Tullskrifvare i Karlstad.
„ Olof	1732	1749	1772	Pastoratsadj. i Frendefors.
„ Olof	1737	1759	1767	V. häradshöfding.
„ Johan Gust.	1815	1834		Borgmästare i Filipstad.
„ Peter Eman.	1839	1855		Ljtnant.
Wennerus, Olof	1746	1764	1785	Handl. o. stadsnot. i Amäl.
„ Anders	1748	1767	1819	Komminister i Millesvik.
„ Carl Anders	1788	1811	1845	Kyrkoherde.
„ Carl Axel Johan	1821	1841		Borgmästare i Lidköping.
Wennervik, Erik	1750	1769	1801	Komminister.
„ Erik	1782	1804	1861	Komm. i ö. Emtervik.
Werling, Johan Henrik	1775	1790	1821	Brukspatron.
„ Kristian Niklas	1780	1796	1813	Brukspatron.
„ Jöns	1783	1796	1822	
„ Henrik Teodor	1842	1860		Ljtnant, lotschef.
Wermannus, Håkan		1606	1646	Kyrkoherde i Wäse.
Werme, Peter	1844	1869		V. pastor i Sunne.
Wernelin, Jöns	1714	1734	1778	Kyrkoherde i Hohnedal.

	född	stad.	död	
Wermelin, Jöns	1747	1768	1773	Student, sinnessvag,
„ Håkan	1756	1776	1824	Auditör.
„ Nils	1822	1851	1866	Komminister i Blomskog.
Werner, Bengt		1688	1689	Student.
„ Magnus		1690		Student.
Wernmark, Leonard Viktor				
„ Marcellus	1837	1857		M. K.
Wessén, Henrik Gottf. Mark.				
„ Leopold	1847	1867		M. L.
Wessman, Adam Mauritz Ferd.	1813	1835	1870	Rektor i Stockholm.
„ Johan Magnus	1816	1838		Kyrkoherde i Nyed.
Westberg, Emil Otto	1834	1852		Landthandlare.
Westbom, Carl Johan	1854	1875	1877	Student.
Westelius, Anders		1644	1678	Kyrkoherde i Ilögsäter.
„ Olof		1645	1689	Kyrkoherde i Ilögsäter.
Wester, Olof		1686	1724	Brukspatron.
„ Anders	1673	1689	1696	Student.
„ Peter		1689		Brukspatron.
„ Johan		1691	1697	Student.
„ Nils		1701	1744	Hofrättsrad.
„ Markus		1707		Brukspatron.
„ Per		1718	1752	Notarie.
„ Carl		1721	1760	Brukspatron.
„ Markus		1786		Geschwornen.
„ Axel Edvard	1835	1855		Löjtnant.
„ Otto August	1852	1872		Student.
Westerholm, Anders	1776	1801	1821	Prest.
Westerlind, Fredrik	1756	1773	1787	Docent.
„ Nils	1796	1820	1864	Komminister
Westerlund, Anders	1778	1805		Landtmätare?
Westfelt, Georg Gust. Skoglar	1832	1857	1874	Kapten.
Westlind, Per	1707	1731	1736	Prest.
Westman, Anders		1739	1742	Borgare i Karlstad.
Westmark, Per	1761	1779	1808	Komminister i Kiln.
„ Matthias	1796	1815	1876	Expeditionssekreterare.
Westrin, Johan Olsson	1850	1871		Prest.
Wetterling, Jakob Ernst	1782	1799		
„ Johan Fredrik	1784	1801		
„ Per Gustaf	1787	1804		
„ Carl Magnus	1789	1804		
Wetterman, Elof	1747	1763	1792	Häradshöfding.

	född	stud.	död	
Vicken, Fred. August von	1818	1835		V. häradsh., possessionat.
„ Carl Gustaf von	1825	1841	1874	Possessionat.
Victorius, Lars		1606	1625	Kyrkoherde i Fryksdalen.
Widberg, Isak (Johan?)	1782	1792		Löjtnant.
Widing, Edvard	1848	1873		Prest.
Widman, Sven		1785		1 kammarkollegium.
„ Gustaf		1785		
Widmark, Konrad	1762	1780	1809	Kyrkoherde i Ör.
„ Niklas	1788	1802		
Widström, Carl Ulrik	1833	1857		Assessor i Svea hofrätt, revisionssekreterare.
Wigelius, Sven	1660	1679	1719	Kyrkoherde i Fryksdalen.
„ Johan	1704	1719	1766	Auditör, sedan ryttm.
„ Erland	1703	1720	1766	„Ingenting».
„ Olof	1705	1728	1758	Kollega i Karlstad.
„ Johan	1714	1736	1785	Komminister i Wäse.
„ Bengt	1745	1767	1800	Sockenadjunkt i Wäse.
„ Bengt	1753	1776	1779	Student, förgiftad.
„ Per Olof	1807	1838	1870	Kyrkoherde i Bolstad.
„ Sven (Söderberg)	1839	1859		Borgmästare i Ämål.
Wijkander, Erik August	1849	1872		Docent i Lund.
Wijkman, Sven Wilhelm	1809	1829		i Amerika.
Wikander, Hans el. Johan	1753	1774	1788	Prest.
Wikberg, Ilåkan	1703	1729	1741	Komminister i Ämål.
Wikegren, Stefan		1658		
Wikholm, Per		1750	1787	Stadssekret. i Westerås.
Wikius, Johan (Hans)		1633		Komm. i Lungsund, afsatt.
Wikland, Matthias Leonh.	1801	1821		Kyrkoherde i By.
„ Torsten Torbern	1836	1855		Kapten.
„ Per Edvin	1840	1860		Landtbrukare.
„ Fridolf Gust. Leonh.	1848	1868		Tagit jur. ex., e. o. vid postv.
Wikner, Olof		1698	1719	Komminister i Bolstad.
„ Anders	1673	1702	1740	Komm. i Rudskoga, afsatt.
Wikstrand, And. Gust. (Jans- son)	1851	1872		Prest.
Wikström, Johan Magnus	1823	1847		Kyrkoherde i Gunnarskog.
„ Olof	1844	1863		Landtbrukare.
„ Carl	1853	1872		Bokhållare.
Wilhelmi, Klas		1628		
Winge, Erland		1732	1751	Kämnär i Karlstad.
Viotti, Anders Gustaf	1831	1861		Sockenadjunkt i Råda.
Wisén, Jonas	1749	1770	1792	Kyrkoherde i Ämål.

	född	stud.	död	
Wisén, Esaias	1812	1839	1867	F. d. uppbördsskrifvare.
Wising, Johan		1678	1693	Rådman i Kristinehamn.
„ Peter		1685		I Pommern.
Wisman, Brynte, se Hungvidius				
Wisnenius, Jonas		1633	1652	Kyrkoherde i Wisnum.
„ Anders		1647		Reste utrikes.
„ Bo, se Lagerbom,				
Wittrock, Veit Brecher	1839	1857		Docent.
„ Knut Wenzel	1841	1860		Löjtnant.
Wivaldius, Truls		1657		
Wohlfart, Teodor	1812	1828		Brukspatron.
Wolker, Daniel Leonard von	1782	1794		
Wählin, Per	1801	1824		Komminister i Rada.
„ Esaias Leonhard	1850	1873		Tagit med. filos. ex.
Wählstedt, Per	1752	1772	1785	Prest.
„ Elof	1780	1803	1819	Bruksinspektor.
„ Jonas	1804	1824	1875	Bruksförvaltare.
„ Axel Leopold	1837	1861		Komminister i Tegelmora.
Wærn, Carl Fredrik	1787	1801		Grosshandlare i Göteborg.
„ Jonas	1799	1817	1868	Stadsråd, landshöfding.
„ Carl	1804	1824		Brukspatron.
„ Leonard Magnus	1812	1831		Magister, brukspatron.
„ Matthias Fredrik	1826	1846		Brukspatron.
Yringius, Lars		1640		
Ysing, Gerhard		1692	1730	Brukspatron.
Zaar, Ludvig Kristofer Gust.	1792	1812	1853	M. D.
Zander, Axel Emanuel	1857	1875		Student.
Zegolsson, Johan	1821	1842		Sockenadjunkt i Segerstad.
Zettervall, Erik Axel	1838	1857		Kollega i Arvika.
Ziegler, Gust. Adolf Paulus	1845	1863		V. häradshöfding.
Zilenius, Nils		1626		Sockenadjunkt i Wäse.
Åberg, Brynte	1713	1732	1742	Handlande i Wenersborg.
„ Fredrik	1723	1740	1779	Fältkamrer.
„ Gustaf	1747	1765	1826	Borgmästare i Amäl.
„ Johan	1749	1770	1813	Handl., brukspatron.
„ Carl Gustaf	1765	1781	1798	Kapten vid franska Kon- sulargardet.
„ Anders	1781	1799	1838	Brukspatron.

	född	stud.	död	
Åberg, Carl Peter	1783	1801	1843	Brukspatron.
„ Birger	1785	1801	1828	V. häradshöfding.
„ Lars Daniel	1786	1811	1812	Student.
„ Johan	1816	1836	1877	Tullkammarföreståndare.
„ Axel Julius	1823	1844		V. häradsh., rådmän.
Åbom, Johan		1757	1791	Bibliotekarie.
Ådén, Lars	1779	1807	1848	Prest, afsatt.
Ågren, Johan	1664	1687	1730	Komminister i Fryksände.
„ Anders	1694	1716	1739	Komminister i Fryksände.
„ Håkan	1697	1718		Kornett.
„ Johan	1725	1749	1811	Kyrkoherde i Nor.
„ Bengt	1727	1752	1789	Landtmätare.
„ Torsten	1732	1753		Kammarförvand.
„ Johan	1741	1767	1824	Komminister i Emtervik.
„ Anders Gabriel	1787	1806		Underläkare, gardist.
„ Daniel Gustaf	1848	1870		
Åhman, Anders		1653	1705	Komminister i Brunskog.
„ Anders		1701	1716	Brukspatron.
„ Simon Jakob	1800	1807		
Åhrström, Johan		1676		Häradshöfding
„ Lars		1676		Arrendator.
Åkerblad, Samuel		1779		Auditör.
Ålander, Lars	1758	1783	1807	Komminister i Elgå.
Ålin, Johan	1778	1801	1820	Sockenadjunkt i Bolstad.
Årén, Anders	1785	1809		Kyrkoh. i Rölunda, afsatt.
Ödman, Svante	1836	1854		M. L.
„ Nils Peter	1838	1856		Lektor i Hernösand.
Öhman, Erik	1643	1669	1724	Komm. i Sunne o. Emtervik.
„ Magnus	1676	1697	1741	Komminister i Sunne.
„ Sven	1707	1729	1792	Brukspatron.
Öhnqvist, Erik Gustaf	1783	1800		Advokatfiskal, stallmästare.
„ Erik Gustaf	1823	1841		Kapten.
Ölmsberg, Anders		1678		
Ölmskog, Anders		1671		Underofficer.
Ölmström, Enevald		1669	1687	Komminister i Lungsund.
Öngren, Johan	1744	1768	1809	Rektor i Kristinehamn.
„ Olof Gustaf	1795	1814		Magister, bergmästare.
Örling, Olof		1670		Student.
„ Arvid		1682	1687	Prest.
„ Anders	1781	1803	1823	Prest.

	född	stod.	död	
Örn, Henrik Wilhelm	1783	1795		Öfverste.
„ Anders Fredrik	1784	1795		Landtmätare.
„ Bror Fritiof	1824	1846		Student.
Örndal, Jonas		1634	1679	Kyrkoherde i Torp.
„ Jonas		1663	1718	Kyrkoherde i Torp.
Örtenblad, Jakob	1745	1767	1809	Kyrkoherde i Rölunda.
„ Torsten	1778	1799	1800	Student.
„ Olof	1782	1802	1852	Kyrkoherde i Ör.
„ Gustaf Jakob	1788	1807	1837	M. D.
„ Carl	1791	1812	1827	Prest.
„ Carl Torsten	1817	1836	1855	Kyrkoherde i Ör.
„ Carl Gustaf	1828	1845	1851	Student.
„ Per Joh. Harald				
„ Torsten	1852	1873		Student.
„ Olof Gustaf	1854	1873		Student.
Örteudahl, Olof	1663	1693	1714	Komminister i Jernskog.
„ Gustaf	1709	1735	1748	Prest.
„ Sven	1714	1736	1778	Kyrkoherde i Silbodal.
„ Erik	1757	1775	1806	Prest.
„ Nils	1758	1775	1818	Häradshöfding.
„ Anders	1791	1810	1872	Häradshöfding.
„ Ivan Albin	1838	1856		Kapten.
Örtengren, Jonas	1850	1874		Student.
Örtenholm, Bengt		1700	1725	Komminister i Frykerud.
„ Johan	1757	1783	1836	Komminister i Bolstad.
Örtensten, Johan	1842	1863		
Örtenström, Arvid		1692	1705	Sockenadjunkt i Hesselkog.
Örtqvist, Johan	1833	1857		Prest.
Österberg, Per Julius	1855	1872		F. K.

Wärmlands nations inspektorer.

Prof. Jordan Edenius 1663—1667.

Prof. Gabriel Emporagrius 1667—1670.

Prof. Johan Gartmannus 1670—1684.

Prof. Peter Lagerlöf 1684—1699.

Rector illustris Carl Gyllenborg från jan. till aug. 1699.

Prof. Carl Lundius 1699—1714.

Prof. Olof Celsius 1714—1756.

Prof. Lars Benzelstjerna 1756—1760.

Prof. Johan Låstbom 1760—1797.

Prof. Emanuel Ekman 1797—1801.

Prof. Per Afzelius 1801—1824.

Prof. Erik Gustaf Geijer 1824—1846.

Prof. Gustaf Svanberg 1846—1852.

Prof. Sigurd Ribbing 1852—.

Wärmlands nations förste kuratorer.

- Labeckius, Nikolaus; Faurelius, Sven Beronis, 1660 maj—1660 dec.
Flygge, Henrik; Elfvedalius, Erik, 1661 maj—1661 dec.
Carlström, Benedikt; Gravander, Jonas, 1662—?
Rudenius, Olaus; Carlberg, Birger, 1665 el. 1666.
Hammars, Jonas; Hesselgren, Abraham, 1667—1668 febr.
Carolinus, Magnus; Brandt, Andreas, 1668 febr.—1669 mars.
Tingvall, Peder; Carlström, Sven, 1669 mars—1670 maj.
Brunell, Kristoffer; Tilaceus, Erik, 1670 maj—1671 juni.
Iser, Matthias; Hasselbom, Erland, 1671 och 1672.
Hasselbom, Sven; Ekebom, Magnus, 1673—1674 mars.
Lagerlöf, Petrus; Ganzelius, Erik, 1674 mars—1676 juli.
Kilberg, Olaus; Laurentii, Erasmus, 1676 juli—1677 maj.
Hoffsten, Erland; Fernelius, Daniel, 1677 maj—1678 maj.
Linroth, Johannes; Florén, Gabriel, 1678.
Frykman, Erik; Fernelius, Carl, ?—1679 juni.
Norberg, Petrus, 1679 juni—1680 maj.
Emzelius, Jonas; Lagerlöf, Erland, 1680 maj—1681 maj.
Cameen, Sven; Piscator, Olaus, 1681 maj—1682 dec.
Ullberg, Johannes, 1682 dec.—1685 maj.
Brandt, Haquin; Alström, Samuel, 1693 och 1694.
Sedelius, Daniel; Carlmark, Sven, 1695 och 1696.
Wester, Olaus; Iser, Johannes, 1697—1698 maj.
Bergman, Johannes; Magnelius, Gabriel, 1698 maj—1699 apr.
Högvall, Andreas; Clarcen, Gabriel, 1699 apr.—1700 maj (Magnelius, Gabr.
vikarie under sista tiden).
Lagerlöf, Sven; Wahlund, Johan, 1700 maj—1702 apr. (Magnelius, Gabr.
vikarie hela tiden).
Letström, Laur.; Särström, Laur., 1702 apr.—1702 nov.
Högvall, Anders; Dionysius, Dion., 1702 nov.—1704 maj.
Wester, Petrus; Lang, Johan, 1704 maj—1706 maj.
Arvicander, Johan; Lang, Nikol., 1706, maj—1707 maj.
Lind, Johan; Knöppel, Erik, 1707 maj—1708 dec.
Kiällman, Erik; Wester, Nikol., 1708 dec.—1710 maj.
Hesselgren, Johannes; Ruuth, Johannes, 1710 maj—1712 mars.
Carlgrund, Erik; Fernholm, Magnus, 1712 mars—1714 mars.

Cederqvist, Aron; Fernell, Andreas, 1714 mars—1716 mars.
 Cederqvist, David; Kruse, Matthias, 1716 mars—1718 maj.
 Carlroth, Nikolaus; Hesselgren, Laur., 1718 maj—1720 juni (vikarie 1719 mars—1720 juni Velin, Johan).
 Velin, Johan; Beckman, Benedikt, 1720 juni—1721 nov.
 Velin, Johan; Modeen, Kieller, 1721 nov.—1723 maj.
 Vennerström, Andreas; Piscator, Bened., 1723 maj—1724 maj.
 Piscator, Bened.; Piscator, Petrus, 1724 maj—1725 okt.
 Piscator, Petrus; Kolthoff, Sven, 1725 okt.—1726 maj.
 Kolthoff, Sven; Wall, Erik, 1726 maj—1727 nov.
 Wennerlind, Erik; Ullholm, Jonas, 1727 nov.—1729 mars.
 Lagerlöf, Anders; Piscator, Olaus, 1729 mars—1731 maj.
 Letström, Bened.; Bodin, Nikol., 1731 maj—1732 nov. (vik. Letström, Petrus).
 Bodin, Nikolaus; Hollström, Nikol. 1732, nov.—1733 okt.
 Hollström, Nikol.; Lönbom, Magnus, 1733 okt.—1736 mars,
 Ekman, Petrus; Noreen, Johan 1736, mars—1737 febr.
 Fryxell, Johan; Tingberg, Bened., 1737 febr.—1738 nov.
 Spak, Karl; Wennerberg, Olaus, 1738 nov.—1739 nov.
 Fryxell, Olof; Fryxell, Matthias, 1739 nov.—1740 aug.
 Fjellman, Nikol.; Camitz, Johan, 1740 aug.—1740 dec.
 Hedlund, Jonas; Friberg, Olof, 1740 dec.—1741 dec.
 Särström, Anders; Wahlenberg, Sven, 1741 dec.—1742 dec.
 Ekelund, Petrus; Risell, Nils, 1742 dec.—1743 dec.
 Matthelius, Erik; Fryxell, Sven, 1743 dec.—1744 dec. (vikarier: Herwegh, Bratt, Henr., och Gylling, Erik).
 Wennermark, Andreas; Gylling, Erik, 1744 dec.—1745 dec.
 Bergstral, Johan; Collin, Gustaf, 1745 dec.—1746 nov.
 Herwegh, Olaus; Florelus, Erik Magnus, 1746 nov.—1747 dec.
 Tingvall, Laur.; Segermark, Erik, 1747 dec.—1748 dec.
 Gröndahl, Anders, 1748 dec.—1749 dec. (vikarie: Forsell, Bengt Gust.).
 Forsell, Bengt Gust., 1749 dec.—1750 dec. (vik. Herwegh).
 Noreen, Sven, 1750 dec.—1751 dec., (vik. Malmstedt, Magnus, och Modén, Petrus.)
 Modén, Petrus, 1751 dec.—1752 sept.
 Fryxell, Jüns, 1752 sept.—1752 dec. (efter Modéns afresa från akad.).
 Malmstedt, Magnus Brynolphi, 1752 dec.—1753 maj.
 Salmodin, Asmund, 1753 maj—1754 maj.
 Süderberg, Olof, 1754 maj—1754 okt. (vikarie: Herwegh)
 Lagerlöf, Erland, 1754 okt.—1755 okt.
 Eurén, Erik, 1755 okt.—1756 dec.
 Wennerström, Olof, 1756 dec.—1757 juni.

- Hjorth, Johannes, 1757 juni—1757 nov.
 Ullholm, Sven, 1757 nov.—1858 juni.
 Berger, Alexander Malakias, 1758 juni—1758 nov. (Lagerlöf, Dan. Johan, vikar. 19 juli—4 nov.).
 Lagerlöf, Daniel Johan, 1758 nov.—1758 dec.
 Ullholm, Sven, 1758 dec.—1759 dec.
 Ekman, Emanuel, 1759 dec.—1760 dec. (Ullholm vik. fr. 21 dec.—?).
 Rudin, Per, 1760 dec.—1761 dec.
 Ullholm, Sven, 1761 dec.—1762 maj.
 Fernow, Erik, 1762 maj—1763 juni.
 Piscator, Anders, 1763 juni—1763 nov., (Fernow vikarie).
 Fernmark, Petter, 1763 nov.—1764 juni.
 Bergius, Per, 1764 juni—1765 juli.
 Spak, Olof, 1765 juli—1766 juni.
 Ivarsson, Jonas, 1766 juni—1767 juni.
 Strokierk, Anders, 1767 juni—1768 juni.
 Bergman, Bengt, 1768 juni—1769 juni.
 Kjellin, Gustaf, 1769 juni—1769 okt.
 Stenberg, Johan Gustaf, 1769 okt.—1770 nov. (Apelqvist, C. M., vik. fr. 20 juni 1770).
 Apelqvist, Carl Magnus, 1770 nov.—1771 juni.
 Ullholm, Jonas, 1771 juni—1772 juni, (Ingman, Carl, vik. maj 1772 under Ullholms sjukdom).
 Backelin, Matthias, 1772 juni—1773 juni.
 Malmstedt, Anders Brynolf, 1773 juni—1774 juni.
 Kjellin, Adolf Fredrik, 1774 juni—1774 dec. (Ullholm, Jonas, vik. till okt.).
 Fryxell, Matthias, 1774 dec.—1775 juni.
 Unger, Magnus, 1775 juni—1775 dec.
 Ekelund, Petter, 1775 dec.—1776 dec., (Fryxell, Magn., vik. en kort tid).
 Lindmark, Olof, 1776 dec.—1777 dec.
 Reinholdson, Olof, 1777 dec.—1778 juni, (Andersson, Johan Henr., vik. en tid).
 Andersson, Johan Henrik, 1778 juni—1779 apr., (Linderholm, Johan Gustaf, vikarie).
 Bergenheim, Håkan, 1779 apr.—1779 juni.
 Svanström, Nils, 1779 juni—1780 juni.
 Linderholm, Nils, 1780 juni—1781 juni, (Jonberg, Karl, vik. under julfer.)
 Westerlind, Fredrik, 1781 juni—1782 juni.
 Linderholm, Jonas, 1782 juni—1783 nov.
 Eurén, Magnus, 1783 nov.—1784 dec.
 Widmark, Konrad, 1784 dec.—1785 nov.

- Linderholm, Olof, 1785 nov. 1786 dec.
 Noreen, Gustaf, 1786 dec.—1787 nov.
 Fryxell, Axel, 1787 nov.—1789 maj, (Carlgren, Joh., vikar. h.t. 1788).
 Frykstedt, Jonas, 1789 maj—1790 nov.
 Ullgren, Emanuel, 1790 nov.—1792 dec., (Carlgren, Johan, vikarie 1791 sept.—1792 nov.).
 Alsterlund, Jonas, 1792 dec.—1793 nov. (Carlgren, J., vik. maj—nov. 1793).
 Hedrén, Anders, 1793 nov.—1794 maj.
 Ekendahl, Per, 1794 maj—1795 maj.
 Härstedt, Johan Gustaf, 1795 maj—1796 maj.
 Kjellman, Karl Johan, 1796 maj—1797 dec.
 Hedenström, Johan, 1797 dec.—1798 dec. (Härstedt vik. under sommaren).
 Hedrén, Johan Jakob, 1798 dec.—1800 maj, (Hedenström, vik. under jul-ferierna och v.t. 1799).
 Hedren, Magnus, 1800 maj—1801 maj.
 Ruus, Nils, 1801 maj—1802 maj.
 Wallin, Erik, 1802 maj—1803 juni, (Ruus, N., vik. fr. dec. 1802).
 Löwenhjelm, Severin, 1803 juni—1804 juni.
 Lizell, Johan Fredr., 1804 juni—1805 juni.
 Morén, Torbjörn, 1805 juni—1806 juni.
 Geijer, Erik Gustaf, 1806 juni—1807 juni.
 Kjellin, Erik Adolf, 1807 juni—1808 juni.
 Schensson, Jan, 1808 juni—1809 juni.
 Arrhenius, Karl Magnus, 1809 juni—1810 juni.
 Sundelius, Salomon, 1810 juni—1811 juni.
 Arrhenius, Johan Elof, 1811 juni—1812 maj.
 Tellin, Petter, 1812 maj—1813 juni.
 Elgström, Gustaf, 1813 juni—1814 juni.
 Sillén, Nils Jakob, 1814 juni—1815 maj.
 Lalin, Carl Ludvig, 1815 maj—1816 maj.
 Gagner, Lars Petter, 1816 maj—1817 maj.
 Pettersson, Nils, 1817 maj—1818 maj.
 Gothén, Olof, 1818 maj—1820 juni.
 Unger, Jon, 1820 juni—1821 maj.
 Nordén, Anders, 1821 maj—1822 maj.
 Arrhenius, Olof, 1822 maj—1823 juni.
 Arrhenius, Fredrik, 1823 juni—1825 juni.
 Arrhenius, Olof, 1825 juni—1827 juni.
 Söderberg, Jöns Kristoff., 1827 juni—1828 juni.
 Myrin, Clas Gust., 1828 juni—1830 juni.
 Berggren, Jonas, 1830 juni—1831 juni

- Lind, Nils Gust., 1831 juni—1832 juni.
 Andersson, Jonas Gust., 1832 juni—1834 juni.
 Myrin, Clas Gust., 1834 juni—1835 apr., (Kjellin, N. G, vik.).
 Kjellin, Nils Gust., 1835 apr.—1836 juni.
 Svartengren, Johan Jak., 1836 juni—1838 juni.
 Wahlström, Jonas Gust., 1838 juni—1839 dec.
 Bergendahl, Jonas Peter, 1839 dec.—1840 juni, (Prokurator från dec. 1838 till febr. 1840).
 Brattström, Oscar, 1840 juni—1844 juni.
 Stenberg, Sten Johan, 1844 juni—1845 juni.
 Ribbing Sigurd, 1845 juni—1847 juni.
 Hedrén, Sem, 1847 juni—1848 juni.
 Sahlin, Carl Yngve, 1848 juni—1849 juni.
 Rusén, Lars Erik, 1849 juni—1849 dec.
 Larsson, Johan Magnus, 1849 dec.—1850 juni.
 Hedrén, Sem, 1850 juni—1850 dec.
 Sahlin, Carl Yngve, 1850 dec.—1854 maj (vik. höstt. 1853 Edquist, Es.).
 Lagerlöf, Bengt, 1854 maj—1855 febr.
 Edquist, Esaias, 1855 febr.—1859 maj.
 Rosell, Anton, 1859 maj—1860 febr.
 Johansson, Johan, 1860 febr.—1860 maj.
 Rosell, Anton, 1860 maj—1862 maj.
 Gihl, Fredrik, 1862 maj—1864 sept.
 Forsberg, Nikol. Aug., 1864 sept.—1866 maj.
 Hildebrandsson, Hugo Hild., 1866 maj—1867 maj.
 Nyrén, Magnus, 1867 maj—1868 maj.
 Geijer, Per Adolf, 1868 maj—1870 maj.
 Billbergh, Ture Carl Kristofer, 1870 maj—1872 maj.
 Geijer, Ernst W., 1872 maj—1872 dec.
 Dahlgren, Sven Fr., 1872 dec.—1873 sept.
 Geijer, Carl Reinhold, 1873 sept.—1874 maj.
 Stenbeck, Nils Gustaf, 1874 maj—1875 sept.
 Geijer, Carl Reinhold, 1875 sept.—

Wärmlands nations andre kuratorer.

Wallin, Lars Aug. Teodor, 1862 maj—1865 mars.
Wernmark, Leonard Vikt. Marc., 1865 mars—1868 nov.
Billbergh. Ture Karl Kristoff., 1868 nov.—1870 maj.
Hedrén. Lars Martin, 1870 maj—1870 nov.
Lagergren, Per Henrik, 1870 nov.—1871 maj.
Geijer, Ernst Wilhelm, 1871 maj—1872 maj.
Skytte, Göran Wilhelm, 1872 —maj 1872 nov.
Linroth, Klas Mauritz, 1872 nov.—1873 apr.
Andersson, Karl Yngve, 1873 apr.—1874 maj.
Brattström, Julius, 1874 maj—1875 dec.
Andersson, Karl Yngve, 1875 dec.—

Wärmlands nations bibliotekarier.

Arrhenius, Fredrik, v.t. 1821.
Schagerström, Olof Kristian, h.t. 1821.
Nyberg, Lars, v.t. 1822.
Schröder, Gustaf Magnus, h.t. 1822 t. o. med h.t. 1823.
Ahlström, Alex. Magnus, v.t. 1824.
Edgren, Johan Fredrik, h.t. 1824 och v.t. 1825.
Nolin, Samuel, h.t. 1825 och v.t. 1826.
Stenholm, Anders Gustaf, h.t. 1826.
Myrin, Klas Gustaf, v.t. 1827.
Edgren, Per Adolf, h.t. 1827.
Stenholm, Anders Gustaf, v.t. 1828.
Lind, Nils Gustaf, h.t. 1828.
Schröder, Johan Henrik, v.t. 1829.
Lind, Nils Gustaf, h.t. 1829 och v.t. 1830.
Myrin, Klas Gustaf, h.t. 1830 t. o. med v.t. 1832.
Björölin, Anders Fredrik, h.t. 1832 t. o. med v.t. 1834.

- Edén, Johan Engelbrekt, h.t. 1834.
Brattström, Oskar, v.t. 1835 t. o. med v.t. 1840.
Dahlgren, Fredrik August, h.t. 1840 och v.t. 1841.
Örtenblad, Karl Torsten, h.t. 1841.
Bergendal, Jonas Peter, v.t. 1842.
Bjurzon, Jonas, h.t. 1842 t. o. med v.t. 1846.
Edquist, Esaias, h.t. 1846 och v.t. 1847.
Rydberg, Johan Gustaf, h.t. 1847 t. o. med h.t. 1848.
Lemon, Emil Alex., v.t. 1849.
Granberg, Jonas Wilhelm, h.t. 1849 och v.t. 1850.
Petersson, Anders Magnus, h.t. 1850 t. o. med v.t. 1854.
Carlsson, Karl Filip, h.t. 1854 t. o. med v.t. 1856.
Johansson, Johan, h.t. 1856 t. o. med v.t. 1858.
Pallin, Karl Alfred, h.t. 1858 t. o. med v.t. 1860.
Elowson, Gullbrand, h.t. 1860 t. o. med v.t. 1862.
Hildebrandsson, Hugo Hildebrand, h.t. 1862 t. o. med v.t. 1865.
Roth, Olof Hjalmar, h.t. 1865 t. o. med h.t. 1867.
Andersson, Jordan, v.t. 1868 t. o. med v.t. 1869.
Hedré, Lars Martin, h.t. 1869 och v.t. 1870.
Lagergren, Per Henrik, h.t. 1870.
Persson, Pontus v.t. och h.t. 1871.
Wennerqvist, Olof, v.t. 1872 t. o. med h.t. 1874.
Liljebjörn, Erik Gustaf Jonas, v.t. 1875 till närv. tid.
-

RÄTTELSE OCH TILLÄGG

till

Förteckning öfver Värmlands nations medlemmar 1595-1877.

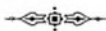
Uti förord r. 26 står: "Hvad särskildt katalogen vidkommer anse vi oss böra anmärka, att vi förgäfves sökt af dess författare utverka tillåtelse att ändra den alfabetiska uppställningen till en kronologisk, hvilken senare syntes oss vara den enda riktiga". En sådan ändring ansågs af författaren olämplig, emedan detta lilla arbete icke är annat än ett, till en efter inskrifning ordnad matrikel, med årtal och yrke tillökt alfabetiskt register, som lemnats endast under vilkor att blifva oförändradt, då nämnde matrikel icke kunde intagas i dess helhet. Att derutur efter behag "taga in så mycket biografiskt som möjligt" nekades korrekturläsaren, som infört några s. k. rättelser eller tillägg dels utan dels med (), " " , men hvaraf flera äro ganska felaktiga. Ordet student var uti manuskriptet utsatt blott vid personer, døde såsom studenter; korrekturläsaren har deremot tillsatt detsamma vid nu lefvande studenter och kandidater utan åtskiöld. Utgifvaren beklagar att han sjelf icke var satt i tillfälle att kunna läsa korrekturet.

Sid. 2 r. 4	står	Karlskoga . . .	läs	Bjurkärn.	
" 4 " 10			tillägg	† 1809,	Auktionskommissarie.
" " 13			"	† 1859.	
" " 18			"	† 1835.	
" " 39			"	Assessor.	
" 5 " 9	står	Johan Adolf . .	läs	Adolf Johan.	
" " 13	"	1869	"	† 1866.	
" " 19	"	Pulkowa	"	Dorpt.	
" " 26			tillägg	f. 1677.	
" 6 " 11	står	Fergulander . .	läs	Fergillander.	
" " 14	"	Bengsin	"	Bengsing.	
" " 32		1659	"	1660.	
" 7 " 32	"	Linköping . . .	"	Lidköping.	
" 9 " 3	"	† 1674, Pastor i	"	Prest, se Strögnäs stifts herd. s. 332,	
		Nyköping.		357 och Carlstads stifts herd. III.	
				sid. 188.	

Sid. 9 r. 10	står	Ullerad.	läs	Ullerud.
» » » 16	»	st. 1789. † 1805	»	st. 1689. rymde 1707.
» » » 31	»	176-	»	1767.
» » » 41	»		tillägg f.	1768.
» 10 » 15	»	Ferglanda . . .	läs	Kila.
» » » 27	»	1765	»	1756 Student.
» 11 » 7	»		tillägg f.	1710.
» » » 8	»		»	f. 1711.
» » » 9	»		»	f. 1713.
» » » 24	»	1829	läs	1827.
» » » 33	»	1787	»	1784.
» 12 » 2	»	Student	»	e. o. vid posten.
» » » 19	»	1752	»	1753.
» » » 35	»	Ängermanland . .	»	Vester-Norrland.
» » » 36	»	Östergötland . .	»	Kalmar län och Öland.
» » » 37	»	Landskontorist .	»	Haradsskrifvare.
» 13 » 20	»	Brunstadius . . .	tillägg äfven	Brunscodius.
» 14 » 4	»	1873	läs	1872 v. Haradshöfd.
» » » 14	»	Caloveus (Colovius)	»	Calovius (Colomius).
» » » 22	»		»	Prof. i Dorpt, Akad. Råntm. i Pernau.
				landtdomare på Ösel.
» » » 38			tillägg f.	1788.
» » » 39			»	f. 1790 † 1840.
» » » 41			»	† 1839.
» 15 » 10	står	Hutis	läs	Huutis.
» » » 11			tillägg	Bibliotekarie i Petersburg.
» » » 12	står	1856	läs	1860.
» 16 » 23			tillägg	Pædagog i bergslagen.
» » » 30—31	står	Enkedrottin.,		
		Geheimeråd . . .	läs	Drottin. Ulrika Eleonora.
» 17 r. 3			tillägg	Student.
» » » 9			»	se Ekehom.
» » » 27	står	Student.	läs	Kandidat.
» » » 41	»	Clarstedt Erik		
		(Carstedt) . . .	»	Clarstedt Erik.
» 18 » 12	»	1847	»	1747.
» » » 17			tillägg	Pædagog.
» » » 29	står	Hagelius	läs	Hogelius.
» 19 » 21	»	1835	»	1735.
» » » 39	»	Denerson	»	Denisson.
		Obs. fel i Biogr. Lex.		
		XV. 369. Malmströms		
		Sv. Vitterh. Hist. I. 540.		
» 20 » 16	står	1861	»	1851.
» 21 » 2			tillägg †	1878.
» » » 21			»	f. 1720.
» » » 26			»	f. 1718 ingenting.
» 22 efter r. 2			»	Anders (Carolstadius) f. 1631 st.
				1649 † 1697. Borgmästare.
» 25 » » 2			»	Eriksson, Erik Julius, f. 1853,
				st. 1875.

Sid.	27	r.	2	tillägg	hosatt i Portugal.
»	»	»	40	står Öfverinspektör	läs öfverinspektör.
»	28	»	2	† 1645	» troligen densamma som inskrefs 1645.
»	»	»	33	tillägg	Fänrik.
»	29	»	4	»	Byrå-Assistent.
»	»	»	23	står 1833	läs 1832.
»	»	»	28	» Frykblom	läs Frykblom.
»	»	»	37	tillägg f.	1763.
»	30	»	25	» 172-	läs 1724.
»	»	»	8	tillägg †	1875.
»	33	»	29 - 30.	Prof etc.	nedflyttas till rad. 31.
»	34	»	21	står 1827	läs 1837 † 1877.
»	»	»	25	tillägg	1878.
»	35	»	6	»	Auskultant.
»	36	»	6	står 1616 utgår	» se Fergillander.
»	»	»	13	» 1724	läs 1824.
»	»	»	24	tillägg †	1875.
»	37	»	23	»	f. 1720.
»	»	»	32	står Hedlund	läs Hedelund.
»	»	»	34	» 1705	» 1715.
»	38	»	27	» Örnsköldsvik	» Hernösand.
»	»	»	39	» 1647	» 1627.
»	39	»	2	» Rektor	» Lektor.
»	»	»	7	tillägg	Löjtnant, Landtbrukare.
»	40	»	19	står Hiort.	läs Hjorth.
»	»	»	26	tillägg f.	1696.
»	41	»	8	står Hollstöm	läs Hollström.
»	»	»	16	tillägg	Torstani.
»	»	»	21	»	† 1722.
»	42	»	6	står Hunqvidius	läs Hungvidius.
»	»	»	24	tillägg på	Ösel.
»	43	efter r.	9	»	Jansson, Johan August, f. 1852, at. 1871, Prest.
»	»	r.	20	»	† 1709 Komminister i V. Ed.
»	»	»	28	»	Stationsskrifvare.
»	44	»	11	står Georg	läs Johan Georg, Läröv. Adj.
»	»	»	23	» Jonsson etc.	utgå selektsifning för Jansson.
»	45	»	4	tillägg	Kamrer.
»	»	»	35	står 1666	läs 1662.
»	46	»	17	» Sillerud	» Silbodol.
»	47	»	37	tillägg †	1834.
»	50	efter r.	38	»	Lennartsson se Linnartsson.
»	51	r.	25	står 1841	läs 1845.
»	53	»	7	» f. 1686 st. 1692	» st. 1686 † 1692.
»	56	»	3	tillägg f.	1720.
»	»	»	40	står 1813	läs 1814.
»	57	»	29	tillägg	Löjtnant.
»	58	»	9	står 1794	läs 1754.
»	60	»	9	tillägg †	1878.
»	»	»	38	»	(Rolander).

Sid. 61	r. 10	vid Neander, Anders, står 1867	läs 1868.
"	"	" 24 står 1863	" 1864.
"	62	" 14	tillägg 1858.
"	"	" 21 står 186-	läs 1868.
"	64	" 5 " 1866	" 1836.
"	66	" 10 " 1863	" 1865.
"	67	" 1	tillägg 1719.
"	69	" 14	" † 1811, Brukspatron.
"	"	" 38	" ingenting.
"	70	" 32 står Prest i Östergöt-	
		land	läs e. o. Kanslist.
"	71	" 24 " 1819	" 1809.
"	73	" 30 " 1828	" 1628?
"	74	" 39	tillägg † 1876, Underlöjtnant.
"	75	" 14	" † 1661.
"	"	" 29 står 1763	läs 1767.
"	77	" 12 " 1724	" 1725.
"	"	" 16 " drucknade	" dränkte sig. Pietist.
"	"	" 17 " 1753	" 1752.
"	"	" 34	tillägg en hof. Patibulo fixus.
"	78	" 9 står 1780	läs 1779.
"	79	" 12 " 187-	" 1873.
"	80	" 2 " 1864	" 1764.
"	81	" 25 " 1668	" f. 1633 † 1688.
"	"	" 41	tillägg 1654.
"	82	efter r. 23	" Torstani Andreas se Holmdaluis.
"	84	r. 3 står 1764	läs 1765.
"	85	" 26	tillägg F. D.
"	87	" 22	" † 1791.
"	"	" 29 står 1778	läs 1779.
"	"	" 3	tillägg M. K.
"	"	" 9	" ingenting.
"	"	" 38	" † 1876.
"	89	" 4	" f. 1671.
"	"	" 5	" † 1692.
"	"	" 12	" † 1873.
"	"	" 24	" f. 1772.
"	"	" 29	" i Ferglanda.
"	"	" 30	" † 1834.
"	92	" 3 står Student	läs Underläkare.
"	"	" 19 " 1807	" 1817.
"	92	" 22	tillägg Trafikdirektörs-Assistent.
"	"	" 26	" Landtbrukare.

Rättelser och tillägg.

- Sid. 4. Arrhenius, Johan Elof, dog 1859.
,, „ Arrhenius, Gustaf, dog 1835 och var tjänsteman i riksbanken.
,, 5. Backlund, J. O., Astronom i Dorpat.
,, 25. Eriksson, Erik Julius, född 1853 stud. 1875.
,, 36. Hammar, Peter, född 1824.
,, 39. Helling, Bror Filip Nat., löjtnant, landtbrukare.
,, 41. står: Hollatöm läs: Hollström
,, 42. står: Hungvidius läs: Hungvidius.
,, 73. Jansson, Johan August, född 1856 stud. 1871, prest.

